

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

NINTH SESSION OF THE FIRST LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Volume XXXVI (Nos. 1 to 3).

23rd to 25th October 1956.

TABLE OF CONTENTS.

	PAGES
<i>Tuesday, the 23rd October 1956.</i>	
I Questions and Answers	1-30 65
II Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Governor	31
III Statement under rule 40 <i>re</i> forcible recovery of short-term manure loans from ryots of Satankulam area	31-32
IV Statement of Hon. Speaker <i>re</i> change in the composition of the Assembly consequent on the Reorganization of States	32-33
V Presentation of the Reports of the Committee on Estimates.	33
VI Government Bills—	
(1) The Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1958	33-42
(2) The Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1958	42-45
VII Government Motion—Motion under rule 21 (3) of the Assembly Rules <i>re</i> change in the Order of Business ...	42
VIII One-hour discussion under rule 56 of the Assembly Rules <i>re</i> Madras-Andhra Border Disputes	45-63
IX Paper laid on the table of the House	63-64
<i>Wednesday, 24th October 1956.</i>	
I Questions and Answers	67-78
II Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Council	78
III Presentation of the reports of—	
(1) The Public Accounts Committee	78-79
(2) The Committee on Subordinate Legislation	79

Wednesday, 24th October 1956—cont.

IV Point of information <i>re</i> President's assent to Fair Rent Bill and the Malabar Tenancy Bill	PAGES 79
V Government Bills—	
(1) The Madras Estates (Supplementary) Bill, 1956 ...	79-89
(2) The Madras Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956 ...	89-91
VI Government Motion—Motion under rule 21 (3) of the Assembly Rules <i>re</i> change in the Order of Business ...	91
VII Resolution of thanks to the Hon. Speaker and resolution of thanks to the retiring Members consequent on the Reorganization of States	91-128
VIII Paper laid on the table of the House	128

Thursday, 25th October 1956.

I Questoins and Answers	129-139
II Statement under rule 40 of the Assembly Rules <i>re</i> Satyagraha by beedi workers in Salem Town	139-141
III Statement of Hon. Minister for Finance <i>re</i> grant of enhanced dearness allowance to non-gazetted Government servants	141-143
IV Government Bill—The Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956 (L.A. Bill No. 26 of 1956)	144-148
V Valedictory speeches—Resolution of thanks to the Hon. Speaker and resolutoin of thanks to the retiring Members of Madras Legislative Assembly consequent on the Reorganization of States—cont.	148-194
VI Paper laid on the table of the House	194
Index	199-211

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 23rd October 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Pay and dearness allowance of N.G.Os.

* 285 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the resolution passed at the Non-Gazetted Officers' Conference held on 20th May 1956 at Madras requesting the Government to redress their grievances in regard to the increasing of their pay and dearness allowance on a par with similar employees of the Government of India, etc.; and

(b) if so, the action taken thereon?

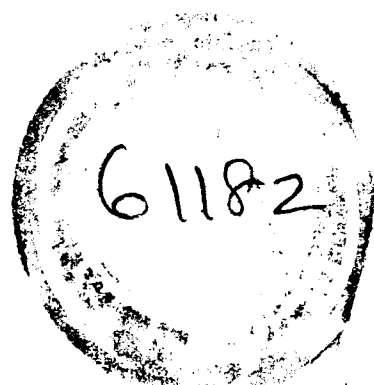
THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) A representation has been received from the Association for enhancement of dearness allowance and it is under consideration.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, recently there appeared in the Press the news that the Government have constituted a committee to enquire and make suitable recommendations with regard to enhancement of dearness allowance. May I know whether that committee submitted its report and what action was taken by the Government on that report?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A committee was constituted to go into the question of dearness allowance, subject to the revenue position of the Government also being taken into consideration. The committee has not yet submitted its report. It is expected that the report will be submitted very early.

SRI A. M. RATHNASWAMY : As the agitation of the N.G.Os. has been a longstanding one and inasmuch as efficient and smooth administration of the State requires a contented staff, what possibilities have been explored by the Government to create at least a modicum of contentment among the administrative staff?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : While I need not go into the assertions which the hon. Member has made, I may inform him that the whole matter is under the consideration of the Government.

1211, 31/10/56
N57.36;3

[23rd October 1956]

SRI M. PALANIYANDI : நமது சென்னை அரசாங்க ஊழியர்கள் சம்பள உயர்வு கோரி பல நாட்களாக கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்தார் அவர்களுடைய ஊழியர்களுக்கு ஏற்கெனவே 50 என்று இருப்பதை 60 ஆக உயர்த்துகிறார்கள். ஆங்கிலியர்களுக்கு கொடுப்பதுபோல மத்திய அரசாங்கத்தாரிடம் சம்பள ஊழியர்களுக்கு உதவி செய்ய முயற்சி செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது எல்லாம் ஆலோசனை யில் இருந்து வருகிறது.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : There appeared in the Press about two days ago a statement purporting to have been made by the Hon. the Chief Minister that a pay commission was going to be constituted to go into the question of pay and other emoluments of the N.G.Os. Is that statement correct and, if so, what made the Government to propose the constitution of a pay commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I have not seen the Press report.

SRI S. RAMALINGAM : நீண்ட நாளாகவே கிராம அதிகாரிகள் தங்கள் சம்பளத்தையும் உயர்த்தவேண்டுமென்று கோரி வருகிறார்கள். என்-ஜி-ஒக்களின் சம்பளத்தை உயர்த்த யோசிக்கும்போதே கிராம அதிகாரிகளின் சம்பளத்தை உயர்த்தவும் யோசிக்கப்படுமா? அல்லது அந்தக் கமிட்டி யினால் பரிசீலனை தனியாக நடைபெறவேண்டுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லா விஷயங்களையும் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யும்படிதான் கமிட்டியிடம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய சிபார்சைப் பார்த்தபின்னர்தான் மற்ற விஷயங்கள் எல்லாம் தெரியும்.

SRI R. V. SWAMINATHAN : Since this question has been pending for a long time and interested parties are creating trouble all the time on the eve of elections, will the Government finish this matter once for all one way or the other, before the ensuing general elections?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not so easy to finish the matter, because it involves a great financial burden to the State.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : I am told that in the Travancore-Cochin State, the lot of the Non-Gazetted Officers is slightly better, the minimum pay drawn by a Government servant being fifty rupees. Will the Madras Government make a declaration raising the minimum pay to at least that level with effect from 1st November 1956?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think recently the Travancore-Cochin Government have upgraded the dearness allowance. The upgrading was done just before the Ministry quitted office and the financial implications of it will have to be taken into consideration by the future ministry. Anyhow, all these will be taken into consideration by the committee which we have constituted in making its recommendations.

23rd October 1956]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : சென்னை அரசாங்கத்தாரிடமும் மத்திய அரசாங்கத்தாரிடமும் வேலை பார்க்கின்ற குமாஸ்தாக்கள் ஒரே தரமானவர்கள் என்ற அடிப்படையில் அவர்களுடைய சம்பளமும் சமமாக, ஏற்றத்தாழ்வு இன்றி இருக்கவேண்டுமென்கிற தத்துவத்தையாவது முதலில் அரசாங்கத்தார் ஒப்புக்கொள்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதை ஒரு தனிக் கேள்வியாகப் போட்டால் எல்லா அடிப்படைத் தத்துவங்களையும் அலசிப்பார்த்துப் பதில் சொல்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether dearness allowance will be fixed taking into consideration the cost of living index in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not want to anticipate the recommendations of the committee which we have constituted.

SRI M. KALYANASUNDARAM : This question has been under the consideration of the Government for a very long time, at any rate ever since this Assembly was constituted. For the past ten years or so, the N.G.Os. including the last grade servants did not get any revision of pay. In view of this, if it is not possible for our Finance Minister to take a quick decision, will he consider the question of giving at least some *ad hoc* increase to be absorbed in the increase that may be recommended by the committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A committee has been constituted and I am not able to say what they will be recommending. After they make recommendations, the Government will take into consideration all these aspects and take a decision.

SRI K. VINAYAKAM : வரப்போகிற தேர்தலில் என்-ஜி-ஒக்கள் 11-10 ஆட்சியாளர்களுக்கு விரோதமாகப் போவார்கள் என்பதற்காகப் பயந்து அரசாங்கத்தாரால் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற வதந்தி ஊரில் இருக்கிறதே, அது உண்மையா? அல்லது உண்மையிலேயே என்-ஜி-ஒக்களுக்கு அரசாங்கம் ஏதாவது உதவி செய்யவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு கமிட்டி போடப்பட்டதா? அல்லது தேர்தல் வருகிறவரை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு ஏதோ செய்கிறோம் என்று சொல்லி காட்டுவதாகக் காட்டி, தேர்தலுக்குப் பின்னால், 'அதைச் செய்ய முடியாது, காரணம் பணம் இல்லை' என்று சாக்குப் போக்கு காட்டுதற்கு இந்தக் கமிட்டி போடப்பட்டதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதுமாதிரிதான் மற்ற கட்சி களைப்பற்றியும் சொல்கிறார்கள். தேர்தல் காலத்திலே என்-ஜி-ஒக்க ளிடையே அதிருப்தியை வளர்ப்பதற்குப் புகை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறா கள் என்று மற்ற கட்சிகளைப்பற்றி புகார் சொல்கிறார்கள். அதற்கும் இதற்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை. அவர்களுடைய குறை நியாயமானது என்பதை எதிர்க் கட்சிக்காரர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நியாயமான குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு இப்பொழுது நடவடிக்கை எடுப்பதை வரவேற்பதை விட்டுவிட்டு, 'தேர்தலுக்காக' என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

[23rd October 1956]

SRI S. R. ARUMUGAM : ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்யக் கூடிய ஊழியர்களும் குறைவான சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கும் என்-ஜி-ஓ. ஹெட்டில் வருகிறார்களா? அவர்களுடைய சம்பள அலவன்ஸ் விஷயமும் கவனிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதையும் கமிட்டி ஆலோசனை செய்து சீப்பாரச் செய்யும்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, the reply given by the Hon. Minister to the supplementary question put by the hon. Member Sri S. Ramalingam regarding village officers is 'That question is also under the consideration of the Government'. May I know from the Government whether technically these village officers are not treated as non-gazetted officers? Practically they have got all the responsibilities of non-gazetted officers. Have the Government given the power to the committee to consider village officers also as non-gazetted officers and to that extent consider the question of increasing their emoluments?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Village Officers form a separate category. They are not full-time Government officials and, therefore, their question will have to be considered on a separate basis. I am sure the committee would consider whether their salaries and allowances also would require any enhancement.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, pending the report of the enquiry committee, will the Government be pleased to grant to the non-gazetted officers a token increase in the allowance or a loan as requested by them in view of the reorganization of the States coming into force on 1st November 1956? Will the Government make such a declaration?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The reorganization of the States has nothing to do with this question. As regards the suggestion that a token payment or a token loan may be granted, I may inform the hon. Member that I am expecting the committee's report within a few days. I hope it would be possible for the Government to take a decision very soon.

SRI M. KALYANASUNDARAM : The Hon. the Leader of the House was replying to every question that the committee would go into it and decide. May I know the terms of reference to the committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry that I do not have them with me. But the committee has been asked to look into the question of the grant of dearness allowance with reference to the resources of the State.

SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Government consider the desirability of giving one year's salary to all non-gazetted officers as loan to meet their immediate needs and recover this amount on a long term basis?

23rd October 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think an assurance that one year's pay will be given as loan, can be given. I do not think we will have money for that.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, the Hon. Minister said that the committee would consider the demands of village officers also. The appointment of a Cabinet Sub-Committee to go into this question was very much in the air. After this committee was actually appointed, the committee's decision was reported to be imminent. May I know what has become of that committee and its decision?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Cabinet Sub-Committee was appointed for the purpose of finding out how the system of village officers should be reorganized. This is a more comprehensive question, and this is being looked into by the Cabinet Sub-Committee. The committee in question will look into the immediate aspect of pay and allowances.

SRI V. GOPALA GOUNDER : Sir, do the officers and servants of local bodies come under this category?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is my impression.

SRI S. RAMALINGAM : என்-ஜி-ஓக்களுக்கு சர்க்கார் அளிக்கக்கூடிய அலவன்ஸ் சம்பந்தமான முடிவு நவம்பர் 1-ந் தேதிக்குள் எடுக்கப்பட்டால், இங்கிருந்து பிரிந்து செல்லக்கூடிய என்-ஜி-ஓக்களுக்கும் அந்தச் சலுகை கிடைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, நவம்பர் 1-ந் தேதிக்குள் சர்க்கார் இது விஷயத்தில் ஒரு முடிவு எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எவ்வளவு சீக்கிரம் முடிவு எடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் எடுக்க சர்க்கார் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : Questions Nos. 286 and 287 will be taken up together.

Misuse of export permits

* 286 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether co-operative societies are given permits to export chillies and onions to foreign countries;

(b) whether any of the permits given to societies have been cancelled for misuse of the permits; and

(c) whether such permits are periodically checked?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir, (b) No, Sir, and (c) Yes, Sir.

[23rd October 1956]

* 287 Q.—SRI M. P. SUBRAMANIAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government received any complaint on 24th December 1955, 26th December 1955, 28th December 1955, 3rd January 1956, 20th January 1956, 21st January 1956, 28th January 1956, and 12th March 1956 from the public of abuse of the permit issued to Salem Co-operative Marketing Society for exporting chillies to Ceylon, by the president of the society;

(b) what those complaints are;

(c) who is the president of the marketing society; and

(d) what action the Government have taken on the complaints?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Government received complaints, dated the 12th, 24th and 26th December 1955, the 3rd and 21st January and 12th and 29th March 1956.

(b) The complaints mainly related to alleged misuse of permits issued for export of chillies and the division of profit earned in the transaction among the office bearers of the Salem Co-operative Marketing Society and certain officials of the Co-operative department.

(c) Sri S. Arunachalam.

(d) The Registrar of Co-operative Societies has been asked to take departmental action against the persons responsible for irregularity.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, the bulk of chillies and onions is produced in the southern districts of our State. But the quota fixed for the last three years is very low when compared to West Bengal, which is not a surplus State in chillies and onions. May I know, Sir, why the quota is fixed so low when there is a surplus of chillies and onions in our State? Will the Government make representations to the Central Government to increase the quota allotted to Madras?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This is a different question. But anyhow I shall answer. The Government are also interested in keeping down the prices of chillies that are consumed by the people in this State. Therefore, taking into account the fluctuating prices, the Government fix the quota from time to time.

SRI M. PALANIYANDI: நமது மாகாணத்தில் மிளகாய், வெங்காயம் அதிகமாக விளைந்தம்கூட, அவை நமது மாகாணத்திலிருந்து கல்கத்தாவுக்கு ஏற்றுமதியாகி, அங்கிருந்து வெளியிடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதால், அங்குள்ள நடுத்தர வர்களுக்கு லாபம் கிடைக்கிறது. ஆனால், சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ளவர்களுக்கு இவைகளை உற்பத்தி செய்வதினால் போதுமான விலை கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, இங்கு உற்பத்தியாகும் மிளகாய், வெங்காயம் போன்ற பொருள்களை நாமே நேரடியாக ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வேண்டிய பெர்மிட்டை அரசாங்கம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்கிறேன்.

23rd October 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதுபற்றி ஒரு தனிகேள்வி போட்டால் பதில் சொல்வேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: சேலம் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சோஸைடியைப்பற்றி வந்திருக்கக்கூடிய குற்றச்சாட்டுகளை விசாரித்து அந்த நிர்வாகியை தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்காகவேண்டி ரிஜிஸ்திராருக்கு உத்தரவு பிறப்பித்திருப்பதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். வசாரணை நடந்து கிட்டத்தட்ட எழு எட்டு மாதங்களுக்கும் இரண்டுமென்று நினைக்கிறேன். அந்த நிர்வாகிகள் அப்படியே நிர்வாகத்தில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பது தெரியவில்லை. ஆனால், அதற்குப்பதிலாக அந்த சோஸைடியேயே இருக்கக்கூடிய சிப்பந்திகள் யார் யார் சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு தகவல் கொடுத்தார்களோ அவர்கள்மீது சந்தேகப்பட்டு, அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கிற விசித்திரத்தைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. ஆகவே, இதுவிஷயத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் முன் வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இலாகாவின் மூலம் விசாரணை நடத்துவதுடன், போலீஸ் விசாரணையும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதன் விவரங்கள் இப்பொழுது சொல்வதற்கில்லை. மற்ற விவரங்கள் பற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

SRI V. BALAKRISHNAN: நம்முடைய மாகாணத்து மிளகாய் அதிகம் உறைக்கிறபடியினால் இலங்கையர்கள் ஜப்பானிய மிளகாயை விரும்புகிறார்கள் என்று தெரியவருவதால், ஜப்பானிய மிளகாயை நம் ராஜ்யத்தில் பயிர் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதுபற்றி எனக்கு விவரம் ஒன்றும் தெரியாது. கனம் அங்கத்தினர் மேலும் விவரங்கள் சொன்னால் அதைப்பற்றி விவசாய இலாகாவிலே பரிசீலனை செய்யலாம்.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, onions and chillies are exported through marketing societies. But the marketing societies are not directly exporting or selling the commodities. They are sending the commodities through private merchants who are pocketing an enormous amount of profit. Because of this the peasants have to suffer. People in Singapore and other places are getting South African onions and Egyptian onions at lower prices. Will the Government export direct to foreign countries these commodities under the supervision of the High Commissioner?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Hon. Member may put a separate question.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: கூட்டுறவு சங்கத்தின்மீது புகார் 11-20 ஏற்பட்டு சற்றேறக்குறைய 12, 13 மாதங்களுக்குமேல் ஆகிவிட்டன. விசாரணை துவங்கி 10, 12 மாதங்கள் ஆகியும் இன்னும் முடிவு ஏற்படாத காரணத்தால் அந்தக் கூட்டுறவு சங்கம், கடைசியாக வேலை செய்கிறது. ஒருவரை இப்பொழுது சஸ்பெண்டு செய்துகொண்டு, அவருக்கு யாரும் சாதகமாக சாட்சியம் சொல்லவில்லை என்ற காரணத்தால் நிர்வாகத்தார் உத்தியோகத்தில் இருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். உத்தியோகத்தில் இருக்கிற காரணத்தால், அங்கே இருக்கக்கூடிய சாட்சிகளைக் கலைத்து தங்களுக்குச் சாதகமாக ஆக்கிக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் மீது எவ்வளவு சிக்கிரம் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே வேலையிலிருந்து இப்பொழுது சஸ்பெண்டு

[23rd October 1956]

செய்யப்பட்டிருப்பவரை தற்காலிகமாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, உண்மையான ரூசு கிடைத்தபிறகு அதற்குமேல் அந்தப் புகாரைப்பற்றி முடிவு செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் இப்பொழுது கூறியதைக்கொண்டு மேலும் இதுபற்றி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும்.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Is it a fact that in the first quarter of 1955, a permit to export 150 tons of chillies and 75 tons of onions was issued to the Salem Co-operative Marketing Society and is it a fact that instead of purchasing chillies and onions from the respective areas of operation by this society, they authorised the shipping merchants in Dindigul and Nagapattinam to export chillies to Ceylon and other places under the said permit which resulted in the Directors earning an illegal profit to the extent of Rs. 80,000?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that the whole matter is under enquiry.

SRI M. KALYANASUNDARAM : புகார்கள் பூராவும் விசாரணையில் இருக்கிறதென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு விசாரணை நடத்திடாமலேண்டும். நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் விசாரணை நடத்துவதால் சாட்சிகள் சாட்சியம் கொடுக்க பயப்படுகிறார்கள் என்று மந்திரி அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால் நிர்வாகஸ்தர்களை “சூப்பர்சீட்” செய்து விட்டு ஸ்பெஷல் ஆபீஸரை நியமிப்பதை சர்க்கார் ஆலோசிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது கனம் அங்கத்தினர் கூறியதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு மேற்கொண்டு கவனம் செலுத்துகிறேன் என்று நான் சற்று முன்பு சொன்னேன். விசாரணை செய்வதில் விசாரணை செய்கின்றவர்கள் எந்தெந்த வகையிலே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் சரிவர உண்மை புலப்படுமோ அதுபற்றியெல்லாம் கவனம் செலுத்தி விசாரணை நடத்தப்படும்.

*District Rice and Flour Mill-Owners' Association,
South Arcot district*

* 288 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that in 1955, the District Rice and Flour Mill-Owners' Association, South Arcot district, requested permission of the Government to start a co-operative society;

(b) if so, whether the permission has been granted; and

(c) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

(c) The reasons for not granting permission are as follows :—

(1) The Association will be able to collect a share capital of Rs. 20,000 only. It will not be able to attract local deposits to any appreciable extent to enable it to carry on its loan policy without depending on the Central Bank for the required financial assistance.

23rd October 1956]

(2) The South Arcot District Co-operative Central Bank which considered the proposal has resolved in its Executive Committee meeting not to finance the proposed society on the ground that it will consist of small capitalists and that the issue of loans to the extent of Rs. 10,000 per individual will be against the principles of co-operation.

(3) It has also been ascertained from the Association, that if the Central Bank is not inclined to finance the proposed society, it will have to come up to Government for finance.

(4) The present policy of the Government is to encourage hand-pounding and to discourage hulling of paddy and crushing of oil in mills.

Agricultural income-tax

* 289 Q.—**SRI V. R. KRISHNA AYYAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations in May 1956 from the Planters requesting provisions for stay of collection of tax by appellate authority in the levy of agricultural income-tax; and

(b) whether the Government have issued any instructions to the Income-tax Officers to stay collection of taxes in cases where appeals are pending?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) No, Sir.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Have the Government's attention been drawn to the fact that there is no provision for stay in matters where appeals are pending?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The position is this. As regards appeal from the Agricultural Income-tax Officer to the Assistant Commissioner, I understand that as a matter of fact the tax is not collected until the appeal is over. As regards appeal from the Assistant Commissioner either to the Tribunal or the Commissioner, it is governed by the ordinary rule.

* 290 Q.—**SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any official has been recently appointed as Special Agricultural Income-tax Officer for the Kollegal taluk area or for any assessee in the taluk; and

(b) if so, from what date?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Kollegal taluk of Coimbatore district is under the jurisdiction of the Agricultural Income-tax Officer, Coimbatore. No special Agricultural Income-tax Officer for the Kollegal taluk area or for any assessee in that taluk has been appointed by the Government.

(b) Does not arise.

[23rd October 1956]

Open-air cinema theatre on the Marina Beach, Madras

* 291 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether foreshores of Marina Beach, Madras, would be flood-lit;

(b) if so, the amount to be spent;

(c) whether any open-air cinema theatre would be constructed on the Marina; and

(d) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) A portion of the foreshore opposite to the office of the Inspector-General of Police has already been flood-lit by the Corporation of Madras.

(b) Rs. 10,000.

(c) No, Sir.

(d) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY: May I know whether the foreshore of other beaches such as San Thome Beach and Elliot Beach will also be flood-lit and if not why not?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: It is for the Corporation of Madras to consider that matter. If they approach the Government, the Government would consider the question of giving the necessary sanction. I believe there is some such proposal in this connection.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, this kind of flood-lighting the foreshore of the Marina Beach has put an end to the burglars having their own way in that dark area and thus has done immense good to the public. Will the Government therefore come to the aid of the Corporation and see that the loan applied for by the Corporation for flood-lighting the other areas of the beach is sanctioned at an early date?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: That is what I have said. If they approach the Government the Government will consider the matter. Their application has not yet reached me. When it reaches me, I shall look into it and see what can be done in the matter.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, will the Government see that this flood-lighting does not affect the activities in the Lovers' Corner of the Marina Beach. (Laughter.)

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: It is a special interest that the hon. Member wishes for which I cannot give any guarantee.

[28rd October 1956]

Management of Harijan hostels in Tiruchirappalli district

* 292 Q.—SRI R. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether any hostels for Harijan pupils are managed by one and the same person in Tiruchirappalli district, in contravention of existing orders of the Government; and

(b) if so, why?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Non-payment of salaries to Ganapat High School teachers, Kallai, Kozhikode

* 293 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any complaints from the teachers and other organizations of the Ganapat High School, Kallai and Kozhikode in Malabar district regarding the non-payment of salaries to the teachers in those schools; and

(b) if so, the steps taken by the Government to avert the enforced strike of the teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The hon. Member is referred to the answer given to clause (b) of the Legislative Assembly Starred Question No. 146, answered on 16th August 1956.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: May I know whether the Government have considered a recent memorandum sent by the teachers suggesting that the Government may take over the management so that in future the teachers may have regular payment and security of service?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have received the report from the Director also about this. There are many irregularities in the conduct of the school. It is rather a serious matter. Therefore, it has to be referred for further enquiry. I am afraid the final decision will have to be taken by the Kerala Government.

SRI M. NARAYANA KURUP: Have the Government any information as to the month up to which the employees have been paid and for how many months, their salaries are outstanding?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The teaching grant is being paid even in advance so that the teachers' salary may be paid. I do not have the exact information which the hon. Member wants.

[23rd October 1956]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know whether the Director of Public Instruction, in his report, has made any specific recommendation to the Government to compel the management to run the institution properly in future?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The only course open is for the Government to take over the management of the institutions. That would mean additional liability to the Government. We thought it may not be proper for us to take such a step on the eve of partition. We will be passing on the entire file with all the papers and reports to the future Kerala Government to pass orders in the matter.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I understand the spirit of the answer given by the Hon. Minister. The District Board of Malabar has, I understand, come forward to take up the management. A statement has been made by the President of the Board in a meeting convened to consider this matter that the Board is prepared to take over the management. Can the Government take such steps which will enable the Board to take up the management?

11-30
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The school, with reference to which this representation has been made, is located within the limits of the Kozhikode Municipality. As a matter of fact, the Municipality is also anxious to take over the school and run it. So, in view of these competing claims, we thought that it might be better for the future Kerala Government to pass final orders.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : With regard to competing representations made by the Municipality and the District Board, to which a reference has been made by the Hon. Minister, I may state that within a week or so both the Municipality and the Malabar District Board will come to an agreement by negotiations. In view of that, will the Government give facilities either to the Municipality or to the District Board to take over the management of the school?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : By that time, we will cease to have any responsibility or jurisdiction over this area.

Cow slaughter in Madras State

* 294 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether Government have any proposal to ban cow slaughter in Madras State; and

(b) whether the Veterinary department has enforced humane form of killing in licensed slaughter-houses?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) Yes, Sir.

23rd October 1956]

Central grant for activities against filarial infection in the Madras State

* 295 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the total amount received by the State Government from the Central Government by way of grant for carrying out curative, preventive and research activities against filarial infection in the State of Madras; and

(b) the total amount spent in the Malabar Coastal area during the year 1955-56?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) The total Central grant to the value of Rs. 1,28,342 was received in the shape of equipment and materials.

(b) The total amount spent by the State Government in the Malabar Coastal Area during 1955-56 is Rs. 44,924 of which Rs. 24,289 was by way of grants to local bodies.

Floods in June-July 1956 in South Kanara

* 296 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of persons rendered homeless in the Kasargod taluk, South Kanara district, on account of heavy rains and floods in the last week of June and first week of July 1956;

(b) the number of houses that collapsed;

(c) the extent of paddy crops destroyed; and

(d) the relief measures taken by the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) 47 families were affected.

(b) 47 houses were damaged.

(c) An extent of 420 acres of wet lands in Kasargod taluk and Hosdrug sub-taluk was affected by the floods and the estimated loss is reported to be Rs. 1,02,500.

(d) The affected persons in Kasargod taluk were immediately removed to safer places. Milk powder, vitamin tablets, rice, clothes and free cash grants were distributed to the victims. The Health staff took precautionary measures against outbreak of epidemics. Gruel centres were opened in the affected area. Takkavi loans are being granted liberally.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister whether the Government have instructed the Collector of South Kanara to take permanent steps to prevent the destruction from floods which is the usual thing there every year?

[23rd October 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : For the present, the Government have issued all instructions to tide over the difficulty but as regards permanent steps, probably it will be more a matter for the new State.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know what steps the Government have taken with regard to the representation from a tenant in the Cheruvathur firka who was evicted by the landlord by utilizing the occasion when floods inundated that area? That is, when the 'ulkudi'—house—where the tenant was residing had been washed away by the flood and the Government gave some financial aid for the reconstruction of the house, the landlord concerned did not permit the tenant to reconstruct the house on the same spot, thus denying the house-site to him. The matter was represented to the Government. May I know what steps the Government have taken to rehabilitate that tenant?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Surely, this sort of question requires notice.

Shortage of cement supply

* 297 Q.—SRI N. K. PALANISAMY AND M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the causes for the shortage in cement supply in the State during the year 1956; and

(b) whether any representations have been made to the Central Government to augment the supply of cement?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) Inadequate allotment of State quota by the Centre, export to other States in the Indian Union and foreign countries, and restrictions on the free movement of cement in certain sections of the Southern Railway Zone were the chief causes.

(b) Yes, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether this Government have received any reply from the Central Government for their representations?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : No, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I agree that the Central Government have not allotted adequate quantity of cement for our State. But the situation in our State is not as though cement is not available. Even the 30 or 35 thousand tons of cement which is allotted to our State goes into the blackmarket. If one is able to pay Rs. 10 or Rs. 11 for a bag of cement as against the controlled price which is less than Rs. 6, there is no difficulty in getting any

23rd October 1956]

quantity of cement. What steps the Government will take to see that the quantity that is available does not go to the blackmarket but sold to the people at controlled rate?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : When a similar question was raised on the last occasion on this subject, I told this House that we would issue instructions to the Collectors and others to issue cement under a permit to the people who required it and that the quantity of cement in the hands of all stockists would be checked and would be offset against the requirements of the permit-holders also. Some such step can only obviate the evil of blackmarket.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Considering the acute shortage of cement in the State, will the Government make a strong representation to the Central Government to increase the quota of this State?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Yes, we have already made representations and the Central Government in a way told us that they would be importing cement also from abroad to augment the supply for meeting the shortage of cement in the country.

SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER : May I ask the Government whether they have got any definite policy or plan in the matter of distribution of cement?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Which Government, this Government or the Central Government, I fail to understand?

SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER : Of course, the present Government of Madras.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The Madras Government have got no policy in respect of this matter as they are not the distributors of this commodity. It is the Central Government which are controlling and allotting the quota. So, we have nothing to do with this matter.

SRI M. PALANIYANDI : நமது மாகாணத்தில் மூன்று சிமென்ட் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அப்படி இருந்தும் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய கோட்டாவை மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்துவருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி சிமென்ட் இந்த அரசாங்கம் வாங்கி அதைத் தாசில் தார் மூலமாக 50 பர்சென்டும், ஆனாரி சிமென்ட் கண்ட்ரோலர் மூலமாக 25 பர்சென்டும் மற்ற 25 பர்சென்டை வியாபாரிகள் மூலமாகவும் ஜனங்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் தற்கால நிலைமையில் நடக்கிறது என்னவென்றால் தாசில்தாருக்குக் கொடுக்கப்படும் 50 பர்சென்ட் சிமென்ட் அவர்களுக்குக் கிடைப்பது இல்லை. அது பிளாக் மார்க்கெட் மூலமாக வியாபாரம் செய்யப்படுவதாகத் தெரிய வருகிறது. அதற்குக் காரணம் நம்முடைய மாகாணத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் சிமென்ட் மத்திய அரசாங்கத்தாரால் விநியோகம் செய்யப்படுவதால்தான். மற்றும் நமது மாகாணத்திற்கு வேண்டிய கோட்டாவை அவர்கள் கொடுத்து வருகிறார்கள். நமது மாகாணத்தில் சிமென்ட் உற்பத்தி செய்வதற்கு அதையே நாம் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து வாங்கி

[23rd October 1956]

கொள்வதால்தான் இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் நம்முடைய மாகாணத்தின் பணம் மற்ற மாகாணத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் போகிறது. இதைத் தடுக்க ஜஸ்தப பரிசீலனை செய்து தீவிர அரசாங்கம் ஏதாவதும் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லும் விஷயங்களைப் பற்றியெல்லாம் நாங்கள் பரிசீலனை செய்துகொண்டுதான் வருகிறோம். இதற்கு முன்னதாக இப்படிப்பட்ட கேள்வி வந்தபோது கூட ஜஸ்தபப்பற்றி நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையையும் நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்று கூடச் சொல்லியிருக்கிறேன். மற்றும் பிளாக்மாரகெட்டில் விற்பனையைத் தடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இங்கு உற்பத்தி ஆவணம் மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு அதைக் கண்டரோல் முறையில் விநியோகம் செய்வதால் இமத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு தேவையான அளவுக்கு அவர்கள் நமக்கு கோட்டா கொடுக்கவில்லை. ரேஷன் பண்ணுகிற மாநில அவர்கள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மற்றும் அவர்கள் வெளி நாட்டிலிருந்தும் வரவழித்துக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி வரவழித்துக் கொடுத்தால் இங்குள்ள நிலைமை சாதிருந்தவிடம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதன்பிறகு இந்நாட்டில் ஓர வடையில் சிமென்ட் விற்ப்பும், அதற்காக இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருப்பதாகவும் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றியும் இந்த அரசாங்கம் போசனை செய்துகொண்டிருக்கிறது.

SRI R. V. SWAMINATHAN : The Hon. Minister has just now stated that a similar question had been raised on a previous occasion and that he replied that the Government would issue instructions to the Collectors to check this evil of blackmarket. May I know whether such instructions have been issued to the Collectors and if so, what is the present position?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Orders have not been passed. I said that orders would be issued. It is being examined by passing what orders the object could be achieved.

11.40 a.m. **SRI N. K. PALANISAMY :** In spite of the instructions issued to the Collectors the public are not getting enough cement. May I know whether the Government will make arrangements for distributing cement through co-operative stores?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The matter is being examined. The question of what instructions should be issued to the Collectors is under the consideration of the Government. No instructions have so far been issued to the Collectors and, therefore, there is no point in saying that Collectors have not carried out our instructions. The matter of issuing instructions in the best manner possible to avoid all loopholes in the working of the control imposed in the matter of distribution of cement is under the consideration of the Government.

SRI M. KALYANASUNDARAM : It is stated that the Government have instructed their officers to issue permits for the sale of cement. Even if we get permits from the authorities of the Government, they are not honoured by the stockists. The stockists

[23rd October 1956]

are appointed by the Honorary Cement Controller, and not by the State Government. This anomalous position creates difficulties. If only the Government have powers in the matter of appointment of stockists, they will have greater control over them. Usually Factory Managers are appointed as Cement Controllers and Government have no control over them. I suggest that the function of distribution of cement should be taken over by the Director of Industries.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I cannot say offhand whether that can be done. But we have got power to compel the stockists to give an inventory of their stocks of cement. When it is ascertained that they have got stocks, they cannot say that they cannot meet the demands of the permit-holders. That is the only thing we can insist on the stockists. The Central Government are administering controls in respect of distribution of cement and they are issuing instructions in the matter. We will make necessary representations to them to avoid all leakages in the matter of distribution of cement.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Blackmarketing is carried on right at the gates of the factory itself. If one takes Rs. 200 per ton he will be able to get any amount of cement easily, because the distribution of cement is effected under the order of the Honorary Cement Controller. Will the Government consider the suggestion of abolishing the posts of Honorary Cement Controllers?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : If the hon. Member establishes a case that they are abusing their position, certainly we will insist on the Central Government that the posts of Honorary Cement Controllers should be abolished, and that the Government themselves should have power to control the distribution of cement.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : சிமிண்டு நெருக்கடி தீரும்வரையில் ஒரு நல்ல விநியோக முறையை ஏற்படுத்தினால் தேவலை என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்போது தாசில்தாரை விட்டு சில மூட்டைகளை விநியோகிக்கச் சொல்லுகிறார்கள். அவர் தமக்கு இஷ்டப்பட்டவர்களுக்கு, அதாவது கடன் வாங்கப் போகும்போது அவருக்கு அநுகூலமாக இருப்பவர்களுக்கு, அந்த மூட்டைகளைத் தள்ளிவிடுவதாக எங்கள் ஜில்லாவில் பேச்சு அடிபடுகிறது. இதற்காக ஒரு கமிட்டியையாவது நியமனம் செய்து, சிமெண்டு விநியோகம் செய்யப்படவேண்டும், எப்படி விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்பதைப் பரிசீலனை செய்து, இந்த இரண்டையும் அதனிடம் ஒப்படைக்க மந்திரி அவர்கள் யோசனை செய்வாரா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : இதுவரையிலும் சிமெண்டு தனிப்பட்டவர்களால் சரியாக விநியோகிக்கப்படவில்லை. அவற்றை சர்க்கார் இலாகா விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றார்கள் பலர். இப்போது தாசில்தாரை சரியாக நடப்பது இல்லை போல கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார் இவை எல்லாவற்றையுமே அரசாங்கம் நன்கு பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI T. SHANMUGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் நாட்டில் போதுமான அளவுக்கு சிமெண்டு உற்பத்தியாகியும்கூட சிமெண்டு கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. கேட்டால் மத்திய சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில்

[23rd October 1956]

உத்திரவு போடவேண்டியவர்கள் என்பதாகச் சொல்கிறார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகும் மென்னைக்கும் அவர்கள் தலையீடு. இதனால் தான் தென்னாற்காடு தனித்துப் போகவேண்டுமென்று வெகுநாளாகவே சொல்கிறோம். அது எப்படி இருந்தாலும், வடநாட்டு ஆதிக்கம் மென்னை விஷயத்திலாவது தென்னாற்காடு தலையிடாமல் இருக்கட்டும் என நம் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்குச் சொல்வார்களா?

MR. SPEAKER: It is not a supplementary question.

Harijan Welfare School at Panathur, Kasargod taluk

* 298 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of children studying in the Harijan Welfare School at Panathur in Panathady village, Kasargod taluk, South Kanara district; and

(b) the number of teachers working there?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) 69.

(b) 2.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: May I know in how many classes—in four classes or in two classes—these children are grouped?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: I think they are grouped in two classes.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: They cannot be grouped in two classes. In a Lower Elementary School, there will be at least five classes, one for each standard. It will be quite unwieldy if all the children are grouped in two classes. Also, instruction given to the pupils will not be effective unless one teacher is put in charge of a class. Will the Government, therefore, take steps to see that sufficient number of teachers are appointed in that school so that the instruction given to the pupils may be effective?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: There are only 69 children. Every class containing 35 to 40 students is managed by one teacher. Previously there was only one teacher and as he could not manage the school, a request was made that an additional teacher may be appointed. Accordingly, the Government sanctioned an additional teacher. I, therefore, do not see any difficulty in managing the school.

Endowment for the Vivekananda Vidyalaya High School, Tiruchirappalli district

* 299 Q.—SRI K. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Director of Public Instruction, Madras, has received any complaint from one Sri P. Pappu Reddiar of Vairi-chettipalayam in April 1956, regarding the valuation of the

[23rd October 1956]

endowment for the Vivekananda Vidyalaya High School, Vairi-chettipalayam in Tiruchirappalli district; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) On an investigation of the matter by the department, it has been found that the complaint is not true.

SRI K. V. RAMASWAMI: வைரச்செட்டிப்பாளையம் விவேகானந்தா உயர்தரப் பள்ளிக்கு எண்டோமெண்டு செய்யப்பட்ட நிலம் ரிசர்வு பாரஸ்டை ஒட்டிய நிலங்களா? அதை விசாரணை செய்ததில் அதிகாரிகள் சார்பாக நடக்கவில்லை என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: குறைந்தது ஆயிரத்து நூறு ரூபாய் வருமானம் வரும் நிலமாக இருக்கவேண்டும். இவ்வாண்டு அந் நிலத்தின் வருமானம் ஆயிரம் ரூபாய். நூறு ரூபாய்தான் குறைவு. ஆகவே, அதிகாரிகள் தவறாக நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: May I know what is wrong in the valuation of the land alleged in the complaint? Are the lands dry or wet and if they are wet lands, may I know, what is their extent?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have the classification of the lands. But the whole matter was gone into and it was found that there was an annual income of about Rs. 1,000 from those lands. Therefore, there cannot be any serious complaint about the endowment.

Construction of a footpath from Moolakkatavu to Kunnanur in North Malabar

* 300 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government propose to construct a footpath from Moolakkatavu to Kunnanur in Chirakkal taluk, North Malabar and

(b) if so, when the construction work will begin?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The construction of a footpath from Moolakkatavu to Kunnanur in Chirakkal taluk, North Malabar, was included in the overall programme of the Payyanur Block for the quarter ended 31st December 1954.

(b) The execution of the work was dropped as both the Ramanthali Panchayat Board and the Grama Seva Sangam of the village were not prepared to take up the work with 50 per cent Government grant.

SRI K. P. GOPALAN: I think, Sir, a small correction has to be made in the name of the village 'Kunnanur'. It should read as Kunnalur. In view of the fact that the people who have to

[23rd October 1956]

travel from Moolakkatavu to Kunnalur have to walk about 4 furlongs in water and in view also of the fact that the Collector of Malabar has recommended that a footpath should be built from Moolakkatavu to Kunnalur, may I know whether the Government will take up the construction of the footpath? May I also know whether the Government have received any representations from the people that the scheme should be taken either under Local Development Works or under the schemes to be implemented under the Five-Year Plan? Will the Government be pleased to issue instructions that the construction of the footpath should be taken up either under the Local Development Works or under the Five-Year Plan?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Under the Local Development Works, 50 per cent contribution has to be found for the works. Since contribution is not forthcoming, it is not possible to take it up under Local Development Works. But as regards the suggestion of the hon. Member to take it up as a work to be implemented without any contribution from the people, a separate question may be put.

Preventive measures to fight against filaria in Malabar

11-50 a.m. * 301 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have any statistics regarding the persons who suffer from filaria in the towns of Baliapatam, Cannanore, Tellicherry, Kozhikode, Ponnani and Fort Cochin in Malabar; and

(b) the preventive measures proposed to be taken in the Second Five-Year Plan to fight against filaria in the abovementioned towns?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) Yes, Sir.

(b) In all these towns excepting Ponnani, anti-filarial schemes are worked by the local bodies concerned with one-third grants from State funds. Under the National Filaria Control Programme which is in the Second Five-Year Plan, these schemes will be supplemented by more comprehensive control measures.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Ponnani is the worst filaria-affected town, but it is seen from the answer that that town is outside the scope of any scheme. May I know the reason why no scheme is in operation there and whether the Government have taken any other measure for the prevention of filaria there?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The Panchayat Board at Ponnani did not accept to work the scheme on account of poor finances. Under the National Filaria Control Programme in the Second Five-Year Plan, it is proposed to have more comprehensive control measures.

[23rd October 1956]

SRI K. P. GOPALAN: Have the Government got statistics about the number of persons suffering from filaria in the places mentioned by me in the question and when do the Government propose to start taking preventive measures in places other than Kozhikode?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I have got the figures relating to the places mentioned by the hon. Member about the micro filaria infection rate, the disease rate, the endemicity rate and all that. As I stated, the control schemes will be taken up during the Second Five-Year Plan period and it is for the Travancore-Cochin Government to take them up. The hon. Member may know that in Kozhikode we have already taken up the filaria control scheme and it is working very well.

SRI M. NARAYANA KURUP: As a result of the working of the anti-filarial scheme in Kozhikode, water, especially water in the tank, has been polluted and there was wholesale destruction of fish in the tank. People are very much afraid of the scheme. Has this been brought to the notice of the Government and, if so, will they see that proper precautions are taken so that sources of drinking water-supply are not polluted?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I do not understand what the hon. Member means when he says that water is polluted. One of the anti-filarial measures is the spraying of gammaxene so that mosquitoes may not breed in the water. Anyhow I shall enquire into the matter.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: May I know whether the Ponnani Panchayat Board has made any request to the Government to grant financial aid to implement anti-filarial scheme in Ponnani town?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I have no information about the matter. If such a request has been made, sympathetic consideration will be given to it.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: May I know whether the Government will give topmost priority to the provision of protected water-supply in the filaria-affected areas?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Protected water-supply schemes are taken up according to a particular order of priority that has been fixed.

SRI K. P. GOPALAN: I wanted an answer from the Hon. Minister as to whether the Government had got statistics to show the number of persons suffering from filaria in the places mentioned in my question. If there are statistics, they will enable the Government to understand how serious and widespread is the infection of filaria in those places. Since a good percentage of

[23rd October 1956]

the people there are suffering from filaria, will the Government declare those places as filaria-affected places and take measures immediately to combat the disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Government are well aware of the high endemicity of this disease in those places, and control measures will be taken.

SRI C. KUNHIRAMA KURUP : Is the Hon. Minister aware that Quilandy and Badagara in Kurumbranad taluk are filaria-affected places and will the anti-filaria scheme be extended to those places also?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There are many places on the West Coast which are affected by filaria.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : May I know whether the Government have received a copy of the resolution passed by the Irukkoor Panchayat Board urging the taking up of anti-filarial measures?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I can answer only questions which arise directly from the main question. I cannot give an answer off-hand to the question put by the hon. Member.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : In spite of the several pointed questions put by Mr. Gopalan, the Hon. Minister did not give figures nor did he say whether he had got the figures. May I know whether the Government are shying at declaring these places as filarial, because the Government servants there will have to be given some special allowance?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have got the figures—

Name of place.	Year of survey.	Microfilaria infection rate.	Disease rate.	Endemicity rate.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		PER CENT.	PER CENT.	PER CENT.
Baliapatam	..	22.1	20.5	42.6
Cannanore Municipality. ..	..	16.2	..	..
Tellicherry	..	11.3	10.6	21.9
Kozikode Municipality ..	1947	7.0	..	..
Fort Cochin	1949	16.5	2.5	19.0
Ponnani Panchyat ..	1953	15.7	16.5	30.2

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know whether any survey was conducted in Fort Cochin area and, if conducted, will the Hon. Minister be pleased to furnish the figures?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I just now read out the figures. I may tell the hon. Member that filaria is one of the unsolved problems in medicine. It is for the first time that filaria control scheme has been taken up and we shall watch the results of the experiment.

23rd October 1956]

Opening of a Deputy Tahsildar's office at Tirurangadi, South Malabar

* 302 Q.—SRI C. AHMED KUTTI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have any proposal to open a Deputy Tahsildar's office as Tirurangadi in Tirur taluk, South Malabar?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Before the constitution of the present Tirur taluk, there was a Deputy Tahsildar's office in Tirurangadi. From the practical point of view and from the point of view of the need of the public, there is need for the opening of a Deputy Tahsildar's office there. Considering this, will the Government take steps to open a Deputy Tahsildar's office there?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : This change was made consequent on the separation of the judiciary from the executive. It will take some time to watch how it works. Then only the Government will look into the matter.

MR. SPEAKER : With the leave of the House, the question hour will be extended by fifteen minutes.

Electrification of Payyanur Community Development Block area

* 303 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether it is a fact that the Government have decided to introduce electricity in Payyanur Community Development Block area, North Malabar?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : A major ten-year scheme for extension of power to Payyanur, Madai, etc., firkas in Malabar district which was evolved during 1955 had to be deferred as it proved unremunerative. The scheme is, however, being reinvestigated to see whether it could be made remunerative by the addition of larger number of consumers.

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware that they have sanctioned Rs. 10 lakhs for the purpose of introduction of electricity in Payyanur Community Development Block area? If the Government are not going to introduce electricity, will they see that that amount is utilized on some other schemes intended to benefit that area?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : That is a separate question which must be addressed to the Community Project authorities, because it is up to them to see whether it is utilized for the purpose for which it was sanctioned or for any other purpose. As far as electricity is concerned,

[23rd October 1956]

the scheme is being reinvestigated to see whether it can be made remunerative. If it could be made remunerative, certainly we will take up the scheme.

Issue of permits to small fleet owners

12 noon. * 301 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any instructions to the Regional Transport Authorities not to issue permits to small fleet owners;

(b) whether the Government have received any complaints from motor operators in Malabar that the marking system recently introduced by Government eliminates the small operators from the field; and

(c) whether the Government have prescribed the minimum standards for the workshops to be maintained by operators?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) No; on the other hand, Government have given preference to viable units of 5 buses.

(b) No, the system is in favour of small operators.

(c) Yes, Sir.

While issuing certain directions under section 43 (A) (1) of the Motor Vehicles Act regarding the principles to be observed by Transport Authorities in the matter of grant of stage carriage permits, variation or extension of routes, etc., the Government considered that efficiency in running depends on the constant attention which the permit-holders, with their own workshop, can give. The minimum equipment of workshop to be considered to satisfy this preference is shown in the statement^a placed on the table of the House.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I wonder how the Hon. Minister asserts that the rule-making system is working to the advantage of the small operators. If, according to him, one-bus owners and two-bus owners are not small operators, I cannot understand who are small bus owners. I can quote an instance in which a bus operator owning only one bus was not . . .

MR. SPEAKER: I may tell the hon. Member that he has to put a supplementary question.

SRI M. KALYANASUNDARAM: I am coming to that. I am now explaining the point. When a poor man got one additional bus, a fleet owner, who is having 60 buses, took the matter in appeal, and with the aid of the marking system, he was able

^a Printed as Appendix on page 65 infra.

[23rd October 1956]

to throw this man out and get the bus for himself. Will the Hon. Minister be prepared to enquire into the matter again and see how this marking system works?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The Planning Commission wanted that there should be a viable unit of ten buses. We wanted that such of those as possessed 8 to 9 buses should become owners of ten buses. Certain operators represented that only those who were having ten or more buses were granted permits and that small operators owning 4 or 5 buses were put to lot of difficulties, and that the chances of their getting permits were very remote. The Government thought they could reduce the number and fixed five as the viable unit to help the operators. The High Court wanted that two should be fixed as the unit and a rule should be laid down to this effect. The Government laid down certain rules. The marking system is considered to be the best so far as the small operators are concerned. Here and there, there may be some miscarriage of justice. There are appellate authorities who will go into such cases. On the whole, the Government are satisfied that the marking system is working satisfactorily. If owners of one or two buses are not preferred, reasons have got to be given by the authorities. The authorities have given sufficient reasons why those small operators were not selected. But, as promised the other day, the question of giving a handicap to such of those people as are owning one or two buses or to new entrants, is under the consideration of the Government.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: The Hon. Minister, I suppose, agrees that the small man has some place in the socialistic pattern of society. What happens is that those who are new entrants or have just one or two buses are always or often times denied permits. They are queried, 'How many buses you have already in the line; are you an operator already in the line.' All these queries have got to be answered against them, because a new operator can never have any buses already in the line. Another question that is put is, 'Is your organization a co-operative body?' We have had interpretations given that a limited company is a co-operative body. Therefore everybody else's claim is rejected in favour of a limited company. This interpretation has been given to carry out the purposes of the Government. But the result is the big man gets the buses and the small man gets weeded out.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: We reduced the number from 10 to 5. I do not know how to reduce it still further. If there are any cases where difficulties are being experienced, the Government are prepared to consider those cases. But the Government have no revisionary powers. We have given powers to the appellate tribunal. All that I can say is that such of those people as are having one or two buses and new entrants who are aspiring to become operators have to be somehow or other helped. I know that they cannot be competing

[23rd October 1956]

with the fleet owners. The small owners have also to fulfil certain conditions. They must be running their buses on the route. They must have their workshops, etc. In spite of all these, if still owners of one or two buses or new entrants are not able to get a bus permit, the Government will really think of seeing how best they can revise their rules.

SRI R. V. SWAMINATHAN : What is the number fixed for classifying one as a small operator or a big operator? If a big operator and a small operator should apply for a permit and the big operator is given a permit, will the Government come forward to examine the case and cancel the permit given to the big operator and give the permit to the small operator?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The Government have divested themselves of this responsibility of fixing up the number of permits for any particular operator. But, as I said, five is the viable unit, and all those people who own more than five buses are considered to be operators who do not come under this category for preference.

SRI M. KALYANASUNDARAM : The suggestion is not to reduce the number of the viable unit to less than five. The mark system only puts the cart before the horse. A four-bus operator gets the permit for the fifth bus while a one-bus operator, even if he gets a permit after five years, cannot get the second bus. This is how the mark system works. That is why I suggest that the Government should revise their rules. Will the Government revise the rules in such a way as to give the one-bus operator the second bus before the four-bus operator gets the fifth bus?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member is discussing policy questions, Sir.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : This is a matter to be taken up by the Transport Committee of which the hon. Member is a Member.

Allocation of personnel on the reorganization of States

* 305 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any decision has been taken in the matter of allocation of personnel in the several services in the State consequent on the reorganization of States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The attention of the hon. Member is invited to the answer given to question No. 183 by the hon. Sri K. P. Gopalan, M.L.A., given in this House on 24th September 1956.

SRI M. NARAYANA KURUP : Have there not been subsequent developments since that question was answered?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No revision of the principles laid down has taken place.

[23rd October 1956]

Selection of candidates for the Medical Colleges in the State

* 306 Q.—SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of candidates that applied for admission into the Medical Colleges in the State in 1956, community-war, like forward classes, backward classes and Scheduled Castes;

(b) the number of candidates that were interviewed community-war.

(c) the number selected finally under forward classes, backward classes and Scheduled Castes;

(d) the number selected under the General Pool under efficiency category and the number among them that belonged to the forward classes, backward classes and Scheduled Castes;

(e) whether the quota allotted for Scheduled Castes has been filled up by the Scheduled Castes candidates; and

(f) whether the quota allotted for the backward classes has been exhausted by the backward classes candidates?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) 1,465. Of these, 107 were from outside the State and 53 were ineligible to apply under the rules. The remaining 1,305 qualified applicants were :—

Scheduled Castes and Scheduled Tribes	...	...	...	...	31
Backward classes	...	...	...	...	474
Other communities	...	...	...	...	800
Total	...	...	...	...	1,305

(b) All the 1,305 eligible applicants were called for interview.

(c) (1) Scheduled Castes	...	...	...	...	31
(2) Backward Classes	...	...	...	...	143
(3) Other communities	...	...	...	...	126

(d) 176. Of these, 68 belong to backward classes and the rest belong to other communities. No candidate belonging to the Scheduled Castes or Scheduled Tribes has been selected by merit against the seats in the General Pool.

(e) No, Sir. 48 seats were reserved for candidates belonging to the Scheduled Castes and Scheduled Tribes. Only 31 candidates applied and all of them were selected.

(f) Yes, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, the Hon. Minister has almost 12-10 p.m. baffled us with a lot of figures. It is not easy to tally them with other figures and see where exactly the snag lies. Will the Government at least assure us that the quota allotted to the backward

[23rd October 1956]

community students has been completely exhausted? May I also know how many backward community students succeeded in getting seats from the general quota?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The backward classes got 143 seats out of a total of 300 seats. That is nearly 50 per cent. They are entitled to only 25 per cent of the reserved seats. They got the rest on merit.

Lower Bhavani Project Ryots' Conference at Pundurai

* 307 Q.—SRI K. T. RAJU (on behalf of Sri K. R. Nallasivam) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the action taken so far with regard to the resolutions passed and presented to the Government at a conference of Lower Bhavani Project ryots at Pundurai on 24th September 1955?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : In addition to the resolutions passed at the last year's conference, other representations and memoranda have been submitted to the Government. The Government are considering them. I may state here that already certain concessions with regard to the cultivation of groundnut, gingelly, tobacco, chillies, turmeric, castor, tapioca, etc., have been given. With regard to "scattered fruit trees" and the raising of summer paddy crop also concessions have already been given.

SRI K. T. RAJU : சென்ற மாதம் 29-ம் தேதி, இந்த சட்டசபையில் இது சம்பந்தமாக கேள்விகள் கேட்டபோது கூடிய சீக்கிரம் எல்லாவற்றிற்கும் பதில் அளிக்கிறோம் என்றும், இவைகளைப்பற்றி தீவிரமாக யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார். இம்மாதிரி வரிப் பிரச்சையும் மற்ற பலவிதமான பிரச்சனைகளும் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் பதில் சொல்வதற்கு எவ்வளவு மாதங்களாகும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கருதுகிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் சொன்னது எல்லாம் சரிதான். கூடிய சீக்கிரத்தில் அவைகளைப்பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் என்று இப்பொழுதும் சொல்லுகிறேன்.

Payment of arrears to the teachers of Harijan Welfare schools in Malabar

* 308 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the increments due to the teachers of Harijan Welfare schools in Malabar from 1948-1956 are still in arrears; and

(b) if so, the steps taken so far to clear them?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) & (b) No, Sir. The pay of the teachers in Malabar district was refixed with reference to the general revision of pay ordered in 1947 and the increased rates of pay were paid to the teachers with effect from 1st January 1955. The arrears of increment from 1st January 1948

[23rd October 1956]

to 31st December 1954 could not, however, be disbursed as the arrear bills of 148 teachers had to be prepared and pre-audited by the Accountant-General, Madras. The bills have since been audited and the amounts disbursed except in the case of 17 bills which are still under correspondence between the Collector of Malabar and the Accountant-General.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know the reasons why these 17 bills of the Harijan Welfare school teachers were withheld and whether the Collector has been asked by the Government to see that the payment is expedited?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : There was some difficulty in the presentation of the bills. Some errors crept into the bills. Therefore, about 12 bills were once again sent back to the Collector for re-submission. With regard to the other five bills, the pay was refixed and the exact amount was not correctly calculated. All these things are now being rectified. In the course of a month or two, I am quite sure that the Treasury Officer deputed to go into these bills will scrutinize them and will send a clean sheet to the Government.

Reprieve and remission for prisoners on the formation of Kerala and Madras States

* 309 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any representation in July 1956 from the Member of the Legislative Assembly for Kuthuparamba, requesting the Government to consider reprieve and remission in the case of prisoners in the Madras State jails on the occasion of the formation of the Kerala and the Madras States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The answer is in the affirmative. The Government do not consider it necessary to grant a general amnesty in celebration of the reorganization of States.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Apart from the question of a general or universal amnesty, may I know whether marks could be assigned to these prisoners by treating those who have undergone four years' imprisonment as equivalent to five years' imprisonment and so on. Such a thing is done when there is general jubilation all over the country. May I know whether there is any such proposal under contemplation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

Plague establishment

* 310 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether there is any proposal to disband the plague establishment working under the Director of Public Health?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : No, Sir.

[23rd October 1956]

Border disputes

* 311 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the steps taken by the Government subsequent to the answering of Short Notice Question No. 49 on 22nd March 1956 to solve the border disputes between the Madras and the Andhra States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Government of India have again been urged to constitute the Boundary Commission forthwith. We have just received a reply from the Government of India on this question. We have agreed for a one-hour debate on this question at the end of the sitting. Therefore further supplementary questions need not be put at this stage. Whatever we have got to say may be reserved for that Debate.

SRI K. VINAYAKAM: Is the Hon. Speaker allowing a one-hour debate on this question?

MR. SPEAKER: Yes. I shall allot one hour between 1 and 2 p.m. for the discussion of this subject.

Protected water-supply for Vemgara and Patichal, North Malabar

* 312 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Community Block Development Officer, Payyanur, has recently submitted to the Government schemes for sanction for the introduction of protected water-supply at Vemgara and Patichal in Chirakkal taluk, North Malabar; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. P. GOPALAN: In view of the fact that these two places are situated in the Community Development Block area, in view of the fact that the Advisory Committee has unanimously passed a Resolution recommending to the Government the introduction of protected water-supply there and also in view of the fact that the Government have specially allotted money for this purpose, will the Government be pleased to consider the question and issue orders at an early date for the execution of this work?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The scheme has been included in the draft programme for the Community Development Block. It is proposed to be executed under the Rural Water-supply Scheme and its possibility is now being investigated by an Assistant Engineer.

MR. SPEAKER: Questions are over.

23rd October 1956]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House the following message, dated 27th September 1956 received from the Governor of Madras:—

“In pursuance of Article 207, clause (3) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Assembly the consideration of the Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956.”

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 *RE* FORCIBLE RECOVERY OF SHORT-TERM MANURE LOANS FROM RYOTS OF SATANKULAM AREA.

MR. SPEAKER: I have received notice under Rule 40 from hon. Member Sri M. S. Selvarajan calling attention of the Hon. Minister for Agriculture to a matter of urgent public importance, viz., forcible recovery of short-term manure loans from the ryots of Satankulam area.

* SRI M. S. SELVARAJAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தேசத்தில் பல்வேறு ராஜ்யங்களிலும், இந்த ராஜ்யத்தில் பெரும் பகுதியிலும் எல்லையில்லாத மழை காரணமாக தொல்லை நிலை ஏற்பட்டிருப்பினும், சில பகுதிகளில் நீடித்த வறட்சி நிலவிவருகிறது பிரத்யட்ச நிலை. இல்லாமை நிலைக்கு இலக்காயிருக்கக்கூடிய துர்பாக்கியமான 400 கிராமங்களைக் கொண்டது சாத்தான்குளம் தொகுதி. அப்பகுதி மக்களின் வாழ்க்கைக்கு ஒரே ஆதாரமாக இருந்த பனைகள் லட்சக்கணக்கில் பட்டுப் போன நிலையில், ஜீவாதாரத்திற்காக, ஏதேனும் பயிர்த்தொழில் செய்து பிழைப்பதற்காக, அங்குள்ள மக்கள் கிணற்று இறைப்பைக் கொண்டு பல பகுதிகளில் குறுகிய காலத் தோட்டப் பயிர் நஞ்சை, புஞ்சைப் பயிர் கனெல்லாம் செய்வதற்கு முயற்சித்து இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் அவர்களுக்குக் குறுகிய காலக் கடன் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடிதண்ணீருக்கே சுமார் 100 அடியிலிருந்து 180 அடி வரையிலும் ஆழமாகக் கிணறுகள் தோண்டினாலும்கூட, தண்ணீர் கிடைக்காத நிலையில், அவர்களுடைய முயற்சி தக்க விதமாகப் பயன் அளிக்காத நிலையில், பயிர் ஒருக்கால் பட்டுப்போயிருக்கிறது அல்லது தகுந்த மகசூல் கிடைக்காமல் தாங்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த இயலாமலிருக்கிறது. அப்பகுதியிலுள்ள கஷ்ட நிலையை உத்தேசித்து, “பஞ்சப் பிரதேசம்” என பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருந்தால் இயல்பாகவே கடன்களெல்லாம் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால், ஓரளவுக்கு பஞ்சப் பகுதி அதாவது low scale famine என்ற நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால் இம்மாதிரி குறுகிய காலக் கடன் ஒத்திவைக்கக் கூடிய அதிகாரம் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு இல்லாததாலும் அரசாங்கத்தின் ஈடுபாடும் தலையீடும் அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் ஒருபுறமிருக்க, அரசாங்கம் சட்டப்படி அவர்களிடமிருந்து கடன் தொகையை வசூலிப்பதற்கு முயற்சிக்கக்கூடிய நிலை அங்கே நிலவுகிறது. ஆகவே, உடனடியாக அரசாங்கம் அங்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில் உரிய கண்ணோட்டம் செலுத்தி கஷ்டத்திற்குப் பரிகாரம் செய்ய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான், இம்மாதிரி பிரேரேபணை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய கடன்களை குறைந்த பட்சம் அடுத்த மகசூல் வரையிலாவது ஒத்திவைத்து உதவி செய்யவேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை.

[23rd October 1956]

12-21 p.m. * THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, the attention of the Government has been invited to the coercive steps taken by the Revenue authorities in Tirunelveli district in the matter of collection of loans granted to the ryots of Sattangulam area in Tirunelveli taluk under the Intensive Manuring Scheme, where there has been continuous drought and failure of crops in the area. At the outset I may point out to the hon. Member that the matter was already brought to my notice by the President of the Tirunelveli District Congress Committee in his letter, dated 14th September 1956. Thereupon the Collector of Tirunelveli has been instructed to stay collections by coercive steps till final orders are passed on the representation that famine conditions prevailed in the Sattangulam and Nanguneri areas. The Collector has also been called upon to send a detailed report in the matter at an early date and the Government await his report. Thus the Government are already aware of the matter given notice of by the hon. Member and they have promptly taken suitable action to stay collection by coercive steps. I may therefore assure the hon. Member that the Government will look into the matter as soon as the Collector's report is received and pass appropriate orders.

IV.—STATEMENT OF HON. SPEAKER *re* CHANGES IN THE COMPOSITION OF THE ASSEMBLY CONSEQUENT ON THE REORGANIZATION OF STATES.

MR. SPEAKER: May I now crave the indulgence of this House to take a few minutes before we proceed with the next item of business. It is with regret that I have to say that I shall be vacating my office as Speaker on the 1st of November. Twenty-nine members representing various constituencies from the Malabar district, 11 members from the South Kanara district and one member from the Kollegal constituency will cease to be members of this Assembly on the 1st of November. Of these, 9 members from South Kanara and one member from the Kollegal constituency will become members of the Mysore Legislative Assembly. The members from Malabar and two members from Kasaragod will practically be like members of a dissolved Assembly, for there is no Assembly in the Kerala State. Thus it is with regret that I have to announce that the present sitting of the Assembly will be the last sitting in which I shall preside over its deliberations as Speaker and in which these 41 members will participate in the proceedings as Members of the Madras State Assembly. Thus the ties of centuries between Malabar and South Kanara and the Madras State will be severed with feelings of mutual regret.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I am sure the House would have taken this news with great regret, that you would be vacating your office from the 1st of November. We all realize that this is no voluntary act of yours but in view of the reorganization of the States, this decision has been forced on

23rd October 1956] [Sri C. Subramaniam]

you. Therefore, the regret is all the more and to-morrow I intend moving a Motion of Thanks to the Speaker and I am sure many hon. Members will be participating in the consideration of that Motion. Therefore, I do not think that I should say anything more about that. I also intend moving another Motion of felicitation and thanking the hon. Members belonging to the Malabar district, South Kanara district and the Kollegal constituency. Both the Motions will be moved to-morrow.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, without making any further speech on this question and reserving it to the time when the Motion is taken up for consideration, I also would like to associate myself with the sentiments expressed and the desire to move two Motions tomorrow and I support this proposal.

MR. SPEAKER: The Motions will be taken up to-morrow. Now I call upon Dr. U. Krishna Rao to present the Report of the Estimates Committee.

V.—PRESENTATION OF THE REPORTS OF THE ESTIMATES COMMITTEE.

DR. U. KRISHNA RAO: Mr. Speaker, Sir, I beg to present the following Reports of the Estimates Committee:—

- (i) Third Report on Public Works (Communications);
- (ii) Fourth Report on Sanitary Engineering and the
- (iii) Fifth Report on Agricultural Machinery.

Sir, on account of the unavoidable delay in getting the factual verification of the Reports, there has been a delay in printing the reports and one typed copy has been given to me as Chairman of the Committee. I can assure hon. Members that it will be printed and circulated to all hon. Members as early as possible. I hope hon. Members will condone this deficiency and will agree to my placing these Reports before this House.

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) AMENDMENT BILL, 1956.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I beg to introduce the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill*, 1956 and move—

“That the Bill be taken into consideration at once.”

Sir, the amendments proposed in this Bill are those found necessary as a result of the experience gained in the working of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, so far. The Statement of Objects and Reasons explains the scope and purpose of each amendment proposed. The amendments, proposed by clauses 3 to 6, 10, 13, 15, 17, 21, 23 and 27 are only

* Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 22nd September 1956.

[Sri M. A. Manickavelu] [23rd October 1956]

formal ones intended to bring out the intention underlying the provisions of the Act more clearly or to meet some technical point or to correct a drafting error; they involve no new principle.

There are other important amendments also. For instance, I will refer to clause 2. The Government had notified under section 1 (1) of the principal Act a number of villages which were reported to be inam estates or under-tenure estates within the meaning of section 2 (7) or (2) (15) of that Act. It was subsequently found that some of these villages were not really inam or under-tenure estates. Section 9 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Act, 1951, was therefore enacted withdrawing certain provisions of the main Act from a number of such wrongly notified villages. It has since been brought to the notice of the Government that there are still a number of villages which have been wrongly notified. In some cases the notification of an estate as an under-tenure estate may have to be cancelled because it is an inam estate and it may have to be notified again after enquiry under section 9 of the Act. As instances of such wrong notifications come to the notice of the Government from time to time, the Government consider it desirable to take general powers so as to enable them to cancel or amend a notification issued under section 1 (4) of that Act and also to make it clear that the cancellation of a notification in respect of an estate does not prevent the Government from notifying the estate again if it is subsequently found that the Act should be applied to the estate.

These are the amendments to clauses 7 and 8, clause 9, clause 16, clauses 18, 19 and 20 and clause 22. All these amendments are brought forward to make either the meaning clear or to get over certain difficulties which we found in the working of the Act. With these words, I commend this Bill for the acceptance of this House.

12-30 p.m. Mr SPEAKER: Motion moved—

‘That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration.’

Now, the motion is before the House for discussion.

SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, on going through the Statement of Objects and Reasons, I thought that it does not do any credit to the Government in bringing forward such a Bill. We can very well understand, Sir, the Government issuing notifications under certain provisions of the Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act. It is likely that in spite of the best efforts there might be some mistakes in respect of the notifications issued by the Government and those mistakes had to be rectified. But the matter does not end there. We all know that even before a notification was issued, all the connected records were carefully gone into and everything was done by experts. In

23rd October 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

spite of the fact that the experts had considered the matter and had gone through the notifications, still there might be mistakes and they might require correction and rectification. Now, it has been proposed in the Bill, that in order such notifications are amended the Government should be given general powers. The matter does not end there. The Government take further powers also that in case further mistakes are made by the Government, they should have powers to rectify them. I submit, Sir, to put it mildly that that is a course which does little credit to Government. In short, the Government want powers to notify a particular thing to-day, to annul it to-morrow and then again to re-notify the same the day after. That is what the Bill seeks to achieve and I submit it shows a lack of doing things properly.

SRI S. RAMALINGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்ட திருத்த மசோதாவிற்குச் சில முக்கியமான திருத்தங்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு கோர்ட்டில் எடுத்துக் காண்பித்த சில விஷயங்களையும், நடைமுறையிலுள்ள கஷ்டங்களையும் நிவர்த்திப்பதற்கு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், நமது சபைத் தலைவரிடம் பல தடவை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் நடைமுறையில் இருக்கும்போது கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் நிவர்த்தி செய்யப்படவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

குறிப்பாக, இன்றைக்கும் பல கிராமங்கள் “எஸ்டேட்” என்று சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இடங்களிலே ஒரு பகுதி கிராமங்கள்தான் எஸ்டேட்டாக இருக்கிறது என்று ரிகார்டிலே இருந்தால் அந்த கிராமங்களெல்லாம் எஸ்டேட் அல்ல என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு, அதனால் விவசாயிகளுக்குப் பலன் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அவைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வதற்கான முறையிலே சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்று இங்கு பல தடவை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி சர்க்கார் யோசிப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்தாலும் இதுவரை எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லையென்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சமீபத்திலே ஆந்திர சர்க்கார் கிராமங்களிலே ஒரு பகுதி எஸ்டேட் என்று ரிகார்டிலே இருந்தாலும் அதைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக சமீபத்தில்தான், ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்பு அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் சர்க்கார் திருத்தம் கொண்டு வந்திருந்தால் கிராமத்தில் இந்த குறைபாட்டினால் கஷ்டப்படக்கூடிய மக்களுக்கு நன்மை கிடைத்திருக்கும்.

எஸ்டேட் ஒழிப்புச் சட்டத்தில், “ஜமீன்தார்கள் சொந்தப் பண்ணைவைத்துக் கொள்ளலாம், அதற்கும் பட்டா கொடுக்கவேண்டும்”, என்பதனால் அவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. நீண்ட காலமாக விவசாயிகளின் சொந்த அனுபவத்தில் இருந்த நிலம் “பண்ணை” நிலம்; என்றும் தங்களுக்கு பட்டாவேண்டுமென்றும் மனுக் கொடுத்து, பொய் ரிகார்டு தயார் செய்வதினால் கிராமங்களிலே இதனால் பெரிய சச்சரவு ஏற்பட்டு ஹைகோர்ட்டு, சப்ரிம் கோர்ட்டுக்குப் படிக்கத் தெரியாத விவசாயிகள் போகவேண்டிய நிர்ணயம் இருக்கிறது. அதையும் சரியான்படி திருத்தி அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், யாருக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று கருதுகிறோமோ, அவர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு இல்லாமல் போகும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[Sri S. Ramalingam] [23rd October 1956]

1945-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு ஸ்ரீமீன்தார்கள் யாருக்காவது பட்டா வழங்கியிருந்தால் அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கப்பட்ட மாதிரி. ஆனால், ரெவின்யூ போர்டார் அது பற்றி யோசித்து பட்டா கொடுக்கலாமென்று சட்டத்திலே இருக்கிறது. அவர்கள் 1945-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு யாருக்கும் பட்டா கொடுக்கக்கூடாது. நிலத்திலே புதியவை அனுபவிக்கக் கூடாது என்று சட்டத்தின் மூலமாக தடை செய்திருந்தாலும்கூட, பல ஸ்ரீமீன்தார்கள் இன்றைக்குப் பொது நன்மையைக் கெடுப்பதற்கு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் தங்கள் சொந்தக் காரர்களுக்கு பட்டா பின்புலம் செய்து கொடுத்தாகப் பொய் ரிகார்டு தயார் செய்து, அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்று ரெவின்யூ போர்டாருக்கும் சர்க்காருக்கும் மனுச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி நிலையிலும் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய ஸ்ரீமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தில் பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளைத் திருத்தவேண்டுமென்று யல தடவை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை ஆலோசிப்பதற்காக வாக்குறுதி அளித்தும் இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அதையெல்லாம் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பகுதி இனம்களையும் சட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டுவந்து, ரயத்துகளுக்கும் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் அமலுக்கு வரக்கூடிய முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

12-35
p.m.

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டுவந்தவுடனே கடந்த ஏழு வருஷ காலத்திலே இந்தச் சட்டத்தை அமலாக்கியதில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும்படியான கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கான முறையிலே திருத்தங்கள் கொண்டுவரப் போகிறார்களென்று நான் நினைத்திருந்தேன். திருத்தம் கொண்டுவந்த பிறகு படித்துப் பார்த்தால் மேலெழுந்தவாரியாக, மிகவும் அவசியமாகக் கருதப்படும் திருத்தங்கள் மட்டும்தான் இங்கு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். எட்டு வருஷ காலமாக ஒரு சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக முயற்சி செய்து, நடைமுறையிலே அந்தச் சட்டத்தினால் எதிர்பார்க்கும் பலன் ஏன் ஏற்படவில்லை என்பதற்கு வேண்டிய மூலகாரணத்தை அரசாங்கம் ஆலோசிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறதா, அல்லது கவனம் செலுத்தியிருக்கிறதா என்று யோசித்துப் பார்த்தால் நிச்சயமாக யோசிக்கவில்லையென்று தான் கருதவேண்டி இருக்கிறது.

அமெரிக்கன் புரபசர், Ford Foundation மெம்பர் காலிபோர்னியா யூனிவர்சிட்டி போன்ற நான்கு அமெரிக்கன் யூனிவர்சிட்டிகளால் அனுப்பப்பட்டு, இந்தியாவில் விவசாய சீர்திருத்தங்கள் எப்படி அமுலாக்கப்படுகின்றன என்பதை கிராமம் கிராமமாகச் சென்று ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார். சமீபத்தில் அவர் Delhi School of Economics-ல் ஐந்து பிரசங்கங்கள் செய்திருக்கிறார். Agrarian Prospects என்ற ஒரு சிறிய நூலை டெல்லி யூனிவர்சிட்டி பிரசுரம் செய்திருக்கிறது. நான் டெல்லி சென்றிருந்தபோது அதைப் படித்துப் பார்த்தேன். அது 80 பக்கங்களைக் கொண்டது. கனம் அமைச்சரவர்கள் அதைப் படிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், கனம் அமைச்சரவர்கள் கிராமம், கிராமமாகப் போக முடியாது. நாங்கள் சொன்னால் கம்யூனிஸ்டுகள் ஏதோ சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைப்பார்கள். ஆனால், Ford Foundation-ஐச் சேர்ந்த அமெரிக்கன் புரபசர் என்ன சொல்லுகிறார் என்பதைத் தயவுசெய்து கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது என் கையில் புத்தகம் இல்லாததால் அதில் உள்ளதை அப்படியே எடுத்துக் கூற முடியவில்லை. பொதுவாக எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். அவர் அந்தப் புத்தகத்தில் சென்னை ராஜ்யத்தையும் குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கும் மிராசதார்களையும் அதிகமாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். அவர் குறிப்பிட்டுள்ளதாவது : “இதுவரையில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கக்கூடிய

23rd October 1956] [Sri P. Ramamurthi]

சட்டங்கள் எல்லாம் வெறும் எட்டுச் சரக்காய்களாக இருக்கின்றன”. இதற்கு முக்கிய காரணம் என்ன? எஸ்டேட் ஒழிப்பை எடுத்துக் காண் பித்து எந்த வகையில், எதற்காக ஸ்ரீமீன்தார்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய் பலவகைப்பட்ட முறைகளில் வழக்கறிஞர்களைக்கொண்டு, அதில் ஏதாவது சட்ட நுணுக்கங்களைக் கண்டுபிடித்து, சட்டத்தை அமுலாக்குவதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது திடவட்டமாக எடுத்துக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் ஏதாவது சட்டம் நிறைவேற்றினால் அதை ஒரு சிலர் கோர்ட்டுக்கு எடுத்துக்கொண்டுபோய், அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவராமலிருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதும் நமக்குத் தெரியும். ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது?

இந்தச் சட்டத்தையே எடுத்துக்கொள்வோம். 1948-ல் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கக்கூடிய சட்டத்தை எட்டு வருஷத்திற்குப் பிறகும் அதற்கு மீண்டும் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. 1949-ம் வருஷத்திலேயே ஒரு திருத்தம் ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு திருத்தத்திற்கு மேல் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கொண்டுவரப் பட்ட திருத்தத்திற்குப் பிறகும் இந்தச் சட்டம் பூராவாக இருக்கப்போவது இல்லை என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் நாம் ஒரு கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு திட்டவட்டமான ஒரு கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டுவராததுதான். அந்தக் கொள்கையை அமுலாக்குவதற்கு இன்றைக்கு இருக்கும்படியான சட்டங்களைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, அந்தச் சட்டங்களைத் தகர்த்து எறிந்துவிட்டு, புது வகையான சட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற கண்ணோட்டம் ஏற்படவேண்டும்.

“உழைப்பவனுக்கு நிலம்” என்ற கோஷம் காங்கிரஸ் சட்சியினுடைய, மகாத்மா காந்தி கொடுத்திருக்கும்படியானது. அந்தக் கோஷத்தை இன்றைக்கு அமுலாக்கவேண்டுமென்றால், நடைமுறையில் கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன, என்ன என்னவோ சட்டங்கள் குறுக்கே இருக்கின்றன. நம் நாட்டிலே இருக்கும்படியான சட்டங்களைப் போன்று வேறு எந்த நாட்டிலும் கிடையாது. இங்கிலாந்திலேகூட இவ்வளவு சட்டங்கள் கிடையாது. அமெரிக்காவிலோ, பிரான்சிலோகூட கிடையாது. நம் நாட்டிலே தான் பிரதேயகமாக நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு சட்டம். ஏன் இந்த நிலைமை இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது? பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இந் நாட்டில் ஏற்பட்ட பிறகு, நில உடமை சம்பந்தமாக பலவகைப்பட்ட முறைகள் ஏற்பட்டு, ஒன்றுக்கொன்று தகராறு, முரண் பாடு ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இவை எல்லாவற்றையும் ஒழித்து விட்டு, அடிப்படையான கொள்கையை அமுலாக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், எப்படிப்பட்ட சட்டம் வேண்டுமென்று நாம் வகுப்பதற்குப் பதிலாக ஏற்கனவேயுள்ள சட்டத்தில் ஏதாவது ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறது. ஏற்கனவே பண்ணை நிலங்கள் வைத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை உண்டு. ஆகவே, பண்ணைநிலங்களை மீண்டும் அவர்களே வைத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை உண்டு என்று ஏற்றுக்கொண்டு விட்டால், பண்ணை நிலங்கள் என்றால் என்ன என்பதை ருசிப்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நிலச் சுவாந்தார ஏற்கனவே சுமார் 12 வருஷங்களில் அவர்கள் சொந்த அறுபோகத்தில் இருந்தது என்று ருசுப்படுத்தி, ஏற்கனவே பண்ணை என்று போட்டுவிடுகிறார்கள். 12 வருஷங்கள் அறுபோகத்தில் இருக்கிறது என்பதை இல்லை என்று விவசாயி நிரூபிக்க முடியுமா?

நாம் கோர்ட்டில் பார்க்கிறோம். விவசாயிகள் கோர்ட்டில் சாட்சி சொன்னால் அவர்கள் சொன்னது உண்மையாக இருந்தாலும்கூட சட்டம் இடம் தரவில்லை. அவர்கள் சொன்னது பொய் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இதையெல்லாம் தீர்க்கமாக ஆலோசனை செய்யவேண்டிய மனப்பான்மை சர்க்காருக்கு இருக்கவேண்டும் என்று சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களைத் தற்காலிகமாகப் போக்குவதற்கு, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்கள் வர வேற்கத் தக்கதுதான். இந்தப் பிரகாரம் நிறைவேற்றப்படவேண்டிய ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் இந்தச் சட்டத்தில் பெரும்பாலான மாறுதல்கள் ஏற்படவேண்டும். அந்த

12-4
p.m.

[Sri P. Ramamurthi] [23rd October 1956]

அடிப்படை மாறுதல்களைச் செய்வதற்கு சர்க்கார் முன்வருவதை மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது கொண்டுவருவதற்கும் திருத்தங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை இவைகள் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் அவசியமானதாகத்தான் இருக்கின்றன. கனம் குரூப் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் 8 வருஷ காலமாக விவசாயிகளுக்கு நிலையான தன்மை ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. 8 வருஷ காலமாக அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று முயற்சி செய்தும், அதை நடைமுறையிலே செய்வதற்கு முடியாத நிலையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. 1949-ம் வருஷத்திலே ஒரு திருத்தம் ஏற்பட்டு, அதற்குப் பின்னால் திருத்தத்திற்குமுன் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியாக ஒரு அடிப்படைக் கொள்கை இல்லாமல், தோட்டிகளுடன் போட்டு அடிக்கடி மாற்றிக் கொண்டே போனால், சட்டத்தைப் பற்றி மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? சரியான, திட்டவாப்பான கொள்கையைக் கொண்ட சட்டத்தை இயற்றினாலன்றி விவசாயிகள் மிகவும் ஆபத்தான நிலைமையில்தான் இருப்பார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் விவசாயிகளுக்கு நிரந்தரமான பலன் கொடுக்கக்கூடிய உடனடியாகச் செய்யவேண்டிய அடிப்படை மாறுதல்களைச் செய்வதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-43 p.m. *SRI R. KRISHNASWAMI NAYUDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்த இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஒரு சில விஷயங்களை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்று தெரிவித்தார்கள். சர்க்கார் தரப்பிலே இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தை கோர்ட்டு மூலமாக ஏற்படக்கூடிய சில தகராறுகளையும் எதிர்காலத்திலே செய்ய வேண்டிய அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு அனுசூலமாகச் சட்டங்கள் இருக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனும் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பது பற்றி நான் ரொம்ப மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். என்றாலும்கூட இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே 1945-ம் வருஷத்திற்குப் பின்னால் ஜமீன்தார் எஸ்டேட் பாதினம் செய்து கொடுக்கக்கூடாது என்று அந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 1938-39-ம் வருஷத்திற்கு முன்னாலேயுள்ள ஜமீன்கள், மற்ற இடங்களிலும், காப்பிட் தோட்டம், டீ தோட்டம், எலத் தோட்டம் முதலியவைகளை வைத்துப் பயிரிடுவதற்கு நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் ஜமீன்தார் களாலே நிலச்சுவாந்தார்களாலே அந்த நிலங்கள் விவசாயிகளுக்கு சொந்தப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்காலத்திலே இப்படிப்பட்ட சட்டம் ஒன்று வரும் என்ற நோக்கம் இல்லாத காலத்திலே அந்த நிலங்கள் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிறகு அந்த நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டு அங்கு 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர், 20 ஏக்கர், எலத் தோட்டங்கள் முதலியன உண்டுபண்ணி அங்கே வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு, 500, 1,000 ரூபாய் செலவு செய்து நிலத்தைப் பண்படுத்தி, இப்பொழுது விவசாயம் செய்து கொண்டுவருகிறார்கள். அவர்களுடைய அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு ஏற்ற வகையிலே இந்தச் சட்டங்கள் திருத்தம் செய்யப்படவேண்டும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ஆகையால் அவ்வாறு எவ்விதமான ஒரு சுயநல நோக்கம் இன்றியும் எதிர்காலத்தைப் பற்றி எவ்விதமான கெட்ட எண்ணம் இல்லாத காலத்தில் பட்டா நிலத்தை அவர்கள் அந்த நிலத்திலே அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்து, தங்களுக்குச் சொந்தமான தோட்டங்களை அபிவிருத்திசெய்த விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சட்டம் எதிர்காலத்தில் எவ்விதமான பாதுகாப்பையும் அளிக்கவில்லை என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகையால் இந்த நல்ல நோக்கத்தோடு எதிர்காலத்திலே பல அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்வதற்கு சட்டத்தை போதிய அளவு பாதுகாப்பளித்து எந்தெந்த இடங்களில் சட்ட மன்றம் சரியாகக் கவனித்துத் திருத்தலாம் என்பதை கவனித்துப் பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தில் செர்லஸ்பெருகின்ற அப்படிப்பட்ட வாசகங்களைப் பாதிக்காமல் இருக்கும்படியான வழிமுறைகளை ஏற்பாடு செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

23rd October 1956]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, as regards the 12-47 charge levelled by the hon. Member Mr. Narayana Kurup, I want p.m. to state that the Madras Estates Land Act, 1908, is a very complicated Act. The complication is on account of the nature of the subject, and also to some extent to the fact that it was ill-drafted which gave rise to a lot of litigation and matters went even up to the Privy Council. The Estates Abolition Act and the Rent Reduction Act are based on the Estates Land Act of 1908. Naturally so many complicated issues arise, and we have to meet the new situation as and when the difficulties arise. It is only in that light that these amendments have been brought forward.

The Hon. Leader of the Opposition dwelt on a larger issue. We shall have another opportunity for discussing it. But our immediate concern is the making of certain amendments to the Act. He asked why there were so many Acts in this land and said that in other countries there were not so many Acts and things were done in a summary way.

SRI P. RAMAMURTHI : I am sorry that the Hon. Minister either did not understand me aright or pretends to have not understood me. All I said was that there was no country in the world barring India where there were so many legislations on land and land-ownership. Here the British Government created so many different types of tenures. What I suggested was that the Government should do away with these differences in tenures and start on a clean slate, if they wanted to avoid to all these troubles.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : He said that there were so many Acts on the question of land only in India and not in other countries. But he conveniently omitted to refer to Russia. In Russia there is no need for much legislation because there, land was taken and distributed in a summary way. Now the hon. Leader of the Opposition has given up Russia and has begun to quote America. I am glad of the change and I hope it will continue.

The point raised by Mr. Ramalingam relates to the broader issue. We have already taken up the question of the inams.

With regard to the point raised by the hon. Friend behind me, we are examining whether anything can be done under the rule-making power—under section 19 or 20.

MR. SPEAKER : The question is--

"That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

[23rd October 1956]

Clause 3.

12-50 P.m. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

In clause 3, *renumber* sub-clauses (i) and (ii) as sub-clauses (ii) and (iii) respectively, and before sub-clause (ii) as so renumbered, *insert* the following as sub-clause (i), namely :—

“(i) for clause (a), the following clause shall be substituted, namely :—

“(a) The Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 (Madras Act XXX of 1947) in so far it relates to matters other than the reduction of rents and the collection of arrears of rent and the Madras Permanent Settlement Regulation, 1802 (Madras Regulation XXV of 1802), the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908) and all other enactments applicable to the estate as such shall be deemed to have been repealed in their application to the estate’.”

The amendment was put and carried.

Clause 3, as amended, was put and carried.

Clauses 4 to 8 were each separately put and carried.

Clause 9.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the amendment standing in my name, namely,—

In clause 9, *add* the following Explanation at the end of section 20, namely :—

“Explanation.—Any rights granted in perpetuity shall cease and determine and be dealt with under section 3 (e) and not under this section.”

The amendment was put and carried.

Clause 9, as amended, was put and carried.

Clauses 10 to 15 were each separately put and carried.

Clause 16.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the amendment standing in my name, namely,—

In the sub-paragraph of sub-section 7 (b) of section 50, introduced by clause 16 (iv), after the word ‘balance’ *insert* the words “with interest thereon at three per cent per annum”.

The amendment was put and carried.

Clause 16, as amended, was put and carried.

Clauses 17 to 19 were each separately put and carried.

23rd October 1956]

Clause 20.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir I move the amendment standing in my name, namely,—

In clause 20, for the Explanation to section 54-H, *substitute* the following explanation, namely :—

“Explanation.—Any amount collected by the Government on behalf of the darmila inamdar in respect of the portion of the estate comprising his darmila inam, by way of rent or miscellaneous revenue, and paid to him, shall be deemed to be an amount collected by him.”

The amendment was put and carried.

Clause 20, as amended, was put and carried.

Clauses 21 to 25 were each separately put and carried.

Clause 26.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

Add the following as sub-section (4) to section 67 of the principal Act :—

“(4) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the House actually sits either in the same session or in more than one session.”

The amendment was put and carried.

Clause 26, as amended, was put and carried.

Clause 27 was put and carried.

Clause 1.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the amendment standing in my name, namely,—

1. In sub-clause (2) of clause 1, after the figure “5”, occurring in line 12, *insert* the figure “6”.

2. In sub-clause (2) of clause 1, for the words and figures “and section 23 shall be deemed to have come into force on the 19th April 1949” occurring in lines 16-17, *substitute* the following words and figures, namely :—

“section 23 shall be deemed to have come into force on the 19th April 1949 and clauses (i), (ii) and (iii) of section 16 and section 18 shall be deemed to have come into force on the 1st July 1954 and the 1st July 1955 respectively.”

[Sri M. A. Manickavelu] [23rd October 1956]

The amendments were put and carried.

Clause 1, as amended, was put and carried.

The Preamble was put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1956, as amended, be passed.

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

VII.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *re* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“ That under rule 21 (3) of the Assembly Rules the House do proceed to consider the Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956, before the Madras Estates (Supplementary) Bill, 1956.”

The motion was put and carried.

VI.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(2) THE MADRAS REGISTRATION OF PRACTITIONERS OF INTEGRATED MEDICINE BILL, 1956.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY : Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill *, 1956, and move—

“ That the Bill be taken into consideration at once. ”

You all know that, at present, practitioners of Indigenous Medicine in this State are registered by the Central Board of Indigenous Medicine in accordance with the rules framed by the Government for the purpose. The practitioners and other persons interested in Indigenous Medicine had also expressed their dissatisfaction with the existing arrangement for their registration. It was considered not feasible to register medical practitioners of Indigenous Medicine in a separate part in the register maintained for practitioners of modern medicine by the Madras Medical Council. With a view to make separate statutory provision, the Madras Registration of Practitioners of Indigenous Medicine Bill was published in the *Fort St. George Gazette*, dated 20th December 1954. That Bill provided only for the registration of practitioners of Indigenous Medicine who possessed the diplomas of L.I.M. and G.C.I.M. The Bill did not provide for the recognition of their rights to practise modern medicine.

The Government subsequently decided not to introduce in the Legislature the Bill in the original form but to consult the G.C.I.M. and L.I.M. Associations and to revise the Bill in the light of their opinions.

* Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 1st October 1956

23rd October 1956] [Sri A. B. Shetty]

The College of Integrated Medicine, Madras, trains the students both in the Modern and Indigenous systems of medicine. In this State, the G.C.I.Ms. and L.I.Ms. are eligible for appointment to institutions of modern medicine under local bodies and under the Community Projects Scheme. Such candidates employed in local fund and municipal dispensaries are authorized to conduct post-mortem examination and to issue certificates. In practice, the G.C.I.Ms. and L.I.Ms. are administering modern medicine. However, there is no statutory provision recognising the existing state of affairs. After examining the opinions of the G.C.I.M. and the L.I.M. Associations, the Government decided that this omission should be supplied and that the legislation should contain statutory recognition of the rights of persons possessing the diploma of G.C.I.M. or L.I.M. and practising both the indigenous and the modern systems of medicine to grant certificates, hold appointments, etc. The present Bill gives effect to this decision.

G.C.I.Ms. and L.I.Ms. have been agitating for a long time for statutory recognition of the rights already enjoyed by them. Legislation more or less on the lines now proposed are in force in other States, viz., Bombay and Travancore-Cochin.

The Bill is a simple one and I request the House, Sir, to accept it.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956, be taken into consideration.”

The motion is before the House for discussion.

DR. K. B. MENON : Mr. Speaker, Sir, I am sure that this Bill will have the unanimous support of all sections of the House. I am very glad that the Hon. Minister Mr. Shetty, before he leaves the House handing over charge of his portfolio, has found it helpful and necessary to introduce a Bill which will do away with the unfair and unjust discrimination shown against the students of the Indigenous School of Medicine. I know the attitude that the Hon. Minister has towards Ayurveda. I understand it and I appreciate it. And I have also agreed with him to some extent on that issue. At the same time, he has been very fair-minded in introducing this Bill. He is very fair to those who are studying that system of medicine. I also know that even before introducing this Bill he tried to be helpful to the students by changing the name of the institution and also by giving them certain privileges like doing post-mortem examination, etc. There are still many handicaps under which the students of the college labour. This Bill removes many of those handicaps. It not only removes many of those things, but it also provides scope for further improvements in the curricula of studies of the College and also in improving the status and privileges of the students of the College. I therefore wholeheartedly

[Dr. K. B. Menon] [23rd October 1956]

support the measure that the Hon. the Minister for Health has brought forward and also appeal to the House to give him full support in this measure.

SRI P. RAMAMURTHI : Mr. Speaker, I have been one of the hardest critics of the Hon. the Minister for Health in this House. But on this occasion, certainly I am not rising as a critic. I am rising to support the Hon. Minister. I feel that the Bill that he has just now moved is a belated one. From the opening speech of the Hon. Minister himself, it is clear that since 1954, when the Government published their original Bill, they themselves thought that a separate enactment providing for the registration of medical practitioners possessing the G.C.I.M. was necessary. They themselves wanted to revise the enactment in this regard. I feel a period of two years is a pretty long time for the Government to make up their mind on a simple issue like this. Anyway, now that they have made up their mind, I am glad the Hon. the Minister for Health has introduced this measure at least on the eve of laying down his office. I know the Hon. Minister for Health will be attending a function this evening arranged by the students of the College of Integrated Medicine. I was very particular that this Bill should be passed before he attends that function. So, I took this opportunity to insist that this Bill should be taken up to-day and should be given precedence over other Bills so that it may be passed to-day itself. If this is done, the Hon. Minister, when he attends the function to-day and faces the students he will be able to tell them, 'Well, before laying down my office, I have been able to get this Bill passed by the Assembly for your benefit.' This Bill places those possessing diploma of Licentiate in Indigenous Medicine or the diploma of Graduate of the College of Indigenous Medicine on the same footing as other Medical Graduates in the State. I do not see any reason why there should be any discrimination at all. Without making much ado and without making further speech, I would like to support this Bill and would like to see that it is passed within a short time.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY : I am extremely grateful to the hon. Leader of the Opposition, to my friend Dr. K. B. Menon and the other Members of this House for the uniform kindness and sympathy they have shown me in this matter. I am sure that not only the present students but also those who have passed out of the College will be very grateful to the hon. Members of this House for the way in which they have received this Bill and permitted it to be passed. I commend the Bill for the acceptance of the House.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956 be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

23rd October 1956]

MR. SPEAKER : As there are no amendments to any of the clauses contained in the Bill, with the leave of the House, I shall now put clauses 2 to 15 together to the vote of the House. The question is :—

"That clauses 2 to 15 do stand part of the Bill."

The motion was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, I move—

"That the Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956 be passed."

MR. SPEAKER : Motion moved—

"That the Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956 be passed."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Mr. Speaker, the Hon. the Minister for Health really deserves our congratulations. On the eve of laying down his office, he has brought forward a Bill which will be praised not only by the students but also by a certain section of the people who have been demanding this piece of legislation for a very long time. This is the first occasion, I think, when all the clauses in a Bill have been put to the vote of the House at one stretch. So, the Hon. the Minister for Health deserves our congratulations. I warmly congratulate him and express the hope that he may get a job in Mysore also so that he may be enabled to bring forward such useful measures for the benefit of the people.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956 be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

VIII.—ONE-HOUR DISCUSSION UNDER RULE 56 OF THE ASSEMBLY RULES RE MADRAS-ANDHRA BORDER DISPUTES.

SRI K. VINAYAKAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தமிழ் நாட்டின் வட எல்லைப் பிரச்சனை சென்ற மூன்றரை ஆண்டு காலமாக தீர்க்கப்படாமல் இருந்துவருகிறது. இது உண்மையிலேயே உடனடியாகத் தீர்க்கப்படவேண்டிய ஒரு பிரச்சனை. சென்னை அரசாங்கத் திற்கும், ஆந்திர அரசாங்கத்திற்கும் இதை உடனடியாகத் தீர்க்கவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கம் இருக்குமானால், அக்கறை இருக்குமானால் இதை ஒரே மணி நேரத்தில் தீர்த்து வைக்கமுடியும். இதற்கு வேண்டிய maps இருக்கின்றன, புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன, எல்லாத் தகவல்களும் இருக்கின்றன, அவைகளை வைத்துக்கொண்டு இதை உடனடியாகத் தீர்த்துவைக்க முடியும். இப்பிரச்சனை தீரவேண்டுமென்பதற்காக கிளர்ச்சி செய்தால், கிளர்ச்சி செய்கிறவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் கிளர்ச்சி செய்யாதீர்கள், இந்தப் பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கப் போகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பாராளுமன்றத்திலும் எல்லைக் கமிஷன் நியமிப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்தும், அரசாங்கம் அவ்விதம் நடந்துகொள்ள முன்வரவில்லை. உடனடியாகத் தீரவேண்டிய ஒரு

[Sri K. Vinayakam] [23rd October 1956]

பிரச்சினை இன்றைக்கு கேவலமான நிலையில் 3½ ஆண்டுகளுக்கு அதிகமாக தள்ளிப்போடப்பட்டு, அனுமார் வால்போல் நீண்டுகொண்டே போகிறது. சென்னை அரசாங்கத்தார் ஆந்திர அரசாங்கத்தை உண்மையிலேயே நம்பி நம்பி இவ்வளவு நாட்களாக இழுக்கப்பட்டு, அவர்கள் நடத்திய நாடகத்தை நம்பி மோசம் போனார்கள். இவ்விஷயத்தில் ஆந்திர அரசாங்கம் காலம் கடத்தும் முறையில் வேறு பிரச்சினைகளைப் புகுத்தி நம் அரசாங்கத்தை எமாற்றி விட்டதாகவே நினைக்க வேண்டும். மிகவும் நல்ல முறையில் சுலபமாகத் தீர்க்கப்படவேண்டிய சித்தூர் பிரச்சினை, இதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்களும் தகுந்த புள்ளி விவரங்கள் இருக்கும்போதுகூட, இதைச் சிக்கலான பிரச்சினையாய் ஆந்திரர்கள் செய்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். உண்மையிலே இந்த விஷயத்தில் ஆந்திர அரசாங்கத்திற்கு நல்ல எண்ணம் இருக்குமானால், இதை இப்படி விட்டுவிட்டுப் போவார்களா? அவர்களுக்கு நல்ல எண்ணம் இல்லை என்று சொன்னால், நம் மீது குற்றம் சாட்டுகிறார்களே தவிர இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வழிகாண முன்வரவில்லை.

அண்மையில் மறுபடியும் ஒரு எல்லைக் கமிஷனை நியமிக்கவேண்டும் என்று சொல்லியும் அதை இன்னும் நியமிக்கவில்லை. அப்படி இருக்கும் போது அதைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு வேறு என்ன வழி இருக்கிறது? அதைத் தீர்க்காவிட்டால் நம்முடைய தேசங்களை நாம் அடைவது என்பது முடியாது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் கடிதம் எழுதினார்கள். அதற்கு இப்பொழுது ஒரு வருஷமாகியும் இன்னும் பதில் வரவில்லை. தமிழ் அரசுக் கழகம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கடிதங்கள் எழுதின. அவைகளுக்கும் இன்னும் யாதொரு பதிலும் வரவில்லை. அதன் பிறகு தமிழ் அரசுக் கழகம் கிளர்ச்சி செய்ய ஆரம்பித்தது. பிறகு தான் நேற்று ஒரு பதில் வந்திருக்கிறது. அந்தப் பதில் எப்படி இருக்கிறது. அந்த பதிலைப் பாருங்கள். நாங்கள் கேட்டவைகளுக்கு பதில் சொல்லவில்லை. எந்தக் கடிதத்திற்கு அது பதில் என்று கூட சொல்லவில்லை. ஆனால் நாங்கள் எவ்வளவோ கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறோம், அவைகளில் எந்தக் கடிதத்திற்கு என்று கூட சொல்லவில்லை. உள்நாட்டு மந்திரி இங்கு வந்தபோது ஒரு பவுண்டரி கமிஷனை நியமிக்கிறோம் என்று அன்று சொன்னார். இப்பொழுது கட்சியில் மாறுபாடு ஏற்பட்டுவிட்டதால் அந்தக் கொள்கையை மாற்றி இப்பொழுது ஜோனல் கவுன்சில் நியமிக்கிறோம். என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு முன்னதாக கட்டீஸ் என்ன சொன்னார். பவுண்டரி கமிஷனை அனுப்புகிறோம் என்று சொன்னார். இப்பொழுது கருத்து மாறுபட்டிருக்கிறது. பிறகு ஜோனல் கவுன்சில் அனுப்புகிறோம் என்று சொல்லுகிறார். இதன் உண்மை என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இந்தப் பிரச்சினையை அவர்களுக்குத் தீர்க்கவேண்டும் என்றிருந்தால் உடனேயே தீர்த்துவிடலாம். அவர்களுக்கு அப்படி தீர்த்துவிடவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாமல் இருப்பதால் தான் இப்படியெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்பொழுதாவது ஜோனல் கவுன்சில் நியமிப்பதற்கு ஏதாகிலும் ஒரு உத்தரவாதம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. உண்மையில் பார்த்தால் இப்பொழுது சமீபத்தில் ராஜ்யங்கள் பிரிவினை ஆகப்போகிறது. அப்பொழுதே அப்படிப்பட்ட ஜோனல் கவுன்சில் நியமிக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகவே தெரியவில்லை. இப்பொழுது மாகாண புனரமைப்பு நடக்கப்போகிறது. அதற்குள் எல்லா எல்லைத் தகராறுகளும் தீர்க்கப்படவேண்டும் என்ற உத்தரவாதம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றும் இருப்பதாகவே தெரியவில்லை. உண்மையில் பார்க்கப்போனால் ஆந்திர எல்லை சம்பந்தமாக ஜோனல் கவுன்சிலுக்கு போகவேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிந்த உடனேயே எல்லைக் கமிஷனை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்படுத்தி இருக்க வேண்டும். அப்படி நியமிக்காமல் இப்பொழுது ஜோனல் கவுன்சில் நியமிக்கிறோம் என்று சொல்வதெல்லாம் இந்த அரசாங்கத்தை எமாற்றுவதாகத் தான் எனத் தோன்றுகிறது. அப்படி இப்பொழுதே நியமிக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதம் ஏதாகிலும் இருக்கிறதா என்றால் அப்படி இருப்ப

23rd October 1956] [Sri K. Vinayakam]

தாகவும் தெரியவில்லை. எல்லைக் கமிஷனை மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே நியமித்திருக்கவேண்டும். இந்தப் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்க்கப்போகிறோம் என்று திட்டவட்டமாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

உண்மையில் ஜோனல் கவுன்சிலை நியமித்தால் அதில் யார் அங்கத்தினர்களாக இருக்கப் போகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அந்தக் கவுன்சிலில் ஆந்திர பிரதம மந்திரியும், சென்னை பிரதம மந்திரியும் இருப்பார்கள். இவர்களுடைய தகராறுகள்தான் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதனால் இவர்கள் இரண்டு பேர்களும் ஒத்துப்போகமாட்டார்கள். மூன்றாவதாக கேரள ராஜ்ய பிரதம மந்திரியை ஒரு அங்கத்தினராக நியமிப்பார்கள். அப்படி நியமித்தால் மற்ற இரண்டு பிரதம மந்திரிகளும் விரோதமாக இருப்பதால் கேரள ராஜ்ய பிரதம மந்திரி எந்தப் பக்கம் போவார்களோ அந்தப் பக்கம்தான் தீர்ப்புக் கிடைக்கும். ஆனால் நாம் கேரள ராஜ்ய பிரதம மந்திரியை எப்படி நம்ப முடியும்.? ஏனென்றால் ஏற்கெனவே நமக்குச் சொந்தமான தேவிசூழம், பீரமேடு சம்பந்தமாகத் தகராறுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. நம் ராஜ்யம் மத்திய அரசாங்கம் சொல்வது எல்லாவற்றையும் அப்படியே ஒத்துக்கொண்டிருப்பதால் இந்த ராஜ்யம் தன்னுடைய பகுதியை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இழந்துகொண்டு வருகிறது. அதைப் போலவே கேரள ராஜ்ய பிரதம மந்திரியும் தன்னிடமுள்ள தேவிசூழம், பீரமேடு முதலிய இடங்கள் போய் விடுமோ என்று சென்னை ராஜ்ய பிரதம மந்திரியுடன் சேராமல் ஆந்திர பிரதம மந்திரியுடன் சேர்ந்துகொண்டு தான் தீர்ப்புக் கொடுப்பார். அதனால் ஜோனல் கவுன்சில் நியமித்தால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதை இப்பொழுதே கவனிக்கவேண்டும். “பாலன்ஸ் அப் பவர்” எங்கு இருக்கிறதோ அங்குதான் தீர்ப்புக் கிடைக்கும். இந்த நிலைமையில் ஜோனல் கவுன்சிலே “கான்ஸ்டிடியூட்” செய்ய முடியுமா என்பதை அறியவேண்டும். தேர்தலுக்குப் பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லக்கூடாது. அதற்கு முன்னதாகவே இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஹனுமார் வால் நீண்டு கொண்டு போவதுபோல் இந்தப் பிரச்சினையை நீட்டிக்கொண்டு போகக் கூடாது.

இப்பொழுது ஆந்திரர்கள் ஹோசூரைக் கேட்கிறார்கள். அதைப்போலவே கேரளமும் வேறு ஏதாகிலும் இடத்தைக் கேட்கலாம். அதற்கு முன்னதாகவே நாம் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“Let the status quo remain.”

அதனால் இந்த அரசாங்கம் ஜோனல் கவுன்சிலை ஒத்துக்கொள்ளாமல் எல்லைக் கமிஷனை நியமிக்கவேண்டும் என்று இப்பொழுதே வற்புறுத்த வேண்டும். அவர்கள் சொல்லுவதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்று கூம்மா இருந்தால் ஒன்றும் நடக்காது. ஏற்கெனவே சித்தூர் போய் விட்டது. அங்குள்ள மக்கள் விசால் ஆந்திரா வந்தவுடன் தங்களுடைய நிலைமை என்னவாகுமோ என்று இப்பொழுதே கவலைப்பட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதற்காக நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால் இந்த அரசாங்கம் அதற்குப் போராடவேண்டும். போராட்டம் என்றால் உடனே தப்பு அர்த்தம் செய்துகொள்ளக்கூடாது. தேவிசூழம், பீரமேடு முதலிய இடங்களை அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். அதனால் அவைகளைக் கைவிட்டு விட்டோம் என்று சொல்வதுபோல் இப்பொழுதும் சொல்லக்கூடாது. அதற்குத்தான் இப்பொழுதே போராடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். போராட்டம் என்றால் “ப்ராபர் ஸ்டான்ட்” எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தான் அர்த்தம். “ஹை கமாண்ட்” எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் கைவிட்டு விட்டோம் என்று சொல்லக்கூடாது. இப்பொழுது அது சம்பந்தமாகக் கிளர்ச்சி நடைபெற்று வருவதால் இதைப்பற்றி அதிகமாக நான் பேசுவதற்கு இல்லை. ஆனால் ஒன்றைமட்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆணை படுகிறேன்.

[Sri K. Vinayakam] [23rd October 1956]

இந்த ஆட்சியாளர்களை கவிழ்த்துவிட்டு ஆட்சி பீடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் பட்டம் பெறவேண்டும் என்றும் நாங்கள் இந்தக் கிளர்ச்சியை நடத்தவில்லை. அப்படி கவிழ்க்கவும் முடியாது என்பது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்த எண்ணத்திலும் நாங்கள் இந்தக் கிளர்ச்சியை நடத்தவில்லை. நாங்கள் நடத்தும் கிளர்ச்சி எல்லாம் ஆட்சியாளர்களுடைய கையை பலப்படுத்துவதற்குத்தான் நடத்துகிறோம். இந்தக் கொள்கையில் இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்துடன் போராடவேண்டும். அதனால் போராட்டம் என்று சொன்னால் விபரீதமான அர்த்தம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

You must take up a proper stand and insist upon a Boundary Commission and nothing else.

இந்தப் பிரச்சினையை வரும் தேர்தலுக்கு முன்னதாகவே தீர்த்துவிடவேண்டும். நான் தேர்தலில் நின்று ஜெயமடைவதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்று நினைக்கவேண்டாம். நான் வேறு தொகுதியில் நின்று ஜெயித்துவர முடியும். அங்குள்ள மக்களின் சார்பாகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். கிளர்ச்சி செய்தால்தான் இதற்கு முடிவு காண முடியும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுதே விசால ஆந்திரா முதன் மந்திரி என்ன சொல்லுகிறார் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். என்னைப்பற்றி கூறும்போது அவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் நான் ஒரு விசிடர் என்று சொல்லுகிறேன்.

‘Visiting brethren from Madras.’

‘Member of the Madras Legislative Assembly.’

என்று சொல்லுகிறார். இப்படி நம்மைப்பற்றி எல்லாம் கேவலமாக இப்பொழுதே பேச ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் என்றால் அங்குள்ள மக்களுடைய கதி என்னவாகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் செய்வதெல்லாம் “ரெளடி ஆக்ட்ஸ்” என்று சொல்லுகிறார். அதனால் தான் இப்பொழுதே, அதாவது தேர்தலுக்கு முன்னதாகவே, இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன்.

கிளர்ச்சி செய்கிறவர்களை சட்டசபை நடக்கும்வரையில் சிறையில் வைத்து விட்டு சட்டசபை முடிந்த பிறகு அவர்களை வெளியில் அனுப்பிவிடுவதில் என்ன பிரயோசனம் இருக்கிறது? இப்படிச் செய்யாமல் இதற்கு ஏதாவது வழி கண்டுபிடிக்கவேண்டும். நியமிக்கப் போவதாகச் சொல்லும் ஜோனல் கவுன்சிலைப்பற்றி நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதற்காகவே இப்பொழுதே ஆட்சியாளர்கள் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு ஒரு விஷயத்தைமட்டும் குறிப்பிட்டு விட்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது நடக்கும் கிளர்ச்சி சம்பந்தமாகத் தொண்டர்களை எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பழனியில் தமிழ் அரசுக் கழகம் நடத்தும் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு ஒருவர் கைது செய்யப் பட்டார். அவர் நான்கு நாட்கள் சிறையிலிருந்த பிறகு அவருக்கு காலரா கண்டு இறந்துவிட்டார். ஆனால் அவர் சிறைக்குச் செல்வதற்கு முன்னதாக எந்த விதமான நோயாலும் பாதிக்கப்படவில்லை. பிறகு அவர் சிறையிலிருக்கும்பொழுது இறந்துவிட்டார். அவருக்குமட்டும் காலரா காணவில்லை. மற்றும் சிலருக்கும் காலரா கண்டிருந்தது. இப்பொழுது அவர் சென்ற 21-ம் தேதி இறந்துவிட்டார். அவருடைய பெயர் மாணிக்கம். இறந்த பிறகு பிரேதத்தை அவருடைய உறவினரிடம் கொடுத்தார்கள். அதன்பிறகு பல அதிகாரிகளின் முன்னிலையில் கிளர்ச்சி நடந்த பிறகு அந்தப் பிரேதத்தை மறுபடியும் அதிகாரிகள் எடுத்துக்கொண்டு போய் ஆஸ்பத்திரியில் வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அந்தப் பிரேதத்தை போலீஸ் அதிகாரிகள் முன்னிலையில் வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு செவ்வாய்க்கிழமை, இதுவரையிலும் அவருடைய

23rd October 1956] [Sri K. Vinayakam]

பெற்றோரிடத்தில் அந்தப் பிரேதத்தைக் கொடுக்கவில்லை. அதன் காரணம் தெரியவில்லை. “போஸ்ட்-மார்டம்” கூட இன்னும் செய்யவில்லை. இறந்தது ஞாயிற்றுக்கிழமை. இன்று செவ்வாய்க்கிழமை. இதுவரையிலும் இன்னும் “போஸ்ட்-மார்டம்” கூடசெய்யாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

இதைவிட இன்னும் தொண்டர்களை கேவலமாக நடத்துகிறார்கள். சில இடங்களில் தொண்டர்களை கைவிலங்கு இட்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலிருந்து கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோகிறார்கள். அவர்கள் என்ன குற்றம் செய்தார்கள்? அரசியல் கைதிகள் என்பதற்காக அவர்களுக்கு கை விலங்கு போடவேண்டுமா? அவர்களுடைய கோரிக்கையெல்லாம் தமிழகம் நன்றாக வாழவேண்டும் என்பதுதான். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை ஆட்சியாளர்கள் எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களுக்குக் கை விலங்கு போடுவதா? சத்யாக்ரகம் செய்கிறவர்களை இப்படியெல்லாம் துன்புறுத்தக்கூடாது. இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இந்த ஆட்சியாளர்கள் காலத்தில் இப்படியெல்லாம் தவறான காரியங்கள் நடைபெற்றுவருகின்றன என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். கிளர்ச்சி செய்யாமல் இருந்தால் ஆட்சியாளர்கள் என்றைக்குத்தான் முடிவு செய்யப்போகிறார்கள். அதற்கு ஒரு விளக்கம் தெரிவிக்கவேண்டும். ஜோனல் கவுன்சில் நியமனத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தக்கபடி எழுதி இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்லவேண்டும். இதற்காகத்தான் நாங்கள் விண்ணப்பம் செய்கிறோம். தேர்தலுக்கு முன்னதாகவே இதற்கு ஒரு முடிவு காண வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தக் கிளர்ச்சியை நாங்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். “டி விலிடேஷன் கமிட்டி” இருக்கிறது. அதனால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அதற்காகத்தான் இப்பொழுதே அதற்கு முடிவுகாண வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். இதை ஆட்சியாளர்களுடைய பொறுப்பாக எடுத்துக்கொண்டு இதற்கு வெற்றி காணவேண்டும். அவர்களுக்கு வெற்றி கிடைத்தால் அது எங்களுடைய வெற்றியாகவேதான் நாங்கள் கருதுவோம். நாளைக்குத் தேர்தலுக்கு நின்றால் சென்ற ஐந்து வருஷங்களில் என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்பார்கள். அதற்கு நாம் பதில் சொல்லியாகவேண்டும். வடக்கெல்லையை பறிகொடுத்துவிட்டார்கள் என்றும், தேவிசூளம், பீர்மேடு முதலிய இடங்களைக் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்றும் சங்கரலிங்க நாடாரைக் கொன்றுவிட்டார்கள் என்றும் தான் நாளைக்குச் சொல்லப்போகிறார்கள். அதனால்தான் நான் சொல்லுகிறேன். தேர்தலுக்கு முன்னதாகவே இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட்டு தேர்தலுக்கு நிற்கவேண்டும் என்று. ஆட்சியாளர்கள் எந்த நிலையை கையாளப் போகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தை திருப்ப இந்த அரசாங்கம் ஒரு போராட்டத்தை நடத்த வேண்டும். எந்த முறையில் நடத்தினாலும் வெற்றி காணவேண்டும். உங்களுக்கு வெற்றி கிடைத்தாலும் அது எங்களுடைய வெற்றியாக நாங்கள் கருதுவோம். இந்த வெற்றி திரு. காமராஜ்வுக்கு மட்டும் அல்ல இதில் கனம் சுப்பிரமணியத்துக்கும் பங்கு உண்டு என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு அப்படிச் கிடைத்தால் நாங்கள் சந்தோஷப்படுவோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri R. V. SWAMINATHAN: கனம் தலைவர் அவர்களே, 1-19 பி. வினாயகம் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகப் பேசினார்கள். அவர்கள் 1-19 வெளியே செய்த கிளர்ச்சியை நிறுத்திவிட்டு இங்கே அப்படிப் பேசுகின்றார் என நினைக்கிறேன்.

Sri K. VINAYAKAM: On a point of information, Sir. I am an agitator and I belong to that group. It is not as if I am coming here as an agitator. I come here in the capacity of a member of this House.

[23rd October 1956]

SRI R. V. SWAMINATHAN :

ஸ்ரீ வினாயகம் அவர்களும் இந்தச் சபையின் அங்கத்தினர் என்பது எனக்குத் தெரியும். தம் கொள்கையை எடுத்து விளக்க எல்லா அங்கத்தினருக்கும் இந்தச் சபையில் உரிமை இருக்கிறது. ஆகவே அவருடைய உரிமையை நான் மறுக்க வில்லை. ஆனால் ஆந்திர எல்லைப் பிரச்சினையில் அவர்களுக்கும், அவர் களைப்போன்ற வேறு சிலருக்கும் அதிக அக்கறை இருப்பதைப் போலவும், சர்க்காருக்கும், காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும் அக்கறை இல்லைபோன்று பேசி னார். அதுதான் தவறு. அப்பிரச்சினையில் எங்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறது. உணர்ச்சி இருக்கிறது. “தமிழ் பேசும் பிராந்தியங்களைத் தமிழ் நாட்டோடு சேர்த்தே தீருவோம்” எனக் கடைசிவரையில் போராடு வோம். ஆனால் அதில் எங்களிடம் ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்கும். ஒரு வரம்புக்கு உட்பட்டே எல்லாக் காரியத்தையும் செய்வோம். முன்பு ஆந்திர ராஜ்யம் அமைந்தபோது எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கவேண்டு மென்று வற்புறுத்தினோம். அப்போது ஜோனல் கவுன்சில் ஏற்படுத்தும் யோசனை இல்லை. அதற்குப்பிறகு எஸ்.ஆர்.சி. கமிட்டி ரிப்போர்ட்டு, எல்லா ராஜ்யங்களும் பிரிக்கப்பட்டதையொட்டி ஜோனல் கவுன்சில் அமைக்கப்படுகிறது. ஆகவே இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் சொல்வதைப் போல ஜோனல் கவுன்சிலால் இந்தப் பிரச்சினை தீரும் என நான் நம்புகிறேன். அதனால் தீர்க்க முடியாது போல எண்ணி இதற்காகக் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு ஸ்ரீ வினாயகம் போன்ற நண்பர்களை ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வைத்து, கிளர்ச்சிகளைக் கைவிட்டு இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1-27 p.m. SRI M. PALANIYANDI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த எல்லைப் பிரச்சினையைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்குக் கவனம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்த காலத்தும், இந்தச் சபையில் எஸ்.ஆர்.சி. மசோதா விவாதத் திற்கு வந்த காலத்திலும், ஆந்திர கவர்னரின் உரைக்குப் பின்னாலும்கூட நிச்சயமாக எல்லைக் கமிஷன் நியமித்தாகவேண்டும், ஜோனல் கவுன்சில் என்பது பயனளிக்காது என்று வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். தமிழ் பேசும் பகுதிகள் தமிழ்நாட்டோடு சேரவேண்டுமென்பதற்காகப் பல புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் கூட அவர்களால் என் தங்கள் கொள்கைக்கு மத்திய சர்க்காரை இணங்க வைக்க முடியவில்லை? ஆகவேதான் இவர்கள் சொல்வதை மத்திய சர்க்கார் கேட்பது இல்லை யென்பதாக மக்கள் இன்றைக்கு இவர்களிடம் வருத்தப்படுகிறார்கள்.

ஆகவே இன்றைக்கு அமைச்சர் அவையினர் என்ன செய்யவேண்டும்? ஏதோ “நாங்கள் சொல்லவேண்டிய முறைக்கு எல்லைப் பிராந்தியங் களில் தமிழ் பேசும் பிரதேசம் தமிழகத்தோடு சேரவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டோம். எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கவேண்டுமென்பதாகவும் கடிதம் எழுதிவிட்டோம்.” என்று சொல்லிச் சும்மா இருந்தால் போதாது. இவர்கள் சொல்வதை மேலிடத்தார் கொஞ்சம்கூட கேட்பது இல்லை. இவர் களுடைய யோசனைக்கு மரியாதை வைத்து நடப்பது இல்லை. முன்பே வேங்கடம் நமக்குச் சேராது என ஸ்ரீராஜாஜி சொல்லிவிட்டார். இப் பொழுது திருத்தணியாவது—அங்கே தமிழர்கள் தான் அதிகமாக இருக் கிறார்கள். செல்வம் அதிகமில்லாதவர்கள்—தமிழகத்தோடு சேர தம்மால் முயன்ற அளவும் சர்க்கார் முயற்சி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. எல்லைக் கமிஷன் அமைக்கத்தான் வேண்டுமென்று மிகக் கடுமையாக ஸ்ரீ பந்த் அவர்களுக்கு ஆட்சியாளர் வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. RATNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தோழர் வினாயகம் கொண்டு வந்திருக்கும் பிரச்சினை அவருடைய குறிப்பிட்ட பிரச்சினை அல்ல. அவரைச் சேர்ந்த ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியின் பிரச்சினையும் அல்ல. இந்நாட்டிலுள்ள எல்லாத் தமிழர்களுடைய பிரச்சினையும் ஆகும். இதைப்

23rd October 1956] [Sri A. Ratnam]

பற்றி முன்பு பல சமயங்களில் பேசும் காலத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்களும், இதர அமைச்சர்களும் இந்தப் பிராந்தியங்கள் எல்லாம் தமிழகத்தோடு இணைந்தாகவேண்டுமென்று வற்புறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பல பேர்கள் வலியுறுத்திப் பேசியிருந்தாலும், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கவேண்டுமென்று கடிதம் எழுதியிருந்தாலும் தாங்கள் கொண்ட எண்ணத்தை, எடுத்துக்கொண்ட உறுதியை நிறைவேற்றிவைக்கவேண்டுமென்ற மனோபாவம் இல்லாது இருப்பதோடு, மேலிடத்தார் என்ன சொல்கிறார்களோ அதற்கு அடிபணிய வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையில் இருக்கிறார்கள் என்பது புலப்படுகிறது. ஆனால் மேலிடத்தார் எல்லா வகையிலும் தென்னாட்டவர் கோரிக்கையைப் புறக்கணிப்பது என ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். எல்லைக் கமிஷன் அமைக்க வேண்டுமென்று நமது முதல் அமைச்சர் கூறினால் அமைக்கமாட்டோம் என்று இந்திய சர்க்கார் உள்நாட்டு மந்திரியும் சொல்கிறார். இவர்களுடைய பலவிதத்தைக் கண்டுதான் பலவிதமான கிளர்ச்சிகளில் மக்கள் இறங்கவேண்டியிருக்கிறது. சாத்வீகமான முறையில் கிளர்ச்சி செய்பவர்களை பலவிதமாக இம்சித்தால், இந்த சத்தியாக்கிரகம் என்பது பெரிய தொத்து நோயைப்போலப் பரவிவிடும். ஜோனல் கவுன்சில் மூலம் இந்த எல்லைப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவேண்டுமென்றால் முடியாது போகும். தமிழர்களுக்கு அதில் நீதி கிடைக்காது. ஆகவே இதுவரையிலும் சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டு வருவதுபோல இனியும் சொல்லிக்கொண்டு வராமல் உடனடியாக எல்லைக் கமிஷன் அமைக்க வற்புறுத்தவேண்டும், அதற்காக கிளர்ச்சியில் ஈடுபடுவோருக்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும். ஊக்கம் அளிக்க முடியாவிட்டாலும் அவர்களுக்குத் தொந்தரவு செய்யாது சும்மா இருப்பது நலம். சர்க்கார் எல்லைக் கமிஷன் அமைக்கவேண்டுமென்று தன் சக்தி எல்லாவற்றையும் ஒருமுகப்படுத்திக் கேட்பார்கள் என நம்புகிறேன். இது பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழர்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினை, ஆகவே கேட்க வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்திக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1-30 p.m. ஆந்திரா-சென்னை எல்லைப் பிரச்சினையானது மிக மிக முக்கியமான கட்டத்தை இன்றையதினம் அடைந்திருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த எல்லைப் பிரச்சினையில் சில கிராமங்கள் தகராறுக்குப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்தத் தகராறுகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது. மக்கள் மட்டுமின்றி ஆந்திர தேச அரசாங்கத்தினரும் இதனை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், சில தகராறுக்குப்பட்ட கிராமங்கள் விஷயத்தைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று. ஆந்திரத்திலுள்ள தமிழ்ப் பகுதிகள் தமிழ் நாட்டோடு சேரவேண்டுமென்பதற்காக மக்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். சென்னை அரசாங்கமும் மாறுபட்ட கருத்தைக் கொள்ளவில்லை என்ற ஒரு தன்மையில்தான் மக்களெல்லாம் நம்பியிருந்தார்கள். அந்த நம்பிக்கையின்மீதுதான் ஒருவாறு இந்தப் பிரச்சினை சுமுகமாக தீர்க்கப்பட முடியும் என்று அரசாங்கத்தின் நிலை இருந்தது. மொழிவாரியாக நாடுகள் பிரிக்கின்ற தன்மை அந்தக் காலத்தில் இல்லாதபோது, ஆந்திர மாகாணம் பிரிக்கின்ற நேரத்திலே எல்லைப் பிரச்சினையானது தீர்க்கப்படுவேண்டுமென்று எடுத்துக்கொண்ட நேரத்திலே இது இரண்டு அரசாங்கத்து மந்திரிகளும் சேர்ந்து தீர்த்துக்கொண்டால் ஒருவாறு தீர்டும். இல்லாதபோனால் அங்கு ஒரு கமிஷன் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தன்மைதான் அன்றையதினம் பேசப்பட்டது. இந்த அரசாங்கத்தாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த அரசாங்கத்தார் பல காலம் பேசியதிலிருந்து அன்றையதினம் மக்களுக்கு என்ன கருத்து தோன்றியது என்றால் அரசாங்கங்களின் சார்பிலே மந்திரிகள் டேசி அதில் முடிவு ஏற்படவில்லையென்றால் நிச்சயமாக ஒரு கமிஷன் வரும் என்ற தன்மை தான் அன்றையதினம் ஏற்பட்டது. இன்றையதினம் சமீபத்தில் ஸ்ரீ பந்த் அறிக்கையிலிருந்து அந்த நம்பிக்கையை இழக்கக்கூடிய தன்மையிலே இருக்கிறது என்றால் இதை ஒரு படிப்பினையாகக் கருதவேண்டியிருக்கிறது. அதிலுள்ள விஷயம் எப்படி இருந்தபேதிலும் சரி, நம்முடைய அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, இந்திய யூனியனாக இருந்தாலும் சரி

[Sri S. Swayamprakasam] [23rd October 1956]

ஒரு காலத்தில் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிச் சொன்னால், அது நிச்சயமாக நடக்கும் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடத்திலே இல்லாதுபோனால், அந்த அரசாங்கத்திலே நம்பிக்கை இழக்கும்படியாக ஆகும் என்ற தன்மை இருக்கிறது. இதனை மறந்து இன்றையதினம் இதுவரையிலும் மக்களுக்கு ஒருவிதமான எண்ணத்தை உண்டுபண்ணி, இந்த அரசாங்கமும் அந்த அரசாங்கமும் பேசி அதில் ஒற்றுமை அடையவில்லையென்றால் கமிஷன் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை இல்லாத தன்மை சமீபத்தில் வந்த அறிக்கையிலிருந்து வெளிப்படுகிறது. அது நாட்டுக்கும் ஜனநாயகத்துக்கும் பொருந்தாத தன்மை. இன்றையதினம் இந்த அரசாங்கத்தின் நிலை என்ன வென்று பொதுமக்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை இந்த அரசாங்கத்தின் நிலை சுமுகமாகத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியுமென்று பேசினார்கள். இப்பொழுது பேசக்கூட முடியவில்லை. கமிஷன் அமைப்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றையும் நினைக்கக்கூட முடியாது. நண்பர் ஸ்ரீ எம். பழனியாண்டி அவர்கள் சொன்னதுபோல், நம்முடைய அரசாங்கத்தினிடத்தில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம்பிக்கை இல்லையோ என்ற தன்மையிலும், நம்முடைய அரசாங்கத்தின் பேச்சைக் கேட்க முடியவில்லை என்ற தன்மையிலும் எதற்காக மண்டலக் கவுன்சிலைக் கொண்டுவர வேண்டும்? மண்டலக் கவுன்சில் ஏற்பட்டு, அது ஆந்திர-சென்னை எல்லைப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் என்று யாரும் இதுவரை நினைத்தது கிடையாது. ஆகையால், மண்டலக் கவுன்சில் என்பது இந்த மாகாண அமைச்சரும், இதர மாகாண அமைச்சர்களும், மத்திய அரசாங்கத்தில் இருக்கும் ஒரு அமைச்சரின் தலைமையில் நடக்கும் தன்மை. அந்த மந்திரிகளும் இந்த மந்திரிகளும் பேசி தங்களுக்குள்ளாக ஒரு ஒற்றுமை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. அப்படியிருக்கும்போது, இன்றைக்கும் அந்த மாதிரி மண்டலக் கவுன்சிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரச்சினையைத் தீர்த்திவிட முடியும், என்று நம்புவதில் அர்த்தமே இல்லை. ஆகையால் அடிப்படையாக அரசாங்கத்தின்மீது ஏற்படும்படியான நம்பிக்கையை மக்கள் இழக்கும்படியான தன்மையில் பூனியன் அரசாங்க மந்திரி ஸ்ரீ பந்த் அவர்கள் சமீபத்தில் வெளியிட்ட அறிக்கை இருப்பதால் இந்த சபையோர்கள் சார்பாக சென்னை அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் அப்படிப்பட்ட தன்மையில் பூனியன் அரசாங்கம் இறங்கக்கூடாது. மக்களுடைய நம்பிக்கையை ராஜ்ய அரசாங்கத்தின் பால் வளர்க்கவேண்டுமென்றால், பொதுவாக அரசாங்கத்தினிடையே பாதுகாடு இல்லாமல் பொதுவான கமிஷனை ஏற்படுத்தி இந்தப் பிரச்சினையை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும்படியாக இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

1-34 * Sri V. BALAKRISHNAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விஷயத்தைப்பற்றி கேள்வி ஏற்பட்டபோது நிதி மந்திரி அவர்கள் சாதாரணமாக ஆந்திராவுக்கும் சென்னைக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற எல்லைப் பிரச்சினையானது மண்டல சபைக்கு உட்பட்டது அல்ல, தனிப்பட்ட பிரச்சனை அந்தப் பிரச்சினையைத் திட்டவாட்டமாக சென்னை சர்க்காரே வலியுறுத்தி வருகிறது. அது தனிப்பட்ட பிரச்சனை என்று இந்திய சர்க்காரே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சொன்னதிலிருந்து சில நாட்களுக்குப் பிறகு மத்திய சர்க்காரின் மந்திரியிடமிருந்து இதைப்போல அறிக்கை வந்திருப்பதானது இங்கு எல்லோருக்கும் ஒரு அதிர்ச்சியைக் கொடுத்திருக்கிறது. நிதி மந்திரி அவர்களின் முகத்தைப் பார்க்கையிலே ஒரு கவலைகொண்ட முகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது உண்மை. இந்திய சர்க்கார் அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் நீதியைக் கவனிக்கவில்லை. சட்டத்தைக் கவனிக்கவில்லை, நேர்மையைக் கவனிக்கவில்லை, தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் இரண்டரை கோடி மக்களுடைய எண்ணத்தை உணர்ந்துகொள்ள சற்றுக்கூட அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவில்லை. ஆந்திரா போன்ற விஷயங்கள் ஏற்பட்டபோது பெல்லாரியைப்பற்றி முடிவு செய்வதற்கு எல்லை கமிஷன் நியமித்து, முடிவு செய்திருக்கும்போது, ஆந்திரா-சென்னை எல்லைப் பிரச்சனை விஷயத்தில்—என் இன்னும் எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கப்படாமல், “செய்யப்போகிறோம், செய்யப்போகிறோம்” என்று நீண்ட காலமாக சொல்லிக்கொண்டிருந்துவிட்டு, கடைசி நேரத்தில் நம்முடைய

23rd October 1956] [Sri V. Balakrishnan]

சென்னை மந்திரியையும் மக்களையும் எமாற்றவேண்டும் என்று தெரியவில்லை. தமிழர்கள் பண்பாடுள்ளவர்கள். சாந்தம் உள்ளவர்கள், அமைதியை பின்பற்றுகிறார்கள், சொன்னதையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று டில்லியில் இருப்பவர்கள் நினைத்துக்கொள்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அவர்கள் எதையும் செய்யலாம் எதையும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் போல் இருக்கிறது. அது சரியல்ல. நம்முடைய ஜீவாதார உரிமைக்கும், நம்முடைய நியாயத்துக்கும் அனைவரும் நியாயமாகப் போராடத் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தாருக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். இந்திய யூனியனில் ஒரு கிராமமோ, இரண்டு கிராமங்களோ எந்த ராஜ்யத்தில் இருந்தால் என்ன என்று பொதுவாக உபதேசிக்கப்படுகிறது. அந்த வாதத்தை ஒத்துக்கொள்வோம். ஆனால், இப்பொழுது திருத்தணி, சித்தூர் தமிழ்ப் பகுதிகளை எந்த முறையில் ஆந்திர சர்க்கார் அவர்கள் நிர்வகித்து வருகிறார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். திருத்தணி பஞ்சாயத்து போர்டு தமிழில் நிர்வாகத்தை இன்றைக்கு நடத்த முடியாத நிலை இருக்கிறது. அங்கு இருக்கும் தமிழ்க் குழந்தைகள் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்க வசதி இல்லை. இங்கிருந்து போன தமிழர்களுக்கு தமிழில் வரவேற்பு கொடுத்தபடியினால் அங்குள்ள பஞ்சாயத்து சபையை கலைக்க ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதபோன்று அவர்கள் கொடுமை செய்துகொண்டிருக்கும்போது, அந்தக் கொடுமையின் காரணமாக அந்தப் பகுதி மக்கள் தமிழகத்தோடு சேரவேண்டுமென்று கேட்கிறார்களே தவிர, வேறு எந்தவிதமான காரணத்திற்காகவும் சேரவேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. இதற்கும் அதற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. புரட்சி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் அவர்கள் சொல்லவில்லை. ஆந்திரர்கள் அங்குள்ள தமிழ் மக்களைக் கொடுமையாக நடத்துவதால்தான் அவர்கள் தமிழகத்தோடு சேரவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஆனால், தமிழகத்திலே இருக்கும் ஆந்திரர்களை நாம் இன்னும் நியாயமான முறையிலே, ஜீவாதாரமான உரிமைகளைப் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையிலே நடத்திவருகிறோம். அவர்களும் நம்மைப்போல நல்ல முறையில் தமிழர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாத்து வந்திருந்தால், நாம் அதைப்பற்றி இவ்வளவு தீவிரமாகப் பேசவேண்டியதில்லை. இப்பகுதிகளை மீட்கவேண்டிய அவசியமும் ஏற்படாது. நம்முடைய ஆந்திர சகோதரர்களையும், மலையாள சகோதரர்களையும், கன்னடியர்களையும் நாம் நியாயமான முறையில் இன்னமும் நடத்திவருவோம் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. நாம் மற்றவர்களை நடத்துவதுபோல் மற்றவர்களும் தங்கள் பிரதேசத்திலுள்ள தமிழர்களை நியாயமாகவும் நேர்மையாகவும் நடத்தவேண்டுமென்றுதான் நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆந்திர நிர்வாகத்தில் நம்முடைய மக்களுக்கு நியாயமும் நேர்மையும் இல்லை. ஆகையால், திருத்தணி, சித்தூர் பகுதிகள் தமிழ் நாட்டுடன் வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

SRI P. RAMAMURTHI : Mr. Speaker, Sir, we have discussed this question during the last sitting of the Assembly. After that, further developments have taken place. Therefore, we are taking up this question to see what exactly this House and the Government can do in order to further the cause which we all have at heart. The question is not whether certain areas in the Southern part of the Andhra State should be included in the Madras State. That is not the question at issue. As far as this question is concerned, even the Andhra Chief Minister has stated that he at any rate does not subscribe to the view that there is no part of the Andhra State which should go to the Madras State. He himself has stated in the course of his reply “that the Andhra Government subscribe to the

[Sri P. Ramamurthi] [23rd October 1956]

view that there should be marginal adjustments possible." Therefore, there is no question of dispute over that aspect of the question.

The question that now arises is, what exactly has got to be done. Last time, this question was discussed on the floor of the House on the specific proposal made by the Andhra Government themselves to the effect that the question of demarcation of the boundary between the Madras State and the Andhra State should be taken up only when the whole question of the demarcation of the boundaries of the various States was taken up and that until then the Andhra Government could not further pursue the question. At that time, it was pointed out on the floor of this House that having regard to the assurances given earlier, having regard to the circumstances under which the Andhra State was formed with the 11 districts of the former Madras State, this question should not be confused with the problems arising generally out of the reorganisation of the States in India, that this problem stood entirely on a different footing and that, therefore, it was necessary that the Government of India should honour the pledge that they themselves had given at the time of the formation of the Andhra State, namely, that in case the two Governments were not able to settle the dispute in an amicable way, in a way satisfactory to both the States, then the Central Government would appoint a Boundary Commission. It was also pointed out that as the talks between the representatives of the two States had reached a deadlock, it was for the Central Government to step in and honour their pledge. After that, I dare say that the Madras Government had also addressed the Central Government on the matter. It is reported in the newspapers that the Central Government have written to the Madras Government—I hope the Hon. Minister will read that letter of the Central Government, I think it is from Mr. Pant, Home Minister of the Government of India. That letter has been addressed to the Chief Minister of this State. The Home Minister is reported to have stated in that letter that he realises that this problem of the Andhra-Tamil border disputes is entirely different from the general problems arising out of the general reorganization of the States and that therefore it should be treated on an entirely separate footing. I hope the newspapers have correctly reported the contents of that letter. He seems to have also suggested a way out, namely, that the new Zonal Council can take up the question when it is formed. As regards the formation of Zonal Councils, I have no doubt that they can be formed even though there may not be a representative Government in the new Kerala State. Under the States Reorganization Act, the President has got powers to nominate three Members to the Zonal Council to represent a State where no Ministry is functioning. Therefore, I have no doubt that a Zonal Council will be functioning after November. But the question is, even after the formation of the Zonal Council, is there any likelihood of the problem being solved in a proper way?

23rd October 1956] [Sri P. Ramamurthi]

Judging from the speeches made, I do not believe that this question can be solved properly or can be settled at all. At any rate, a proper outlook is necessary to settle this question. What is the outlook of the Hon. Chief Minister of the Andhra State—Mr. Gopala Reddi? Mr. Gopala Reddi is reported to have stated—and the future Chief Minister of the Andhra Pradesh also has spoken in the same manner—that all border disputes should be solved on the basis of uniform principles. That means, that all border adjustments between the Andhra State and all the States bordering on it must be decided on uniform principles. During the course of discussion, some Members had raised specific questions as to how the disputes between the Mysore and the Andhra States and between the Orissa and the Andhra States could be discussed on the Zonal Council, as Mysore and Orissa were not included in the Southern Zonal Council. Mr. Gopala Reddi was reported to have stated that there was nothing which prevented the Andhra Government from inviting the representatives of the Mysore and Orissa States to the Zonal Council. I dare say that Mr. Gopala Reddi is a very intelligent person. He understands what he speaks. Supposing it happens that to that Council the representatives of Mysore and Orissa are invited and they also take the same attitude as the Andhra Government have taken. If the Mysore Ministers were to say, 'unless all border adjustments between Mysore and Kerala and between Mysore and Maharashtra on the basis of certain uniform principles were settled, the dispute between the Mysore State and the Andhra State could not be settled', 'what will happen?' Similarly the Orissa Ministers may say, 'unless the disputes between the Orissa State and the Bihar State are also taken up, they are not prepared to take up the question of settling the disputes between the Orissa State and the Andhra State.' After all Mr. Gopala Reddi is an intelligent person, and he must be able to understand that. I do not think he does not understand that. Similarly the representatives from Bihar may say that the disputes between Bihar and Bengal over Manbhum district should be settled by evolving a uniform principle, and the Bengal Government may in turn point out that its dispute with Assam over Gopalpura should be settled. All these things are meaningless. To make it a pre-condition that Ministers of other States should be invited and that a common principle should be evolved for the solution of border disputes between the Andhra State and the States bordering on it, as has been laid down by Mr. Gopala Reddi, is nothing but procrastinating the solution of the problem. Therefore, there is no guarantee that even in the Zonal Council this problem can be solved as early as possible. With this attitude of Gopala Reddi and other Andhra Ministers, there is no chance of arriving at an amicable settlement. We know, as a matter of fact that the recommendation of the Zonal Council are to be unanimously arrived at. Otherwise they are valueless. After all it is the States which have to carry out the recommendations. I do not blame the Andhra people, and I have no quarrel with the Andhra people. Knowing full well the

[Sri P. Ramamurthi] [23rd October 1956]

attitude of the Andhra Ministers in this matter, I am sure, the suggestion made by Mr. Pant will not help in solving the problem. We have got to deal with a particular solution. It is a psychological problem, and thousands of people are agitated over it. The kind of answer that the Andhra Deputy Chief Minister has given on the floor of the Andhra Assembly, to say the least, will not help in the solution of the problem but it will aggravate it. He talks of the Police preventing the rowdy activities of the agitators. He has also given an assurance that the Tamil people in the disputed area will be treated well not because they are Tamils but because they are citizens of the Andhra State. On the other if the Andhra Government, seeing the justice of the claim made, have come forward and stated, "There is some justice in what you say and we are trying to see how best the problem can be solved", then it would have been a different matter. Though the Andhra Government may not be in a position to come forward to solve the problem on the lines suggested by the Madras Government, they may still put forward some other method. Then we can understand that they are serious of solving the problem. But, instead, all sorts of statements have been made. Making such statements does not help the solution of the problems and it only aggravates it. Therefore, we have to take up this human problem, this psychological problem. It is not a question of how long it will take to solve it. After all, at the time when the Andhra State was formed, this problem was recognized and an assurance was given with regard to it. Longer the delay of the problem the greater will be its repercussion. We are interested in seeing that the Andhra people and the Tamil people develop brotherly relations. We are interested in the development of proper relations between the two peoples. Therefore, in the interest of solving this problem, I wish to make a simple solution. This problem is not a difficult problem. After all certain principles had already been agreed upon. Having regard to the fact that all the factual data are on hand and also having regard to the fact that certain basic principles had been agreed upon by both the Governments, the only question is how this problem can be solved. Having taken up that position and also having accepted the position that this dispute stands on wholly different footing, apart from other disputes about other disputed areas arising out of the reorganization of the States, this problem can be solved. Realising that the problem on hand is different from the other problems which have arisen as a result of reorganization of the States, I feel that the problem can be solved easily. The Chief Ministers of the States are amenable to the discipline of the Central Government. If the Central Government were to suggest a solution, the Andhra Government despite all that they say, will certainly accept it. I know that every one of these Andhra Ministers was saying that under no circumstances they would allow Madras City to form part of the Tamil State. But when the Central Government decided that it

23rd October 1956] [Sri P. Ramamurthi]

would form part of the Madras State, they all agreed to that. I know that Mr. Sanjiva Reddi or Mr. Gopala Reddi does not have the courage to defy the Central Government if it takes a firm decision. Therefore, I suggest that the Madras Government should write to the Central Government suggesting that if one of the Central Ministers, possibly Mr. Pant, can come down here and sit along with the representatives of both the States and discuss the problem, it can be solved. I am sure both the State Governments will accept the course because both the States have already accepted the principles on which this question can be settled. Now, it is only a question of selecting factual data and this can be done quickly and then within one day the problem can be solved. Instead of doing that, if we allow the pestering sore to continue, it will impair the relationship between the two States. There is a good English proverb which says, 'Justice delayed is Justice denied.' Three and a half years is a sufficiently long time and let us not allow this problem to continue any more. Therefore I would request the Madras Government to address the Central Government in this matter and I believe the entire House will agree with me that that is the proper solution. If the Central Government take up the question on this basis, it can be solved before the general elections. Why, wait till the general elections? The problem can be solved within one day long before the general elections. This is the simple suggestion that I would like to make on this occasion.

1-50
p.x.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I am grateful to the hon. Members for having raised this issue on the floor of this Assembly and more than that, for the helpful way in which they dealt with it. There are two aspects of this question: First is the nature of the dispute and the second is the solution of the dispute. As far as the nature of the dispute is concerned, we have got to recognize that the dispute arose, as has been pointed out more than once, in 1953 when the Andhra partition took place and it is based on linguistic principles. That is an important factor which we have to bear in mind. Therefore, the Andhra-Madras border disputes has to be settled now on the principle of the linguistic majority or minority in a particular area and not on any other principle, and that has been recognized. That was why it was said even at the time of the passing of the Andhra State Bill that a Boundary Commission would be appointed in case the border issue was not settled amicably.

As far as the States Reorganization Commission proposals are concerned, they have been examined in detail and various committees have sat on them. It has been now settled once for all that the pattern that will emerge from the implementation of the States Reorganization Act will be the final pattern. It has been stated categorically in the introductory note submitted along with the draft States Reorganization Bill that once the States are

[Sri C. Subramaniam] [23rd October 1956]

reconstituted, any border adjustment thereafter could be taken up only on administrative grounds. Therefore border disputes arising from the States Reorganization could arise only on administrative grounds and not on linguistic grounds. The dispute which has arisen from the Andhra-Madras partition is quite different from disputes which are likely to arise from the general States Reorganization. To club these two together will be clubbing two completely different issues altogether. Therefore it is that I object to the stand taken by the Andhra Government that a uniform principle should be applied. If a uniform principle should be applied, then we cannot bring in the linguistic principle at all into the Andhra-Madras border dispute. Nobody can possibly imagine now, that the Central Government are going to reopen all the border disputes on linguistic grounds and refer them to the Zonal Council for discussion and decision. I do not think such a thing is going to be allowed to happen, and that has been made quite clear. We have gone through almost a hell with reference to this linguistic reorganization and I do not think it will be wise to reopen border disputes on linguistic principle. To take up an attitude of clubbing together the dispute which has arisen from the separation of Andhra from Madras and the disputes which are likely to arise under the general scheme of States Reorganization is, I am afraid, not a helpful attitude to take. Therefore, under no circumstances can we agree that the other disputes should be clubbed with this dispute and a uniform principle should be made applicable to them. The new stand which the Andhra Government had been taking was put in the mouth of the Governor. A statement of their policy with reference to these border adjustments is contained in the Andhra Governor's Address to the Andhra Legislative Assembly. With reference to that statement made by the Andhra Governor, we wrote a letter to the Union Home Minister. This is the reply we received:—

"I received some days ago your letter of 12th September. The hon. Member Mr. Vinayakam was saying that there was not even a reference to any letter of any date. He spoke even without knowing the contents of the letter whose receipt has already been acknowledged.

"I appreciate your anxiety for an immediate settlement of this dispute which I realize is not connected with the various other matters arising from the general reorganization of the States." It has now been recognized and categorically stated that the Andhra-Madras border dispute has nothing to do with the border disputes that may arise from the general scheme of the reorganization of the States. Therefore what we are now concerned with is how the dispute should be solved. With reference to the solution, this is what the Union Home Minister has suggested in his letter:—

"But at this stage, when only a few days are left for the arrangements under the States Reorganization Act to come into

23rd October 1956] [Sri C. Subramaniam]

force, you will, I hope, agree that in the circumstances, the proper course to adopt would be to place the matter first before the Zonal Council as soon as the Council starts functioning. In the context of the good relation which, as you have observed, has been happily existing between the two neighbouring States, I feel confident that the Zonal Council will be able to strike an agreed solution. In case this expectation is not eventually fulfilled, that would provide an opportunity for the Government of India to step in, when a final decision will be taken with due regard to all the relevant factors."

I have read the entire letter of the Home Minister. The solution now offered is: Why can we not refer this matter to the Zonal Council which will come into being on 1st November? When the Council will start work is quite a different question altogether. The Council will have to be formed, offices will have to be set up and then only it can start functioning. But I am prepared to concede that it will be possible to form the Zonal Council immediately and that it will start functioning. But what will be the net result of referring this dispute to the Zonal Council? The hon. Member Mr. Vinayakam seems to be under the impression that matters will be decided in the Zonal Council by the majority vote. It is not so; an agreed solution will have to be arrived at. Therefore the possibility of our being out-vetoed by the Kerala Government joining with the Andhra Government does not arise at all. Whether it will be possible to arrive at an agreed solution in view of the attitude taken by the Andhra Government is the question which we will have to consider now. This is not a new matter, this matter has been fully considered. There has been an inter-State conference at the Ministerial level and we could not come to an agreement. Not only could we not come to an agreement. The Andhra Government had adopted the attitude that they were not prepared to abide by the agreement which had already been arrived at with reference to the principles to be applied for the settlement of the border dispute; they went back upon that agreement. Under these circumstances what we have to consider is whether there is any possibility of the Andhra Government and the Madras Government coming to an agreed solution in the Zonal Council. The only advantage of the Zonal Council is that representatives of the Travancore-Cochin Government also will be there and the Council will be presided over by a Union Minister. Therefore, 2 p.m. the presence of the Union Minister there may perhaps have a sobering influence. That is only a hope. If that be so, for that purpose we need not wait for the Zonal Council to be formed. As was suggested by the Leader of the Opposition, even now the Union Minister can come here. It may be Mr. Pant or some one else. Or even a third party may come here and bring the parties together and see whether the dispute can be settled. It is not necessary for this purpose that the Zonal Council should be formed and that we should formally sit in the Zonal Council for

[Sri C. Subramaniam] [23rd October 1956]

a discussion of this matter. If that is the only method that can be tried, I respectfully submit that the presence of the Union Minister or that of the representatives of the Travancore-Cochin Government is not going to be very helpful in view of the specific attitude taken by the Andhra Government in this matter. I am afraid the reference to the Zonal Council will only be a mere formality. If it is a matter which is of no consequence, I would not have minded this delay. Having waited for three years, could we not wait for another three months? Unfortunately, the attitude taken by the Andhra Government does not help us even to wait. On the other hand the attitude of the Andhra Government makes it all the more imperative that we should arrive at an immediate solution, because the attitude they have taken is not helpful for a solution of the problem and I may also add at this stage that the expressions used by them are not quite appropriate. I am not prepared to go beyond this, and it is not necessary to go beyond this. The words like 'acts of rowdies' are not quite appropriate to be used before the Andhra Legislature. By this attitude they will be inflaming the passions of the Tamilians and Andhras in their own areas and there will be repercussions in our own areas. The attitude of the Andhra Government is going to embitter the relations of the Tamilians and Andhras in the Tiruttani area and the other border areas. After all everybody is agreed about it, and everybody compliments us on it that in spite of the fact that there are so many linguistic groups living in our State, we are guaranteeing the rights of every linguistic minority in our State. I do not think there has been any cause for complaint at any stage unless something is created for that purpose. I am anxious that the dispute should be settled soon before the situation deteriorates further.

There is one other aspect also we have to consider. I saw the statement of the Hon. the Deputy Chief Minister of the Andhra State who will be the Chief Minister of the future Andhra Pradesh. He has stated, "We have patiently waited for three long years." I would respectfully put to him the question if it is possible to put to him through this House, "Who has been waiting for these three long years?" As far as Tiruttani area is concerned, it is admitted even in the conference that it was a predominantly Tamil area. It was because we did not go into the question of taluks or smaller units that Tiruttani was added to the Andhra State when partition took place. But it is admitted that Tiruttani is predominantly a Tamil area. So either now or a little later, it has got to go to Madras State. In this state of affairs, if they are asked to wait for more than three years, I do not know whom to compliment—either to compliment the Andhra Government on their patience or to compliment the people in Tiruttani on their patience in waiting for three long years. In spite of the fact that the people have been kept in suspense for three years, a decision has not been taken. If it

[23rd October 1956] [Sri C. Subramaniam]

is said, "No, no; you have got to be in Andhra", then that is a different question altogether. But to keep them in suspense for three years without telling them where their future activities would be—in Madras State or Andhra State—and raising hopes now and then that the border dispute would be settled is not correct. If anybody has got any reason to lose patience, I am afraid it is the people of Tiruttani that have reason to lose patience and not the Andhra Government. That being so, it is a very surprising statement for the Hon. the Deputy Chief Minister of Andhra to make that they have been waiting patiently for three long years. For what? I am really unable to understand. What does he threaten us with, I would like to know. Unfortunately, it is statements like these that embitter the relations between the people more than anything else. If, as a matter of fact, these things are left to the people themselves, perhaps they would settle things amicably. I am very apprehensive now, after all that has happened, that this question of settling border disputes should not be delayed much longer than is absolutely necessary. I do agree with the suggestion made by the Leader of the Opposition that, instead of waiting for the formation of the Zonal Council and its functioning, we should see whether the dispute cannot be solved in any other way. One solution is, 'Why not a Central Minister go over here and sit down and settle the dispute'. There were disputes arising out of the proposals for the reorganization of States and there were very bitter disputes also. They were all decided by the formation of a four-man sub-committee. A sub-committee was formed and that committee was able to resolve more difficult problems. After all the same method could be applied for the solution of this problem. What is now wanted is a settlement either this way or that way. The people must know where they are and where they have got to carry on their activities and settle themselves. But to keep them in suspense will create further difficulties. Therefore, it is the intention of this Government to address the Government of India again pointing out that no useful purpose will be served by referring this matter to the Zonal Council, though a Zonal Council may be a very helpful body in resolving disputes which may arise later on. But in view of the fact that this dispute has already been discussed, and also in view of the fact that certain steps have already been taken by the Government, no useful purpose will be served by referring this matter to the Zonal Council. As a matter of fact, the same purpose can be served better by asking a Union Minister to go over here or we can go over there or the matter can be referred to a sub-committee. We are prepared to abide by the decision of that sub-committee. This is the attitude that this Government will take. This is one aspect of the question.

Now I will deal with the agitation carried on by some of our friends for the purpose of achieving this objective. I am not going

[Sri C. Subramaniam] [23rd October 1956]

to dispute their sincerity. They are quite sincere and they want that this dispute should be settled as early as possible. In their anxiety to have an early solution, they think that this is the only way of bringing pressure on the Madras Government to take up this question in all sincerity and earnestness. I may assure all those who are concerned with this agitation that we need no such goading. We are trying our best to solve the problem. The only point is, we think we should have a sense of proportion in taking into account the various problems arising out of this dispute. If we think that we should not force the issue in any particular way, it is not because we are earnest about it, but we feel that it can be settled even otherwise. Therefore I once again wish to urge on the floor of this Assembly that no useful purpose will be served by carrying on this agitation, and there is absolutely no necessity for carrying on this agitation any further in view of the attitude the Madras Government are taking. I am sure the persons who are concerned with this agitation will review the position and give up this agitation instead of carrying it on causing embarrassment not to anybody else but to the Madras Government. That would be my appeal to them. Two incidents were brought to my notice. One relates to the death of a prisoner in jail and the other relates to the handcuffing of some of the satyagrahis. Certainly, I shall go into those cases and see whether any injustice has been done anywhere. As far as the alleged death of the prisoner is concerned, I shall have the matter immediately enquired and shall find out what the facts are about it. As far as the handcuffing of the satyagrahis is concerned, certainly I shall cause an enquiry to be made into the matter. Because, it is not expected that the ordinary prisoners should be handcuffed when they are taken from one place to another. I hope this assurance will give at least some satisfaction to those who are *more sincere*—I am prepared to put it that way—in solving this problem. I would like to tell them on this occasion that we are also making all attempts possible. As far as we are concerned, we are also taking all possible steps to arrive at a speedy solution in regard to this matter. I hope this will give some satisfaction at least to those people.

2-10
P.m.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, I take it that Hon. the Leader of the House in the course of his speech was suggesting that a Minister from the Centre should come down to Madras. Suppose a Minister from the Centre did not come here and did not take up this problem for solution in right earnest. Will the Hon. the Leader of the House go to Delhi and press upon the Central Government the need for settling this problem immediately? Instead of simply writing to the Central Government and awaiting their reply which may after all come after several months and which may not even come, will the Hon. the Leader of the House in right earnest be prepared to go to Delhi and press upon the Government of India the urgent necessity for solving this problem without losing further time?

23rd October 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I have already stated that the Madras Government will be writing to the Government of India in the matter. If my presence at Delhi will go a long way in expediting the solution to this problem, I shall not hesitate to go there; on the other hand, I will fly over to Delhi as early as possible.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned (2-13 p.m.).

IX.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

168. *Balance sheet of the Radio and Electricals, Limited, Madras, for the year ended 31st December 1955 and of the Ramaraju Surgical Cotton Mills, Limited, Rajapalayam, for the year ended 30th September 1954.*

169. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2046, Agriculture, dated 25th August 1956, amending rule 68 of the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948, regarding the receipts to be credited daily into Government Treasury [Laid on the table under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933].*

170. *Notification issued with G.O. No. 2453, Revenue, dated 18th June 1956, amending rules 24, 25, 26 and 27 of the Madras General Sales Tax Rules, 1939, empowering Special Assistant Commercial Tax Officers and Deputy Commercial Tax Officers for detecting evasions.*

171. *The Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Distribution Rules, 1956, issued with G.O. No. 1376, L.A., dated 21st September 1956. [Laid on the table of the House under section 6 (2) of the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Act, 1956].*

172. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1571, Home, dated 28th May 1956, amending rule 102 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, regarding transport vehicles. [Laid on the table under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]*

173. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2407, Home, dated 27th August 1956, regarding remission of court-fees for applications, petitions and complaints under the Untouchability (Offences) Act, 1955 [Laid on the table under section 82 (2) of the Madras Court Fee and Suit Valuation Act, 1955].*

174. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2266, Home, dated 9th August 1956, exempting the vehicles belonging to World Health Organization assigned to Tuberculosis Demonstration and Training Centre, Madras, from payment of tax [Laid on the table under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931].*

[23rd October 1956]

175. Notification issued with G.O. Ms. No. 2321, Home, dated 14th August 1956, exempting from payment of court-fees for applications or petitions presented for the constitution of panchayats [Laid on the table of the House under section 82 (2) of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955.]

176. Notification issued with G.O. Ms. No. 2248, Home, dated 7th August 1956, remitting the court-fees payable for petitions presented to Block Development Officers under the Community Development Programme [Laid on the table of the House under section 82 (2) of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955.]

177. Notification issued with G.O. Ms. No. 3120, Public (Services), dated 18th September 1956, including within the Commission's purview the temporary post of Statistician, Government Tuberculosis Demonstration and Training Centre, Government Tuberculosis Institute, Madras, by amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

178. Balance sheets of the Ramaraju Surgical Cotton Mills, Limited, Rajapalayam, for the year ending 30th September 1955.

23rd October 1956]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 304 asked by Sri V. R. Krishna Ayyar at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd October 1956, page 24 supra.]

Grant of permits for stage carriages to small fleet owners, etc.

Minimum equipment for a unit of five buses—

Serial number and equipment.	Unit price.	Quantity required.
	RS.	
1 Tool kit	850	1
2 Iron horsefront axle	45	2
3 Iron horses—Rear axle	55	2
4 Iron horses—Chassis	55	2
5 Roll a car jack 4 tons	750	1
6 Ordinary grease gun	50	1
7 Electric grinder w/wire wheel	400	1
8 Electrical tool kit	125	1
9 Wall plug lights	30	1

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 24th October 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Qualifications for admission to the Medical and Engineering Colleges

* 313 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the qualifications prescribed for admission into the Medical College and Engineering College with reference to Pre-University course?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : According to the regulations framed by the University of Madras, a candidate for admission to the degree courses in Medicine, Engineering or Technology, should have offered under Group A of Part II of the Pre-University Examination the following subjects :—

Medicine—Physical Science and Natural Science.

Engineering—Mathematics and Physical Science.

Technology—Mathematics and Physical Science.

The candidates selected for admission to these degree courses should further undergo a pre-professional course for a period of one year.

SRI K. ARANGANATHAN : Sir, there are two systems of Intermediate in the Madras State. In the Annamalai University, they are having the old regulations, that is to say, Junior Intermediate and Senior Intermediate. There is no pre-University course. What will be the lot of those students that are coming out from that College, who have passed Intermediate, and how the Government and the University are going to deal with those students?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, as far as the next academic year is concerned, there will be admissions both to the pre-professional course and directly to the professional course, because even in the Madras University we have the Intermediate system this year. Therefore, this problem will not arise during the next academic year. There is time enough to consider that aspect the year after that.

SRI M. PALANIYANDI : இந்த ஆண்டில் பரி யுனிவர்ஸிடி கோர்ஸ் எற்படுத்துவதோடு, மெடிகல், என்ஜினீயரிங் முதலியவற்றுக்கு இன்ன படிப்பு படித்திருந்தால்தான் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் எனச் சொல்கிறார்கள்.

[24th October 1956]

இதுதெரியாமல் முன்பு வேறு பல பாடங்களை எடுத்துக்கொண்டவர்கள் இப்போது ப்ரொமோஷன் ஆகி காலேஜுக்குப் போகவேண்டுமென்றால் அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்கு எந்த ஏற்பாடும் செய்யமுடியும் என்று எனக்குத்தோன்றவில்லை. குறிப்பிட்ட பாடங்களைப் படித்திருந்தால்தான் அங்கே போகமுடியும்.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether any change will be made in the personality tests, as much favouritism is shown in such tests?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not concede that favouritism has been shown. But what should be the method of selection with reference to the Engineering Colleges is a matter which is under the consideration of the Principals of the Colleges and I suppose we will be able to arrive at a satisfactory solution of this problem.

SRI K. ARANGANATHAN : I would like to know from the Hon. Minister how there can be two systems of education in the Intermediate class in the University Course in our State.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is Annamalai University and this is Madras University. As a matter of fact, in other Universities also like the Andhra and Sri Venkateswara Universities, they are having the Intermediate course. Therefore, there is no anomaly in this. Whether all the other Universities will fall in line with the Madras University is a matter to be seen during the next year.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The anomalous position is with regard to the Colleges affiliated to the Madras University situated in Malabar. May I know whether they will be given special consideration. One does not know yet whether the Travancore University is going to toe the line.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I suppose that, for some time more, the Colleges will continue to be affiliated to the Madras University. I understand that some of the Colleges in Travancore-Cochin are even now affiliated to the Madras University. In the same way, till common decisions are taken, the colleges both in Malabar and South Kanara, I hope, will continue to be affiliated to the Madras University.

SRI V. BALAKRISHNAN : What is the exact, practical position with regard to the course of studies relating to Medical and Engineering Colleges with reference to the holding of the pre-University Course in the High Schools as proposed by the University bodies?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I hope the Hon. Member is referring to the Higher Secondary course wherein the pre-University course will be covered. There is time enough to consider it, because perhaps the first batch will be having their

[24th October 1956]

examinations in the higher secondary course in the next three or four years. All these matters have been considered by the Legislature Committee and I hope to place the Committee's Report ere long on the table of the House.

SRI C. KANDASAMY : In the Annamalai University also there is an Engineering College. Will not complications arise in respect of students from the Madras University who join the Engineering College of the Annamalai University and also in respect of students from the Annamalai University who want to join the Engineering College at Guindy with regard to the prescribed qualifications?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Once there are complications, there are bound to be difficulties. I hope all these difficulties will be solved.

SRI K. ARANGANATHAN : The Hon. Minister stated that the Government and the University were considering so many aspects relating to the pre-University Course and other things and will be coming to decisions. What is the necessity for the University to introduce the pre-University course during this year itself?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is a matter of controversy in which I was also a party. I do not think we should reopen it again.

SRI M. PALANIYANDI : சென்னை சர்வகலாசாலையில் 'பிரியூனிவர்ஸிடி கோர்ஸ்' படித்த மாணவர்கள் மெடிகல், இன்ஜினீரிங் காலேஜ்களில் சேரமுடியும். ஆனால், அவர்கள் அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையில் உள்ள தொழில் கல்லூரியில் சேருவதில் சிரமம் ஏற்படலாம். ஆகவே, அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையிலும் 'பிரியூனிவர்ஸிடி கோர்ஸ்'-ஐ ஒரு வருஷம் வைப்பதற்கு அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஏதாவது உத்தரவு கொடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 'பிரியூனிவர்ஸிடி கோர்ஸ்'-ஐ எல்லா காலேஜ்களும் நடத்தியாகவேண்டும் என்பதில்லை. சில காலேஜ்களில் இப்பொழுது நடத்தினாலும் இன்னும் சில காலேஜ்களில் பின்னால் ஆரம்பிக்கலாம். அண்ணாமலையில் இருக்கக்கூடிய இன்ஜினீரிங் காலேஜுக்கு மற்ற இடங்களிலிருந்தும் மாணவர்களை கஷ்டம் இல்லாமலே அனுப்பி வைப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

(* 314 Q.—Not put by the hon. Member.)

College of Indigenous Medicine, Madras

* 315 Q.—**SRI S. DAIVASIGAMONEY** (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

9-10 a.m.

(a) when the College of Indigenous Medicine, Madras, was started;

(b) the total amount spent towards improvement to buildings so far; and

[24th October 1956]

(c) the course of studies in Indian Medicines that have been replaced by Modern Medicines?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) The College of Indigenous Medicine now designated as College of Integrated Medicine was started during 1947.

(b) Rs. 9,61,537.

(c) Indigenous Surgery and Indigenous Midwifery have been deleted from the curriculum of studies. The time allotted for these subjects is utilized for teaching Modern Hygiene, Public Health and Nutrition.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know, Sir, why the post-graduate course should not be introduced in the College of Indigenous Medicine?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The University would not permit it. They want the standard of training to be very high and on a level with that of the M.B.B.S. students. But we can post there Specialists and give them training and Government can give certificates.

SRI K. ARANGANATHAN : I would like to know from the Hon. Minister for Health whether he is aware of the fact that those doctors who are trained in the Indigenous Medicine are practising only allopathy and not Indian medicine.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : They are using both indigenous medicines and modern medicines. The hon. Member may be aware that unqualified practitioners, i.e., people who have had no training worth the name anywhere are using modern anti-biotic medicines much more than our qualified practitioners.

SRI S. RAMALINGAM : Some time back the Hon. Minister assured us on the floor of the House that the Government will take suitable steps with the authorities of the Madras University so that this course may be recognized by them. Has any action been taken in that line and if so, what is the result?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : That will be done by and by when the teaching and training in this College is upgraded still further.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Are Government satisfied with the progress made by the College of Indigenous Medicine with regard to adoption of modern medicine and the cure of disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Even in the wards where Ayurveda, Unani and Siddha treatments are given, the physicians are sometimes using modern medicine.

SRI P. RAMAMURTHI : The Hon. Minister admitted, rather made a statement to the effect that unqualified or untrained people are using anti-biotics much more than the qualified people. In

24th October 1956]

view of the fact that excessive dose of anti-biotic medicines will lead to very harmful results, what do the Government propose to do for preventing the sale of anti-biotics to unqualified people?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Government of India are proposing to introduce legislation for this purpose.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Apart from the original views which the Hon. Minister has, regarding the indigenous medicine and its utility, may I know whether his recent visit to Mysore has changed his opinion?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The students of the Mysore College are on strike for the last two months.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Instead of learning from the students in strike, did he go and consult the teachers there?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have had no contact with the teachers. Hon. Members are aware that in Travandrum there was a strike. In Mysore there is strike. They want teaching and training to be upgraded as in Madras. Madras College has become the envy of the whole country. (Cheers.)

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Is it not a fact that these anti-biotics are issued only to qualified allopathic doctors by the chemists?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Like liquor people manage to get it somehow.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is it a fact that the State of PEPSU have written to the Madras Government for all details about this College of Indigenous Medicine to enable them to start such an institution in their own State because of the high and very creditable achievements of this institution?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : That is what the Dean of the College stated yesterday and my hon. friend was present then.

Damage to paddy cultivation by floods

* 316 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the extent of the damage caused to paddy cultivation in Chirakkal taluk, Malabar district, by floods in June and July 1956?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : One hundred and ninety-seven acres of paddy cultivation were damaged.

(* 317 Q.—Not put by the hon. Member.)

[24th October 1956]

Abolition of Police chowki at Kootupuzha

* 318 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have got any proposal to abolish the Police chowki (outpost) at Kootupuzha on the Malabar-Coorg border?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: The chowki was established on the border between Malabar and Coorg when there was no Prohibition in Coorg. As Prohibition has been introduced in Coorg also now, there is no necessity for such a chowki there. Will the Government, therefore, abolish it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, this matter will be considered by the Kerala Government and a decision will be taken by that State.

(Questions Nos. 319 to 323 not put by the hon. Member.)

Development of Vazhappucheri, Perambur, Madras

* 324 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri S. Pakkiriswamy Pillai): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Vazhappucheri in the Perambur area in the city which has been declared as a slum would now be taken up for improvement;

(b) if so, the agency that would take up this improvement work; and

(c) how long it would take for completing this work?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) Yes, Sir.

(b) The Corporation of Madras.

(c) Proceedings for acquisition of the lands under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act are under way. The improvement of the slum will be completed within about a year from the date of acquisition of the lands covered by the slum and of the additional lands required for housing the surplus slum dwellers.

Cyclone relief loan application

* 325 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the total number of cyclone relief loan applications received by the local and district authorities from the agriculturists in Pudukkottai division, Tiruchirappalli district, till now talukwar;

(b) the number of applications sanctioned talukwar; and

[24th October 1956]

(c) the total amount disbursed in all the three taluks of the division?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) to (c) The information is furnished below.

	Tirumayan taluk.	Alangudi taluk.	Kulathur taluk.
(1)	(2)	(3)	(4)
Number of applications received.	3,965	9,320	175
Number of applications sanctioned.	1,596	2,931	8
The amount disbursed.	Rs. 6,24,645	Rs. 10,15,245	Rs. 2,550

Workers of "Elaka Estate", Olavakkot

* 326 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any prosecution was launched against some of the workers of "Elaka Estate" near Olavakkot, South Malabar, in the first quarter year of 1956 and on what charges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. Three workers of the Elaka Rubber Estate were prosecuted for an offence under section 435, I.P.C., on the charge that they had set fire to some rubber plants.

SRI M. NARAYANA KURUP: Is it not a fact that the Magistrate who tried the case has commented that the case was foisted upon the workers because of their Union activities, and so discharged the accused?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, my information is that the persons have been acquitted. But I have not got a copy of the judgment and so, I am not aware of the passages in it to which the hon. Member has made a reference.

SRI P. RAMAMURTHI: Will the Government send for a copy of the judgment and peruse it? If it is found that the case has been foisted by the police on the accused workers because of their Union activities, will the Government take any drastic action against the police for foisting such a case on the workers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is not a question of the police foisting a case on the workers. The manager gave a complaint that three persons had set fire to some rubber plants and caused damage. It is on that a charge-sheet was laid. Therefore, I do not think that the police should be held responsible for this purpose. Still whatever action is necessary will have to be taken by the Kerala State because I do not think we have the time now to send for a copy of the judgment and then take action.

[24th October 1956]

SRI M. PALANIYANDI : சில சமயங்களில் போலீஸ்காரர்கள் தவறாக நடந்துகொண்டதால் கோர்ட்டுகளில் கேஸ் தள்ளுபடியாகியும்கூட, அது விஷயமாக கேள்வி வருகிறது. கேள்வி வந்தபிறகுதான் மந்திரி அவர்கள் விசாரணை செய்து, போலீஸார் தவறாக நடந்திருந்தால் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களா அல்லது ஏதோ சட்ட சபையில் பதில் சொல்லவேண்டும் என்ற முறையில் பதில் சொல்லப்படுகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : போலீஸ்காரர்கள் எப்பொழுது தவறாக நடந்துகொண்டாலும் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். போலீஸ்காரர்கள் இந்தக் கேஸை பொய்யாக அவர் பேரிலே செய்தார்களா அல்லது மானேஜர் செய்தாரா என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு ஜட்ஜ்மென்டினுடைய நகல் என்னிடம் இப்பொழுது இல்லை. ஆகையால்தான், அதைப்பற்றி இப்பொழுது சொல்ல முடியவில்லை.

Quarry (Granite) workers strike at Pamtheeremkev, Malabar

9-20 a.m.

* 327 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the conciliation measures taken by the Government in the Quarry (Granite) workers strike at Pamtheeremkev in Kotal amsam in Kozhikode taluk, Malabar district, which started on 5th July 1956?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The dispute falls within the jurisdiction of the Central Government. It is reported that the Conciliation Officer (Central), Cochin, has brought about a settlement.

Employees of the Government Stanley Hospital, Madras

* 328 Q.—**SRI K. P. KOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the employees of the Government Stanley Hospital, Madras, have not received their salaries since 1st August 1956;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) whether the Government have made any enquiries in the matter and if so, with what result?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) The hon. Member is presumably referring to the decision of the Stanley Hospital employees not to receive their pay on account of the enhancement of house rent of certain quarters occupied by them. The workers have since received their salary.

(b) & (c) The question as to what deduction should be made from the pay of the hospital workers occupying the new Government quarters towards rent is under the consideration of Government. Pending a final decision on this, instructions have been issued that only 10 per cent of pay should be recovered as rent from the occupants of the new quarters.

(Questions Nos. 329 to 334 not put by the hon. Member.)

24th October 1956]

Basic Training School for Women (Junior), Palghat

* 335 Q.—**SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of applications received from Kasaragod taluk, South Kanara district, for admission to the Basic Training School for Women (Junior), Palghat, Malabar district, during this year; and

(b) the number of candidates selected?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Ten.

(b) One candidate was selected and her name was put in the reserve list. She could not, however, be admitted for want of a vacancy.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, may I know why her name could not be included in the first list and why it was included in the reserve list?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I cannot give the reasons. There is a Selection Committee appointed for that purpose and they have made the selection. They thought it fit to include her name in the reserve list. Unfortunately, no further vacancy was available and therefore she could not be admitted.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, is it not a fact that she was told by the Selection authorities that since she was coming from Kasaragod taluk, South Kanara district, she could not be accommodated in the school?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not think that these things will arise hereafter, because Kasaragod taluk will form part of Malabar. I do not think there will be any use in putting such a question. I do not believe the Selection Committee would have gone to the extent of putting such a question to the candidate.

Dispute between the workers and the management of the Mehru Lunch Home, Mangalore

* 336 Q.—**SRI S. DAIVASIGAMONEY** (on behalf of Sri S. Pakkiriswami Pillai) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the conciliation officer of Mangalore attempted to make a settlement between the workers and the management of the Mehru Lunch Home, Mangalore, and that he failed in his attempt; and

(b) the action taken further to effect a settlement of the dispute?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The Proprietors of Mehru Lunch Home, Mangalore, have also two other establishments, viz., City Lunch Home and Mehru Cold

[24th October 1956]

House. On account of the closure of the City Lunch Home, a dispute arose between its workers and the management. The Labour Officer, Mangalore, took up conciliation but adjourned it to 10th August 1956 so that another attempt might be made by the management and the workers to come to a settlement. On 8th August 1956 the management and the workers came to an agreement by which the management paid compensation at increased rates to all workers and the matter was settled.

Site for the expansion of livestock farm in Pudukkottai Division

* 337 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given on 14th August 1956 to a supplementary question on Question No. 84—

(a) the nature of the difference of opinion between the Animal Husbandry department and the Forest department in the matter of selection of a site for the expansion of the present livestock farm in Pudukkottai Division of Tiruchirappalli district; and

(b) the site recommended by (1) the Animal Husbandry department and (2) the Forest department?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Machuwadi reserved forest has been recommended by the Animal Husbandry department. Government are generally against disreservation of reserved forests. The matter is therefore still under consideration.

(b) No site has been recommended by the Forest department as they were not asked to recommend any.

SRI R. V. SWAMINATHAN: Sir, in view of the fact that the reserved forest that has been recommended by the Animal Husbandry department is not a big forest as such and as that area is covered only with small bushes, will the Government come forward to suggest to the Forest department to allow this site? They are standing in the way of expansion of this cattle farm. This farm is useful not only to Pudukkottai but also to surrounding places like Madurai and Ramanathapuram districts.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Forest department cannot stand in the way of any development programme, but it is for the Government to decide whether we could disreserve this reserved forest area. I would also like to take into account the local public opinion in this matter. The Government are looking into the entire matter and they will be taking a decision very soon.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, in assessing the local public opinion, will the Hon. Minister take into account the All-party public opinion instead of the opinion of one single party in view

24th October 1956]

of the fact that the Machuwadi area, as was pointed out by the hon. Member Sri R. V. Swaminathan, is a popular site from all points of view?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I know only one public opinion which I will take into consideration and while assessing the public opinion, the view that could be expressed by the hon. Member will certainly be taken into consideration.

Manufacture of paper in the State

* 338 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to place on the table of the House a copy of the reports of the experts including from those foreign countries like Italy, East Germany, etc., who investigated into the possibility of starting mills to manufacture writing paper and newsprint in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: At the invitation of the Government of India, two teams of paper experts one German and another Italian visited India some months ago to appraise the resources available for the development of the paper, pulp and newsprint industries. Among other locations, they visited the Nilgiris area in this State. The reports of the experts have not yet been received by the State Government.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, may I know whether any suggestion was made by this Government to the experts to visit areas like Nilambur in Malabar district and if so whether they have visited Nilambur and other places where bamboo and other raw materials necessary for the manufacture of paper are available in abundance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have already stated on the floor of this House that it is quite possible to start writing paper industry using the bamboos that are available in plenty in Nilambur area as raw material. It is only for the private sector to take up this industry.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, may I know why the Central Government are not agreeing to start a paper mill in this State, though our Government are particular of starting such an industry here?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have also stated in this House that it is proposed to start a newsprint industry under the public sector and the Government of India are quite well interested in this matter.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Whether it should fall within the private sector or the public sector, have the Government taken advantage of the experts who visited this State to find out the potentialities of Nilambur also, so that we could have the benefit of their report?

[24th October 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: What I mean is we should have industrial experts and industrial organisers who will come forward from Malabar to take up this industry. I can assure the hon. Member that there will be no difficulty in utilizing the bamboo available for making writing paper.

Mr. SPEAKER: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE COUNCIL.

Mr. SPEAKER: I have to announce to the House the following message, dated 23rd October 1956, received from the Hon. the Chairman, Madras Legislative Council:—

“In accordance with rule 131 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956 (L.A. Bill No. 26 of 1956) as passed by the Council on the 23rd October 1956, with the amendments set out in the Annexure and signed by me for the concurrence of the Assembly.”

ANNEXURE.

Clause 2.

“Omit the Explanation to sub-section (1) of new section 3-A.”

New clause after clause 7.

After clause 7, add the following as new clause 8:—

“8. Insertion of new section 4-A in Madras Act XXX of 1947.—After section 4 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely:—

‘4-A. Rent payable in respect of lands which are not ryoti or private.—No person in an estate cultivating any land which is not ryoti land or which has not been decided to be private land under some prior proceedings or under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947, as amended by the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Act, 1956, shall be bound to pay as rent in respect of that land at a rate exceeding that payable in respect of similar land which is ryoti land in the neighbourhood’.”

Mr. SPEAKER: I have received notice of a motion under Rule 40 from Sri K. R. Viswanathan. As the hon. Member is not in his seat, it will be deemed to have been withdrawn.

III.—PRESENTATION OF THE REPORTS OF—

(1) THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE.

9-30 a.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on behalf of the Chairman of the Public Accounts Committee, I beg to present the Report of the Public Accounts Committee on the accounts of the State of Madras for the year 1953-54.

24th October 1956] [Sri C. Subramaniam]

It has not been possible to get the report printed and that is why a typed copy is placed before the House. Any hon. Member who is interested in it may go through it. But meanwhile, arrangements will be made for printing the report and distributing it to all the Members.

(2) THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION.

SRI S. S. KOLKEBAIL: Mr. Speaker, Sir, I beg to present the Second Report of the Committee on Subordinate Legislation for the year 1955-56.

As the Hon. Leader of the House stated in the case of the Report of the Public Accounts Committee, printed copies of the report are not ready and so, typed copies of the same are circulated to the members. I request the House to condone for not supplying printed copies.

IV.—POINT OF INFORMATION RE PRESIDENT'S ASSENT TO FAIR RENT BILL AND THE MALABAR TENANCY BILL.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, I rise on a point of information from the Government. You will remember that at the last sitting of the House we passed two Bills which we all considered as of urgent importance, viz., the Fair Rent Bill and a Bill to amend the Malabar Tenancy Act. It is nearly about 25 days since the Bill had been passed and unfortunately yet the President's assent has not been received. There is naturally a lot of apprehension and also a certain amount of agitation in view of the activities of some interested people. I would like to know what the Madras Government have done in the matter in order to secure the assent of the President as early as possible.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry, there was some delay in sending the Bills as passed by the Legislature to the Government of India due to unavoidable circumstances. We are aware that the assent of the President should be obtained before the 31st of this month, so that the provisions of these Bills will be applicable to the areas which will not form part of the Madras State after 1st November 1956. Therefore, Sir, all steps are being taken to get the assent of the President before this date.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS ESTATES (SUPPLEMENTARY) BILL, 1956.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I beg to introduce the Madras Estates (Supplementary) Bill *, 1956 and move that the Bill be taken into consideration.

Sir, the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act 1947 and the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, apply only to 'estates' as defined in the Estates Land

[Sri M. A. Manickavelu] [24th October 1956]

Act. There is no provision in the Estates Land Act for determining the question whether a particular 'non-ryotwari' area is or is not an estate. Section 9 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, provides for determination of the question whether an inam village is one which became an 'estate' by virtue of the Madras Estates Land (Third Amendment) Act, 1936. Though in the enquiry under this provision, the Settlement Officer in the first instance and the Tribunal in appeal, give a finding on the question whether an inam village is or is not an 'estate' under the Estates Land Act, the High Court has held that such a finding is not binding on the parties and that it is open to a Civil Court to consider this question in an ordinary civil suit. This has led to a number of civil suits. The Government have to contest these civil suits and go through all the normal process of litigation by way of proceedings in the trial Courts, appeals, revision petitions, etc. All these retard the progress of the implementation of the Rent Reduction Act and the Estates Abolition Act. The Government, therefore, consider that there should be a separate machinery for determining expeditiously the question whether a particular 'non-ryotwari' area is or is not an 'estate' within the meaning of section 3 (2) of the Estates Land Act. It will be advantageous if the same machinery decides the question whether an inam village is an 'inam estate' or not. It is, therefore, proposed to omit section 9 of the Estates Abolition Act and make suitable provision in the present Bill itself. The Bill provides for these things.

Mr. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Estates (Supplementary) Bill, 1956, be taken into consideration.”

There is an amendment in the name of Sri M. Kalyana sundaram. As the hon. Member is not in his seat it will be deemed to have been withdrawn.

The motion is now before the House for discussion.

SRI R. V. SWAMINATHAN : Mr. Speaker, Sir, while appreciating the Government's point of view in bringing forward this amending Bill, I wish to say a few words. With regard to the definition of the inam estate, a lot of confusion has been created in the existing Act. As pointed out by the Hon. the Leader of the Opposition yesterday, there are a number of legislations, rules and regulations relating to this land problem. Of course, I know the difficulties and I do not want to say much about them. But while the Government come forward to amend this Act, they should see that almost all the inam estates come under this. But I do not think that almost all inam villages will come under this Bill. Instead of bringing an amendment, the Government can bring a proper legislation. I think this Bill will really create further complications. When the original Act was passed in the year 1947 and 1948, these points were raised by some members like me.

[24th October 1956] [Sri R. V. Swaminathan]

Sri Kala Venkata Rao who is now a Minister in the Andhra Government and who piloted the Bill during that time also agreed with us that there was a lacuna in the Bill. I understand that the Andhra Government have now suitably amended the Act. I want to know why the Government should not bring forward a measure of that kind so that all the inams will come under the purview of the Act. With the present Bill we are not going to solve this problem. Again these inamdars will go to Court and try to flout the decision of the Tribunal.

One other important point I wish to refer to is this. In clause 5 (2) of the Bill it has been stated that each Tribunal shall consist of a Chairman who shall be a judicial officer not below the rank of District Judge and two other members. But mention has not been made as to what type of members the Tribunal will consist of, whether they are going to be officials or non-officials. That also must be made clear in the Bill.

The ryots have got a feeling that many of the judges who sit in the Tribunal happen to be inamdars and so they have a tendency to be more favourable towards inamdars. Though I cannot agree with this view, still I would like the Government to consider this point when appointing the members and the Chairman of the Tribunal and see that only such persons who have no inam village or who have got no interest in any inam village are appointed.

Instead of bringing a piecemeal legislation, I think the Government should come forward with a comprehensive legislation to solve this problem.

SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது 9-40
சட்டசபை முன்பாக கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த Madras Estates a.m.
(Supplementary) Bill வரவேற்கத்தக்கதுதான். இருந்தாலும்கூட எஸ்டேட் விஷயங்கள் சாதாரண மக்களுக்கு மிக சிக்கல் தரக்கூடியனவாகத்தான் இருக்கின்றன. பெரும்பான்மையாக இருக்கும் பல லட்சக்கணக்கான குடியானவர்கள் இந்த ஜமீன் நிலங்களிலும் இனாம் நிலங்களிலும் இருக்கிறார்கள். நீண்டநெடுங்காலமாக மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசத்தில் இருக்கிறார்கள். ஜமீந்தார்களையும், இனாம்தார்களையும் நம்பிக்கொண்டு எவ்வளவோ ஏழை குடியானவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இந்த ஜமீந்தார்களும், இனாம்தார்களும் சட்டத்தை துர்வினியோகப்படுத்தி, விவசாய மக்களை மிகவும் எக்ச்சுக்கமான நிலைக்குள்ளாக்குகிறார்கள். கனம் ரெவின்யூ, மந்திரி அவர்கள் சொன்னதுபோல் இது சிக்கல் நிறைந்த சட்டம். இதற்குத் தெளிவான பரிபூரணமான திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து லேலா ஏழைக் குடியானவர்களும் பயன் அடையும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வருஷாவருஷம் சின்னஞ்சிறிய திருத்தங்களை கொண்டுவருவதினால் ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை. நிலச் சொந்தக்காரர்களும், ஜமீந்தார்களும்தான் இதனால் வெகுவாக தங்களை பலப்படுத்திக்கொண்டு உஷாராகி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகபட்ச காலம் கொடுத்து அவர்களின் கையை பலப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஸ்தல உத்தியோகஸ்தர்கள் கூட அவர்கள் செல்வாக்கில் கட்டுண்டு விவசாயிகளுக்கு விரோதமாகவே நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். போலீஸ்காரர்களும் ஜமீந்தார்கள், இனாம்தார்கள் இவர்களின் பலத்தைக்கொண்டு செக்ஷன் 145-ஐ விவசாயிகளுக்குப் போட்டு அடிக்கடி தொந்தரவு கொடுத்துவருகிறார்கள். இந்தமாதிரியாக ராமனாதபுரம், அரந்தநங்கி, படடுக்கோட்டை முதலிய

[Sri C. Kandasamy] [24th October 1956]

தாலுக்காக்களில் நடந்துவருவதை நாம் பார்க்கிறோம். இரண்டு ரூபாய் செலவுபித்து கோர்ட்டுக்கு போகக்கூடியவர்களாக அவர்கள் இல்லை. இங்கு குடியானவர்களை அப்புறப்படுத்துவது மிக சகஜமாக இருக்கிறது. அவர்கள் அப்பீஸ் செய்வதற்கும் கோர்ட்டில் வாதிப்பதற்கும் வசதி கிடையாது. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் தீர ஆலோசனை செய்து எஸ்டேட் என்றால் என்ன, இனம் என்றால் என்ன என்பதை திட்டவாட்டமாக அறிவிக்கும் வகையில் இதில் இருக்கக்கூடிய எக்கச்சக்கங்களை நீக்கி, அடிக்கடி துண்டு துண்டாகி திருத்தங்களைக் கொண்டுவராமல், ஒரு இறுதியான சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்காகப் பல சட்டங்களை இயற்றுகிறோம், அமெரிக்கர்கள் எழுதுகிறார்கள் என்பதற்காக அல்ல, ரஷ்யர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்பதற்காக அல்ல, நடைமுறையில் லட்சக்கணக்கான குடியானவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குப் பல உரிமைகள் சட்டத்தில் இருந்த போதிலும்கூட, அவர்கள் நடைமுறையில் எதையும் செய்யமுடியாத நிலைமையில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு “கோவிந்தா” என்று உட்கார்ந்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றப் போகிற சந்தர்ப்பத்தில் இதை அரசாங்கம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து ஜமீன்தாரர்களும், இனம்தாரர்களும் குடியானவர்களைத் துன்புறுத்தாதிருப்பதற்கேற்ப ஒரு திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri S. RAMALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ரயட்வாரி அல்லாத பிரதேசங்களில் குறிப்பிட்ட பிரதேசம் எஸ்டேட்டா அல்லவா என்பதை நிர்ணயிப்பதற்கு தனியாக ஒரு ஸ்தாபனம் அமைக்கப்படுகிறது வரவேற்கக்கூடிய விஷயம்தான். ஆனால் அதிலே பல தொந்தரவுகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க நான் சர்க்காருக்கு சில யோசனைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

அநேகமாக சில இடங்களில் தாவாக்களும் சர்ச்சைகளும் நடந்து கொண்டு இருக்கக்கூடிய இம்மாதிரி பிரதேசங்களாக இருந்தால், அவைகளைச் சம்பந்தப்பட்ட நபர்களாகிய ஜமீன்தார்களோ, இனம்தார்களோ, சாகுபடி செய்திருக்கக்கூடிய ரயட்டுகளோ டிரிபுனலுக்குப் போய், குறிப்பிட்ட பிரதேசம் “எஸ்டேட்” என்று வாதித்து ஒரு முடிவு காண்பதற்கு வசதி ஏற்படும். ஆனால் ஏற்கனவே முடிவான பல இடங்களில் எஸ்டேட் அல்ல என்று ஜமீன்தார்களோ, இனம்தார்களோ பிராது செய்துகொள்வதற்கு வசதியிருக்கிறது. சட்டம் அமுலுக்கு வந்து மூன்று மாத காலத்திற்குள் மனுச்செய்தால் மீண்டும் இந்த விஷயம் விசாரிக்கப்பட்டு இறுதி முடிவு காணவேண்டுமென்று இருப்பதினால், சில விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவு ஏற்படலாம். ஜமீன்தார்களுக்கும் இனம்தார்களுக்கும் பல வசதி இருக்கின்றன. அவர்கள் தங்களுடைய வசதிகளை உபயோகப்படுத்தி, ஒரு பிராது கொடுத்துவிட்டால், பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் மன்றங்களுக்குப் போய் வாதாடி தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தத்தில் வைக்கப்படுகிறார்கள். இதன் மூலமாக ஏற்கனவே “எஸ்டேட்” என்று பல தீர்ப்புகள் ஆனதுகூட மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய ஆபத்து இருக்கிறது. சர்க்காரால் குறிப்பிட்ட பிரதேசம் இனம் என்றோ ஜமீன் என்றோ முடிவு செய்து, புதிதாக அந்த இடம் “ஜமீன்” அல்ல என்று ஜமீன்தார் பிராது கொடுத்தால் அம்மாதிரி அனுபவித்து வருகிறவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டும். இதுமாதிரி விஷயங்களைச் சர்க்கார் அதிகாரிகள் குடியானவர்கள் சார்பில் வாதாடினால் தான் ஏற்கனவே சலுகை அடைந்துவந்த விவசாயிகளுக்குச் சலுகை நீடிக்கும். இல்லை யென்றால் இதனால் பல இனம்தார்கள் மீண்டும் பிராது கொடுத்து விவசாயிகளை வெளியேற்றக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எஸ்டேட் அல்ல என்று தீர்ப்பு வாங்க தயாராகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே முடிவு செய்துவிட்ட விஷயங்கள் திரும்பவும் பிராது செய்தால் சர்க்காருக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பவேண்டும். சர்க்கார் வக்கீல் ஆஜராக இருந்து குடியானவர்கள் சார்பில் வாதாடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[24th October 1956] [Sri S. Ramalingam]

ரயத்துவாரி அல்லாத பிரதேசத்தில் குறிப்பிட்ட பிரதேசம் எஸ்டேட் அல்ல என்று முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இன்று ரயத்துவாரி ஆகவேண்டும் என்று ஒரு “டெனியூர்” இருக்கிறது. ஜமீன்தார்களோ, இனம்தார்களோ, எந்தப் பெயரை வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் சரி அவர்களுக்குச் சாகுபடி செய்ய இடைத்தரகர்கள் இருக்கக்கூடாது. ஆகையால் இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து அதற்கேற்றவகையில் நடைமுறையில் செய்யக்கூடிய திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

*** Sri R. S. ARUMUGAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இனம், ஜமீன் ஒழிப்பு சம்பந்தமாக இந்தச் சட்டம் வந்த காலத்தில், இங்குள்ள ரயத்துக் களெல்லாம் நமக்கு இந்த நிலங்கள் சொந்தமாகும் என்று சந்தோஷமாக இருந்தார்கள். அந்த அளவுக்கு ஒருசில இடங்களிலே பலன் கிடைத்திருக்கிறது. பல இடங்களில் விவசாயிகள் படும் கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மயிலப்பன்புரம் கிராமத்திலே இனம் சம்பந்தமாக இந்த விவசாயிகள் கடன்பட்டு நான்கு வருஷங்களாக கேஸ் கேஸ் என்று அலைந்து அவர்கள் செலவழித்து இருக்கிற பணமும், அலைந்த அலைச்சலும் லேசல்ல. இப்படிப்பட்ட தொல்லைகளை விவசாயிகள் அடைந்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக இனம்தார்கள் நிலச்சுவாந்தார்கள் போன்றவர்கள் எல்லாம் சகல வசதியுடன் இருக்கிறார்கள். சட்ட நுணுக்கம் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதைப்பயன்படுத்த என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு அவர்கள் செய்துகொண்டுவருகிறார்கள். ஆனால் ஏழைக் குடியானவர்கள் என்ன செய்வது என்று தெரியாது அவதிப்படுகிறார்கள். சட்டம் இருந்தும், அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வழி தெரியாமல் அவர்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். இதனால் அவதிப்பட்டு அல்லலப்பட்டு நிலங்களை இழந்த எத்தனையோ விவசாயிகள் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. பல இடங்களில் விவசாயிகள் கோர்ட்டுக்காக செலவுசெய்து, தங்களுக்கு இருக்கும் வீட்டையும் விற்றுச் சென்றுவிடுகிறார்கள். இன்றையதினம் இந்த நிலைமை தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருடைய நோக்கம் ஏழை குடியானவர்களுக்கு இனம் நிலங்களை அவர்களுக்கு சொந்தமாக்கக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டுமென்பது தான். அந்த நல்லெண்ணத்திலே தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தபோதிலும்கூட வழி தெரியாத காரணத்தினால் அல்லலும் அவதியும் அனுபவிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்குச் சர்க்காரிலிருந்தே ஒரு கணிசமான அளவு உதவி செய்வதற்கும், அவர்கள் கோர்ட்டிலே வியாஜ்யம் செய்வதற்கும் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டத்திலே இம்மாதிரியாகப் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் செல்வதற்கு செலவும், லேசான வகையில் நிலங்களை பெறுவதற்கு வழியும் இது போன்ற காரியங்களெல்லாம் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குடியானவர்களுக்குத் தக்க முறையிலே உதவி செய்வதற்கு, கோர்ட்டிலே அவர்கள் சார்பில் வாதாடுவதற்கு அவர்களுக்கு இலவசமாக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் வக்கீல் போன்றவர்களை கொடுத்துவருவோமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி செய்தால்தான் அங்குள்ள குடியானவர்கள் நன்மை முழுவதையும் அடைய முடியும்.

ஆகவே நல்லெண்ணத்துடன் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தச் சட்டத்தை ஜனங்கள் நல்ல முறையில் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவில் கொண்டு வரவேண்டும். அவர்களுக்கு லகுவாகக் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் இதைச் செய்யவேண்டும். எந்த விதமான சிக்கல்களும் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும், இப்போது இனம் ஜமீன் சம்பந்தமாக பல சிலலரைச் சட்டங்களை கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் ஒரே ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து அதவே நிலம் சம்பந்தமாக எல்லாவிதமான சிக்கல்களையும் தீர்த்து வைக்கும்படியாக இருக்க வேண்டும். அதனால் பல சட்டங்கள் இல்லாமல் ஒரே சட்டமாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யுமாறும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[24th October 1956]

* SRI K. R. SAMBANDAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய சட்டமானது வெகு நாட்களுக்கு முன்னதாகவே கொண்டுவந்திருக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை எல்லோரும் வெகு நாட்களுக்கு முன்னதாகவே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்றைக்குக் குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த ஜில்லாவில் பல இனம் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதிலும் பாபநாசம் தாலுக்காவில் தட்டுமால் என்ற கிராமத்தில் ஒரு பெரிய இனம் நிலம் இருக்கிறது. அங்குள்ள இனம் நிலங்களில் பல விவசாயிகள் விவசாயம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அங்கிருக்கும் ட்ரஸ்டி அந்த நிலங்களை தன்னுடைய சொந்த நிலமாகப் பாலித்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்துகொண்டு அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார். அவர் அந்த நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் வரி மட்டும் செலுத்துகிறார் தவிர மற்றப் படி வேறு எந்த விதமான வரியும் செலுத்துவது இல்லை. கிடைத்த செலுத்துவதும் இல்லை. ஆனால் அதன் பலன் மட்டும் அனுபவித்துக் கொண்டுவருகிறார். அதனால் அந்த நிலங்கள் மூலமாக சர்க்காருக்கு வர வேண்டிய வரி வருமானம் குறைகிறது. இந்த நிலங்களில் சாகுபடி செய்யக் கூடிய விவசாயிகளுக்குத் தங்களுக்கு விவசாயம் செய்யும் பொறுப்பை தவிர வேறு எந்த விதமான பொறுப்பும் அவர்களுக்கு கிடையாது. இப்படி பாபநாசம் தாலுக்காவில் மட்டும் அல்ல. மாயூரம் தாலுக்காவில் மாமாக்குடி என்ற கிராமத்தில் கிடங்கல் என்ற இனம் இருக்கிறது. அது தஞ்சை ஜில்லா ராஜாக்களால் கொடுக்கப்பட்ட இனம் நிலங்கள். அவைகள் காட்டிராவ் சாகேப் புகளுக்கு தஞ்சை அரசரால் கொடுக்கப்பட்ட பெர்சனல் இனம். அந்த நிலங்களுக்கு ரயத்துவாரி நிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வரியைப்போல கொடுப்பது கிடையாது. அந்த இனம் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் வரியைத் தவிர வேறு எந்த வரியும் கிடையாது. இம்மாதிரி பல இனங்கள் இருக்கின்றன. அதைப்போலவே மற்ற இடங்களிலும் சீர்காழியிலும் நிறைய இனம் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை யெல்லாம் ரயத்துவாரி நிலங்களாக மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைப் போலவே இன்னும் பலவிதமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையும் ரயத்துவாரி நிலங்களாக மாற்ற வேண்டும். பல நிலங்கள் பர்சனல் இனங்களாக இருக்கின்றன. அவைகளையும் ரயத்துவாரி நிலங்களாக மாற்றவேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. இந்த நிலங்களை யெல்லாம் விவசாயிகளும் ஏழை ஹரிஜனங்களும் ஆதி திராவிடர்களும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களும் தான் சாகுபடி செய்துகொண்டுவருகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான செளகரியமும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை இந்த இனத்தார்கள் தங்கள் இஷ்டம் போல் பட்டா மாறுதல்கள் இல்லாததால் விற்றுக்கொண்டும் வாங்கிக் கொண்டும் வருகிறார்கள். அதற்கு எந்த விதமான கணக்கும் கிடையாது. வாங்கினாலும் விற்றாலும் பட்டா மாறுவது கிடையாது. இம்மாதிரி ஒன்றிலும் அகப்படாத நிலங்கள் பல கிராமங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் உடனடியாக ரயத்துவாரி நிலங்களாக மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு இரண்டு வாரங்களும் இருக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். அப்படி ரயத்துவாரி நிலங்களாக மாற்றியமைத்தால் சர்க்காருக்கும் அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கும். ஆகையினால் இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லா இனம் நிலங்களையும் எடுத்து அவைகளை ரயத்துவாரி நிலங்களாக மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவில் என்னுடைய பேச்சை நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

9-54 a.m. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, many hon. Members ventilated all the grievances about the difficulties found in the working of the two Acts, the Rent Reduction Act and the Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act. The Acts have worked for a few years. The practical working of the Acts will come to an end soon.

[24th October 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

As regards the point raised by the hon. Member, Sri Sambandam, that the other inams also should be dealt with, already there is a move to deal with both the 1936 Inams and the inams other than 1936 inams. With regard to the Inams other than 1936 Inams, it is proposed to have a legislation and treat them as 'ryotwari', that is, the Inamdar will have to pay the ryotwari assessment for the ryotwari portions of the inam. That Bill is under active consideration by the Government. Apart from this, the simple question involved in this Bill before the House is this. Now, there is no provision in the Act as to the question of deciding whether an area is 'ryotwari' or an Inam is an Inam Estate or not. The only provision is section 9 of the Act but any decision taken under that section is not final. The parties concerned are enabled to go to the Court and agitate further. Court means filing of the suit in the first instance, then appeal and then revision. All these take time and so there is an inordinate delay in the matter of coming to a final decision. That is why in this Bill the Government have now provided a simple machinery. This will be a simple process and there will not be any scope for a multiplicity of suits and appeals in courts. That is the sole object of this Bill and all the other things pointed out do not come under the scope of the Bill. We have to deal with them separately.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Estates (Supplementary) Bill, 1956, be taken into consideration.”

The Motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the following amendment :—

“ In sub-clause (2) of clause 3, omit the words ‘ by a person interested ’ occurring in line 25.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (2) of clause 3, omit the words ‘ by a person interested ’ occurring in line 25.”

The amendment was put and carried.

Clause 3 as amended was put and carried.

Clause 4.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the following amendment :—

“ For the existing clause 4, substitute the following :—

‘ 4. Applications by Government.—(1) Against the decision of any Court or of a Settlement Officer or Tribunal (constituted

[Sri M. A. Manickavelu] [24th October 1956]

under the Abolition Act), an application may, within one year from the date on which this Act comes into force, be filed under this Act on behalf of the State Government by such officer as they may from time to time authorize in this behalf, for a declaration that any non-ryotwari area is an estate under section 3, clause (2), of the Estate Land Act, or that it is an inam estate as defined in section 2, clause (7), of the Abolition Act.

(2) Such application (a) against the decision of a Settlement Officer shall lie to the appropriate Tribunal and be dealt with under section 6; and

(b) in other cases, shall lie to the Special Appellate Tribunal constituted under section 7 and be dealt with as an appeal under the said section.' "

MR. SPEAKER: The question is—

" For the existing clause 4, substitute the following:—

' 4. *Applications by Government.*—(1) Against the decision of any Court or of a Settlement Officer or Tribunal (constituted under the Abolition Act), an application may, within one year from the date on which this Act comes into force, be filed under this Act on behalf of the State Government by such officer as they may from time to time authorize in this behalf, for a declaration that any non-ryotwari area is an estate under section 3, clause (2), of the Estate Land Act, or that it is an inam estate as defined in section 2, clause (7), of the Abolition Act.

(2) Such application (a) against the decision of a Settlement Officer shall lie to the appropriate Tribunal and be dealt with under section 6; and

(b) in other cases, shall lie to the Special Appellate Tribunal constituted under section 7 and be dealt with as an appeal under the said section.' "

The amendment was put and carried.

Clause 4 as substituted was put and carried.

Clause 5.

SRI R. V. SWAMINATHAN: Sir, sub-clause (2) of clause 5 says—

" Each Tribunal shall consist of a Chairman who shall be a Judicial Officer not below the rank of District Judge and two other members."

May the Hon. Minister tell the House, what type of Members will constitute the Tribunal? Are they non-official Members or official members? In this connection, may I suggest to the Government, that while constituting these Tribunals, they should take extra care to select only those people who do not have any interest in Inam lands. Because there is a feeling in our State that since

24th October 1956] [Sri R. V. Swaminathan]

the Members of the Tribunals are interested in Inam lands, most of their decisions go against the ryots and in 90 per cent of the cases it is like that. So, the Government should go into this aspect of the matter and come to a decision. With these words, I conclude my speech.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The personnel of the Tribunal will be a Chairman who will be a Judicial Officer of the rank of District Judge, another Member who will also be a judicial officer of the rank of Subordinate Judge and a third member who will be of the Revenue Divisional Officer's grade and who has got experience in the working of the Act. That is the idea of the Government, Sir. 10 a.m.

SRI R. V. SWAMINATHAN: May I know, Sir, whether the Government will take extra care when they constitute these Tribunals to see that members of these Tribunals will not have any interest in inam lands?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The hon. Member is sufficiently a senior member and he should be aware that there is a very healthy convention, namely, that if any member has interest in any land he will voluntarily not take any part in any proceedings relating to that which may come up before the Tribunal.

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR: Mr. Speaker, Sir, I wish just to say a few words on a point of clarification. I do not think, Sir, the hon. Member is correct in making aspersions against the Government. The Government very carefully scrutinise these matters and appoint only senior District Judges who have no interest whatsoever in land. I think, they are impartial in the selections they are making and the existing Tribunals are doing their best and discharging their duties properly.

SRI P. RAMAMURTHI: Mr. Speaker, Sir, I am afraid the Hon. Minister did not understand the specific point raised by hon. Member Sri R. V. Swaminathan. I am also interested in that point. The point he raised was not, whether the Government would take care to see that while appointing these officers for the Tribunal any particular officer had got any interest in a particular suit. That is not the point raised by him. Apart from the fact that a person may not have an interest in a particular inam land, the point to be considered is the outlook of the judicial officer. After all, the outlook of an officer is important. We can always take it that a judicial officer is paid to do his job in a judicial way. There may be some officials who may have developed an interest in preserving certain rights. Therefore, even when the Government appoint officers for these Tribunals they should see that they appoint only such officials who do not have any interest in any land anywhere in the world so that the intention of the Act may be carried out properly.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry that the hon. Leader of the Opposition should have come forward with such

[Sri C. Subramaniam] [24th October 1956]

a dangerous suggestion because, according to him, it is not a question whether a person owns certain kinds of property. He was referring to the attitude developed by a person. Even a person owning property may have developed an attitude which may not be in consonance with property rights and a person without owning any property might have developed an attitude in favour of such vested interests. Therefore, we cannot go into such a question as to what is the attitude of a Judge before he is posted to the Tribunal. Judges, whatever their views on property are, are expected to administer the law to the best of their ability. From that aspect I can assure the hon. Leader of the Opposition and also give an assurance to the House that our Judges have been discharging their duties quite properly and that so far there has been no complaint that they have brought in their personal views in any matter that have come up before them or that their personal views have prejudiced the decisions they had come to in any case.

Clause 5 was put and carried.

Clauses 6 to 9 were put and carried.

Clause 10.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 10 do stand part of the Bill.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“In clause 10, for the words ‘no civil or revenue court’ occurring in line 27, substitute the words ‘no civil or revenue court and no Tribunal constituted under any other law.’”

MR. SPEAKER: The question is—

“In clause 10, for the words ‘no civil or revenue court’ occurring in line 27, substitute the words ‘no civil or revenue court and no Tribunal constituted under any other law.’”

The amendment was put and carried.

Clause 10, as amended, was put and carried.

Clause 11 was put and carried.

Clause 12.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 12 do stand part of the Bill.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“In clause 12, for the existing heading, substitute the following heading, namely, ‘Tribunal to give decision in certain cases remanded by the High Court.’”

24th October 1956]

MR. SPEAKER: Amendment moved—

“In clause 12, for the existing heading, substitute the following heading, namely, ‘Tribunal to give decision in certain cases remanded by the High Court.’”

The amendment was put and carried.

Clause 12, as amended, was put and carried.

Clauses 13 and 14 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“That the Madras Estates (Supplementary) Bill, 1956, as amended, be passed.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Estates (Supplementary) Bill, 1956, as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

(2) THE MADRAS LAND REVENUE (SURCHARGE AND ADDITIONAL SURCHARGE) AMENDMENT BILL, 1956.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I beg to introduce the Madras Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill*, 1956, and move—

“That the Bill be taken into consideration.”

Sir, the Indian Coinage Act was amended by the Parliament with a view to provide for the replacement of the existing system of coinage by a decimal system. An Act of Parliament introducing the decimal system of coinage would not automatically have the effect of making consequential changes in the State enactments. So, specific amendments to the respective statutes are necessary. This Bill seeks to amend the relevant provisions of the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954, and the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Act, 1954, so as to bring them into conformity with the provisions of the Indian Coinage (Amendment) Act, 1955.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration.”

The Motion is now before the House for discussion.

[24th October 1956]

SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Speaker, Sir, there has been some controversy as to the desirability or otherwise of introducing the decimal system of coinage into which we need not go. While the Government have taken the opportunity to amend the two Acts referred to in the Bill, I would like to know what steps the Government have so far taken to familiarise the people with the details of the decimal system so that the difficulties and complications that would arise at the initial and transitional stage might be avoided. If nothing has been done so far, I would request the Government to see that due propaganda is made among the people affected so that the transition from the present system of coinage to the decimal system may be made easy.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : In the process of familiarising the people with the decimal system, the introduction of this Bill itself may be taken as one step. The introduction of this new coinage system does not come all of a sudden on one particular day. Side by side with the new coinage, the old coinage also will be in circulation. People will have sufficient time to get themselves familiarised with the new coinage. So, there will not be much difficulty.

10-10
a.m.

SRI N. K. PALANISAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மாதிரி நாணயங்களை மாற்றவேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லவில்லை. ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய முறையில் என்ன தவறுகள் ஏற்பட்டன என்பதைப்பற்றியும் சொல்லவில்லை. அதனால் இப்பொழுது நாணய முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? இவ்விதம் ஒரேயடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் அதனால் ஜனங்களுக்கு அசௌகரியம் ஏற்படலாம் என்பதையும் அரசாங்கம் அறிந்ததாகவே தெரியவில்லை. இப்படி மாற்றுவதால் சாதாரண ஜனங்களுக்கும் ஏழை ஜனங்களுக்கும் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். அப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் ஏற்படுவதற்கு முன்னதாகவே அவர்களுக்கு அவைகள் ஏற்படாத வண்ணம் ஏதாவது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதையும் அறியவிரும்புகிறேன். ஆகவே இப்பொழுது இருக்கும் முறையை மாற்றி அமைக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, டெசிமல் சிஸ்டம் ஒரு நல்ல சிஸ்டம் என்று கருதி இதைக் கொண்டுவருகிறார்கள். அதாவது நாணய செலாவணி 100, 50, 25, 10 என்றுருந்தால் கணக்கிடுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்று கருதி அரசாங்கம் இந்த முறையைக் கையாள்ப்போகிறார்கள். இம்மாதிரி சிஸ்டம்தான் வெளிநாடுகளில் இருக்கிறது. அதைப்போலவே இங்கும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த முறையைக்கொண்டு வருகிறார்களே தவிர வேறு ஒரு காரணத்திற்கும் அல்ல. இந்த முறையை திடீரென்று இப்பொழுது கொண்டுவரப்போவது இல்லை. இதைப்பற்றி ஜனங்கள் தெரிந்துகொண்டபின்தான் இது அமுலுக்கு வரப்போகிறது. இதுவரையிலும் பழக்கமுள்ள நாணயங்கள் இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்கு அமுலில் இருக்கும். இதைக்கொண்டுவருவதனால் ஒன்றும் குடிமுழுக்கிப் போகப்போகிறது இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration.”

24th October 1956]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3 and 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ That the Madras Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956, be passed.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

VI.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *re* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, under rule 21 (3) of the Assembly Rules, I move—

“ That the order of business as set in the agenda for 24th October 1956 be revised and that the Resolution of Thanks to the Hon. Speaker and the Resolution of Thanks to the retiring Members of Madras Legislative Assembly consequent on the reorganization of States be taken up before the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1956, and the Madras Money-Lenders' Bill, 1955.”

The motion was put and carried.

VII.—RESOLUTION OF THANKS TO THE HON SPEAKER AND RESOLUTION OF THANKS TO THE RETIRING MEMBERS CONSEQUENT ON THE REORGANIZATION OF STATES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move the following resolutions :—

“ That the thanks of this Assembly be given to Mr. Speaker for his distinguished services in the Chair from the 27th September 1955; that he be assured that this Assembly greatly appreciates the zeal, ability and impartiality with which he has discharged the duties of his high office and the judgment and firmness with which he has maintained its privileges and dignity; and that this Assembly desires to place on record its deep and abiding sense of gratitude for the courtesy and attention which he has uniformly shown to its Members, which has earned him the respect and esteem of all sections of this Assembly.

That the thanks of this Assembly be given to the Members of the South Kanara and Malabar districts and the Member for

[Sri C. Subramaniam] [24th October 1956]

Kollegal for the goodwill and co-operation extended by them throughout their term of office in maintaining the dignity of this House and for their valuable contribution to its proceedings."

I propose to reserve my speech to the end.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, I second the two resolutions. I also propose to reserve my speech to a later time.

MR. SPEAKER: The two resolutions are before the House for discussion.

10-14 a.m. SRI P. JEEVANANDAM: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் இப்பொழுது இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைத்திருக்கும் பரபரப்புத் தீர்மானத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிப்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அத்துடன் பெருமையும் அடைகிறேன். கடந்த 4½ (நாலே முக்கால்) வருஷங்களாக நம்முடைய ராஜ்யத்தை ஜன நாயகபாதையில் செலுத்துவதற்காகப் பல வழியிலும் ஜவனான பங்கு வகித்து வந்த சகோதரர்கள் அவர்கள். அவர்கள் மலையாள சகோதரர்கள், கன்னட சகோதரர்கள். இவர்கள் நம்மை விட்டு நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து பிரிந்து போகிறார்கள். பிரிவினை இப்பொழுது ஏற்படுகிறது என்பொழுதும் சேர்ந்து வாழ்ந்து பழகியவர்கள் பிரிந்து செல்லுவதாக இருந்தால் அது மகிழ்ச்சியைத் தரத்தக்கது அல்ல. ஆனால் இந்த பிரிவினை சேர்ந்து வாழ்ந்து பழகி வந்தாலும் இப்பொழுது பிரிந்து செல்லுவதனால் நமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தான் தருகிறது. இது பெருமையையும் தரத்தக்கது என்பதைத்தான் குறிப்பிட்டேன். இதை நாம் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்தப் பிரிவினையினால் உண்மையில் நாம் எல்லோரும் ஒன்றாக இந்திய யூனியனில் ஒரு குடும்பமாக இருக்கப் போகிறோம். பல்வேறு மொழிகளில் பேசக்கூடிய அனைவரும் தனித்தனியாகப் பிரிந்து அவர்கள் எல்லோரும் இந்திய யூனியனுக்குப் பல்முள்ளதாக இருக்கப்போகிறோம். எல்லா மக்களும் நல்ல வடிவமான வளர்ச்சியைக் கொடுப்பதோடு இந்திய யூனியனுக்கு இன்றியமையாத நிலையைக் கொடுக்கப் போகிறது. மிகப் பெரிய ஜவனான, நம்பிக்கை நிறைந்த ஒற்றுமையை ஊக்குவிப்பதற்கு இது மிகவும் அவசியம் என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அந்த நம்பிக்கையில் நாம் எல்லோரும் நிறைந்திருக்கிறோம். இன்று மட்டும் அல்ல. நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே இந்தியர்கள் தங்கள் ஜன நாயக வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவதற்கு வேண்டிய எல்லாவிதமான ஒற்றுமை அம்சங்களோடும் சேர்ந்து போராட வேண்டியிருந்தது. ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழிப்பதற்கு ஒன்று பட்டுப் போராடி வெற்றி கண்டோம். அதே வெற்றியின் அடிப்படையில் சுயாட்சியினால் பெருக்கூடிய நன்மைகளை எல்லாம் பாஷாவாரியாக இந்திய மக்கள் சேர்ந்து ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்து பெறவேண்டும் என்றும் அன்றிய முடிவு செய்தோம். மொழி அடிப்படையில் அந்த அந்த மக்களுடைய கலாசாரம் பண்பாடு, நாகரீகம், மொழி ஆகிய எல்லாவற்றின் வளர்ச்சிக்கும் ராஜ்யப் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று பல காலமாக நமது தேசத் தலைவர்கள் எல்லாம் கருதி வந்திருக்கிறார்கள். கடைசியாக தேசத்தின் ஒப்புயர்வு அற்ற பிதா, காந்தியடிகள் ஹரிஜன் பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கும் கட்டுரையில் மொழிவழி ராஜ்யங்கள் அமையவேண்டும், அந்த அந்தப் பிராந்திய மக்களின் கலாசார, பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு அது இன்றியமையாதது என்று வற்புறுத்திக் கூறிவிட்டு சென்று இருக்கிறார்.

இன்றைக்கு அந்தக் கனவு நனவாகும் நாள் நெருங்கியிருக்கிறது. இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த 1947ம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் மாதமே வந்திருக்க வேண்டிய செயல் இது. அன்றைக்கு நம்மை அடக்கி ஆண்ட

24th October 1956] [Sri P. Jeevanandam]

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை இந்நாட்டைவிட்டே ஒழித்தோம். இப்பொழுது பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தினால் அமைக்கப்பட்ட ராஜ்யப் பிரிவுகளை உடைத்தெறித்து, மக்களுக்காக, மக்களால், அவர்களுடைய பண்பாடு, கலாசாரம், நாகரீகம், மொழி ஆகியவற்றுக்கு ஏற்றற்போன்ற ராஜ்ய புது அமைப்புக்களை நவம்பர் ஒண்ணுத்தேதி முதல் அமுலுக்கு கொண்டு வருகிறோம். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற தினம் எப்படி ஞாபகம் வைத்துக் கொள்வதற்கு ஏற்ற தினமோ, அதைப்போலவே 1956 நவம்பர் ஒண்ணுத்தேதி என்பதும், ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டுமென்று தொடங்கிய போராட்டம், வெற்றியைக் கண்டும் தொடர்ந்து வந்த தொடர்ச்சியின் பயனால் இன்று ஏகாதிபத்தியத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ராஜ்ய அமைப்பு முறை தகர்க்கப்பட்ட தினம் என்பதாக நினைவு கொள்ளத்தக்க நாளாகும். தனித் தமிழ்நாடு அமைய இருக்கிறது. அதே போல கேரள ராஜ்யமும், கன்னட ராஜ்யமும் அமைய இருக்கிறது. தமிழ்நாடு அமையவேண்டுமென்பதாக நம் நாட்டு மக்களுடைய கனவு, நம் நாட்டுக் கவிஞர்கள் கண்ட கனவு, நம் நாட்டு மகாவீரர்கள் கண்ட கனவு, நம் நாட்டுச் சரித்திரப் பொன்னெடுகள் மூலமாகவே வளர்ந்திருக்கக் கூடிய கனவு யதார்த்தத்தில் நனவாக ஆகப்போவதைக் கண்டு பெருமைப் படுகிறோம்; சந்தோஷப்படுகிறோம். இந்தப் பிரிவு உண்மையில் வேண்டுமென்பதாக நாம் பலநாட்களாகக் கேட்டுக்கொண்டு வந்ததுதான். மெஜா ரிட்டியினர் மைனாரிட்டிகளை, நன்றாக வளர்ந்துவிட்டவர்கள் வளர்ச்சி குன்றிப்பவர்களை அழக்குகிறார்கள். நசுக்கிறார்கள் என்ற அதிரும்புக்கும், பயத்திற்கும் இனி இடமிருக்காது. நாட்டு மக்களின் கலாசாரம், பண்பாடு, நாகரீகம் இவற்றுக்கு ஏற்ப மக்கள் அப்படி அப்படியே பிரிந்து தனித் தனியான ராஜ்யங்களாகச் செயல்பட்டு இந்திய யூனியனின் ஒன்றுபட்ட ஒற்றுமைக்கு வழிகோல்போகிறார்கள். ஆகவே இப்பொழுது ஏற்படப் போகின்ற பிரிவு மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கு உரியது. எல்லோராலும் வர வேற்பதற்கு உகந்தது. இதுவரையிலும் துண்டுதக்காணியாக கொள்ளே காலத்தில், ஹைதராபாத்தில், மைசூரில், செங்கோட்டையில், திருவிதாங் கூரில் என்பதாக அங்கங்கே பிரிந்திருந்த இனங்கள் அப்படி அப்படியே சேரப்போகின்றன. ஆகவே நாம் மிக மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கத் தக்க நிலையில் இருக்கிறோம். கண்ணீர்விடத் தயாராய் இருக்கிறோம்; துக்கக் கண்ணீர் இல்லை. தான் பெற்ற பெண்ணை, வளர்த்து பருவப்பெண்ணாகப் பருசன்கையில் பிடித்துக்கொடுத்து, அவனோடு அலிசை சேர்த்து அனுப்பும் போது ஒரு தாய் விடுகிறாளே அந்தக் கண்ணீர்—அதாவது ஆனந்தக் கண்ணீர் விரும் நிலையில் இருக்கிறோம். நல்ல இடத்தில் மணம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தம் பெண் அங்கே போய் நன்றாக வாழவேண்டும், வாழ்வான் என்பதாக எண்ணி தாய் மகிழ்ந்தாலும்கூட இத்தனைநாளும் தம்மோடு வாழ்ந்து வந்த பெண் தனித்துப் போகவேண்டுமே என்கிற எண்ணத்தில் கொஞ்சம் துக்கம் அடையலாம். பிரிவு என்பதை துக்கம் அளிப்பது. அதைப்போல இத்தனைநாளும் நம்மோடு சேர்ந்து உறவாடி வாழ்ந்த மலையாளிகள், கன்னடர்கள் எல்லோரும் பிரிந்து போகப்போகிறார்கள். அவரவர்களுடைய நன்மைக்காக. அது நமக்கு மகிழ்ச்சி. பிரியப்போகிறார்களே என்பது துக்கம். நன்மைக்காகவே பிரிவு என்பதை உணர்ந்து துக்கத்தை மறந்து. ஆனந்தத்தோடு அவர்களுக்கு நல்வாழ்வு அளித்து அனுப்ப வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். பிரிட்டிஷ்காரர்களை ஒற்றுமையுடன் எதிர்த்துப் போராடி நாம் எல்லாம் ஜெயிலில் ஒன்றாக இருந்தோம். அதே ஒற்றுமை இந்தச் சட்டசபையிலும் இருந்து வந்தது. நம்மை விட்டு இப்பொழுது இந்தச் சட்டசபையிலிருந்து பிரிய இருக்கிற கேரள, கன்னட சகோதரர்களும், மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பிரிந்த ஆந்திர சகோதரர்களும் இந்தச் சட்டசபையைச் செழுமைப் படுத்துவதில் முழுப்பங்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள். சென்னை ராஜ்யம் பன்மொழி ராஜ்யமாக இருந்தபோது கேரள, கர்நாடக, ஆந்திர சகோதரர்களும் நம்மோடு சேர்ந்து நின்று இதை வளப்படுத்தவதற்கும், இந்திய யூனியனைச் செழுமைப்படுத்துவதற்கும் சிறந்த பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்க

[Sri P. Jeevanandam]

[24th October 1956]

கிழர்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் நினைவுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். அந்த உணர்விலே நாம் நெஞ்ச விம்மி, மகிழ்ச்சியோடு அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கேரள சகோதரர்கள் கடந்து நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எப்படி நடந்துகொண்டார்கள், கன்னட சகோதரர்கள் எப்படி இந்தச் சபையில் நடந்துகொண்டார்கள் என்பதை நாம் பார்த்தால், மிக்க சுறுசுறுப்பாக, தமிழ் மக்களுக்கும், தமிழ் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கும் பெரிய உற்சாகத்தை ஊட்டித் தக்க வகையில் இந்தச் சபையே சூடு எறி, ஐதேனும், பரபரப்பும் உண்டாக்கக்கூடிய விதத்தில் நடவடிக்கையில் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல சகோதரர்கள் கணீர், கணீர் என்று ஒலியில் கேள்வி கேட்பதிலும் சரி, தீர்மானங்கள் கொண்டுவருவதிலும் சரி விவாதங்களில் கலந்துகொண்டு சகல விஷயங்களிலும் முழு முச்சோடு பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கும் பெரிய உற்சாகத்தையும் ஊக்கத்தையும் ஊட்டித் தக்க விதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் நம்மை விட்டுப் பிரிய இருக்கிறார்கள். கோனிபர்களும், கன்னடியர்களும், ஆந்திரர்களும் போன்றிருக்கும் நாம் மட்டும் தனியாக இருக்கப்போகிறோமே என்று சிந்திக்கிறபோது பழக்கத்தில் நமது மனது சிறிது வேதனையும் சங்கடமும் படத்தான் செய்கிறது. ஆனால், அவர்கள் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றாலும், தங்கள் தங்கள் மொழியினர் இருக்கக்கூடிய ராஜ்யத்தின் சட்டசபையில் முழு முச்சோடு பங்கெடுத்துக்கொண்டு, அங்குள்ள பல கோடி மக்களுக்குச் சேவைசெய்து இருக்கிறார்கள். அவரவர்களுடைய சட்டசபையில் அவர்களுடைய குரலை 100-க்கு 100 உயர்த்தி, ஜனங்களை அவர்கள் பெரிய ஜனநாயக வாய்ப்பில் செலுத்திக்கொண்டு போகப்போகிறார்கள். இன்னும் ஒரு படி மேலே செல்லப்போகிறார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் கூற விரும்புகிறேன்.

இதே சந்தர்ப்பத்தில், நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்கள் அங்கத்தினராக இருந்த காலத்திலும், பின்னடி நமக்குச் சபாநாயகராக வந்த பிறகும் இந்தச் சட்டசபைக்கும், நம்முடைய ஜனநாயக வாழ்க்கையை முன்னேற்றுவதற்கும், தமிழர்களும் சரி, மலையாளிகளும் சரி, கன்னடியர்களும் சரி, எல்லோரும் ஒரே சகோதரர்களாக, இந்திய சகோதரர்களாக, தேசத்தின் சிறந்த ஒற்றுமை என்று சொல்கிறோமே அந்த ஒற்றுமைக்கு அவர்கள் செலுத்தியிருக்கக்கூடிய பங்களையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைக்கூறி தமிழ் மக்களுடைய சார்பில், தமிழ் எம்.எல்.ஏ.-க்களுடைய சார்பில் நான் மீண்டும் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து போகிற நம்முடைய மலையாள சகோதரர்களுக்கும், கன்னட சகோதரர்களுக்கும், இன்னும் நாம் எல்லோருடைய மதிப்பிற்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய சபாநாயகருக்கும் வாழ்த்துக்கள் கூறுகின்றேன். இங்கே தமிழ் ராஜ்யம் எப்படி சிறந்து விளங்கப்போகிறதோ அப்போல, அவரவர் ராஜ்யங்கள் செயல்பட்டு, முழுமையுடன் வளர்ந்து, இந்திய யூனியனுக்கு மிகப் பலம் பொருந்திய அங்கங்களாக இருந்து, உலகத்திலேயே ஐக்கியஜாதியாக மிளிர் தகுந்த முறையில் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

பிரிந்து செல்கின்ற கேரள, கன்னட அங்கத்தினர்களுக்கு நாம் வாழ்த்துக் கூறும்போதும், பிரிவுசாரம் கூறுமபோதும், ஒன்று நம் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. இங்கு நாம் எல்லாம் சட்ட சபையில் இருப்போம், எம்.எல்.ஏ.-க்கள் என்கிற உரிமையோடு இருப்போம், பிரியப்போகிற கன்னடியர்களும் மைசூர் சட்ட சபையில் உரிமையோடு போய்ச் சேருவார்கள். ஆனால், கேரள அங்கத்தினர்கள் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து செல்லுபோது அந்த உரிமை இல்லாத நிலைமையில் செல்கிறார்கள். இம்மாதிரியான குறைகளும் அகலுவதற்கு நாம் எல்லோரும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மனப்பூர்வமாக முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் கூறிக்கொண்டு மீண்டும், இங்கே கேரள, கர்நாடகம், தமிழகம் இந்த மூன்று சட்ட சபைகளும் இன்னும் சிறந்த விதத்தில் முழு முச்சோடு சென்னை

24th October 1956] [Sri P. Jeevanandam]

சட்ட சபையின் சிறந்த பாரம்பரியத்தில், வளர்ந்து வரும் என்பதிலும் சந்தேகம் இல்லை. அந்தந்த சட்ட சபையில் அவர்கள் சென்று மிகச் சிறந்த அளவுக்கு, மிகப் பலத்தோடு, சிறந்த அளவுக்கு வளர்ச்சிபெறத் தகுந்த நிலைமையில் வரவேண்டும். அது இந்திய யூனியனை உலகத்தில் ஒப்புயர்வற்ற நிலைமைக்குக் கொண்டுவந்து, உலக சமாதானத்திற்கும், உலக ஜனநாயகத்திற்கும், மாற்று இன்னும் எல்லை இல்லாத அளவு பெருகும். நம்மைவிட்டுப் பிரிந்த பிறகு, புதிய தமிழகத்திலே, ஐக்கிய கேரளத்திலே, சமயுத்த கர்நாடகத்திலே தழைக்க வேண்டும், தழைப்போம் என்று நான் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வழியனுப்பு உபசார வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI B. VAIKUNTA BALIGA : Mr. Speaker, Sir, parting is 10-34
sad. Parting after close association for very many years is more a.m.
sad. Poignancy is added to the situation by the fine resolution placed before the House in appreciation of the services rendered by the Speaker, who happens to belong to Malabar, and also by the members coming from Malabar and South Kanara. This only reflects the goodness and the good nature of our Tamil friends. Is there really any scope for sadness or even a travail of mind? I feel after all that it is a psychological phenomenon dominated more by sentiment than by reason. I do not in the least lag behind anybody in entertaining affection, friendship, and sentiment. But I do maintain that this is not an occasion to allow sentiment to prevail over reason. Let me be a little more plain on this aspect. What after all is happening to-day is not a parting for all time to come nor is it a separation for, after all we will be meeting each other, nor do we part to become members of a different nation altogether. We continue to belong to the same big nation. We continue to strive for building up the Great Bharat that we contemplated, and our efforts will continue ceaselessly wherever we might be. Whether we function here, whether our Tamil friends function here, whether our Malayalee friends function here or in Kerala—no doubt it does bring about a slight difference—in the overall picture, there is really no reason to be sorry. If matters so require, there are ways and means of coming closer and closer under more heads than one. There is the zonal council which has already been provided for. That may not be the last word on the subject. It may be open to review the situation off and on whenever circumstances demands it. But whatever it is, one thing is certain, namely, we are meeting to-day in this hall for the last time, as members of one family. We have been living as such all these years in this hall. To this great Assembly I will not be able to come again as a member representing a constituency in South Kanara. Similarly members from Kerala will not be able to come here. To that extent alone it is a parting, and it is a sad parting. But when does it happen? I do maintain that in the context of things that are happening, this parting is taking place perhaps at the right time. No question of the reorganization of the States was taken up when we were under foreign rule. After winning Independence, and when the country is on its onward march of progress, this idea of realignment for

[Sri B. Vaikunta Baliga] [24th October 1956]

only administrative purposes came up. I wish to emphasize this aspect. The realignment of the territories is only for administrative purposes. This becomes perfectly clear when we remember that we have got a strong Central Government who will have in their hands powers in regard to major items. The States also will be having opportunities of co-ordinating with one another in many matters and in spheres of activity which exclusively belong to the States.

We, the members of this generation particularly, are peculiarly lucky in that we were born in a generation in which the country won independence and freed itself from the foreign yoke and bondage under the guidance of the Father of our Nation. We are indeed lucky that we have got persons who are giving all their best to mould the country and to reform it and build it up as a worthy member of the independent nations of humanity. No generation will be as lucky as our generation. No generation will carry responsibilities as we are carrying. Mahatma Gandhi after winning Independence left us leaving behind a legacy. A legacy of what kind? A legacy of duty, ceaseless toil, hard work, and unremitting attention to build up the country. Are we doing it, or are we not doing it? Because we are the participants in the building up of our country, we are not able to judge for ourselves in a disinterested manner, what we actually are doing. Persons who have a detached outlook and who see things in a disinterested manner feel that we are on the right line. That ought to inspire confidence in ourselves to greater and greater work. Wherever we are placed, whether as members of this Assembly or as members of any other Assembly or Parliament, like an army we have dedicated ourselves to the building up of the nation. It is the duty of every soldier to go to his post, wherever that post may be. If the pattern of things is to be changed, and persons have to work elsewhere, it does not in the least bring about a change in the policy. Like dutiful soldiers, it is our duty—the duty of all those coming from South Kanara—to go and work elsewhere and work as a united team. When we go what do we carry with us? The Madras State has evolved under conditions which are unnecessary to analyse here. Undoubtedly, it was a very big State. It had to be sliced off first when Ganjam district was taken away. Later on at the time of the formation of the Andhra State, a good slice of Madras State was taken away for constituting the Andhra State. Another district—Bellary district—was made over to Mysore. There were also a few changes that came about on account of the exchange of enclaves. Now we are having one more slicing of this big Madras State.

10.40 a.m. This State has got a proud record. Our Tamilian friends have a rich heritage, culture, dash, push, resourcefulness, finance and raw materials. They have built up the State. In that process of building up the State, we have also contributed a little to the extent that has been possible for us. This State, as I see and

24th October 1956] [Sri B. Vaikunta Baliga]

visualise, has a very bright future. It will prove to be the first State in all respects. It has attained that stage in some aspects and has not attained that stage in some other aspects. But, with the resources that it possesses, with the leadership that it possesses, I have absolutely no doubt that the Madras State, be it called Tamilnad or by any other name, has got a very bright future. On behalf of the friends coming from South Kanara and also the friends coming from Malabar and Kollegal and on my own behalf, I wish our friends in Tamilnad or the Madras State the best of luck and joy and fruition of all their endeavours to make this State a model State for others to copy.

Sir, this parting does not come about because of ourselves but it is enforced on us for whatever reasons it might be. Added to this is the parting of our Governor. We are all aware that our beloved Governor Mr. Sri Prakasa enjoys a peculiar position. He is one who has endeared himself to all alike. He is the embodiment of humility and his sage advice has guided the State to a very large extent. The State will be losing the benefit of that guidance. But, I am sure he will be carrying with him very healthy memories of this State of Madras. I am sure this House will also convey its good wishes and appreciation to him.

Now, with regard to the Resolutions that are before the House, it is exceedingly kind of the Members to place on record the appreciation of the services rendered by the Hon. Speaker. I join in that tribute to the Hon. Speaker. He has discharged his duties in an excellent manner. He has risen above party prejudice and he has held the banner so high that with one voice and concurrence everybody has appreciated his services and is grateful to him. It is but proper that we should place on record the Resolution which has been moved by the Hon. Leader of the House in such nice terms. I heartily support it.

Coming now to the second Resolution, need I say that I value very much the words of kindness which they have said about the Members coming from South Kanara and Malabar? We will carry that message with us. When we go there, we go from here as repositories of the goodwill that you have mentioned in the Resolution. We will carry that message with us from here to the place where we go.

To the friends from Malabar, may I add a word? Sir, Malabar has produced great men. But unfortunately, for reasons which we are not able to comprehend, Malabar has sent its best brains outside. It may be due to the fact that Malabar was not so consolidated or it was not so big a State and did not provide opportunities which the best talents required. But, I am sure that the new Kerala State will see that its best brains are nourished, cherished and built up and sufficient opportunities are afforded within the State itself so that the Kerala State may rise high and prosper. I have reason to believe that the Kerala State

[Sri B. Vaikunta Baliga] [24th October 1956]

with ability of the people, with the resourcefulness which they possess and with the smiling good nature which they possess will be the envy of many in the years to come.

Sir, before I conclude, let me just refer to the little work that we as Members of the Assembly have been able to do. This sphere of activity, as I have already stated, is not so ample, is not so big as it was before dyarchy was introduced. But, within the sphere allotted to us, we have discharged our duties well. Both in quantity and quality, our work has been very good. Ours has been a multi-faced activity. The resources at the district level will undoubtedly be diminished. At the same time, the items of expenditure will stand diminished. But, with regard to the improvements that are necessary in the State, we have attempted to raise the finances by introducing new taxes, by enhancing the existing taxes, by introducing surcharge and also by borrowing. By 'borrowing', I mean and refer to the two Loans that were floated. Both the Loans have been a brilliant success. The first Loan was oversubscribed. At the time of the second Loan, there was a certain amount of diffidence as its target was far in excess of the targets fixed for the other State Loans and also because of the fact that it was floated immediately after the Centre floated its Loan. But still, it was a success. The brilliant success which attended the second Loan only goes to show the potentialities and the intrinsic merit and resources available in the State. I wish to congratulate the Hon. the Minister for Finance and the Madras Government on their achievement of this record which has beaten all records of other States. In that light, the resources of the State are far better than they were before. There is absolutely no doubt that with regard to the amenities that are necessary for introducing a socialistic pattern of society, the Legislature has done its bit and that also well. With regard to the protection of the rights of the tenants, tenancy legislation, land reforms and other matters, attempts have been made. Something has been achieved. It may not satisfy all requirements. Still, what has been done is really something substantial. With regard to the amenities in the shape of medical facilities, roads, bridges, industries, etc., I do not wish to analyse the series much further. I may, however, state that in all aspects we will be leaving a good record. Though we have different parties and ideologies in the Assembly, in the overall picture, there has been that amount of co-operation which has rendered possible the achievement of all these. No doubt, there have been walk-outs, there have been shoutings, there have been dissensions, there have been criticisms, sometimes not constructive criticisms but what may be called as carping criticism. In the overall picture, we have worked as a team without any shoutings at each other, without catcalls, without throwing chairs at each other and without abusing each other. That is something about which we may legitimately be proud of. It is in that light that I am saying that cordiality has been maintained among the

24th October 1956] [Sri B. Vaikunta Baliga]

Members. We might have voted against each other. But, the moment the voting is over, in all social intercourses, we had that cordiality that ought to subsist among the Members. We had that remarkable cordiality. With that feeling we are going. After all, we are going as disciplined soldiers to our positions of duty where we will not be allowed to remain idle. As I have already stated, we are going there with all the wealth of experience that we have gained here. I am sure that experience will stand us in good stead. We will be watching with interest the progress of the Madras State and I have no doubt that our friends in Madras will also be watching our progress. Now, some of us are going to Mysore and some of us will be going to Kerala. I am sure neither Kerala nor Mysore will have any reason to be sorry to be judged, analysed or labelled. We will do our best. One thing we must remember. In all these aspects, there is the predominating factor viz., the building up of the country. Towards that end, we must put our united efforts. It may be necessary that we should meet more often, not as Members of this Assembly but in some other capacity for inter-State purposes, to consider matters of common interest. We have no doubt seen a somewhat dissenting and discordant note struck in some parts of the country. We have seen the Maharashtrians quarrelling with Gujarathis and the Gujarathis quarrelling with the Maharashtrians. We have seen the rivalry between the North and the South. But, in the overall picture, all these have provided an incentive to analyse the position more correctly, more minutely and more thoroughly.

It is in that light, Sir, that I say that we should all strive to build up a great country, bringing the spiritual values for the sustenance of humanity. In that endeavour, we must all strive. May our joint efforts achieve the object with which we are working. May our country prosper. May the Madras State prosper well. 10-50 a.m.

Sir, with regard to the Government and the Ministers, I will be failing in my duty if I do not mention on my behalf and on behalf of my friends from South Kanara and also perhaps from Malabar and Kollegal that despite a decision they had to take adversely against us, they had taken it without rancour. They have attempted to do what they needed with as much grace as possible. They have taken up a humane approach, an approach which is worthy of the exalted office of the Government and the Ministers. To them I render our thanks.

Sir, I conclude by expressing our gratitude to the Speaker. The members of the staff of the Assembly Secretariat also have done a good job. They are not attached to any Party. They have kept themselves aloof from party affiliations and party predilections. They have done their duty to the Secretariat. They have been kind, good and helpful whenever we approach them for assistance and clarification. That takes me to the Reporters, both the Press and the Official Reporters.

[Sri B. Vaikunta Baliga] [24th October 1956]

The Reporters are an essential adjunct of every Assembly. Without them the masses or the people or the humanity whom we want to influence cannot be influenced. They have done their work exceedingly well. They have reported us well. At times they have dressed up our speeches. At times they have cut out certain portions which we would not have liked but still on the whole they have done their work with great intelligence and also with a sincere desire to educate the public by conveying the sentiments and arguments advanced and the facts that are mentioned here. In so reporting they have been able to contribute to the high level of the debate. The debate of to-day would have influence over the discussion on the next day. The debate in the morning would have influence over the discussion in the evening. Actually they have done a good job.

Official Reporters also have reported us accurately and well. To them also, I wish to render thanks.

Sir, this will be the last speech that I will be making and I take this opportunity to say 'good luck' to all the Members of this House, whether they come from Tamil Nad or Malabar or Kollegal or South Kanara. Sir, on behalf of myself and on behalf of other hon. Members from South Kanara, I wish you all good luck. May God bless us.

SRI R. V. SWAMINATHAN: Mr Speaker, Sir (Voices: Speak in Tamil). I can speak in Tamil but for the sake of our Malabar and South Kanara friends, I will speak in English.

After all, the separation has come. It is really painful when friends with whom we have been acquainted for such a long time, separate from us. We feel very much about the separation. Sir, the idea of separation was mooted some years ago when we thought that the country should be reorganized on a linguistic basis so that the people speaking a particular language can have their own State. So far as Tamilians are concerned, we never wanted separation. It is only the others who wanted separation and got separated from us. When the Orissa State was formed, some portions of the then Madras State was added to it and we agreed to it. Recently when the Andhras wanted to have their own State, we also agreed to it. We never stood in their way. Now the people of Malabar, South Kanara and Kollegal want separation and we do not stand in their way. I think that all these people have had a better treatment in the hands of the Tamilians and they can never have any grudge against the administration.

Sir, when the reorganization of States was proposed, some wisdom prevailed and it was suggested that the division of States on a linguistic basis would not be in the best interests of the country, and there should be bi-lingual States all over the country. That idea had been there, and everywhere there had been agitation

24th October 1956] [Sri R. V. Swaminathan]

for the formation of bi-lingual States. In Tamil Nad also there had been agitation for the formation of Dakshina Pradesh. But we have to take the opinion of the people into consideration. So far as Tamilians are concerned, at present they are not for the formation of bi-lingual States and are against it. But our national leaders felt that the formation of bi-lingual States would be in the best interests of the country. The Chief Minister of West Bengal, Dr. B. C. Roy and the Chief Minister of Bihar, Shri Krishna Sinha made a sporting offer that the Bengal and Bihar States would be merged. The people all over the country acclaimed it and paid tributes to those leaders but what happened. They had to withdraw their offer of merger of the two States because of the opposition raised by the people against it. Similarly there was agitation in our State for the formation of a bi-lingual State. But our Chief Minister Mr. Kamaraj had the vision to see things and he knew the mind of the people and he said that people did not want it. He does not want to force a thing which is not wanted by the people. That is why he did not agree to the formation of a Dakshina Pradesh. But we think that a time will come when bi-lingual States would be advantageous to the country and would be in the larger interests of the country but to-day they cannot be formed. So people say that there is difference between Malayalam and Tamil. But I do not see any difference between the two languages. After all, what is there? I can understand Malayalam. So also a Malayalee can understand Tamil. In this connection, I would like to refer to an incident which happened in the year 1948. I referred to it on another occasion at a different place. When Mr. Madhava Menon was a Minister and was touring my district, Ramanathapuram, he addressed a public meeting. His wife, Mrs. Kuttimalu Ammal was also with him. She noticed a boy standing near the meeting place and mistook him to be a Malayalee. She called him and spoke to him in Malayalam. He said that he did not know Malayalam and asked her to speak in Tamil. Then she realized that he was not a Malayalee. Thereupon, I told her that she could as well have spoken to me in Malayalam and I could have understood it. Immediately she asked me whether I knew Malayalam. I replied that after all Malayalam was not a difficult language to speak and if one closed his nose and spoke, it would be Malayalam. She laughed at the remark made by me. There is really no difference between Malayalam and Tamil. I think that a day will come when the people in our country will realize that a bi-lingual State will be an advantage to the Nation. One does not want to force the pace and that the move to form a bi-lingual State should come from the people themselves. It is a National problem and such a desire should emerge from the people. I am really sorry that we have to part with many of our South Kanara friends who are very nice people and who have been with us for a long time. I have many friends among Malabar Members also and knew some of them when I was in jail. We all know how poor Bharathi

11 a.m.

V211, 31 'N56
N57-36

[Sri R. V. Swaminathan] [24th October 1956]

had also sung in praise of the people of Malabar. We are all sorry that we have to part with our friends from Malabar, South Kanara and Kollegal. I wish the people of Malabar, South Kanara and Kollegal a happy and prosperous future. I do not know whether my Malabar and South Kanara friends are really happy over the separation. But my friend who just spoke previous to me pointed out that as a result of separation they were going to have a better life. I wish them god-speed, prosperity and happiness.

* SRI V. BALAKRISHNAN: Mr. Speaker, Sir, I heartily join in the Motion of Thanks—Motion of appreciation and gratefulness—to the outgoing Speaker and to the Members who are leaving us. You, Mr. Speaker, during the short term of office as Speaker, have lived up to the Sivashanmugam Pillai tradition of Speakership. You have adorned the Speaker's Chair with a womanly grace. You have controlled the proceedings of this House with a touch of matronly kindness. Sir, you have lived up to the traditions of the highest and the best Speaker that we have had so far.

Of the hon. Members who will be leaving us, hon. Members from Malabar have provided a pep and ginger to the proceedings of this House and of them, Sri K. Kuttikrishna Nair who was a Member of the Rajaji Cabinet as Minister for Law has left behind a household word for high integrity and high impartiality. The ten Members from South Kanara district have been my envy for this House. They have been led by their illustrious chief the Hon. Sri A. B. Shetty. They are a galaxy of talented young handsome men. Sir, it is a team wherein youth and age had well combined. Their leader, Mr. Shetty, had been in the forefront of Madras State politics for the last thirty years. He has held a distinguished place. Mr. Shetty, as Minister in various capacities, has lived up to the highest attributes of a Minister—a good Minister, a just Minister, a fair and great Minister. My only grief is that Mr. Shetty was not born a Tamilian. Then we could have kept him here in Tamilnad in perpetuity. The States Reorganisation has made the Madras State smaller territorially but by the departure of Members from South Kanara and Malabar from our midst this House is made poorer. I wish them well. We shall watch their career both from the States' point of view and from the individual's point of view with great interest. We wish them the best of luck.

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR: Mr. Speaker, Sir, I wish to associate myself with the sentiments expressed by my predecessors and heartily join in the felicitations.

You, Mr. Speaker, have been maintaining the best traditions of Speaker's Office and discharging your duties very satisfactorily and efficiently and thereby won the admiration of all of us. To

24th October 1956] [Sri V. K. Ramaswami Mudaliar]

me, Sir, I consider it a personal loss because in your private capacity you have been one of my best friends. I am sure, even though you may be standing for the Kerala Assembly, still you will be with us in Madras and we will have occasion to meet you very often. I wish you all every success in your new State.

This separation of the Malabar and South Kanara districts from the Madras State, as you all know, is the outcome of the States Reorganization Act. Sometime before the end of December 1953, the Prime Minister made a speech in the Parliament stating that there would be a complete reorganization of the various States in India. In pursuance of that statement, a Commission was appointed to go into the question of the reorganization of the States and on the basis of their report, the States Reorganization Bill was enacted in the Parliament. The British Government in the olden days divided this country into a number of States with the ulterior object of upholding the British supremacy in our country. Since then, much water had flown. Ideas of the people have changed. The outlook of the people also have changed. On behalf of my colleagues and on behalf of myself I pay my tribute to all the Members who will be leaving us very shortly. The Members from Malabar, South Kanara and the Member representing Kollegal have done their part very well during all these five years. All of us have been working as a team and doing our utmost for the good of the electorate who have returned us to the Assembly. I have got a personal regard for the Members of both the districts—South Kanara and Malabar. Both these two districts have sent to this Assembly very good Members. Even to Parliament, these two districts have returned very able Members. I should say, Sir, both the States—the Kerala and the Karnataka—have produced men of international fame and reputation and who have been doing their best in all parts of the world wherever they have been sent. I am sure both the two districts will prosper in the new set-up. Even though some of us feel that the division of the State is not necessary, still it has come. After all, we are all under the Indian Union and it should be our earnest endeavour to see that we all work together even though we may happen to live in different States for the upliftment of the masses, in general, and for improving the economic condition of the people of this Union. I also wish to add my own tributes to my sincere Friend Mr. A. B. Shetty who has been discharging his duties very well as Minister for Public Health. He is one of our expert Parliamentarians. I consider his going away to the new State as a personal loss. I am sure he will occupy a unique place in the new Mysore State. I do not wish to speak at greater length except to express my deep appreciation of the invaluable services rendered by both the Hon. Speaker and the other hon. Members from Malabar and South Kanara districts who will be leaving us shortly and wish them a very happy and prosperous career in the new set-up. Thank you, Sir, for giving me this opportunity to say a few words.

[24th October 1956

11-10 SRI A. GOVINDASAMI NAYAGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்
a.m. களே, சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற வழி
யனுப்புுகிற தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் நானும் சொல்ல
விரும்புகிறேன். மலையாள நண்பர்களும், கன்னட நண்பர்களும், நம்மை
விடும் பிரிவினற்றை நான் வரவேற்கிறேன். நான் அதற்காக வருத்தப்
படவில்லை; பாராட்டுகிறேன். காரணம், ஒவ்வொருவரும் அவரவர்க
ளுடைய மொழியில் நாடு பிரியவேண்டும், அந்த மொழியிலே ஆட்சி
நடத்தப்படவேண்டும், அப்பொழுதுதான் ஜனநாயகம் நல்ல முறையில்
காப்பாற்றப்பட்டு அந்தந்த நாடும் வளர்ச்சி அடையுமென்ற நல்ல எண்ணத்
தோடு மொழிவழி மூலம் பெறவேண்டுமென்று நாம் பாடுபட்டோம்.
அதன் பிரகாரம், வருகின்ற நவம்பர் 1-ந் தேதியில் நாம் தனித் தனியாகப்
பிரிவு இருக்கின்றோம். இது மகிழ்ச்சிக்கூறிய செய்தி.

நம்மமலிட்டுப் பிரிய இருக்கின்ற சபாநாயகர் அவர்கள் பொறுப் பேற்ற நாளிலிருந்து அந்த ஆசனத்திற்குப் பொருத்தமான தோற்ற மாகக் காட்சியளித்து, நல்ல பொறுப்பான முறையில் பணியாற்றி வருவதை தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற மக்கள் அனைவரும் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றார்கள். சபாநாயகர் அவர்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக தமிழ் நாட்டிலேயே தங்கி இருந்து, தமிழ் நாட்டு அரசியலில் பங்கெடுத்ததன் காரணமாக தமிழ் மக்களுடைய அன்பையும், பாராட்டுதலையும் பெற்று, மொழிவழி நாகி பிரிகி இருந்த நல்ல நேரத்தில் தமிழ் பேசுகின்ற ஒரு சில பகுதிகள் மலையாள நாட்டோடு சேர்க்கப்பட்ட காரணத்தால் ஒரு சில கிளர்ச்சிகள் இருந்த நேரத்திலே, மலையாளிகளுக்கும், தமிழர் களுக்கும் கசப்பு வளரக்கூடாது என்ற முறையில், ஒரு மலையாள அங்கத் தின நாயே சபாநாயகராகத் தேர்ந்தெடுத்து, இவ்வரை அவரும் நல்ல முறையிலும் தமிழர், மலையாளி என்ற பாகுபாடு காட்டாமல் நிர்வகித்து வந்ததைப் பாராட்டுகின்றேன். இதுக் காலத்தில் கொஞ்ச நாளேக்கு அவர் பதலியில் இல்லாமல் இருக்கவேண்டிய சூழ்நிலையக்கண்டுதான் நாள் வருந்துகின்றேன். ஆனால், புதிதாக உருவாகி வருகின்ற கேரள நாட்டின் பாராளு மன்றத்திலும் அவரே சபாநாயகராக வரவேண்டு மென்று நாள் வாழ்த்துக் கூறி வழி அனுப்புகின்றேன். காரணம், துரதிருஷ்டவசமாக, தமிழ் பேசும் மக்களைக் கொண்ட தேவிசுளம், பீர் மேடு, நெய்யாற்றங்கரை போன்ற சில பகுதிகள் கேரள நாட்டோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப்பகுதி மக்களுடைய உரிமை பிரச்சினை கேரள சட்ட சபையில் எழுப்பப்படுகின்றபோது தமிழ்மக்களோடு நீண்ட நாள் தொடர்புகொண்ட சபாநாயகராக இருக்கும் தாங்கள் அங்கும் சபா நாயகராக வீற்றிருந்து நல்ல முறையிலே தீர்ப்பு அளிப்பீர்கள், நல்ல முறையிலே நியாயம் வழங்குவீர்கள் என்ற நல்ல நம்பிக்கையோடு தான் நீங்கள் அங்கும் சபாநாயகராக வரவேண்டுமென்று நாம் விரும்பி வாழ்த்துக்கூறி வழியனுப்புகின்றோம்.

இன்றையதினம் நமது குட்டிகிருஷ்ண நாயர் அவர்கள் பிரிகின்ற போது உள்ளபடியே எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. மந்திரி பொறுப் பேற்றிருந்த காலத்தில் அவரை சந்தித்து, நான் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தின னாயிருக்கும் நிலையில், கட்சி சார்பிலே சிறையிலே அரசியல் கைதிகள் படுகின்ற கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில், குறை என்ன என்பதை கவனித்து அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து நல்ல நீதியை வழங்கினார். அப்படிப்பட்ட பண்புடைய திரு. குட்டிகிருஷ்ண நாயரை நான் பாராட்டுகிறேன். யார் யார் வாயிலிருந்து என்ன என்ன சொல்லப்படுகிறது என்று பார்த்து அவர்கள் குறையை நிவர்த்தி செய்து, அவர்களுக்கு நீதி வழங்கினார். இன்றைய தினம் அவர்கள் பிரியும் போது வருத்தமாக இருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்க தகு மந்திரி அவர் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இன்றைய தினம் அவர் மந்திரியாக இல்லாவிட்டாலும் என்னப்பொறுத்தவரை அவர் நியாயம் வழங்கும் நல்ல மந்திரியாகவே அவரை மதித்து வருகிறேன்.

24th October 1956] [Sri A. Govindasami Nayagar]

இங்கிருந்த மாதிரியாகவே, கேரள நாட்டிலேயும் அங்குள்ள மக்களுக்கு நியாயம் வழங்குவார் என்ற நல்ல நம்பிக்கையோடு அவரை வழியனுப்புகிறோம்.

அதுபோலவே நம்மிடத்திலே இருந்து பிரியப்போகிற திரு ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன். அவர் கட்சி, கருத்து வேற்றுமையை கவனிக்காமல் எதிர்த்தரப்பிலே உள்ள அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் குறைகளை கவனித்து நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து நியாயம் வழங்கி இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல மந்திரிகள் எல்லாம் பிரியும் போது மிகவும் சங்கடமாகத்தான் இருக்கிறது. திரு ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்கள் போகிற கன்னட நாட்டு சட்ட சபையிலே மந்திரியாவார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அந்த நாட்டிலும் அவரை வரவேற்றார்கள்.

மேலும் கன்னப் பகுதியிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களும், மலையாளப் பகுதியிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களும் நம்முடன் சகோதர மனப்பான்மையோடு பழகி ஒற்றுமை உணர்ச்சியோடு நம்மிடையே இருந்திருக்கிறார்கள். திரு வைகுண்ட பாலிகா அவர்கள் சொன்னதுபோல் வடநாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற குழப்பமும் கிளர்ச்சியும், நம்முடைய நாட்டிலே ஏற்படவில்லை. அத்தகைய நிலைமை தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற காரணத்தால், நாமும் நமது கன்னட, கோள நண்பர்களும் தேச உணர்ச்சியை வளர்த்துக் கொண்டு ஜனநாயக முறையில்தான் நமது குறைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளுகிறோம் என்று திரு வைகுண்ட பாலிகா சுட்டிக் காட்டினார். அதை நான் வரவேற்கிறேன். மலையாள அங்கத்தினர்களும், தென் கன்னட அங்கத்தினர்களும் பரிபூர்ணமாகத்தான் பிரிகிறார்கள். ஏன் என்றால் இப்பொழுது தற்காலிகமாகப் பிரிந்து, மீண்டும் சந்திப்போம் என்ற நல்ல நம்பிக்கை இருக்கிற காரணத்தால்தான். நாங்கள் விரும்பும் இன்ப திராவிட நாட்டிலே நாம் மீண்டும் சந்திப்போம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிற காரணத்தால் மலையாளிகளும், கன்னடியர்களும் சந்தோஷமாக மனப்பூர்வமாகப் பிரிகிறார்கள்.

வடநாட்டிலே இருக்கிற குழப்பமும் கிளர்ச்சியும் இங்கே உண்டு பண்ணாமல், வேற்றுமொழியினர் என்ற பாகுபாடுடன் உணர்ச்சி-வசப்படாமல், மிகவும் கண்யமான முறையில், ஜனநாயக முறையில் நடந்துகொண்ட அவர்களை நாம் மறக்க முடியாது. குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியில் வந்திருக்கிறவர்கள் திரு. வி. ஆர். கிருஷ்ணய்யர், நாராயணன் நம்பியார், கோபாலன், கே. பி. மேனன் போன்றவர்கள் மிகவும் கண்யமான முறையில் பணிபுரிந்து போகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. எதிர்க்கட்சியின் பலம் அவர்களின் பிரிவால் குன்றிவிடுமே என்றுதான் பயப்படுகிறேன்.

முஸ்லீம் லீக் தலைவர்கள் போகிறார்கள். அவர்களை நாம் மறக்க முடியுமா? மலையாளிகள், கன்னடியர்கள் பொதுவாக நம்முடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இங்கிருந்த மாதிரியாகவே, அங்கேயும் மிக-நல்ல முறையிலே மக்களுக்கு நியாயம் வழங்குவார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[illegible]

[Sri E. K. Sankara Varma Raja] [24th October 1956]

നാട്ടു മെമ്പർമാരും കണ്ണാടക മെമ്പർമാരും, മലബാർ മെമ്പർമാരും വളരെ സൗഹൃദത്തിൽ തന്നെയാണ് കഴിഞ്ഞുപോന്നിട്ടുള്ളത് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. സംഗതി വശാൽ ഇപ്പോൾ നമുക്കു വിട്ടുപിരിയേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. എന്നെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ തമിഴരോ തമിഴ് നാടോ എന്നിങ്ങനെ പരിചിതമൊന്നുമില്ല. 1933 മുതൽ 1934 വരെയുള്ള കാലങ്ങളിൽ തമിഴ് നാട്ടിൽ വെല്ലർ സെൻട്രൽ ജയിലിൽ ഒരു രാഷ്ട്രീയതടവുകാരനായി ഞാൻ കഴിഞ്ഞ കാലത്ത് തമിഴ് നാട്ടിലേയും, കണ്ണാടകത്തിലേയും പല മെമ്പർമാരോടൊന്നിച്ച് പരിചയപ്പെടാൻ എനിക്ക് സംഗതിയായിട്ടുണ്ട്. എന്ന് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഞാൻ അറസ്റ്റ് ചെയ്തതും അക്കാലത്ത് കുറെ തമിഴ് പഠിക്കാനും എനിക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. തമിഴിൽ സംസാരിച്ചാൽ അത്ര ദുഷ്ടത കിട്ടുകയില്ലെങ്കിലും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അതൊന്നും പഠിക്കിച്ചാലെന്നതും ഞാൻ ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു. അസൈന്റഡ് വിട്ടുപുറത്തിറങ്ങിയ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പേസറിലൂടെ ആദ്യകേരളം ഞാൻ തമിഴിൽ തന്നെയാണ് സംസാരിക്കാൻ. എങ്കിലും പറഞ്ഞു പോകാനാകാത്ത പക്ഷം വാക്കുകൾ കിട്ടാതെ മുട്ടുകയും മലയാള വാക്കുകൾ പുയോഗിക്കുകയും വേണ്ടിവരുന്നെങ്കിൽ പന്തിയായിവില്ലെന്നു കരുതി ആ അശയം ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അക്കാലത്ത് എന്തൊക്കെപ്പോഴും ആ ജയിലിലുണ്ടായിരുന്നവരാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട സർ നോബലി സ്മരണയ്ക്കും, മന്ത്രി ശ്രീ ഭക്തരത്നം തുടങ്ങിയവർ. ശ്രീ സ്മരണയ്ക്കും അതോടൊന്നിടത്തോളം എന്നെ എനിക്ക് രീക്ഷിച്ചിട്ടു. എങ്കിലും ശ്രീ ഭക്തരത്നം എന്ന നല്ലവണ്ണം കാണിക്കുന്നതാണ് എന്നോട് നേരിട്ട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പല ഭാഷകൾക്കുമുള്ളതാണ് അന്നു ജയിലിലും വളരെ സൗഹൃദത്തോടെയാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടിയത്. ജയിലിനുള്ളിലുള്ള വന്നതിനേക്കാൾ ആ സൗഹൃദം വളരെക്കാലം നീണ്ടുനിന്നു. എങ്കിലും കാലം കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ക്രിമിനൽ അന്വേഷണ സംവിധാനമായിട്ടുണ്ട്.

தமிழ் நாடில்தான் எந்த ஒரு விதப் பாய்ச்சுதலும்கூட ஒரு நிபந்திப்புடன் எவ்வளவு விசுப்போவென்று ௧௦௦௦, ௪௦௦௦ கழியுமோர் பலரும் மென்று போலிக் கொள்வதுதான். ஸ்பெண்டிங் பரிசையெடுப்பதோ எவ்வளவுபரிசுள்ளதெனில் சூதாட்டத்தின் மையநுழைந்து கண்டுக்கொள்கின்றன. அதிபாரம் வராமோர் அபிமானத்தோடு எவ்வளவுதான் எந்தவாறுதான்.

ஸ்டீக்கை സംബന്ധിച്ച് പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും പറയണമെന്ന വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഒരു മലയാളി സ്റ്റീക്കറെ ഒരു മലയാളി മെമ്പർ എന്ന നിലയിൽ ആൻ സൂചിക്കുന്നത് മൂലമല്ല എന്നു ആൻ കരുതുന്നു. സ്റ്റീക്കർ എന്ന നിലയിൽ താങ്കൾ നിരാകരപരമായിട്ടാണ് ഈ സഭയുടെ നടപടികളെ നിയന്ത്രിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ളതു എന്നതു എല്ലാ പരമം അംഗീകരിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. ഒരു മലയാളി എന്ന നിലക്ക് മറ്റൊരാൾക്കെതിരെ കൈയെടുക്കുന്നതല്ല. ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി മലയാളികൾക്കു ന്യായമായി കിട്ടേണ്ട സൗകര്യം പോലും ചില കേസുകളിൽ അനുവദിക്കാതെ തമിഴ്നാട്ടു മെമ്പർമാർക്കു കണ്ണടക മെമ്പർമാർക്കു കൂടുതൽ സമയവും സൗകര്യങ്ങളും താങ്കൾ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. സ്റ്റീക്കറെ പ്രശംസിക്കുന്നത് ഒരു മെമ്പർ മെമ്പർ എന്ന നിലക്ക് എന്തിനു ചേർന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് ആദ്യ കൂട്ടറിയലാനും പറയുന്നില്ല. ആൻ ഒരു ഫസറും ചെയ്യുക. പ്രസംഗം ചെയ്യാൻ വേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ല. നാം അന്യോന്യം വെർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ള സൗഹൃദം മേലിലും നീചനിൽക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും ദൃഢപ്പെടുത്തുന്നതിനും ആവുന്നത്ര പരിശ്രമിക്കുകയും ഒരു നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം എന്നു കാർത്തികരിക്കുന്നതിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യണമെന്നു ആനന്ദമുൾപ്പിച്ചിട്ടില്ല. പ്രസംഗത്തിനുള്ള സൗകര്യമല്ല. ഇതു് വെറും ഒരു സൗഹൃദ പ്രകടനം എന്ന നിലയിൽ രണ്ടു വാക്കു പറയുക മാത്രമെന്നു ആൻ ചെയ്യതു്. മേലിലും താഴെ സൗഹൃദം നീചനിറുത്തിക്കൊണ്ടു് പോകണമെന്നും തമ്മിലിടയിലും കലവഴിയുമാനും കൂടാതെ രാജ്യ നന്മയെക്കരുതി കാര്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയുമാറും ഇന്നു നീചനിൽക്കുന്ന സൗഹൃദത്തു നയംതൊരു ഹാനിയും സംഭവിക്കാതിരിക്കുമാറും നിങ്ങൾ പരിശ്രമിക്കണമെന്നു് തമിഴ്നാട്ടു മെമ്പർമാരോടും മറ്റൊരാൾക്കുമോ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് ആൻ നിറുത്തുന്നു.

SRI S. RAMASWAMY NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, “Why should sorrow be mingled with words” என்று ஆங்கிலக் கவி கேக்ஸ்பியர் சொன்னார். அவர்களே பதில் கொடுத்தவிட்டார் “Lest it should ease the heart.” பிரியும் நேரத்தில் மனதில் பெரும் வருத்தம் ஏற்படுகிறது. பேச்சும்

24th October 1956] [Sri S. Ramaswamy Naidu]

அதிகமாகப் பேசவும் இயலாது. கன்னடமும், கலின் மலையாளமும், தெலுங்கும், தமிழும் ஓர் உதிரத்திலே உதித்தன. அம்மொழிகள் பேசுவோர் சகோதரர்கள். அவர்கள் பிரிந்துபோவது வருத்தத்தக்க விஷயம் ஆகும். ஆனால் அவர்கள் பிரிந்துபோவது குறித்து கவலைப் படுவதற்கோ வருத்தப்படுவதற்கோ வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒரு குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்து, பின்னால் தனித் தனியாக வாசம் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் பிரிகிறார்கள். ராஜ்யங்கள் பாஷா ரீதியில் பிரியவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது. பல வட்சக்கணக்கான தெலுங்கர்களையும், கன்னடியர்களையும், மலையாளிகளையும் தன்னகத்தே கொண்டது தமிழ் நாடு. இப்போதும் அவர்களை கன்னடத்திற்கும், மலையாளத்திற்கும் அனுப்ப விரும்பவில்லை. ஆனால் நாட்டிலே ஏற்படுத்திய ராஜ்ய ரீதியில் இன்று தனி அரசாக இருக்கப்போகும் அவர்களுக்கு நாம் பிரிவு உபசாரம் கொடுக்க வேண்டிய ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அவர்கள் செல்லும் இடத்திலே சீரும் சிறப்புமாக வாழவேண்டும் என்பது நமது கோரிக்கை. நம்மிடையே இருந்து நம் ராஜ்ய நிர்வாகத்தில் அவர்கள் பெரும் பங்கு எடுத்துக்கொண்டதற்காக அவர்களைப் போற்றுகிறோம். சட்ட நுணுக்கங்கள் அறிந்த ஸ்ரீ கே. பி. மேனன், ஸ்ரீ குருப் போன்றவர்கள் நம்மிடையே இல்லாது போகிறார்கள். அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம் கட்சி ரீதியிலே என்னுலுங்கூட நல்ல முறையிலே பல சட்டங்களைச் செய்வதற்கு உதவியாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன், ஸ்ரீ நாராயணன் நம்பியார், ஸ்ரீ குருப் அவர்களும் நம்மிடையே இல்லாது போகிறார்கள். நல்ல வாசாலர்களான ஸ்ரீ பாலிகாவும் அவர்களுடைய நண்பர்களும் நம்மை விட்டுப்போகிறார்கள்.

இப்போது எல்லோரும் பிரிந்து போகிறார்கள் என்றாலும் அவர்கள் எல்லோரும் தங்களுடைய பாஷை ரீதியான ராஜ்யத்தில் நல்லபடியாகச் செயலாற்றவேண்டும் என்றுதான் போகிறார்கள். ஆகவே அவர்களை நாம் வழி அனுப்புவதற்கு மன சஞ்சலப்படாலும் சந்தோஷமாகவே இன்றைக்கு நாம் அவர்களை வழி அனுப்புகிறோம். இன்றைக்கு நாம் பிரிந்துபோகிறோம் என்றாலும் கூட நாம் எல்லோரும் ஒரே அவிபக்த குடும்பமாகத்தான் இருக்கப்போகிறோம். அவர்கள் அங்கங்கே பிரிந்து போனாலும் கூட அவரவர்கள் தங்களுடைய தேசத்தில் இருந்துகொண்டு பெரிய தேசமாகிய இந்திய யூனியனில் இருந்துகொண்டு ஒரே குடும்பமாகத்தான் இருக்கப்போகிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் தனித்தனியாக இருந்து கொண்டு செயலாற்றப்போகிறார்கள். நாம் எல்லோரும் தங்களுடைய பாஷைகளில் தங்களுடைய ராஜ்யங்களைச் செயலாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் இருப்பதால், இந்தப் பிரிவினைக்கு அபிலாஷை கொண்டிருக்கிறோம். இது வரையிலும் ஒரே குடும்பமாக இருந்தோம். இனிமேல் தனித்தனிக் குடும்பமாக இருந்துகொண்டு பெரிய குடும்பத் திற்குச் செயலாற்றப்போகிறோம். அதனால் அவர்கள் பிரிந்து போவதில் மனக் கசப்பு இல்லாமல் சந்தோஷமாகவேதான் இருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு நமக்குத் தலைமை தாங்கி சபையை நடத்தி வரும் நம்முடைய சபைத் தலைவருக்கும் நமது நன்றி. அவருடைய பதவி காலம் கொஞ்சமாக இருந்தாலும் அவர் நல்ல முறையில் இந்தச் சபையின் தலைமை பதவியை அலங்கரித்துக் கொண்டு வருகிறார். அவருக்கும் நம்முடைய பாராட்டுதலும் நன்றியும் இருக்கிறது. அவர் இந்தச் சபையை நல்ல முறையில் நடத்தி வந்திருக்கிறார். அவர் நம்மைவிட்டு இப்பொழுது பிரிந்து போனாலும் அவர் தன்னுடைய ராஜ்யத்திற்கும் இதே முறையில் செயலாற்றுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய சக்தியையும் பலத்தையும் ஈசன் அவருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் ஈசனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

“ உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப்பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில் ”

என்ற வள்ளுவர் வாக்கை நாம் இப்பொழுது கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர் நம்முடன் இருந்து வந்ததால் நாம் நல்ல

[Sri S. Ramaswamy Naidu] [24th October 1956]

மகிழ்ச்சி கொண்டிருந்தோம். இப்பொழுது அவர் நம்மை விட்டுப்பிரிந்து போகிறார். அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து போகும்போது நமக்கு மனத் தாங்கல் இருந்தாலும் கூட அவர்கள் நல்ல காரியமாகப் பிரிந்து செல்லுவதால் அது நமக்குச் சந்தோஷத்தைத்தான் கொடுக்கிறது. அவர்களை நாம் போகச் சொல்லவில்லை. அவர்களேதான் போகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் பிரிந்து சென்று அவர்களுடைய தங்கள் ராஜ்யத்தை நல்ல முறையில் செப்பணிட்டு காரியங்களைச் செய்யப்போகிறார்கள். அதனால் நாம் அவர்களை சந்தோஷமாக வழி அனுப்புகிறோம். அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய ராஜ்யத்திற்கும் நாம் நல்ல பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். அவர்களுடைய எதிர் காலம் அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் அமையவேண்டும் என்று நாம் ஈசனை பிரார்த்தித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களிடம் நாமும் விடை பெற்றுக்கொண்டு அவர்களையும் நாம் சந்தோஷத்துடன் வழி அனுப்புகிறோம்.

*Sri V. K. PALANISWAMY GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து மலையாள சர்க்காரர்களும், கன்னட சர்க்காரர்களும் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து போகிறார்கள். நான் மலையாளப் பிரதேசத்தின் பக்கத்திலிருந்து வருகிறேன். என்னுடைய ஊர் மலபார் ஜில்லா-யின் பக்கத்தில் இருக்கிறது. திரு வாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் ஒரு பகுதியாகிய கொச்சி தாலுகாவும் நான் வசிக்கும் ஊருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. அங்கிருந்துதான் நான் வருகிறேன். அதனால் அங்குள்ள சர்க்காரர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் வேறு பட்டவர்கள் என்று நான் மனதில் கூட நினைத்தது இல்லை. எல்லோரும் ஒன்றாக இருக்கிறார்கள் என்று பலகாலமாக நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் பிரிந்து போகிறார்கள். அவர்கள் பிரிந்து போவது எனக்கு வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. ஆனால் பாஷாவாரி மாகாணம் பிரிவது அவசியம் என்று பல காலமாக நாம் நினைத்து வந்தோம். அதன்படி இப்பொழுது நடக்கிறது. ஒரு வீட்டில் ஒரு பெண் இருக்கிறது. வயது வந்தவுடன் கலியாணம் செய்துகொடுத்து புருஷன் வீட்டிற்கு அனுப்புவது வழக்கம். இது நம் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அப்படி அனுப்பும்போது எவ்வளவோ வருத்தமாகத்தான் இருக்கும். அப்படி இருந்தும் அதற்கு வேண்டிய காரியத்தைத்தான் நாம் செய்கிறோம். ஆனால் பிரிந்து போகிறபோது கொஞ்சம் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி யோசிக்கவே முடியாது. பொதுவாக நாம் எவ்வளவோ காரியங்களைச் செய்து வந்தோம். இப்பொழுது பிரிந்து போகிற நிலைமை வந்திருக்கிறது.

பிரிந்து போகிற எல்லோரும் இந்தச் சட்ட சபையில் ஆரம்பத்திலிருந்தே இருக்கிறார்கள். பிரிவினை ஒன்றொன்றாக வந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஆந்திர சர்க்காரர்கள் இங்கு இருக்கும்போது இந்தச் சட்ட சபைவிடம் தங்கள் மிகவும் காரணமாக இருந்தது. அவர்கள் பிரிந்து சென்ற பிறகு இந்தச் சட்ட சபை அவ்வளவு கலகலப்பாக இல்லை. அதன் பிறகு மலையாள சர்க்காரர்கள் இருந்ததனால் இந்தச் சட்டசபை கொஞ்சம் கலகலப்பாக இருந்தது. அவர்கள் பிரிந்துபோன பிறகு இந்தச் சட்ட சபை எப்படி இருக்குமோ என்பது தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி யோசிக்கவே முடியாது. தமிழர்கள் கார சாரமாகப் பேசுகிற சபாவமே கிடையாது. பொதுவாக சுமுகமாகத்தான் பேசுவார்கள். என்ன மனதில் இருந்தாலும் கூட அதை வெளிக்காட்டாமல் இருக்கும் பழக்கம் உள்ளவர்கள் அவர்கள். ஆகையால் மலையாள சர்க்காரர்கள் போன பிறகு இந்தச் சபை எப்படி இருக்கும் என்று தெரியவில்லை. இந்தச் சபை சப்பு என்றுதான் இருக்கும். அதில் சந்தேகமே இல்லை.

இந்த மலையாள சர்க்காரர்கள் என் ஊருக்குப் பக்கத்தில் பத்து மைலில் தான் இருக்கிறார்கள். அங்குள்ளவர்கள் அனைவரும் மலையாளம் தான் பேசுவார்கள். அவர்கள் பேசுவது எனக்கு நன்றாகப் புரியும். தமிழ் பேசினால் எப்படி புரிந்து கொள்ளவேண்டுமோ அப்படியேதான் அவர்கள்

24th October 1956] [Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

மலையாளம் பேசுவதையும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அப்படி இருந்ததால் தான் இப்பொழுது அவர்கள் பிரிந்து போகும்போது வெகு சங்கடமாக இருக்கிறது. இது வரையிலும் ஒன்றாகத்தான் இருந்தோம். இப்பொழுது பிரிந்து போவதால் கொஞ்சம் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. எனக்கு இன்னொரு விஷயத்திலும் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது.

கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியாகிய கொள்ளேகாலம் தாலுகா இப்பொழுது மைசூருக்குப் போகிறது. கோயம்புத்தூர் ஜில்லா போர்டு தலைவராக, 10, 12 வருடங்களிருந்திருக்கிறேன் கொள்ளேகாலம் தாலுகா அந்த ஜில்லா போர்டுக்குப் பட்டது. இத்தாலுகாவின் பிரதிநிதியாக தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி மெம்பர் ஸ்தானம் வகித்து வருகிறேன். அந்தக் கொள்ளேகாலம் தாலுகா இப்பொழுது நம்மை விட்டுப் போவதால் எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்களுக்கு நான் இது வரையிலும் பிரதிநிதியாக இருந்து வந்தேன். அப்படிப்பட்ட தாலுகா இப்பொழுது மைசூருக்குப் போகிறது. அதனால்தான் வருத்தமாக இருக்கிறது என்று சொன்னேன். அப்படி வருத்தப்படுவதற்கு நியாயம் இல்லை. ஏன் என்றால் அப்படி அவர்கள் பிரிந்து போவது ஒரு நல்ல காரியத்திற்காகத்தான் பிரிந்து போகிறார்கள். அதுதான் சரியான காரியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தவிர நமது அக்ராசனர் இந்த ஸ்தானத்தை ரொம்ப நாட்களாக வகித்து வராவிட்டாலும் அவர் இருக்கும் காலத்தில் ரொம்பவும் நன்றாக வகித்து வந்தார். இதை நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. இதற்கு முன் இருந்து வந்த அக்ராசனர் இந்தப் பதவியை பல வருஷங்களாக அனுபவித்து வந்தார். அவர் இருக்கும்போது அடிக்கடி அவர் "ஆர்டர், ஆர்டர்" என்று சொல்லுவார். ஆனால் இப்பொழுதுள்ள அக்ராசனர் அந்த மாதிரி அடிக்கடி சொல்வது இல்லை. இதன்பின் இருந்த அக்ராசனர் போனபிறகு எப்படிப்பட்ட அக்ராசனர் வருவாரோ என்று இருந்தேன். அப்படி யோசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது இப்பொழுதுள்ள அக்ராசனர் வந்தது ரொம்பவும் பொருத்தமாக இருந்தது. இவர் வந்தவுடன் இந்தச் சபையை அவர் நன்றாக அலங்கரித்தார். இந்த ஸ்தானத்திற்கு இவர் எப்படி பொருத்தமுள்ளவராக இருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் இதற்கு முன் இருந்த அக்ராசனர் இந்த ஸ்தானத்தை இவ்வளவு நன்றாக அலங்கரிக்கவில்லை என்று சொல்லலாம். இவர் நன்றாக அந்த ஸ்தானத்தை அலங்கரிக்கிறார். அது ஒரு தனி அழகையே கொடுக்கிறது. அதனால் இவரை நாம் எல்லோரும் பாராட்டுகிறோம். இவருடைய தீர்ப்பை இங்குள்ள அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் மனமாற வ வேற்கிறோம். அவர் நன்றாக நியாயம் வழங்கி வந்தார். அவர் இங்கிருந்து போவதால் அவர் தன்னுடைய சீலமைப் பதவியை விட்டு விடுவதோடு கூட அவர் தன்னுடைய மெம்பர் பதவியையும் விட்டுவிடப் போகிறார். அதனால் நாம் வருத்தப்படாமல் இருக்கமுடியாது. நவம்பர் 1-ம் தேதியிலிருந்து அவருடைய மெம்பர் பதவியும் இல்லாமல் போகிறது. அவர் மறு படியும் அந்த மலையாள நாட்டில் மெம்பராகி தலைமைப் பதவியை அடையவேண்டும் என்று நான் இறைவனை பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி தலைமை பதவியைப் பெற்று அங்குள்ள சபையையும் இதைப்போலவே அங்கம் வகிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தங்களுக்குப் பூரண ஆயுசையும் திடகாத்திரத்தையும் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் ஈசனை பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறேன். இங்கிருந்து போகும் மலையாள சர்க்காரர்களும் கன்னட சர்க்காரர்களும் அங்கு சென்று சட்ட சபைகளை அலங்கரிக்க வேண்டும் என்றும் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் நமது மந்திரி கனம் ஏ. பி. கெட்டி அவர்கள் இந்தச் சபை தோன்றியதிலிருந்து மந்திரி பதவியை வகித்து வந்தார். அவரும் இப்பொழுது போகிறார். அவரும் இடைக்காலத்தில் மைசூரில் மந்திரியாக இருக்கவேண்டும் என்றும் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் எல்லோரும் இங்கிருந்து சந்தோஷமாகச் சென்று தங்களுக்கும்

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] [24th October 1956]

இருக்கவேண்டும் என்றும் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது என்னுடைய ஆசை. அவரவர்கள் தங்களுடைய நாட்டை நல்ல வழியில் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-39 a.m. **SRI T. SHANMUGAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது சபாநாயகர் ஸ்ரீ கோபால மேனன் அவர்களை சபையினர் தேர்ந்தெடுத்த உடனேயே அவரைப் பற்றி நான் சொன்னேன். நல்ல அலங்காரப் பிரியர், படிப்பு இருக்கிறது. சபையை நல்ல அலங்காரமாக வைப்பதோடு திறமையாகவும் நடத்துவார் என்று சொன்னேன். அவரை சபாநாயகராகத் தேர்ந்தெடுத்த நமது முதல் மந்திரி ஸ்ரீ காமராஜர் அவர்களையும் பாராட்டினேன். சென்ற இரண்டு வருஷ காலமாக சபை நடவடிக்கையினை அவர் சிறப்பாக நடத்தினார். அவர் இன்றைக்கு நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து போகிறார். மலையாளிகளும், கன்னடர்களும் பிரிந்து போகிறார்கள். மொழி அடிப்படையில் பிரிகிறார்கள். மலையாளம், கன்னடம் என்பது எல்லாம் தமிழில் இருந்து பிரிந்த துதுதான். நல்ல தமிழில் 75 பங்கு எடுத்துக் கொண்டு அதோடு 25 பங்கு வடமொழியைக் கொண்டு புகுத்தி மலையாளம், கன்னடம் என்று ஆக்கிவிட்டார்கள். இந்தக் கோளாறு வடமொழிக் கலப்பால் வந்தது. அவ்வளவு தான். கன்னடம், மலையாளம், துளுவு, தெலுங்கு என்பது எல்லாம் தமிழில் இருந்து பிரிந்தது எனச் சரித்திரம் சொல்கிறது. நான் சொல்லவில்லை. ஆகவே அவர்களை எல்லாம் திராவிடர்கள் என்றே சொல்கிறோம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதை நாங்கள் சொன்னால் தான் எதிர்ப்பீர்கள்.

SRI T. SHANMUGAM : எதிர்க்க என்ன இருக்கிறது? கனம் சுப்பிரமணியம் ஒரு தமிழர். ஸ்ரீ காமராஜர் நல்ல பச்சைத் தமிழர். அவர்கள் எல்லாம் மலையாளம், கன்னடம் பிரிந்த பிற்பாடு இங்கே இருப்பார்கள். நமது சபாநாயகரும் கூட சென்ற தேர்தலுக்கு குருவாயூர் தொகுதியில் நிற்காமல் சூளை, வேப்பேரி பக்கம் நின்று இருந்தால் இப்போது அவர் போகவேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஏனென்றால் அவர் பெரும்பாலும் இங்கே தான் இருப்பது. பங்களா ஒன்று இருக்கிறது. அடுத்த தேர்தலுக்காவது இந்தப் பக்கத்தில் நின்று வரும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் கன்னடியர். அவர் இங்கே நின்று வரவில்லையா? குண்டேர் நரசிம்ம ராவ் இங்கே நிற்கவில்லையா? அதே மாதிரியே இவரும் இங்கே நின்று வரவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முன்பு மலையாளிகள் ஆங்கிலம் தெரிந்தும் கூட மலையாளத்தில் பேசினபோது “ என்னடா, தமிழ் அதிகமாகப் பேசும் பகுதியில் மலையாளத்தில் பேசுகிறோமே. அவர்களுக்குப் புரிய வேண்டாமா ” என்கிற எண்ணம் இல்லாமல் மலையாளத்தில் பேசுகிறார்கள். இவர்களை விரட்டி அடித்துவிட வேண்டியது தான் என நான் எண்ணியது உண்டு. அவர்களை பிரிந்து போகவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இப்போது பிரிந்து போகிறார்கள், ஸ்ரீ வி. ஆர். கிருஷ்ணய்யர். நாராயண நம்பியார், டாக்டர் மேனன் போன்றவர்கள் எல்லாம் அந்த ராஜ்யத்தில் மந்திரியாக இருக்கக் கூடியவர்கள். அவர்கள் எல்லோரும் அங்கே நன்றாக இருக்கட்டும் என ஆசைவதித்து அனுப்புகிறேன்.

ஆந்திரா பிரிவதற்கு முன்னே—அந்த இடத்தில் ஒரு மெம்பர் உட்கார்ந்திருப்பாரே—ஸ்ரீ லட்சுணா; அவர் இங்கு மந்திரியாக வந்திருப்பாரா? ஆனால் ஆந்திரா பிரிந்தவுடன் அந்த ராஜ்யத்தில் அவர் மந்திரி ஆனார், அவர் இங்கே எவ்வளவு நாள் இருந்தாலும் மந்திரியாக வந்திருக்க முடியாது. அதைப்போல இங்குள்ள எத்தனையோ மலையாளிகள் மிக்க அறிவாளிகள், அவர் அவர்களுடைய ராஜ்யத்தில் அவர்கள் உயர்ந்த

24th October 1956] [Sri T. Shanmugam]

பதவிக்கு வரலாம். அப்படி அவர்கள் வரவேண்டுமென்பதாக ஆசை வதித்து அனுப்புகிறேன். மலையாளிகளில் ஸ்ரீ குட்டிகிருஷ்ணன் நாயர் மிகவும் நல்லவர். அவர் மந்திரியாகவும் இருந்திருக்கிறார், எங்கே போனாலும் சொந்தச் செலவில் சாப்பிடுவது சொந்தக்காரில் போவது என்றெல்லாம் கொள்கை உடையவர். ஸ்ரீ ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்களும் பலகாலமாக இங்கே இருந்துவருகிறார். ரொம்ப நல்லவர், இவர்கள் எல்லோருக்கும் என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். போகிற இடத்தில் நன்றாக வாழவேண்டுமென்பதாகவும் ஆசைவதிக்கிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI L. C. PAIS :** Mr. Speaker, Sir, parting has always been considered a sweet sorrow. There is sorrow in parting and there is also sweetness about it. We know what it is to part from friends with whom we have worked for several years together, for whom we have developed a genuine regard and respect, to part from the Ministers and to part from the Chief Minister who is the embodiment of sound commonsense. We know what it is to part from every section of this House, the Press included who have been extremely good to us. A few days ago an invitation went up from South Kanara to some of the Hon. Ministers to pay a parting visit to South Kanara. The Ministers immediately accepted the invitation and Mr. Subramaniam was the first Minister to come. We are all happy about it. This is the sadder side of parting, but there is also a brighter side. There is sweetness about it because we part to-day not in a spirit of hatred or rancour but in a spirit of perfect goodwill. Years ago some persons conceived the idea that India will never be great unless we reorganise it on a linguistic basis. The idea was worked up and to-day the inevitable has happened and we certainly cannot get out of it. When Mr. Roosevelt was the President of America, Mr. Wendell Wilkie conceived the idea of 'One World'. He went about on an extensive tour to see whether he could find the 'One World' of his conception. After going round the world, he said that his experience was that there were two worlds—one world dominated by Communism and the other world dominated by capitalism. Some time later, Professor Agarwal of India, who undertook a very similar mission, confirmed what Mr. Wendell Wilkie said. He however was of opinion that there was scope for another world, the world of Gandhism in which everybody will be ruled by ahimsa and truth. Some of us thought that there was ample scope for a world of this kind. We asked for Gandhism and for a Gandhian world. But we have done something very different instead of looking forward for a world of Gandhism. We went about in search of other worlds—the Tamil world or Malayali world, the Kannada world, and so many other worlds. But as has been pointed out by more than one Member we are dividing only to become more united. We are all members of a larger country, a larger family, and we are all citizens of India. The parting hour has come. The zero hour has come. Our Hon. Speaker has been conducting the deliberations of the House with dignity and fairness. While we part company, we wish God-speed to

[Sri L. C. Pais] [24th October 1956]

Madras State. We wish all good to the Madras State. When we say 'God-speed to Madras', we mean God-speed to every one in the Madras State. So far as we the Kannadigas are concerned, we need not be unduly distressed and feel pessimistic about our future. The other day we returned from Bangalore where we all met to elect a Leader. We were able to elect unanimously Mr. Nijalingappa as our Leader. With persons like Mr. Nijalingappa, at the helm of events, our future is bound to be bright.

One word more before I close. I am a Roman Catholic. So far as Roman Catholics are concerned, family planning is absolutely forbidden. It is against our religion. But ours is a cry in the wilderness. Mahatma Gandhi was also of the same view. He felt that family planning by artificial methods would not do. His family planning was based on the principle of self-control. I have spoken on many an occasions to impress this point. A number of Governments are thinking to-day of taking measures for family planning. I have nothing to say except to repeat what I have already said "our cry is a cry in the wilderness." I have only to point out that if this movement goes on, standards of morality would go down, and that what was once the pride of India would become a thing of the past. The modesty and chastity of our women and the modesty and chastity of our young men will all become things of the past. I do not wish to say anything more except to thank our well-wishers for what they have been doing to us and for the courtesy and kindness shown to us. I take this opportunity to thank you all.

11-53 DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN: கனம்
a.m. சபைத் தலைவர் அவர்களே. இரண்டு பக்கத்திலும் அநேகர் பேசியாகிவிட்டது, ஆகவே உபசாரமாக வார்த்தைகள் சொல்வதற்கு இனி அவசியம் இல்லை தான், என்றாலும் என் சொந்த முறையிலும் சபையிலுள்ள தமிழ் நண்பர்கள் மட்டுமல்ல, கேரள நண்பர்கள் சார்பிலும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதில் எனக்குக் கொஞ்சம் உரிமை உண்டு என்பதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வீர்கள்.

அநேகமாக, சகோதர சகோதரிகள் இருக்கிற இடத்திலே கொஞ்சம் "பிரணய கலகம்" என்று சொல்வதுபோல் அங்கத்தினர்களுக்குள் ஒருவருக் கொருவர் வழக்குகள் உண்டாகிறது என்று சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், அதே சமயத்தில் ரத்த பாசத்தினால் அந்த வழக்குகளையெல்லாம் குழந்தைகளிலிருந்து பெரியவர்கள் வரை தீர்த்துக்கொள்கிறோமே தவிர, கோர்ட்டுக்குப் போவது இயற்கைக்கு விரோதம். நடந்தாலும்கூட இயற்கைக்கு விரோதம் என்று ஒத்துக்கொள்கிறோம். அது போல இந்திய மக்களாகிய, தெற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற மக்களாகிய நாம் பிரிகின்ற போது, ஏக குடும்பத்தில் பாகப்பிரிவினை யாகும்போது பிரிகின்ற முறையில், பிரிகின்றோமேயொழிய வேறு அல்ல. அங்கத்தினர்களிடையே சண்டைகள் ஏற்பட்டாலும் சுலபமாகத் தீர்ந்துவிடுகிறது. மொழிவாரி மாகாணம் என்ற தத்துவம் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டு, அது நாட்டுக்கு உகந்தது என்று எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வதினால் இப்போது மொழிவாரியாக மாகாணம் பிரிகிறது. அது நியாயமாக ஏற்படவேண்டியதுதான். ஆனால், சகோதர சகோதரிகள் பாகப்பிரிவினைக்குப் பிறகு எப்படி அவர்களுக்குள் ஒற்றுமை அதிகரிக்குமோ, சிநேகம் அதிகரிக்குமோ அப்படியே பிரியக்கூடிய ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இடையேயும் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. உடன் பிறந்தவர்கள் தோள்வலியா

[Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram Ramachandran]

24th October 1956]

னவர்கள் ஆனவுடன் பிரிவதுபோல, தங்கள் தங்கள் காரியங்களைத் தாங்களே செய்துகொள்வதுபோல, ராஜ்யப் பிரிவினை விஷயமும் நவம்பர் மாத முதல் தேதியிலிருந்து ஏற்படும் என்றே நான் நினைக்கிறேன். மலையாள பாஷைக்கும் தமிழ் பாஷைக்குமுள்ள வேற்றுமை மிகக் குறைவு. அது என்னுடைய பிரத்தியட்ச அனுபவம். தமிழ் பேசினால் மலையாளிகளுக்கு அர்த்தம் ஆகும். மலையாளம் பேசினால் தமிழர் களுக்கு அர்த்தமாகும். இரு கலாசாரமும் ஒன்றே தான். நவம்பர் முதல் தேதியிலிருந்து நாம் பிரிந்துபோனாலும், தனிக்குடித்தனம் நடத்துவதுபோல் தான். தனிக் குடித்தனத்தில் சமையல் தனித்தனியே நடப்பதுபோல் இரு ராஜ்யங்களும் காரியங்களைத் தனித்தனியே செய்யும். தனிக்குடித்தனத்தில் புளிகேசி போன்றவைகளை அவர்கள் செய்து சாப்பிட்டால், நாம் வத்தல் குழம்பும் சாம்பாரும் செய்து சாப்பிடுவோம். சாம்பார் இப்பொழுது எல்லோருக்குமே பொதுவாகப் போய்விட்டது! நாம் எப்படி கூட்டுகிற சமையல் செய்து சாப்பிடுகிறோமோ அதுபோல் அவர்கள் அவர்களுக்குப் பிடித்த சமயலைச் செய்து சாப்பிடுவார்களே தவிர, வேற்றுமை அல்ல. ராஜ்யப் பிரிவினை பிரிகின்ற ராஜ்யங்களிடையே ஒற்றுமையை மேலும் மேலும் வளர்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்குமென்று நான் நம்புகின்றேன். நான் மட்டுமல்ல; என்போல் பலரும் நம்புகிறார்கள்.

எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் ஒருவர், சொன்னதுபோல, இந்த அனுசந்தி யுகத்தில் உலகம் எல்லாம் ஒன்று என்ற எண்ணம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துவருகிறது, உலகம் ஒன்று என்ற எண்ணம் வளருகின்ற இந்தக் காலத்தில் இந்தியாவில் மட்டும் நாம் தனித்தனியாக இயங்க முடியுமா? முடியவே முடியாது. ஆகவே நாம் தனித்தனி ராஜ்யங்களாக இயங்கினாலும் ஒரு உலகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ஒரு தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற முறையிலே நாம் நம்மிடையே சிநேகத்தையும் ஒற்றுமையையும் ஒத்துழைப்பையும் வளர்த்து இந்திய நாட்டை மேன்மை அடையச் செய்வோம். அதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் நவம்பர் முதல் தேதியன்று கிடைக்கப்போகிறது.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களைப்பற்றி எவ்வளவோ பேர்கள் சொல்லியாகிவிட்டது. அவருடைய பெயரிலிருந்து அவர் கேரளத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று இருந்தாலும்கூட அவரைப்போலுள்ளவர்கள் மதராசுக்கும் சொந்தம், மதராஸ் எல்லோருக்கும் சொந்தம். யாரையும் இருக்கக்கூடாது, போகக்கூடாது என்று ஜனநாயக முறையிலோ, தேசிய முறையிலோ சொல்ல முடியாது, உலகத்திலே எந்தப் பகுதியிலும் யாரும் இருக்கலாம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு வரும்போது, சென்னையில் யாரும் இருக்கலாம். கேரளாவிலிருந்தும், தென்கன்னடத்திலிருந்தும், கொள்ளை காலத்திலிருந்தும் வந்திருந்தவர்கள் இந்தச் சபையில் நல்ல ஒரு மலர்ச் சிவையும் உற்சாகத்தையும் உண்டு பண்ணியிருந்தார்கள். ஐந்து வருஷ காலம் நெருங்கி அவர்களுடன் பழகியும் வந்தோம். இப்பொழுது அவர்களை நாம் சந்தோஷமாக வழியனுப்புக்கிறோம். அவர்கள் பிரிந்து சென்று தங்கள் தங்கள் ராஜ்யத்தின் எதிர்க்கால வளர்ச்சிக்கு உழைப்பார்கள். அவர்களுடைய எதிர்காலமும் அவர்களுடைய நாட்டின் எதிர்காலமும் நன்றாக இருக்கும். எல்லா நாடுகளும் சீறும் சிறப்பும் அடைந்து இந்திய நாட்டுக்கு உயர்வைக் கொண்டு வருவோம் என்ற நம்பிக்கையோடு அவர்களுக்கு நாம் விடைகொடுத்து அனுப்புவோம்.

SRI M. CHADAYAN: മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, കഴിഞ്ഞ നൂറു കൊല്ലമായി കണ്ണടക്കാരും നമിപ്പ് നാട്ടുകാരും മലയാളീകളായ മലബാർക്കും ഇവർക്കിടയിൽ വളരെ അറുപത്തായിരം പാവപ്പെട്ടുപോന്നിട്ടുള്ളത്. പല ഘട്ടങ്ങളിലും അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇവ റ്റേറ്ററിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ഏകമതമെന്നും അഭിപ്രായപ്രവൃത്തിയുടെയും കറുപ്പു നാടുകൾക്ക് അനുയോജ്യമായ വിവിധവിധങ്ങളും, കെ

[Sri S. Jayarama Mudaliar] [24th October 1956]

காலத்திலே கேரளத்தில் இருந்தாலும் சரி, தமிழ்நாட்டில் இருந்தாலும் சரி, அவருக்கு மகத்தான பொறுப்புகள் கிடும், வாய்ப்பு அவருக்கு ஏற்படும், அதற்கு அவர் பொருத்தமானவர், எதிர்காலத்தில் அவர் சிலாக்கியமாகவும் பெருமையாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ ஏ. பி. ஷெட்டியைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. நான் சென்னையில் படிக்கிற நேரத்திலே இருந்து ஒரு சட்டசபையிலே தொடர்ச்சியாக அங்கம் வகிக்கின்ற ஒருவர், ஸ்ரீ ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்கள், நம்முடைய சென்னை மாகாணத்தில் மான்டேசு-சேம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தத்திற்குப் பிறகு சட்டசபை துவங்கிய காலத்திலிருந்து மூன்று பேர்கள் தொடர்ச்சியாக சட்டசபை மெம்பர்களாக இருந்துகொண்டே வந்தார்கள். அவர்கள் டாக்டர் சுப்பராயன், ஸ்ரீ கோட்டி ரெட்டி, ஸ்ரீ ஏ. பி. ஷெட்டி ஆகியவர்கள். அவர்களுக்குத் தோல்வி ஏற்படுவதே இல்லை. ஆனால், இப்போது மூன்றாவது ரெண்டிலே ஸ்ரீமான் ஷெட்டி அவர்கள் இருக்கிறார். மூவர்களில் ஒருவர் பார்லிமெண்டுக்குப் போய் அவருடைய மெம்பர் பதவியில் படுக்க வந்துவிட்டது. கொஞ்சம் கொஞ்சம் சிக்கல் வந்தது. ஆனால் ஸ்ரீ ஷெட்டி அவர்கள் 1923-24 இலிருந்து தொடர்ச்சியாக இந்தச் சட்டசபையிலேயே அங்கம் வகித்துவருகிறார்கள். மத்திய பதவியும் அநேகமாக 10, 11 வருஷங்களாக வகித்துவருகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களை நாம் இந்த சட்டசபையிலிருந்து இழக்கிறோம். மொழி வழியாக மாகாணங்கள் ஏற்படுவதையொட்டி அவரவர்கள் தங்களுடைய மொழிவழி ராஜ்யங்களுக்குப் பிரிந்து செல்ல இருக்கின்றார்கள். ஸ்ரீ ஷெட்டி அவர்கள் மைசூருக்கும் சமீபத்தில் சென்று அந்திருக்கிறார்கள். மைசூரைப்பற்றி அவரிடத்திலே நான் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது "அது என்ன ஐயா ஊரா?" என்று சொல்லி மாதிரி அவருடைய பேச்சு இருந்தது. அங்கு போவதற்கே இஷ்டமில்லை என்பதுபோல் அவர் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஏனென்றால் அவ்வளவு தூரம் சென்னை அவரைக் கவர்ந்திருக்கிறது. சென்னையும் அவரும் ஒன்று என்று நினைக்கிற அளவுக்கு மனதைக் கொண்டுவந்து விட்டார்கள். அப்போதிரியான நண்பர்களை யெல்லாம் நாம் பிரிய இருக்கின்றோம். அப்போது அனுப்ப இருக்கின்றோம்.

ஸ்ரீ குட்டிக்கிருஷ்ணன் நாயர் அவர்களைப்பற்றி சிலாக்கியமாக ஸ்ரீ ஷண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அவரிடத்திலே கொஞ்ச காலமாக நெருங்கிப் பழக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அவர் ரொம்ப கொள்கை வாதி என்று நான் நினைக்கிறேன். அதுமாதிரி ரொம்ப தப்பு நடந்தால் ரொம்ப மனது சங்கடப்படுகிறார்கள். அரசியலிலிருந்தே ரிடைவராகப் போவதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். அவர் அப்படிச் செய்யக்கூடாது என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். இம்மாதிரி ஆட்களே கொஞ்சம் பேர்தான் இருக்கிறார்கள். நல்ல ஆட்களே ஜாஸ்தி இல்லை. இவரைப்போன்ற ஆட்கள் இன்னும் கொஞ்ச காலம் அரசியலில் இருந்து நாட்டுக்கு நல்ல சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். கேரளாவில் குளறுபடியான அரசியல் நிலைமை இருப்பதால், அங்கு அவர் அரசியலில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு, சீர்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இந்தச் சட்டசபையில் ஸ்ரீ குருப், ஸ்ரீ கே. பி. மெனன் போன்றவர்களும் அறிவு செறிந்த பிரசங்கங்களை நிகழ்த்திக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய பிரசங்கங்கள் இனி நமக்குக் கிடைக்காமல் போகின்றதே என்று நாம் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. சிக்கலான விஷயங்களிலும் புதுக் கருத்துக்களை அவர்கள் தெரிவித்து வந்தார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட நண்பர்களையெல்லாம் நாம் இழக்க வேண்டியிருந்தாலும்கூட, அவர்கள் தங்கள் சொந்த மாகாலைத் திறகுப் போய் அங்கே பெருமை அளிக்கக் கூடிய நிலைமையிலே சேவை செய்யவேண்டும். பெரும் புகழோடு வாழ வேண்டுமென்று நான் ஈசனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

24th October 1956]

* SRI S. S. KOLKEBAIL: Mr. Speaker, this is the second occasion in the history of this House that partition is taking place and there is parting of Members of this House. This partition is in the nature of a partition in a Mitakshara family. When one of the members of this family wants to go away and when he actually goes away there is shedding of tears. Whether this shedding of tears is genuine or not is for others to say. In 1953, our Andhra friends went away to the Andhra State Assembly. On that occasion, many Tamil friends spoke very eloquently and feelingly in this House. In the very same House, we saw the other day certain feelings expressed about the Andhras on the question of the Madras-Andhra border disputes. That is why I said that our partition represents the partition in a Mitakshara family. Similarly, today, Malabar, South Kanara and Kollegal taluk are being separated from the Madras State. The Members coming from these places are going away. This is a partition in which none of us have any voice as none of us are in the Partition Committee. We hope and trust that the people who sit in the Partition Committee will give our rightful dues without any reservation whatsoever both by way of movables and immovables. Further, I appeal to them not to offer mere lip sympathy. They should show their feeling by concrete action. They should exhibit their goodwill towards us by action. Because, we are leaving here many of our Kannada officers and many of our Kannada people. I have already got some letters. I do not want to place them on the table of the House as it is not good. But, I wish to point out that there is already an 'anti-feeling' generated among many of the officers and between one officer and another. When we leave them here to your care, I hope and trust that you will take care of them and make them feel that they are not second-class citizens. Let them be one among you. Let them feel that they are as good citizens as any other Tamilian here. That is one request which I wish to make on this occasion.

This is a partition which everyone of us wanted. As Mahatma Gandhi said some 30 years ago any scheme of self-Government, however, benevolent and generous it may be, will be nothing if we have no respect for the mother-tongue. The division of India on a linguistic basis is a necessity. Because, if people really want to express their ideas or put forward their grievances without difficulty, they can do so effectively and in the best manner possible only in their own mother-tongue.

MR. SPEAKER: May I inform the hon. Members that these two Resolutions are more of a personal nature? It may therefore not be quite proper to bring in controversial matters regarding linguistic States and so on. I will, therefore, request the hon. Members to take these Resolutions more in a personal light and not discuss matters which may lead us to other controversies.

* SRI S. S. KOLKEBAIL: Sir, I am not saying anything against the spirit of the Resolutions that are before the House.

[Sri S. S. Kolkebaill] [24th October 1956.]

What I meant was that this partition was inevitable. In that connexion I was telling that people can govern in their own mother-tongue more effectively. That has been our experience. Because of the presence of the Members coming from Malabar and South Kanara in this House, the Ministers had to speak in English. Otherwise, they could have spoken more effectively in their mother-tongue, viz., Tamil. Hon. Sri Subramaniam while speaking on the Second Five-Year Plan, had spoken very effectively in Tamil for one hour. He told us, 'Please bear with me for speaking in Tamil. I have to speak in Tamil so that my people may clearly understand what exactly are the details relating to the Second Five-Year Plan'. Speaking in one's own mother-tongue is really good. From that point of view, this partition is not a thing to be regretted.

There is of course one thing which we have to consider. We feel the pangs of separation only recently. Till recently, we never felt it. Because, our association with the Malayalee, Andhra and Tamilian friends is not one of to-day or day before yesterday. It is an association of 150 years or so. As a result of this partition, there will be a sort of break in that association. In the interest of the people at large we thought it necessary. My submission in this connexion is this. Whether we go to Karnataka or Kerala, there will always be a sense of cordiality. Because, we are one, we have got a common Government at the Centre. We will be meeting in some other capacity. Because of the personal respect that we have for each other, we feel sorry that we have to bid good-bye to the Tamilian friends. I thank all the Tamilian friends who have spoken so eloquently about us.

Sir, I also take this opportunity to thank you, Mr. Speaker. You have very justly discharged your duties as Speaker during these ten months. Though you belonged to a particular political party, you have always shown a non-partisan spirit. You have discharged your duties to the satisfaction of not only the party in power but also the Opposition Members. As a Member of this Assembly, I thank you for having treated us very well all these days.

12-20 P.M. Now, during our stay in the present Madras State, we have found that the Legislature Secretariat including the Secretary, Assistant Secretary, Superintendents and clerks have been very, very courteous to us. They gave us all the respect that is due to us. Really I am thankful to them for their services rendered to us including me.

With regard to Hon. Ministers it will be too much to say anything in praise of them to their very face. Really all the Hon. Ministers have been very good and kind. I have got absolutely no complaint whatsoever against them. Of course, as Members of the Opposition, we might have criticised their policies on some occasions but personally we have nothing to complain against the Hon. Ministers. I wish to say that every one of them

24th October 1956] [Sri S. S. Kolkebaill]

is a pink of courtesy. In this connexion, I would like to refer to one matter. Recently we have had many occasions to know what kind of a person Mr. Subramaniam is. But some of us at least were thinking that he was a short-tempered man. That is not the case. He is a pink of courtesy and he gives a very patient hearing whenever we approach him to represent matters of public importance. When we represent a particular matter to him, he not only gives a patient hearing but he also tries his level best to do all that is possible for him to do provided it does not do any injustice to other persons. That is the spirit in which Hon. Ministers have discharged their duties all these years. For that, we must thank all the Hon. Ministers both individually and collectively. Now, Sir, I say 'good-bye' to this State of Madras and wish it and its people all prosperity. Thank you, Sir.

SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 12-22 P.M.
இன்றைய தினம் இந்தச் சட்டசபையில் தலைவராக இருக்கக்கூடிய நீங்களும், அங்கம் வகித்திருக்கக்கூடிய மற்ற நபர்களும், கேரள ராஜ்யம் அமைக்கப் போவதால், பிரிந்துபோகிற காரணத்தால், அவர்களைப் பாராட்டும் பொருட்டு இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது. இதை நான் மனப் பூர்வமாக ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முன்வந்துள்ளேன். ஏற்கனவே பல நண்பர்கள் பேசியுள்ளார்கள். பிரிவாற்றுமை வேதனை தரும் ஒரு விஷயமாகும். ஆனால் பிரிவாற்றுமை நடந்துக்கொண்டுதான் வருகிறது. பெயன் மாணவனாயிருக்கும் காலத்தில், மேல் படிப்பிற்காக அவனை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பும்போது தன்னை ஈன்ற தாய் கண்ணீர் சிந்தும் காட்சி பிரிவாற்றுமைதான். கணவன் வியாபார நிமித்தம் தன் காதலியை விட்டு பிரியும் காலத்தில் நிச்சயம் கண்ணீர் சிந்துவான். அதேமாதிரி நண்பர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பிரியும் காலத்தில் மனம் கலங்கத்தான் செய்யும். இவ்வாறாக பிரிவாற்றுமை உள்ளத்தில் வேதனைத்தரக்கூடியதுதான். எல்லோரையும் ஒன்றாகப் பிணைத்து இந்திய யூனியனில் பரிபூர்ணமாக வளர்ந்துவந்த நிலைமையில், இப்போழுது ஒரு புதிய சூழ்நிலை வேண்டுமென்று நம் நாட்டு மக்கள்பால் மேலோங்கி நின்று அது வெற்றிபெற்று விட்டது. ராஜ்ய நிர்வாகத்தின் காரணமாக நாம் இன்று பிரிக்கிறோம். சென்ற நாளைக் கூண்டுகளைச் சூழ்ந்த நாம் கூடிப்போகிறோம், பல திட்டங்களைப்பற்றி விவாதித்தோம், அப்பிராயம் பரமாறிக்கொண்டோம், இறுதியாக முடிவு எடுத்துக் கொண்டோம். நான்கு வருஷங்கள் செயலாற்றிய பிறகு இன்றைய தினம் தங்கள் தங்கள் சட்டசபையில் செயலாற்றக்கூடிய சகோதரர்களை அனுப்ப வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்ற நிலைமையில்தான் பிரியும் வேதனையை அனுபவிக்கிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் தனித்தனி ராஜ்யமாகச் செயலாற்றும்போது தேசத்தின் நன்மையும், மக்களின் நன்மையும் கருத்தில் கொண்டு, தேசத்தின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கிறோம் என்ற எண்ணத்துடன் செயலாற்ற வேண்டும். நாம் அத்தனை பேரும் பாரதம் என்ற ஒரு தேசத்தின் அங்கங்களாகத்தான் இருக்கிறோம் என்ற நிலையில்தான் பிரிக்கிறோம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நமது தேசிய கவி பாரதி பாடிய பாட்டை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன், "முப்பது கோடி மூகம் உடையான், உயிர் மொய்ப்புற ஒன்று உடையான், இவன் செப்புமொழி பதினெட்டுடையான் எனின் சிந்தனை ஒன்றுடையான்" என இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பற்றி அவர் பாடிய பாட்டை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

பிரிவினை சம்பந்தமாக ஏற்பட்டிருக்கும் மனக்கசப்பை எப்படி மாற்றவேண்டும்? நாம் சகோதரர்களாக, ஓர் உடலின் அங்கங்களாக

[Sri C. Kandasamy] [24th October 1956]

செயலாற்றி வந்தோம், இப்பொழுது பிரிந்துபோகிறோம். நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து வாழ்போகிற காலத்தில் பரஸ்பர உதவி, தேசத்தின் முன்னேற்றம் இவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு இந்தியாவுக்குப் பெருமை தேடவேண்டுமென்ற வகையில் பிரிந்து செல்லவேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரிவினைக்குப் பிறகு நமக்கு இ நக்கும் நான்கு மாத காலத்தில் எதாவது அசெம்பிளி கூட நேர்ந்தால் நமது மலையாள, கன்னட நண்பர்களுடைய இடம் காலியாக இருப்பதைப் பார்க்கும்போது நமக்கு ஆற்றொதுகிய அளிக்கும். நாம் இ வரையில் அபிப்பிராய பேதங்கள் இ நந்த பல விஷயங்களை விவாதித்தோம். சட்டங்கள் இயற்றுவதற்காக பல தத்துவங்களை ஆராய்ந்து சர்ச்சை செய்து சண்டை போட்டோம். நாம் அத்தனை பேரும் இந்திய மக்கள். சட்டங்கள் இ யற்றுவது சம்பந்தமாக நாம் காசாசாரமாக விவாதித்தோம். பாரத நாட்டின் மக்களின் நலனிற்காக அவ்வளவையும் சொன்னோம். வெளிநாடுகள் மதிக்கிற அளவிற்கு நாம் ஒற்றுமையாகவே வாழ்கிறோம். இ போழுது நிர்வாகம் பிரிகிறதாக நாம் கருதவேண்டுமென்பதையே வேறு பிரிவினையாக நாம் கொள்ளக்கூடாது. நாம் பிரிந்த போதிலும் தமிழ் நாட்டில் பல லட்சக்கணக்கான மலையாளிகள் இ டுக்கிறார்கள். அதேமாதிரியாக லட்சக்கணக்கான தமிழர்கள் மலையாளத்தில் இ டுக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. நிர்வாக சௌகரியத்திற்காகத்தான் நாம் பிரிகிறோம் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். வாழ்விலும் தாழ்விலும் மக்களுக்கு பரிபூரணமாக சேவை செய்யோம் என்ற அடிப்படையிலே எண்ணத்துடன் தான் பிரிகிறோம். ஸ்ரீ சிவசண்முகம் பிள்ளை சபாநாயகராக சேவை செய்த பிறகு நீங்கள் இ டு ததை அலங்கரித்தீர்கள். அவரைப் போலவே திறமையாக பணியாற்றினீர்கள். எங்களைப் போன்ற புதிதாக வந்திருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களையும் சிறப்பாக பாபட்சமின்றி நடத்தினீர்கள். உங்களைப் பாராட்டுகிறோம். ஸ்ரீ குருப், ஸ்ரீ கே. பி. மேனன் மாற்றுக்கட்சித் தோழர்களாக இ நந்தபோதிலும் சட்ட நுணுக்கங்களையெல்லாம் பல கட்சி தோழர்கள் தெரிந்துகொள்ளும் அளவிற்குக் கூறி எங்களை மகிழ்வித்தார்கள். இந்த சட்டசபையின் தன்மையை உயர்த்துவதற்கு மிகவும் பாடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். ஸ்ரீ உப்பி சாகிப், முதியவர்கூட, தங்கள் கடமை யாற்றுவதற்குத் தொடர்ச்சியாக சட்டசபையில் உட்கார்ந்து பல விஷயங்களை கவனித்ததற்காக அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

தென் கன்னட ஜில்லாவில் இருந்து வந்திருக்கக்கூடிய ஸ்ரீ பாலிகா, ஸ்ரீ அனந்தபாய் போன்றவர்கள் சட்டசபையின் முன்னேற்றத்திற்காக நடவடிக்கைகளில் அதிகமாகப் பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன். எங்களுடைய கட்சித் தோழர்கள் ஸ்ரீ டி. லி. நாராயணன் நம்பியார், ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன் அவர்களும் மதுரமான மலையாளப் பேச்சுகளை பேசி நம்மை மகிழ்ச்சி அடையச் செய்தார்கள்.

இந்த நாட்டின் விடுதலைக்காக ஏகாதிபத்திய போராட்ட வளர்ச்சியின் போது ஏற்பட்ட ஒற்றுமையின் பாரம்பரியம் ராஜ்யப் பிரிவினைக்குப் பிறகும் உருக்குலையாமல் மேலும் மேலும் ஒற்றுமை பலப்படும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அந்தக்காலத்திலே பாரதியார் "சிந்து நதியின் மிசை நிலவினிலே, சேர நன்னாட்டினம் பெண்களுடனே, சுந்தரத் தெலுங்கினில் பாட்டிசைத்து, தோணிகள் ஓட்டி விளையாடி வருவோம்" என்று பாடியிருக்கிறார். இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே ஒரு தமிழன் பாரத நாட்டின் ஒற்றுமைப்பற்றி பாடியிருக்கிறார். இன்னும் பல தோழர்கள் சட்டசபையில் நடவடிக்கைகளில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் நம்மைப் போலவே நாடு முன்னேற்ற வேண்டுமென்று உழைக்கிறார்கள். இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நிதியும் நியாயமும் வழங்க உழைக்கப்போகிறார்கள். அவர்கள் அந்தந்த ராஜ்யங்களிலுள்ள சென்று நமக்கும் அவ்வப்போது வழிகாட்டியாகவும் இருப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு பிரிந்துபோகக்கூடிய அவர்களுக்கு எங்கள்

24th October 1956] [Sri C. Kandasamy]

மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்துவிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Mr. Speaker, Sir, as has been pointed out by some Members, it is high time we give up discussing about the merits and demerits of the States Reorganization as it would amount to questioning the very wisdom of the great leaders of our country who have been responsible for the division of the country on linguistic basis. In some parts of the country, as a direct consequence of the States reorganization proposals, rioting and police firing took place. But such things did not happen in the South. It shows the great spirit of toleration exhibited by the people in the South, especially by the Tamilians. 12-30 p.m.

On 1st November 1956, we will be parting from some Members of the House who have been with us all these four and half years, and who have participated in the deliberations of this House. Soon, we will be missing the musical notes caused by speeches of Malayalee Members. Soon we will be missing the veteran legislator Sri Uppi Sahib, Leader of the Muslim League Party. Soon we will be missing a large number of Communist Party members. But we will not be missing their goodwill and best wishes. I hope they would also not miss our goodwill and best wishes. To-day, in the order paper, not less than 13 questions were put regarding the removal of some reference books or removal of fishing apparatus or some such thing, but fortunately they were all not pressed. It is very painful to note that such questions have been put. Even after 1st November 1956, on going home and settling themselves in the Kerala State, if they find any such thing missing, certainly they can write to our Government, and we would recommend to the Government to return them back. With this assurance, let there be mutual cordiality and mutual best wishes on either side. Some references were made about Sri Kuttikrishna Nair. Once, he was asked to participate in the Silver Jubilee celebrations at Thiruvirupur, and then I was able to observe him at close quarters. I was impressed by his simplicity. He was very simple in his thoughts, acts and outlook. So far as the Hon. Sri A. B. Shetty is concerned, I can boldly say without fear of contradiction that he is a monumental example of territorial representation in the Cabinet and it is said that he has been largely responsible for the improvement of backward areas in South Kanara district. We should really appreciate for all the interest he has taken in developing his constituency and his district. So far as you are concerned, Sir, you are more a Tamilian than a Malayalee, and such a sentiment has been observed by many Members. Recently you visited the United Kingdom and you had been to the Mother of Parliaments. You had gained some experience and on return from the United Kingdom, you introduced some changes in the procedures adopted here. Unfortunately, you would be leaving us soon and we would not be able to enjoy fully the results of your experience gained in the

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [24th October 1956]

United Kingdom. The hon. Member Sri Shanmugam stated that there was every likelihood of your coming back to this Assembly again. I wish you, Sir, to come back to this House and occupy the same exalted office once again.

Some hon. Members referred to the question of language, formation of Dravidastan, etc. All along Members from Malabar and South Kanara districts were in the East Coast and now they are going to the West Coast. The sun rises in the east and sets in the west. Again it comes and rises in the east with the same brilliance and splendour. So also, Members who now go to the West Coast may again come back to the East Coast and join us. Recently I referred to the 'Indian History' written by the eminent historian, Vincent Smith. Under the Asoka Rule, he had published a map of the country as in 323 B.C. In that map, I do not find any such thing as the Kerala Kingdom. The territory now occupied by the people speaking Malayalam is known as 'Chera Kingdom', and Cheraman Peruman, a Tamil king, ruled this part of the country. There are many sculptures erected during his rule. In the Saivite literature also, mention has been made about these facts. We do not know under what circumstances these territories came to be known as Kerala or Malayalam areas. But one thing is quite certain. For the first time, after 1st November 1956, the Kerala Kingdom or the Kerala State will be marked on the map of the country. In between 323 B.C. and 1st November 1956, we do not know much about the history of this area. But we all know that there is much unity and affinity between the peoples of the Malayalam and Tamil areas in respect of language, manners and customs. Another thing also, I wish to mention now. Somehow or other there is some sort of frustration in the minds of the Tamilians that they were greatly handicapped all along by the presence of others. After 1st November 1956, there is great scope for the establishment of the traditions and culture of Tamilnad and I wish both the Malayalees and Kanarese a good future and prosperity. With these few words, I bid farewell to all the forty-one Members who will be leaving us.

* SRI V. R. NAGARAJAN: Mr. Speaker, Sir, to-day we are called upon to speak on a solemn and unique occasion as has been pointed out by several hon. Members. It is really sad that some Members of the House have to leave us after 1st November 1956. During the past 4½ years, this Assembly has had a very chequered career. What was once a very large Assembly has now dwindled into a small one representing only the residuary Tamil areas. Looking back at the changes that have happened, I am tempted to think that we have for some reasons or other lost our composite identity and that we have split ourselves into so many groups for the sake of forming States on a linguistic basis. I do not wish to dwell much on this topic, but I would like to say that formation of States on a linguistic basis or any other basis would not be compatible with

24th October 1956] [Sri V. R. Nagarajan]

the unitary type of Government at the Centre. We are having at the Centre a unitary type of Government and not a federal type of Government and the Central Government have full control over every part of the country. Whether we form States on linguistic basis or on any other basis, it does not matter. What is required is that the economic condition of the people should be bettered. Looked at from that aspect, I consider no useful purpose will be served if we are going to form States on linguistic basis or on any other basis. What is more necessary and essential for our country at this juncture is that we must develop each and every part of India. For that purpose, we have to tackle economic problems. The economic problems can be tackled by composite States. Instead of living in small groups and cliques—now we want to avoid splitting up ourselves—it is better to live as a large and happy family. I will not subscribe to the view that happiness will be found if we live in small units. If we live as a larger family, it would be better for the country's sake.

Now, I shall refer to the way in which our Assembly has come down from its eminent position. First, it was the partition which gave rise to the formation of the Andhra State and that virtually dismantled our huge Assembly. When our Andhra friends left this Assembly, we had lost some of our very near and dear friends. We had eminent stalwarts like Sri T. Prakasam and Sri Tenneti Viswanatham. They were our erstwhile colleagues who functioned here in a very conspicuous manner, adding to the glory, the dignity and the eminence of this House.

Then came certain other vicissitudes and there was a turn of fortune. The parties divided themselves. The Tamil Nad Toilers' Party joined hands with the Congress. That, I consider, was an incident of considerable importance in the formation of political alliances and parties in this State. This also considerably weakened the Opposition and strengthened the hands of the Congress. The reason why I am mentioning all this is this. Nowadays, great men are stating that in this country there is not a very strong and organized opposition for the ruling party. The ruling party has gained in its strength every moment with the result that we have got more or less a steam roller majority. Such a majority may, for the time being, appear to be very useful. But the apprehension felt by thinking leaders is that it would only degenerate into autocracy. If we are to avoid that and if we care for the interests of our country, it would be well if we find a strong opposition party as early as possible. My own internal fear is whether if we divide ourselves into so many groups, it will be possible to build up a strong and healthy opposition. I hope that one day we will all unite together into a larger State so that we may govern our country in a better way and that these separatist feelings will disappear soon.

It will be my duty, like my other hon. Colleagues in this House, to pay my humble and sincere tribute to you, Sir, as the Speaker

[Sri V. R. Nagarajan] [24th October 1956]

of this House. During your tenure of office as Speaker, you have really endeared yourself to us by your kindness and solicitude for every hon. Member and by your nice rulings and strict observance of decorum. Personally, I am grateful to you for all the kindness that I had always in your hands. Never, at any moment, I have received a reply of 'no' from you. I wish you, Sir, a bright and prosperous career at the new place to which you are going, though it would be a sad thing for you to leave us and this place. I know you have been and you are still an esteemed Member of the Madras Bar, belonging, as I do, to that profession. I have my own admiration and respect for you and I feel very much that you are leaving us. A year ago, when you were setting here as my neighbour—that was the time just before Sri Sivashanmugham Pillai left us—I felt sorry for your having left that place. But the next moment I really welcomed that, because you had gone to occupy an elevated place, a place which is situated at a higher level than these chairs and tables. (Laughter.) But now it is really regrettable that you are leaving us wholesale. I am not saying all this as a mere formality but out of deep conviction. On behalf of my Tamil brethren, I convey to you our sincere and inward feelings.

Now I have to say something about our ex-Minister (Sri K. P. Kuttikrishnan Nair) and the Minister who is functioning now (the Hon. Sri A. B. Shetty) and who will be functioning as a Minister till the 31st October. Both of them are my good friends. I can speak as a result of a certain amount of close acquaintance about all our friends, Ministers and others in this House. Hon. Members are aware that I have been a Leftist Member of this House for some time and fortunately or unfortunately—I consider it a fortune only—I have joined the other side and have become a Rightist. During this process I have come across with a lot of friends belonging to all sections of the House—Malayalees, Tamils and Kannadigas—and I have enjoyed their confidence and trust, though politically it may be considered that we of the ex-Toolers party are a little bit unreliable owing to the crossing of the floor.

All these years, under the guidance of our previous Speaker who left us and who was himself a glorious Speaker and now under your able guidance, we have lived as a very happy family in this House. Now we are going to part and that is a thing which I cannot adequately express. But all our good wishes go to all the parting Members and to the Ministers who are leaving us.

Something was said personally about the two Ministers. I would also like to add a little bit to that. Sri K. P. Kuttikrishnan Nair is a very simple man. He is a very courteous friend too. Of course, he lacks the ministerial look. We all like him for his simplicity and we are sorry that he is leaving us. The Hon. Sri A. B. Shetty, our Health Minister, is always smiling. He is a

24th October 1956] [Sri V. R. Nagarajan]

Minister who would like to have some private fun and have some jokes with us in private conversation. We will be sadly missing him hereafter.

Now, I would like to convey to our Hon. the Finance Minister, who is sitting on the Treasury Bench as the representative of the Government, that this Government, both during the time of Rajaji and under the able and expert guidance of Sri Kamaraj Nadar who followed him as his successor, are carrying on the administration in a very efficient manner. I am sure that the people of this State will be grateful to both the leaders. We have a great Assembly with efficient Speakers and we have an efficient Government which works for the benefit of the people and we in this part of the country are really glad that we have a benign Government. I pay my sincere tributes so that our Finance Minister may have them on his side. I once again express my wish that you, Sir, and the Members who are leaving us would be having a nice time and we will take the opportunity to visit your Assembly and I am sure you will get us some tickets for getting into that Assembly. (Laughter.)

*SRI AR. A. RM. CHOCKALINGAM CHETTIAR: கனம் சபா 12-4: நாயகர் அவர்களே, கனம் நிதிமந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் P.M. பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது புராண இதிகாசங்களிலெல்லாம் உலகத்திலுள்ள மக்கள் எல்லாம் ஒன்றாக பாவிக்கவேண்டுமென்று பல சிறந்த காவியங்கள், நூல்கள் இயற்றியிருக்கிறார்கள். “உலகம் யாவையும் தாம் உளவாக்கலும், நிலைபெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங் ஸ! அலகிலா வினையாட்டுடையான் எவன், அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களை”, “உலகெல்லாம் உணர்ந்து ஒதற்கரியவன், நிலஉலாவிய நிர்மலவேனியன், அலகில் சோதியன் அம்பலத்திலாடுவான் மலர் சிலம்படி வாழ்த்து வணங்குவாம்” என்ற பாக்களிலிருந்து இந்த உலகத்தையும், உலகத்திலுள்ள மக்களையும் சமமாக கருதுகிறார்கள் என்பது புலனாகும். இதில் தமிழ் நாடு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. இந்த முறையில் தான் இன்றைய தினம் நமது நேருஜி உலகமெல்லாம் சமாதானமாக வாழ்வதற்கு வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்திலுள்ள பல பையன்கள் தனித்து வாழவேண்டுமென்று விரும்பும்போது, அதன் தலைவன் விட்டுக்கொடுத்துதான் ஆகவேண்டும். அதுபோலதான் ஆந்திரா சர்க்காரர்கள் பிரிந்து செல்லவேண்டுமென்று சொன்னபொழுது, அவர்களை நாம் சந்தோஷமாக வழி அனுப்பினாலும்கூட, பிரிவினால் ஏற்படும் வருத்தத்தை நாம் அன்று தெரிவித்துக்கொண்டோம். ஆனால், நான் கேள்விப்பட்ட வரையில் ஆந்திரா சர்க்காரர்கள் பிரிந்த பிறகு மிக நன்றாக முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறார்கள். அதைக்கேட்டு நான் மகிழ்வது உண்டு. அதுபோலவே இன்றைய தினம் நம்மை விட்டு பிரிந்து போகும் மலபார் கன்டை சர்க்காரர்கள் அவரவர் களுடைய ராஜ்யங்களை திறமையாக நடத்தி முன்னேறி கொண்டுவருவார்கள் என்ற எண்ணம் எனக்கு நிச்சயமாக உண்டு. நான் அவர்களோடு பல ஆண்டுகள் பழகியிருக்கிறேன். அவர்களுடைய திறமையையும் நேர்மையையும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. அவர்களுடைய நேர்மைக்கு அவர்களுடைய பிடிவாதம் மிக அதிகமாக இருக்கும். அந்த முறையிலே தான் நான் அவர்கள் சில சமயங்களில் பிடிவாதமாக மலையாள பாஷையில் பேசுகிறார்கள் என்று நினைப்பதுண்டு. அவர்கள் சிறு ராஜ்யமாக அமைந்து பிரிந்து சென்றபோதிலும்கூட, அவர்கள் அதிக உழைக்கும் மனப்பான்மையுடைய சர்க்காரர்களாக இருப்பதால் நிச்சயமாக நன்றாக வாழ்ந்து முன்னேறுவார்கள் என்ற சந்தோஷத்தினால் நாம் அவர்களை வழியனுப்ப இப்பொழுது முன்வந்திருக்கிறோம்.

[Sri AR. A. RM. Chockalingam Chettiar] [24th October 1956]

பம்பையார் போன்ற பெரிய நதிகளின் தண்ணீரை நம் தமிழ் மாகாணத்திற்கு கொண்டுவருவதற்கு முன்பு அவர்கள் சம்மதிக்காமல் இருந்தபோதிலும்கூட, பிரிந்த பிறகு அவர்கள் நிச்சயமாக சம்மதிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், பிரிந்த பிறகு ஒற்றுமை பலப்படுவது உலக இயற்கை. எல்லா சூழ்நிலைகளில் கூட எனது சகோதரன் மகன் என்னெனினும் பிரிந்தபிறகு இன்றைய தினம் அதிக் ஒற்றுமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போல் நுட்பமாக நாம் பல சூழ்நிலைகளிலே கண்டிருக்கிறோம். வானம் பொழியுது. பூமி விஷயது என்று தமிழ் நாட்டு வீரன் கட்டப்பொம்மன் வெள்ளையனிடம் சொல்லாதாக நாம் சரித்திரத்திலே காண்கிறோம். உலகத்திலே வானம் பொழியுது, பூமி விஷயது, ஆதலால் உலகம் பொது உடையதாக நிலவவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை. அதற்கு, பல பெரிய நாடுகளெல்லாம் இன்றைய தினம் சேவை செய்கின்றன. நமது இந்தியாவும்கூட சோஷலிஸ்டு சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்குப் பாடுபடுகிறது. உலகமக்கள் எல்லோரும் உணவு விஷயத்திலும் வாழ்க்கை விஷயத்திலும் முன்னேற்றம் காணவேண்டும். அந்த முறையிலே பிரிந்து செல்பவர்கள் நிச்சயமாக நன்றாக முன்னேறுவார்கள் என்ற எண்ணத்தில் அவர்களை சந்திராஷ்டமாக வழி அனுப்ப உங்களுடைய நாணம் சில வார்த்தைகள் கூற எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் மிகப் பொறுமையும் ஆற்றித் தருந்தும் உடையவர் என்று பலர் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. அதுபோல ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்முட்டி நாயர் மந்திரியாக இருந்து மிக நன்றாகப் பொறுமையாகத் திறமையுடன் நிர்வாகம் நடத்தியதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். முந்திய மந்திரி சபையில் ஸ்ரீ மாதவ மேனன் அவர்கள் மந்திரியாக இருந்து நன்றாக வேலை செய்ததையும் நாம் கண்டிருக்கிறோம். அதுபோலவே ஸ்ரீ கே. பி. மேனன், ஸ்ரீ குருப் போன்ற எதிர்க்கட்சியிலுள்ள நூலவர்கள் பல சத்தர்ப்பங்களில் திறமையுடன் நியாயத்தை எடுத்துப்பேசியதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆகையால் பிரிந்த பிறகும் அவர்கள் சகோதர பாகுபாடு இல்லாமல் தண்ணீர் விஷயத்தில் நடந்து கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். உலகத்துக்கெல்லாம் தண்ணீர் பொதுவாக இருக்கவேண்டும் என்று நமது லீன் கட்டபொம்மன் சொல்லியிருக்கிறான். அதை மனதில் கொண்டு, அதிகப்படியாக கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீர் வீணாகக் கடலில் வீழ்வதற்குப் பதிலாக அந்தத் தண்ணீரை தமிழ் நாட்டுக்குக் கொடுத்து அவர்கள் சகோதர பாவத்தைப் பல்படுத்தி வார்கள் என்று நம்புகிறேன். உலக நாடுகளோடு சமத்துவமாக வாழ எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு பிரிந்து செல்பவர்களுக்கு என்னுடைய வாழ்த்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

12-55 * SRI C. H. KANARAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, എത്ര സന്തോഷത്തോടുകൂടി
P.m. യുള്ള വേൾ പാടയാലും വേൾ വട്ടക്കരമ്പേരും കറച്ചു വേണമെന്നു ഉണ്ടാവുക എന്ന ചെറിയ
ഒരു അസംസ്കൃതിയെ എന്റെ അനുഭവപരണനായാണ് ഇത് പറയാൻ എന്ന പ്രേരിപ്പി
ക്കുന്നത്. ആൻ മലയാളത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കാൻ
സാധിക്കുന്നില്ലെല്ലോ എന്ന് പലപ്പോഴും ഞാൻ വ്യസനിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നല്ലാതെ മറ്റു
നേകപേരാണ്. സഖാജി കത്തൻ തുടങ്ങി മലയാളത്തെ സംസാരിക്കാൻ സാധിക്കു
മെന്നുള്ള പാരം ഉണ്ട്. ആങ്ങൾ പറയുന്നത് മറുത്തുവെക്കുക മനസ്സിലാക്കാൻ
സാധിക്കുന്നില്ലെല്ലോ എന്ന വ്യസനം ഞങ്ങൾക്ക് വളരെക്കാലമായിട്ടുണ്ട്. ഇന്നു കേരള
ത്തിൽ രൂപീകരിക്കുന്ന പുതിയ അസംസ്കൃതിയിൽ മലയാളത്തിൽ സംസാരിക്കാൻ എല്ലാ
വരും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു നിഷ്കർഷയോടുകൂടി എന്തൊക്കെയാകാം വാസ്തവ
ത്തിൽ ആങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷ് വേഴ്സുള്ള മറ്റുള്ള
കൊണ്ടല്ല ഞാനിതു പറയുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷ് അറിയുന്നവർക്കെന്നെയും മാതൃഭാഷ
കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവരോടെ ഇംഗ്ലീഷ് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല.

24th October 1956] [Sri C. H. Kanaran]

നിയമ സഭയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പരിചയമൊന്നുമില്ലാത്തവരാണ് ഞങ്ങളിൽ പലരും. ഈ മദ്രാസ് അസംബ്ലിയിലെ കഴിഞ്ഞ നാലര കൊല്ലക്കാലം തന്നെ പ്രവർത്തനപഥമായി ഞങ്ങൾക്ക് പലതും ഹരിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പലവിധത്തിലുള്ള അനുഭവങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു ശക്തിയുള്ള എതിർപക്ഷമെന്ന നിലയുണ്ട് ആരംഭ കാലത്തു ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിലും അതു ക്രമേണ ആസ്വ വിഭജനത്തിന്റെ ഫലമായും മറ്റും ചെറുതായി ചെറുതായി വരുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു നിസ്തയകരമായ സഹ്യംബലം ഇന്ന് ഇവിടത്തെ എതിർ പക്ഷത്തിനിലെ നതു ശരിയാണ്. എങ്കിലും ഒരു ജനാധിപത്യ എതിർ പക്ഷത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയേറിയ ജാഗ്രതയോടുകൂടി നിയമ സഭയിലെ പ്രവർത്തനംകൊണ്ടു രാജ്യത്തിന് ചിലതെല്ലാം നേടിക്കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന വിശ്വാസംകണവാനാണ് ഞാൻ. അങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ യേറേയും ഞങ്ങളുടെ നിർബ്ബതത്തിന്റെയും ഫലമായി ചില നല്ല കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനകംകൊണ്ടു അംഗീകരിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും ഈ അവസരത്തിൽ കൂടുതൽ പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

[illegible]

ഈ അവാസരത്തിൽ ഒരു സംഗതിക്കൂടെ പറയാനുണ്ട് . ഈ പുനസ്സംഘടനയെല്ലാം കഴിഞ്ഞാലും എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളോട് ചിരിക്കുന്ന ചെയ്യും. ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുണ്ട്. ഭാഷാ സംസ്ഥാനങ്ങൾ വന്ന തുടക്കം ഈ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ ഇല്ലാത്തവമെന്ന് അത്മമിഷ്. കേരളത്തിൽ ധാരാളം രാമിഴ് ന്നുണ്ട്. മലേഷ്യയിൽ ധാരാളം മലയാളികളുണ്ട്. കണ്ണാടകകാര്യമുണ്ട്, മറ്റു ഭാഷാക്കാരും ഉണ്ട്. അപ്പോഴൊക്കെ മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഭാഷാ ന്യൂനപക്ഷക്കാരെപ്പറ്റും. ഈ ന്യൂനപക്ഷ ഭാഷാക്കാരെ രാഷ്ട്രവൃത്തം സംരക്ഷിക്കുകയെന്നുള്ളത് തീർച്ചയായിട്ടും അതല്ല സ്റ്റേറ്റുകളിലെ ഭരണകർത്താക്കളുടെ കടമയാണ്. കേരളത്തിൽ ശേഷിക്കുന്ന ന്യൂന പക്ഷങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രവൃത്തം സംരക്ഷിക്കേണ്ട കടമ മലയാളികളായ ആരെക്കണ്ടെന്ന് എങ്ങനും പിശ്ചിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പോഴൊക്കെതന്നെ രാമിഴ് ന്നുടിലും കണ്ണാടകത്തിലും ശേഷിക്കുന്ന ന്യൂനപക്ഷക്കാരെ രാഷ്ട്രവൃത്തം അതായത് സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ഭൂരിപക്ഷ ത്തിന്റെയും ഭരണകർത്താക്കളുടെയും കൈയിൽ സുരക്ഷിതമായിരിക്കുമെന്ന് വ്യാഖ്യാനം ഉറപ്പുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ദ്രവ്യവിശ്വാസത്തോടെയാണ് ആരെക്കും വിട്ടുപിരിയുന്നതു്. വിട്ടുപിരിയുന്നതിൽ വ്യസനമുണ്ടെങ്കിലും ഈ ചോദ്യം നമ്മുടെയെല്ലാം പൊതു ഗുണത്തിനുവേണ്ടിയാണെന്നോക്കുമ്പോൾ സന്തോഷത്തിനും വകയുണ്ട്.

[Sri C. H. Kanaran] [24th October 1956]

ഒരു കാര്യം കൂടെ പറയാനുണ്ട്. അതു അങ്ങയെക്കുറിച്ചുതന്നെയാണ്. എന്റെ നിയമസഭ സ്പീക്കറെ അഭിനന്ദിക്കാൻ കിറച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. മലയാളികളായ ആങ്ങൾ മലയാളിയായ സ്പീക്കറെ അഭിനന്ദിക്കുവാൻ നാം തമ്മിൽ തമ്മിൽ അഭിനന്ദിക്കുകയാണെന്ന് തോന്നിപ്പോകാം. അതുകൊണ്ട് ആൻ കൂടുതലൊന്നും പറയാനുളളുകുന്നില്ല. സ്പീക്കർ എന്ന നിയമസഭ ശ്രീ ഗോപാലമേനോൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടമകൾ ശരിക്കു നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് ഒരാൾ പറയുക മാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആൻ അവസാനിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again tomorrow at 9 a.m.

The House then adjourned.

VIII.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

179. *Appropriation Accounts for the year 1954-55 and the Audit Report for 1956.*

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 25th October 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Sanction to open high schools in Ponnani taluk, Malabar district

* 339 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the names of the high schools in the Ponnani taluk of Malabar district for opening of which sanction was sought for during the current academic year;

(b) the names of the high schools for which sanction was given;

(c) the recommendation of the department in each case; and

(d) the terms for depositing security, etc., in respect of each of the schools sanctioned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) to (d) A statement * furnishing the information asked for is laid on the table of the House.

Parakkatu Bridge in North Malabar

* 340 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Parakkatu bridge in Kuttoor amsam, Payyanur firka, North Malabar, had been swept away by the recent floods in Malabar; and

(b) if so, whether the Government propose to reconstruct the bridge?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) Yes, Sir.

Scheme for the construction of Kudapatti Reservoir

* 341 Q.—MR. SPEAKER : As the hon. Member Sri K. Aranganathan is not present, the question and answer will be printed in the proceedings.

(The question was put and answered after Starred question No. 347-C.)

* 342 & * 343 Q.—SRI M. NARAYANA KUNRUP : I do not put the questions.

[25th October 1956]

Sea erosion in Beypore

* 344 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the extent of damage caused to property by sea erosions at Beypore in Malabar district in the months of May and June 1956;

(b) the preventive measures taken by the Government to stop such erosions; and

(c) the relief given by the Government to the homeless victims and the other people affected by the erosions?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) About 65 coconut trees standing on Government poramboke and unsurveyed foreshore lands were washed away. One house was pulled down by its occupants when the sea was advancing.

(b) No preventive measures are possible unless crores of rupees are spent on dumping huge concrete blocks year after year and when they are well settled, a sea dyke to break the waves can be put up. This is considered not worthwhile.

(c) Grant is generally given from the State funds for the reconstruction of houses which are pulled down on account of the advance of the sea.

Houses for the P.W.D. garden workers, Government Estate, Mount Road, Madras

* 345 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have sanctioned Rs. 39,000 for constructing houses for the Public Works Department garden workers in the Government Estate, Mount Road, Madras; and

(b) if so, at what stage the work stands now?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) Yes, Sir.

(b) The estimate for the work is under revision and the work will be taken up after the estimate is technically sanctioned, tenders are called for and a contractor is settled. The work is expected to be completed within a period of nine months from the date of handing over of the site to the contractor. Special steps will be taken for executing the work as expeditiously as possible.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister whether the Government have received any memorandum in this connexion and also regarding the grievances of the estate workers and, if received, what action the Government propose to take?

25th October 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I have no knowledge of any representation having been made.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know how many persons are intended to be housed in the estate?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The proposal is to construct about 59 huts. The original estimate was for Rs. 32,000. The estimate was altered and raised to Rs. 39,000 and it is proposed to construct the huts with tiled roof.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, arising out of the answer given by the Hon. Minister, I would like to know whether in each of the houses constructed only one family will be housed or a number of families will be housed? 9-10 a.m.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : A hut is supposed to house only one family.

SRI M. PALANIYANDI : இம்மாதிரி அரசாங்கத்தின் வேலைகளை யெல்லாம் ரிவிஷன் பண்ணவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னதாக சிமெண்ட் உயர்ந்த பட்சம் ரூ. 87-க்குத்தான் விற்ப்பை. மத்திய அரசாங்கம் அதை எடுத்துக் கொண்ட பிறகு அதன் விலை ரூ. 102-க்கு உயர்ந்து ரூ. 15 அதிகமாக விற்கப்படுகிறது. இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஆயிரக்கணக்கான டன் சிமெண்ட் வேண்டியதாக இருந்தும் கூட இவர்கள் அதிகமாக பணம் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அதுதான் இந்த வேலைகளின் ரிவிஷனுக்குக் காரணமா? மராமத்து இலாகா சம்பந்தமான வேலைகளினால் இந்த ரிவிஷன் காரணமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : உடனடியாக அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. வேலைகளை ரிவிஷன் பண்ணுவதற்கு அதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

Supply of electric energy in the Tiruvallur Municipal area

* 346 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri K. Vinayakam) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that electric energy is supplied for twenty hours in a day in Kadambathur area in Tiruvallur taluk, Chingleput district, whereas it is only for ten hours in a day in the Tiruvallur Municipal area; and

(b) whether it is a fact that on receipt of a petition on 17th May 1956, the supply period has been raised from ten hours to fifteen hours in the Tiruvallur Municipal area?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) & (b) During the last power cut period beginning from 1st April 1956, the restriction of grouping of agricultural and other rural L.T. power loads into two batches and affording supply to each batch for 10 hours in the day was enforced in hydro-electric

[25th October 1956]

areas including the area in Chingleput district receiving Mettur power. On a representation from the agriculturists of Kadambathur area on 2nd April 1956, instructions were issued to restore the supply for agricultural consumers in that area to 20 hours a day to save the standing crops and this was given effect to from 4th April 1956. On a similar representation from the agriculturists of the Tiruvallur area on 17th May 1956, supply to that area was increased to 15 hours a day with effect from 18th May 1956, keeping in view the deteriorated power position existing then and also the requirement of the agriculturists. The above restriction is not now in force either in Kadambathur area or in the Tiruvallur Municipal area.

SRI M. KALYANASUNDARAM: The Hon. Minister was telling that the number of hours had been increased. May I know, Sir, what portion of the increase falls during day and what portion falls during the night? I hear complaints often that the number of hours is more during the nights, which is quite useless for the agriculturists.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: I have no information on this point. This is a general question. If a separate question is put, I shall answer. The question under reference concerns two areas in which there was an increase. We reduced the hours in all places to ten hours. Wherever there was a representation from the people, and we could also afford an increase, taking into consideration the serious condition of the crops, we relaxed the restriction to a certain extent. That is why in one place we increased the number of hours to 20. Afterwards people from another area came and made representations to the Government. At that time, the position in the hydel reservoirs had deteriorated. So we increased the number to 15 hours. I have not got information with reference to the number of hours during the day and during the night. Invariably the increase is given during the nights, I am told.

Schemes for developing water ways

* 347 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have cancelled the schemes sanctioned for the Second Five-Year Plan costing about one crore of rupees, for developing communications through rivers, canals, etc., for the benefit of commerce and trade in Malabar; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) & (b) The hon. Member presumably refers to the Preliminary Draft Proposals for the Second Five-Year Plan of the State in which a scheme for excavating a connecting canal between Badagara and Azhikkal at a cost of Rs. 75 lakhs was included. In

25th October 1956]

the revised proposals sent to the Government of India, this scheme has been excluded from the Plan in view of the need for restricting expenditure to the limit of the resources available.

Tapioca industry

* 347-A Q.—SRI K. T. RAJU (on behalf of Sri N. K. Palanisamy): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Director of Agriculture has submitted any proposals during 1956 for the development of tapioca industry in this State; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The answer is in the negative.

(b) Does not arise.

Exemption from sales tax

* 347-B Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI (on behalf of Sri N. K. Palanisamy): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Centre during 1956 suggesting that essential articles of food, etc., in the State may be exempted from sales tax;

(b) if so, the action taken by this Government thereon;

(c) whether the Retail Merchants' Association, Madras, has made a representation to the Government during September 1956 requesting that a committee may be appointed to enquire into the grievances of the dealers in regard to the collection of sales tax by the Government; and

(d) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No.

(b) Does not arise.

(c) Yes.

(d) No action was considered necessary as the Government of India have under consideration a proposal to appoint a committee to study the working of Sales Tax Acts in the States.

Turnover of dealers for registration

* 347-C Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI (on behalf of Sri N. K. Palanisamy): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Retail Merchants' Association, Madras, has made a representation to the Government during September 1956 that the turnover for registration may be increased from Rs. 7,500 to Rs. 10,000 and that the taxable turnover may be increased from Rs. 10,000 to Rs. 30,000?

[25th October 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Madras Retail Merchants' Association, Madras, has submitted a petition, dated 1st September 1956, requesting among other things that the turnover for registration of a dealer be increased from Rs. 7,500 to Rs. 12,000 and that the taxable turnover be raised from Rs. 10,000 to Rs. 30,000.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Has any action been taken on the memorandum?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No action has been taken in view of the fact that the Taxation Enquiry Commission had stated that the turnover amount should be reduced to rupees 5,000.

Scheme for the construction of Kudupatti reservoir

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri K. Aranganathan was not present when his question (No. 341) was called. He desires to put his question now. He will put the question now.

SRI K. ARANGANATHAN : I put the question, Sir.

* 341 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have received any scheme from the Chief Engineer to construct Kudupatti reservoir at Sevalapuri across Sankaraparani river—Gingee taluk, South Arcot district?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Yes. We received a scheme from the Chief Engineer (Irrigation) in February 1949. After examination the scheme was deferred. The question of taking up the scheme is again being considered now.

SRI K. ARANGANATHAN : In this connexion I would like the Hon. Minister to consider all the various points. The construction of the Vidur reservoir has been included in the Second Five-Year Plan to irrigate Tindivanam taluk. The original scheme is to construct the Kudupatti reservoir in Gingee taluk to irrigate Tindivanam taluk. A Division was created for this purpose and the Division has so worked as to irrigate Tindivanam taluk from the reservoir in Gingee taluk. Gingee taluk is a backward and dry high level area. There are no rivers except Sankaraparani and Tondiyar—a rivulet. Therefore any reservoir to be constructed in Gingee should be useful only to Gingee taluk. Vidur reservoir will irrigate Tindivanam taluk. Even the original Krishna-Pennar scheme is only to irrigate Tindivanam taluk and not Gingee taluk. As such I request the Hon. Minister to consider all these and make the necessary arrangements for the construction of a reservoir in Gingee taluk to irrigate Gingee taluk alone. Otherwise, it would be a great injustice done to Gingee taluk.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Off-hand I cannot answer the question. This question no doubt is slightly complicated by the fact of having to provide

[25th October 1956]

water for Pondicherry State by the construction of the Vidur reservoir. Only after all the aspects are examined and considered, I will be in a position to say exactly where the location of the reservoir will be and what new areas will be served by that reservoir.

SRI K. ARANGANATHAN : Sir, I would request the Hon. Minister to investigate the construction of a reservoir to irrigate Gingee taluk alone by creating a new Division in addition to the Vidur reservoir included in the Second Five-Year Plan. As per the original scheme, the then Chief Minister Sri O. P. Ramaswami Reddiar ordered the formation of a Division to prepare plans and estimates for irrigating Tindivanam taluk alone. Even then Gingee taluk—a high level dry area—was ignored and neglected?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : All the aspects of the question are being examined. I cannot give an assurance as to what will be done. All aspects will be examined in the light of the present situation.

Private notice question

Repairs to the bed regulator of Ponneri tank, Udayarpalayam taluk

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri K. R. Viswanathan will please read his question. (The question has not been circulated.)

SRI K. R. VISWANATHAN : Sir, this Ponneri tank in Udayarpalayam taluk is the only major irrigation tank.

MR. SPEAKER : The hon. Member will please read his question first.

SRI K. R. VISWANATHAN : This Ponneri tank has been abandoned for a long time. No repairs have been carried out.

MR. SPEAKER : Order, order. The question is a private notice question. The question of Sri K. R. Viswanathan reads—

* 3 Q.—Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to make a statement regarding the failure of the Public Works Department authorities to keep the bed regulator of Ponneri irrigation tank in Udayarpalayam taluk, Tiruchirappalli district, in good repair?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Ponneri tank is a very old tank, situated about half a mile west of Kuruvallapparkoil village in Udayarpalayam taluk, Tiruchirappalli district. The source to this tank, viz., the Karuvattu Odai, had breached the north bund of the tank several years ago, as a result, only the deep bed of the tank had been serving an avacut of about 60 acres through one sluice. The tank was restored in 1945 to its full capacity of 125 m.c.ft. for serving an area of 1,440 acres, and 3 more sluices were provided for a maximum flood discharge of 7,500 cusecs.

[25th October 1956]

Representations for repairing sluice No. 3 were received last year. The matter was examined and the repairs were completed in all respects on 2nd August 1956.

It was however found that 3 screw-gearing rods of the regulator required replacement. This has been taken up, but as there is about 16 feet of water now against the F.T.L. of 17 feet, the replacement can be made only during the ensuing summer when the tank level would be low, and there would be no crops in the fields. Meanwhile, the Executive Engineer has been directed to inspect the tank and close the leaks in the regulator, if any.

Inasmuch as the tank is almost full, it cannot be stated that there has been any failure on the part of the P.W.D. to keep the regulator in good repairs to store sufficient water for the kuruvai crop.

9-20 a.m.

SRI K. R. VISWANATHAN : May I know whether the Government have received any complaint with regard to the leakage in shutters? Is it a fact that due to this leakage the tank could not hold water and so the kuruvai crop had been a failure?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I do not know whether the hon. Member was following the statement I made just now. I said there has been a slight leakage, but that has not affected the storage capacity of the tank and repairs could not be effected until the water level goes down. I do not remember to have seen any complaint said to have been made to Government.

UNSTARRED QUESTIONS.

Area irrigated by Willingdon Reservoir

26 Q.—SRI M. KATTIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the extent of land that can be irrigated by the Willingdon Reservoir in the Vridhachalam taluk, South Arcot district; and

(b) the extent of land now irrigated by the reservoir?

A.—(a) & (b) The extent that can be irrigated (viz., the ayacut under the reservoir) is 26,851 acres of first crop and 6,359 acres of second crop. The extent now irrigated by the reservoir varies from year to year. The extents actually irrigated from the reservoir every year during the last 14 years are as shown below :—

Years.		First crop. ACS.	Second crop. ACS.
1941-42		18,575	4,848
1942-43		20,488	6,324
1943-44		20,870	7,905
1944-45		20,852	5,407

25th October 1956]

Years.		First crop. ACS.	Second crop. ACS.
1945-46		18,728	6,741
1946-47		17,879	2,520
1947-48		19,026	6,026
1948-49		18,123	2,939
1949-50		18,872	1,303
1950-51		17,555	891
1951-52		16,909	745
1952-53		13,586	351
1953-54		15,190	1,527
1954-55		18,877	2,781

Construction of a separate channel to the Aziznagar tank

27 Q.—SRI M. KATTIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations from the occupants of Aziznagar Settlement for constructing a separate channel to the Aziznagar tank; and

(b) if so, the action taken thereon?

A.—(a) & (b) No representations have been received by the Government from the occupants of Aziznagar Settlement for constructing a separate channel to the Aziznagar tank. It is however ascertained that certain representations have been made to the Tahsildar, Vridhachalam, for augmenting the supply of water to the Zambari of Aziznagar. The matter is under the consideration of the Collector of South Arcot.

Surplus income of the temples in Tiruchirappalli district

28 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of temples in Tiruchirappalli district which got surplus income during 1955-56; and

(b) the amounts in that year in each of those temples?

A.—(a) 49.

(b) A statement* is placed on the table of the House.

Suits filed by jenmis for eviction and arrears of rents in Palghat taluk

29 Q.—SRI R. KRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of suits filed by the jenmis in Civil Courts in Palghat taluk, Malabar district, for eviction and arrears of rents during the period 1955-56?

* Printed as Appendix II on pages 196-197 infra.

[25th October 1956]

A.—The particulars are furnished below :—

- (1) Number of suits filed by jenmis for eviction of tenants during the period 1955-56. 164
- (2) Number of suits filed by jenmis for arrears of rent during the period 1955-56. 222

Recovery of water tax in the Lower Bhavani Project area

30 Q.—SRI K. R. NALLASIVAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of cases in which “ jukti ” was resorted to so far in the Lower Bhavani Project area for the recovery of water tax and penalty for fasli 1365; and

(b) the total amount recovered by such proceedings so far?

A.—(a) Tiruchirappalli district (Karur taluk) ...	Nil.
Coimbatore district	550
(b) Tiruchirappalli district	Nil.
Coimbatore district	Rs. 10,397

Fixation of fair rent by the Rent Court at Palghat

31 Q.—SRI R. KRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of petitions filed by the tenants in the Rent Court at Palghat for the determination of fair rent up to 15th July 1956;

(b) the number of petitions in which fair rent has been fixed, the number dismissed and the number withdrawn;

(c) the number of petitions in which the rent has been reduced and the quantity so reduced in each case; and

(d) the number of petitions if any in which contract rent has been increased and the amount so increased in each case?

A.—(a) 1,249.

(b) Number of cases in which the fair rent has been fixed—640.

Number of cases withdrawn—101.

Number of cases dismissed—

(i) for default—179.

(ii) as per razi on merits or for other reasons—190.

(iii) number returned for rectification of technical defects and transferred to other Courts—52.

[25th October 1956]

(c) & (d) The particulars are not readily available. The time and labour involved in gathering the particulars will not be commensurate with the results obtained therefrom.

Fair Price Shops in Ernad taluk

32 Q.—SRI M. CHADAYAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of fair price shops opened in Ernad taluk, Malabar district; and

(b) whether there is any place where request for the opening of fair price shops has been refused?

A.—(a) Nine ‘ fair price ’ shops have been opened in Ernad taluk, Malabar district, as detailed below :—

Name of centre.	Number of fair price shops.	
	Selling boiled and raw rice in equal quantities.	Selling raw rice only.
	(1)	(2)
Manjeri	2	..
Wandoor	1	..
Pookothur	..	1
Anakayaam	..	1
Edvanna	..	1
Melmuri	..	1
Mampad	..	1
Nediyiruppu	..	1
Total	3	6

Total 9 shops.

(b) The answer is in the negative.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—STATEMENT UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES RE SATYAGRAHA BY BEEDI WORKERS IN SALEM TOWN.

MR. SPEAKER : I have received notice from hon. Member Sri Kalyanasundaram calling attention of the Hon. the Minister for Agriculture to a matter of urgent public importance, viz., satyagraha by beedi workers at Salem Town.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர் களே, சேலம் நகரத்திலும் சரி மற்ற இடங்களிலும் சரி பீடி தொழிலாளர்களுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி பல தடவைகள் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நெருக்கடி ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் பீடி தொழிலாளர்களை “ தொழிலாளர்கள் அல்ல ” என்று பரிபுனல் தீர்ப்புக் கொடுத்ததால்தான். அதன் பிறகு இந்தத் தொழிலாளர்களை பாதுகாக்கக் கூடிய சட்டங்கள் எதுவும் இல்லாமல் போய்விட்டது. பீடி தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள சம்பந்தமாக பீடி முதலாளிகளுடன் எப்படிப்பட்ட தகராறுகள் வந்தாலும் அதைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு சட்ட பூர்வமாக

[Sri M. Kalyanasundaram] [25th October 1956]

எந்த விதமான அதிகாரமும் சர்க்காருக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது. இப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்ப்பு கொடுத்துவிட்டபடியால் பீடி தொழிலாளர்களை பீடி முதலாளிகள் தங்கள் இஷ்டம்போல் நடத்திவருகிறார்கள். அதனால் பீடி தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையை தெளிவாக்கவேண்டும். சேலம் நகரத்தில் இல் திணைக்களாக சுமார் பத்தாயிரம் பீடி தொழிலாளர்கள் சத்யாகிரஹ் செய்வதாகிறார்கள். அந்தத் தொழில் அங்கு ஸ்தம்பித்து விட்டது. அதன் பிறகுதான் இந்த நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது. அப்படி நோட்டீஸ் கொடுத்தவுடன் எனக்கு தகவல் வந்திருக்கிறது. அதாவது அங்குள்ள தொழிலாளர்களும் முதலாளிகளும் சமரசமாகி தொழிலாளர்கள் சத்யாகிரகத்தை வாபஸ் வாக்கிக் கொண்டு விட்டதாகவும் தெரியவருகிறது. இது ரொம்பவும் வரவேற்கத் தக்க விஷயம். தொழிலாளர்கள் அங்கு வெற்றி கண்டு விட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் வெற்றி பெற்றதற்கு நான் அவர்களை பாராட்டுகிறேன். அத்துடன் முதலாளிகளும் ஒரு சமரசமான முடிவுக்கு வந்ததற்கு அவர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

மற்றொரு விஷயம் செய்து கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை முதலாளிகள் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு இப்பொழுது தயாராக இருக்கும் மசோதாவை சர்க்கார் சீக்கிரத்தில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது தொழிலாளர்களுடைய நிலைவர்களைக் கூட்டிவைத்து பேசி ஒரு மசோதாவை தயாரித்து வைத்திருப்பதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். அந்த மசோதாவை வாப்போரும் சட்டசபைக் கூட்டத்திலேயே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பல்வேறு முக்கியமான மசோதாக்கள் இருந்தாலும் அத்துடன் இதையும் நிறைவேற்ற வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் தொழிலாளர்களிடையே ஏதாகிலும் தகராறுகள் வந்தால் அதை நிவர்த்தி செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறிக்கு அடுத்தாற்போல் முக்கியஸ்தானம் வகிக்கிறது பீடித் தொழில். சுமார் ஒரு லக்ஷம் குடும்பங்கள் பீடித் தொழில் மூலம் பிழைக்கின்றன. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை நமது ராஜ்யத்தில் சீக்கிரத்தில் கொண்டுவருவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டத்திலேயே, பீடித் தொழில் பற்றிய மசோதா கொண்டுவரப்படாவிட்டால், சட்டசபை முன்பு மறியல் செய்ய பல ஜடாக்கள் வர இருந்தன. ராஜ்ய புனரமைப்பின் முக்கியத்துவத்தை முன்னிட்டு, தற்சமயம் அவ்வாறு மறியல் செய்ய வேண்டாமென்று நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், மறியல் ஒத்திப் போடப்பட்டுள்ளது. அதனால் அடுத்து சட்டசபை கூடுமபோது இப்பொழுது தயாரித்துள்ள மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

9-25
a.m.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, I may tell the hon. Member at the outset that the draft Bill relating to the beedi workers is ready and it will be published shortly in the Gazette. It will be taken up in the Legislature as early as possible subject to availability of time and the time-table of the Legislature before the General Elections.

The hon. Member has referred to the serious unrest in the Beedi Industry in Salem Town due to the refusal of the employers to meet the just demands of the workers and to the satyagraha launched by the workers on 4th October 1956. I shall give a brief account of the turn of events.

About 500 beedi workers launched a satyagraha in Salem town on 4th October 1956, demanding 6 days' work in a week for all the workers engaged in the Beedi industry and increase in wages from Rs. 1-6-0 to Rs. 1-12-0 for every 1,000 beedies rolled in the

25th October 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

case of big beedies and to Rs. 1-14-0 in the case of small beedies. The Labour Officer, Salem, intervened on 4th October 1956 and tried to effect a settlement with the managements. He also fixed up a conference of the beedi manufacturers, their contractors and the workers' representatives to explore the possibilities of arriving at a settlement among them. The satyagraha was called off on his advice. I am now given to understand that the beedi workers' demand for higher rates of wages has been conceded by most of the managements through the intervention of the Labour Officer, Salem. The Labour Officer's report and the memorandum of settlement are awaited.

III.—STATEMENT OF HON. MINISTER FOR FINANCE RE GRANT OF ENHANCED DEARNESS ALLOWANCE TO NON-GAZETTED GOVERNMENT SERVANTS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, in answering interpellations in this House last Tuesday, I had indicated that the Government would soon take a decision on the immediate relief that may be rendered to non-Gazetted Government servants. The Committee of Officers appointed by the Government, has since submitted its report. The main recommendation of the Committee is to enhance the dearness allowance of all non-Gazetted Officers and of Gazetted Officers up to a pay limit of Rs. 300 by a flat rate of Rs. 5. In the new Madras State after the separation of Malabar, South Kanara and the Kollegal taluk, there will be 121,000 non-Gazetted Officers in the regular establishments, 37,400 work-charged establishments, i.e., employees whose cost is debited to the estimates for works, 6,400 menials—I am sorry to use that term—paid from contingency, 37,000 employees under the local boards, and 84,600 teachers paid out of educational grants, making a grand total of 286,400. The Government feel that any concession given to Government servants should also be extended to employees of local boards. The Government of India are now considering certain proposals for improving the service conditions of teachers and in anticipation of a favourable decision, this Government desire to extend the proposed relief to them also. The cost of the proposal as recommended by the Officers' Committee amounts to about Rs. 170 lakhs per year. The Government have decided to accept this recommendation in full.

The dearness allowance drawn by the lowest class of employees on salaries of Rs. 20 and below is Rs. 18 and that of employees on salaries exceeding Rs. 20 and below Rs. 40 is Rs. 19. The present enhancement in the dearness allowance will raise the dearness allowance of these categories to Rs. 23 and 24 respectively. The Government have decided that the minimum of the dearness allowance for any regular employee should not be less than Rs. 25. This means that about 37,800 employees, mostly peons, menials and work-charged establishments, will get a further enhancement of Rs. 2 in their dearness allowance and about 98,800 employees

[Sri C. Subramaniam] [25th October 1956]

made up largely of policemen, school teachers, attenders and other low-paid hands will get a further enhancement of Re. 1 in their dearness allowance. The cost of this additional concession, which is in excess of the Committee's recommendation, is estimated to be about Rs. 20 lakhs, raising the total cost to about Rs. 190 lakhs. The enhancement will take effect on the salary earned in November 1956 and drawn on 1st December 1956. The cost during the current year will therefore be about Rs. 63 lakhs. This concession will not apply to employees who have been allotted to the Madras State from the Travancore-Cochin State as and from 1st November 1956. Their case will have to be considered separately especially in view of the recent increase in their emoluments made by the Travancore-Cochin Government.

As far as village officers are concerned, the Committee have recommended that their case should be considered separately and therefore they are not also included in this announcement.

Hon. Members will recollect that the budget as framed for the current year, anticipated a deficit of Rs. 166 lakhs even after taking credit for certain measures of additional taxation. Some of these new taxation measures have not yet been implemented and with the various new development services introduced during the course of the year, the deficit for the year will be much larger than anticipated. We have been running into substantial revenue deficits during the last few years though no doubt in our anxiety to implement an ambitious plan. The House would therefore appreciate that the Government has already gone beyond their existing resources and any further improvement in the conditions of service of Government servants can be effected only if our resources are augmented substantially through the recommendations of the Finance Commission or otherwise.

I am happy to announce further that since the Cabinet gave its approval to the statement which I have just made, a telegraphic communication has been received from the Government of India giving its concurrence to the proposed increased emoluments to the teachers. (Applause.)

9-31 a.m. **SRI M. KALYANASUNDARAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் வாசித்த அறிக்கையை சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் எப்படி வரவேற்பார்களோ அதைப்பற்றி என்னால் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. அது எப்படி இருந்தாலும் கடைநிலை சிப்பந்திகள் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் இதை ஒரு அளவுக்கு வரவேற்பார்கள் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். குறைந்த பட்ச பஞ்சப்படி ரூ. 25 என்று இருப்பது ரொம்பவும் வரவேற்கத் தக்க விஷயம்தான். அதில் எந்த வித்யாசமும் இல்லாமல் எல்லோருக்குமே ஒரே மாதிரியாக அதாவது ரூ. 7 என்று பஞ்சப்படியை உயர்த்தி இருந்தால் ஓரளவிற்கு வரவேற்கக் கூடியதாக இருந்திருக்கும். பத்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு இப்பொழுதாவது இந்த அளவுக்கு சர்க்கார் உதவிசெய்ய முன் வந்ததற்கு அவர்களை பாராட்டலாமென்று நினைத்தால், கொடுக்கப்படும் தொகை

25th October 1956] [Sri M. Kalyanasundaram]

சொற்பமாக இருப்பதால் தயங்குகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் விலை வாசிகளை கவனித்தால் இந்த ஐந்து ரூபாய் எந்த அளவிற்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதுதான் தெரியவில்லை. ஆனால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் சர்க்காருடைய கஷ்டத்தை எடுத்துச் சொல்லி விட்டார். இருந்தாலும் இவ்வளவு துரிதமாக ஒரு முடிவுக்கு வந்ததற்கு கனம் நிதி மந்திரி அவர்களையும் நிதி இலாகாவையும் பாராட்டுகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம், அதையும் கவனிக்க வேண்டும். இந்தச் சலுகை எந்தத் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வரப்போகிறது என்பதையும் அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். (பலர் குறுக்கிடுதல்) இந்த வருஷ முதலிலிருந்தாவது இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதாவது இந்த வருஷம் ஜனவரி முதலிலிருந்தே இது அமுலுக்கு வந்ததாகக் கருதப்பட வேண்டும். இதையும் சர்க்கார் ஆலோசனை பண்ணவேண்டும்.

சமீபத்தில் சர்க்கார் இன்னொரு சலுகையையும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது தீபாவளி போன்ற பண்டிகைகளுக்கு ஒரு மாத சம்பளமோ அல்லது ரூ. 75யோ அதில் எது குறைவாக இருக்கிறதோ அந்தத் தொகையை முன் பணமாகக் கொடுத்துவிட்டு அதை நான்கு தவணைகளில் வசூல் செய்துகொள்வதாக ஒரு அறிக்கையை சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இதையும் நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இந்தச் சலுகையை மற்ற சிப்பந்திகளுக்கும் அதாவது ஸ்தலஸ்தாபன சிப்பந்திகளாகிய முனிசிபாலிட்டி, ஜில்லா போர்டு, பஞ்சாயத்து போர்டு கீழ் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். இவைகளைப்பற்றி சர்க்கார் ஆலோசனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, when the Government took this decision, they never expected that the Opposition parties particularly the Communist Party would endorse our decisions. Whatever might have been our decisions, we have absolutely no doubt that they would say that they are not satisfied and something more should have been given because otherwise they would not have any point for agitation and create discontent amongst the Non-Gazetted Officers. Therefore, I would have been disappointed if such a statement had not been made by a Member of the Communist Party and I am glad that he has stood up to my expectations (Cheers).

9-35 a.m.

Sir, as everybody will agree, we have gone to the utmost limit within the resources available and as already been indicated in the Report itself, any further relief will have to await the Report by the Finance Commission which, it is hoped, will be submitted within a few months. Even now, I have no doubt, we will be in financial difficulties but just to show that we are in full sympathy with the demand of the Non-Gazetted Officers, we have given this relief and I hope it will be taken in that spirit. Whatever be the attitude of the Communist Party, I have absolutely no doubt that the Non-Gazetted Officers and other employees of the Government will be more than satisfied and will welcome the gesture which the Government have made.

[25th October 1956]

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS ESTATES LAND (REDUCTION OF RENT) AMENDMENT BILL,
1956 (L.A. BILL NO. 26 OF 1956).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ That the following amendments made by the Legislative Council in the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956 (L.A. Bill No. 26 of 1956), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the following amendments made by the Legislative Council in the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956 (L.A. Bill No. 26 of 1956), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the amendments were taken into consideration.

Clause 2.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ In clause 2, omit the Explanation to sub-section (1) of new section 3-A.”

Sir, this explanation was accepted and carried by this House. But the difficulty is, if the explanation is allowed to stand as it is, the intention with which the Amendment Bill has been brought forward would be defeated. The explanation says that any land which has not been declared to be private land shall be deemed to be ryoti land. But there will be instances where there may not be any decision or proceedings under the Act and yet land may be private and if such an explanation is inserted in the clause, it will give rise to difficulties. Therefore, the explanation is sought to be removed.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ In clause 2, omit the Explanation to sub-section (1) of new section 3-A.”

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, I am glad that at least once in the five years, this House is accepting the amendments made by the Council to defend its existence. There had been instances when even verbal alterations made by that House were reversed by this House within 24 hours.

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, I would like to know from the Hon. Minister the reasons for this amendment. As far as the substance of the matter is concerned, I do not think there is any

25th October 1956] [Sri P. Ramamurthi]

dispute. That is, the principle enunciated in the Amendment Bill has been accepted. Now, I would like to know why the explanation is sought to be removed. The explanation says—

“ Any land which has not been decided to be private land under the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908), shall, for all purposes of this Act, be deemed to be ryoti land.”

Now it is proposed to amend it as follows :—

“ No person is an estate cultivating any land which is not ryoti land or which has not been decided to be private land under some prior proceedings or under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 as amended by the Madras Estates Land (Reduction of Rent) (Amendment) Act, 1956, shall be bound to pay . . . Government.”

Why, the Government proposed to change it. The original intention was to confine the definition of the ‘ private land ’ to that contained in the original Act of 1908. Now, they are trying to extend that definition for the purpose of giving benefit under the Rent Reduction Act. I believe, they are now going beyond the scope of the original explanation. I want the Hon. Minister to explain the reasons for it.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the explanation reads as follows :—

“ Any land which has not been decided to be private land under the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908), shall, for all purposes of this Act, be deemed to be ryoti land.”

In the first place there may be other lands also like communal lands, etc. In the next place, there will be instances of lands relating to which it has not been decided that they are private lands, though as a matter of fact they are private lands. According to the explanation, any land which has not been decided to be private land shall be deemed to be ryoti land. This may not be the intention. That is why this explanation is sought to be removed.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மின்னல் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் திருத்தத்திற்கும் ஏற்கெனவேயுள்ள க்ளாஸ் 3 (டி)-க்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது. ஏற்கெனவேயுள்ள க்ளாஸ் என்னவென்றால்

(“ Any land in respect of which an application has not been filed within the time prescribed under clause (b) of sub-section (2) of section 3-A or in respect of which an application is not admitted under the proviso to that clause shall be deemed to be ryoti land.”)

அதாவது இந்த செக்ஷன் பிரகாரம் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தவுடன் மனுச் செய்துகொள்ளாவிட்டாலும் அல்லது மனுச் செய்துகொண்டு அதை நிராகரிக்கப்பட்டு விட்டாலும் ரயட்டி நிலங்கள் என்று கருதப்படும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இந்தத் திருத்தத்தை ஒத்துக் கொண்டால் ஒவ்வொரு நிலச் சொந்தக்காரரும் தன்னுடைய நிலம் பரையேட் நிலம்

[Sri S. Ramalingam] [25th October 1956]

என்று சொல்லி முடிவு கட்டிவிட்டால் ரயட்டி நிலம் என்று கருதமுடியாமல் போய்விடும். அதனால் இந்தத் திருத்தம் சரியானது அல்ல. முன்னால் இருக்கும் களாசக்கும் இதற்கும் அதாவது களாஸ் 4-ஏ-க்கும் முரண் இருக்கிறது. அதனால் இந்தத் திருத்தம் சரியானது என்று நான் கருதவில்லை.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதுபோல் முரணானதாக இல்லை. எக்ஸ்ப்ளனேஷனில் இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ப்ரைவேட் நிலம் என்று ஒரு முடிவுக்கு வராமல் போனால் அதெல்லாம் ரயட்டி நிலம் என்று சொல்லி இருக்கிறோம். இம்மாதிரி முடிவுக்கு வராமலிருந்தால் அது ப்ரைவேட் நிலமாக ஆகிவிடுகிறது. ஆகையினால் அம்மாதிரி பேசுவதற்கு இல்லை “... any land which is not ryoti land or which has not been decided.” என்று இருக்கிறது. “டெசிஷன்” எடுக்காமல் ப்ரைவேட் நிலங்கள் இருக்கின்றன.

9-43 a.m. SRI P. RAMAMURTHI : முதலிலே நாம் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய திருத்தத்தின் நோக்கம் என்னவென்றால் பவர் பிரைவேட் லாண்டு என்று சொல்லிக்கொண்டு உட்கார்ந்து இருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய நன்மையும் இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே 1908-ம் வருஷ எஸ்டேட் சட்டப் பிரகாரம் பண்ணை நிலம் என்று ரூசுப்பிக்க முடியாத நிலங்களை இந்தச் சட்டம் சம்பந்தப்பட்டவரை ரயத்து நிலம் என்று தீர்மானிக்கவேண்டியது தான் என்பது நம் எண்ணம். ஆகவே அந்த திருத்தத்தைக்கொண்டு வந்தோம்.

மேல்சபையில் உளவர்கள் அதைத் திருத்திவிட்டார்கள் என்பதற்காக நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. மேல்சபையில் இருக்கக் கூடியவர்கள் மேலானவர்கள் என்றோ, மேலாகப் பார்க்கின்றவர்கள் என்றோ எப்படி வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஒருசில நிலக்காரர்களின் சொந்த நன்மையை உத்தேசித்து பெரும்பாலான விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கின்ற நன்மையை இந்தத் திருத்தத்தின் மூலமாகக் கெடுத்துவிடக் கூடாது. ஆகவே அதை ஒத்துக் கொள்ளக்கூடாதென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The point for consideration in this clause, and what the hon. Leader of the Opposition also wants, is this : That in respect of lands which are not declared to be private lands, the rent should be reduced according to the provisions of this Act. That point has been carried out in the amendment proposed which is namely :—

“No person in an estate cultivating any land which is not ryoti land or which has not been decided to be private land under some prior proceedings or under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 as amended by the Madras Estates Land (Reduction of Rent) (Amendment) Act, 1956 shall be bound to pay as rent in respect of that land at a rate exceeding that payable in respect of similar land which is ryoti land in the neighbourhood.”

Whatever the Leader of the Opposition wanted has been incorporated in the above clause. Even without going through that to impute motives to Law Officers and to the Upper Chamber, is not correct. According to the amendment, that in respect of all lands

[25th October 1956] [Sri C. Subramaniam]

which are not ryoti or private lands rent shall be reduced according to the provisions of the Act. Here we are not deciding the rights as between ryots and the landowner or between the ryots and the Government. What the Leader of the Opposition wanted was that rent should be reduced except in cases where a decision had been given that the land in question was a private land. Therefore, I do not think, Sir, that any wrong has been done in the Legislative Council. Nor any wrong amendment has been suggested by the Law Officers. The amendment only seeks to carry out the intentions of the Leader of the Opposition. Therefore the amendment will have to be accepted as it is.

SRI P. RAMAMURTHI : I am sorry the Hon. Finance Minister did not probably listen to the speech of his Hon. Colleague. Sir, the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908) has been specifically put in the explanation, because as far as the Madras Act I of 1908 is concerned private land has got a restricted meaning. In the subsequent Act of 1947, the meaning has been widened. As far as the question of reduction of rent is concerned we should go back to the definition as given in the Madras Act I of 1908. That was the reason when I asked, why the Government had changed the definition of private land from the one given in the Madras Act I of 1908. In reply to that, the Hon. Sri M. A. Manickavelu stated that there were lands which could not be declared as private lands and still they might be private lands.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would request the hon. Leader of the Opposition to read the amendment as such. I do not think my Hon. Colleague intended any such thing. As far as the amendment is concerned it is quite a different thing altogether, and the amendment itself is quite clear and unambiguous.

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** The amendment proposed by the Government was not at the instance of any private Member. The Government themselves brought forward the amendment. It is for this reason : As far as the rent payable in respect of lands which are not ryoti or private is concerned it has been dealt with in new section 4-A under new clause 8 of the Bill. With regard to the definition of the words ‘private land’, what the explanation sought was that any land which had not been decided under some proceedings to be private land should be deemed to be ryoti land. But there are innumerable instances where without any decision being taken under the Estates Land Act they are treated as private lands. If the explanation is allowed to remain it will create an anomalous position. That is why this explanation is sought to be removed.

MR. SPEAKER : I will now put the amendment to the vote of the House. The question is—

“In clause 2, omit the Explanation to sub-section (1) of new section 3-A.”

The amendment was put and carried.

[25th October 1956]

New Clause 8.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move —

“ After clause 7, add the following as clause 8, namely :—

‘ 8. *Insertion of new section 4-A in Madras Act XXX of 1947.*—After section 4 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

4-A. *Rent payable in respect of lands which are not ryoti or private.*—No person in an estate cultivating any land which is not ryoti land or which has not been decided to be private land under some prior proceedings or under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947, as amended by the Madras Estates Land (Reduction of Rent) (Amendment) Act, 1956, shall be bound to pay as rent in respect of that land at a rate exceeding that payable in respect of similar land which is ryoti land in the neighbourhood.’ ”

This clearly brings out the object with which the amendment has been moved.

The amendment was put and carried.

V.—VALEDICTORY SPEECHES—*cont.*

RESOLUTION OF THANKS TO THE HON. SPEAKER AND RESOLUTION OF THANKS TO THE RETIRING MEMBERS OF MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY CONSEQUENT ON THE REORGANIZATION OF STATES—*cont.*

* THE HON. SRI A. B. SHETTY : Mr. Speaker, Sir, I am glad I am making my farewell speech in a happy atmosphere created by the announcement of the Hon. the Finance Minister. I hope the service personnel belonging to Malabar and South Kanara will not envy the good fortune of the people in this State, but will look forward to their reward in the new State to which they are going.

Yesterday, many hon. Members of this House belonging to different sections have expressed very fine sentiments and have paid good compliments to the Members representing Malabar and South Kanara. We are extremely grateful to them for those sincere expressions of their feelings.

Madras was a big powerful State when Andhra was a part of Madras. Now, the Andhras have gone away. The Andhra people were full of sturdy nationalist feelings, warm-hearted and emotional. The departure of our old comrades belonging to Andhra was a very sad thing for us. Now, the West Coast people have to leave dear old Madras where they have spent many many years. With the exit of the West Coast members from this House, the Opposition forces will grow weaker.

I do not see my hon. friend Dr. K. B. Menon, the leader of the Praja Socialist Party, here. I am told that there will be only

25th October 1956] [Sri A. B. Shetty]

one member belonging to that party here. (Sri P. Ramamurthi : No one!) So this party will disappear from this House. Dr. Menon has spent many many years in America. I was wondering how he could remain a confirmed bachelor. (Laughter.) Though he believes in single-blessedness, I do not think he hates the company of woman. He likes human companionship (continued laughter). He is a philosopher-politician, not given to intrigues or manoeuvres. I think the only sensible speech made on the floor of this House on the issue of reorganization of the States was made by him. I admired his speech and complimented him. He has an able lieutenant Mr. M. Narayana Kurup. I was telling him more than once “ If you were in this side, you would have made a good Minister ”.

Though my hon. friend Sri P. Ramamurthi will have his ranks depleted by the exit of the West Coast people, still he will carry on his work with his usual ability. When I look at him, I am reminded of what was said about Keir Hardie “ The thunder is always on his brow, the lightning always in his eyes and the fire smouldering at his heart with flame ”. It was a delight to see the Hon. the Leader of the House and the hon. the Leader of the Opposition crossing swords many times and immediately afterwards exchanging courtesies across the table. (Laughter.) That is English politics at its best. We do not carry these things to embitter our social relationship. I wish that all Members observe the same convention. Sri P. Ramamurthi is one of the brainiest men in this House or, if I may say so, even outside. His fine intelligence and his debating skill are admirable. The Communist Party may be able to liquidate the aristocracy of wealth, but the aristocracy of intellect will remain. Intellect rules the world. The primary assumption underlying democracy is that all men are equal. But in practical everyday affairs we know that men are not equal.

My hon. friend Sri Swayamprakasam has less thunder and fire than Sri P. Ramamurthi, but he has enough sound sense and strength for leading his party. I expect that the party, which he leads, will come back with a larger contingent after the next elections.

I see there my hon. Friend Sri K. Uppi Sahib. He has a lean and hungry look, but he is not dangerous like Cassius. (Laughter.) He does not think too much. I hope the Muslim League will play its part with proper discretion in the Kerala politics and will contribute to the forming of a stable Ministry there.

I do not see my hon. Friend Sri P. T. Rajan. He is a perfect gentleman. He represents a party, but his followers are outside this House. (Laughter.) He shines in solitary glory of sitting on that side of the House.

[Sri A. B. Shetty] [25th October 1956]

10
a.m.

My friend Sri Balakrishnan is an unattached Member. (Laughter), but he is not without attachments (Laughter). He is a stout champion of women's rights. He has a very soft corner for nurses, as all of us have. I like his sallies of wit. I trust that in the next House there will be more women members to add grace and sweetness to the proceedings of the House.

My friend Sri Kuttikrishnan Nair, our ex-Minister, is a man of high principles and unblemished character. (Cheers.) Politics is too crude a business for him. I hope that in spite of this feeling, he will come into the next Assembly in Kerala.

It is necessary that the Opposition should be strong enough for parliamentary democracy to function successfully. In England His Majesty's Opposition is second in importance to His Majesty's Government. Opposition and Government alike are carried on by agreement. It is good for the Government to have proper and effective criticism. Cromwell, when he dissolved the Long Parliament, said: "Not a dog barked. The dogs bark in Parliament. But if there is no Parliament, they might bite."

Question-time in this Assembly has been always most lively. My hon. friend Sri K. P. Gopalan's threatening gestures meant no harm and Sri T. C. Narayanan Nambiar's adjournment motions were creating alarm in our minds, though there was nothing behind. Points of order, demand for half an hour debate, etc., made the question-hour interesting. Sometimes the supplementary questions were so long-winded that there was no comma, no full stop! (Laughter). I have forgotten Nesfield Grammar and I found it difficult to analyse the sentences. Sometimes the answers given had no bearing on the questions asked. I think we should adopt the technique of my hon. Friend Sri M. Bhakthavatsalam in answering questions. I was calling him 'Marjoribanks'. He will speak in a low voice (laughter) purposely and deliberately (laughter) so that you do not follow and you cannot ask supplementary questions. The technique adopted by my hon. Friend Sri Ramasami Padayachi is to read swiftly (laughter). These techniques we must all learn.

You, Mr. Speaker, were cast in a very generous mould. Your heart is as big as the proportions of your body. (Laughter.) You have mastered the parliamentary technique in an incredibly short time and you, in co-operation with Dr. Cherian, Chairman of the Legislative Council, have raised the status of the Legislature Secretariat. You have been discharging your duties with ability, tact and suavity which have won for you the regard of all sections of the House.

Sri Kamaraj Nadar as Chief Minister is the portent of the new time—the man of the people in the seat of power. He comes from the people and his heart remains with the people. Democracy has found in him its voice and to him it will be loyal as long as he

25th October 1956] [Sri A. B. Shetty]

remembers. I was trying to know how he is able to satisfy the numerous people who come to him with various representations. He has one simple formula—neither 'yes' or 'no' but பரிசீலனம்.

How I wish the Chief Ministers of other States also adopt this formula?

My hon. Friend Mr. C. Subramaniam, the Leader of the House, has played his part exceedingly well. Innumerable speeches he has made and to innumerable speeches he has listened. It is said that Government is 'a miserly old villian'. This applies particularly to the Finance Department, but not to my friend the Finance Minister. Of course, people say his bearing is a little stiff, and they dare not approach him at all times and in all places. He has to be like that. Numerous demands are made and if he makes himself easily accessible, our exchequer will go bankrupt. A Finance Minister's lot is not an enviable one. He has to satisfy the competing claims of various departments. He has to tax people. It has been said that to tax and be popular is as difficult as to love and be wise.

I have no time to speak about the various other Members behind me or on the opposite side. There is my hon. Friend Dr. U. Krishna Rao who has been doing very good work as the Chairman of the Estimates Committee and there are many other friends distinguished in their own way. If I pay compliments to my other esteemed colleagues, probably the Members sitting in the Opposition may think that we belong to a mutual admiration society. I may tell my hon. friends that the Minister's position is not a bed of roses. As the late Raja of Panagal said, for every appointment you make, for every favour you bestow, you get one doubtful friend and nine sure enemies. Sir Edward Grey, when he was about to retire from politics, in replying to a toast proposed by Winston Churchill, had pictured the happy time he would have when he shook the dust of Westminster off his feet. "I will have unlimited leisure", he said "to spend in a library. There is a garden outside the library and a river flowing neither too fast nor too slow. I will burn all my blue books and mulch my rose plants with the ashes, and I will go with a rod to the river which flows neither too fast nor too slow." That would be the feeling of many politicians who have been in positions of power.

Last but not least, I must say a word about our popular Governor. Our Governor has set at nought all previous conventions of the Governor being a high and mighty person, inaccessible to the common people. He has been living and moving with all ranks and classes of people in terms of cordiality, and he has been identifying himself with all good movements. It has been said that "If the Kingdom of Heaven belongs to those who are poor in spirit, the Kingdom of Man belongs to those who are rich in heart." This applies with peculiar appropriateness to

10-10
a.m.

[Sri A. B. Shetty] [25th October 1956]

our Governor—a people's Governor is a new democracy. They have done well in choosing him to be the Governor of Bombay to ensure peace and goodwill among the contending sections of the people there.

To the gentlemen of the Press, who are performing a very important duty, I must pay my tribute. Madras has a well-established Press, very successful in their work from the business point of view also. The Press play a great part in bringing about good understanding between the people and the Government and in shaping public opinion in the proper way. I trust their employers, after knowing what has been done for the N.G.Os. here, will treat the employees similarly with generosity.

Sir, the Madras State has a place of pride in the map of India. It is a progressive State in all departments of activity. I have been expressing this to my friend, the Finance Minister, and others on various occasions. Whichever department you see, the standard here is a high and the work is very good. We have got here the best roads in the whole of India. Electricity has made great strides. In the matter of rural electrification, Madras has made more progress than any other State in India. As regards irrigation, I must say we have exploited all the river water sources in this State. About our Secretariat, I spoke yesterday in the Council. Our officers, our engineers, and our doctors, are very efficient men, and they can stand comparison with any similar set of people in any other State. It is not for me, being in charge of the Medical and Public Health Departments, to pay a tribute to our medical and health officers. It is left to you, my friends, to understand what they are and to give them their due compliments.

Within a week the representatives of the West Coast will cease to be Members of this Assembly. The men from Malabar will have to walk into the wilderness. I hope wiser counsels will prevail and a stable Ministry will be formed in Kerala. Wherever we look, whether it is journalism or business or politics or foreign embassies, we see Malayalees are in the seats of the mighty. They are very enterprising men. They can colonize any place—the hill side of the Himalayas or barren lands in the deserts. Even the poor labourer in Malabar has cultivated sturdy and thrifty habits sustaining himself on tapioca and chaya (tea).

This farewell fills one with an orphaned feeling. Taking farewell of a place where one has spent long years, where one has made good friends, where one has worked with esteemed colleagues and with loyal and faithful officers, is like taking farewell of one's spiritual self. Madras is one of the best cities in India. Many foreign observers have said this. Here in this beautiful city, with its incomparable Marina, its garden houses, its parks; where it is always afternoon, it has been a great pleasure to live and enjoy whatever enjoyment can come to one in the midst of the vicissitudes

25th October 1956] [Sri A. B. Shetty]

of life. Need I say, Sir, we shall always remember and we shall always cherish happy memories of this delightful place and its wonderful people! (Loud and prolonged applause.)

SRI S. PANCHAKSHARAM: Sir, I should like to know from the Hon. Minister Sri A. B. Shetty what his future is going to be. Is he going to say, 'Thus far and no further' and shake the dust of the Assembly Chamber off his feet?

* DR. P. VARADARAJULU NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ ஏ. பி. ஷெட்டி பேசியதற்கு அப்பறம் நான் பேசுவது என்பது கொஞ்சம் சங்கடமாக இருக்கிறது. அவர் சுமுகமான குணம் படைத்தவர். நான் பொதுவாக அவருடைய இலாக்கா விஷயங்களில் தான் அதிகமாகத் தலையிடுவது வழக்கம். அவரும் அதை அதிகமாக வரவேற்று இருக்கிறாரே தவிர வெறுத்தது கிடையாது. ஏனென்றால் சுகாதாரத் துறையில் நல்ல பணி ஆற்றவேண்டுமென்ற விருப்பம் உடையவர் அவர். ரொம்ப அனுபவசாலி. அவர் இந்தச் சபையில் இருப்பத் தைத்து வருஷங்களுக்கு மேலாக அங்கத்தினராக இருந்து வருகிறார். ஒன்பது வருஷங்களாக மந்திரியாக இருந்து வருகிறார். ஆகையால் பார்லிமெண்டரி முறை, ஜனநாயகம் என்பதுபற்றி சிறந்த புத்தகம் எழுதுவதற்கு வேண்டிய தகுதி, யோக்கியதை அவரிடம் இருக்கிறது. தன்னுடைய கவனத்தை அவர் அந்த விஷயத்தில் செலுத்தி புத்தகம் எழுதவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர் யாருக்கும் அநீதி செய்யக் கூடாது என்ற கொள்கை உடையவர். யாரிடமும் இனிமையாகப் பேசுவார். அவர் நம் ராஜ்யத்தைவிட்டு போகப்போகிறார் என்பது வருத்தம் தான். ஆனாலும் ஒருவகையில் சந்தோஷம்.

ஒரு பெண் கல்யாணமாகி மாப்பிள்ளை வீட்டுக்குப் போகும்போது பெற்றோர்கள் சந்தோஷப்படாமல் இருப்பார்களா? இருந்தாலும் இத்தனை நாளும் தம்முடன் இருந்துவந்த குழந்தை பிரிந்து போகப்போகிறதே என்ற விசனமும் அவர்களுக்கு இருக்கும். அதைப்போல புதிதாக அமைய இருக்கின்ற கன்னட ராஜ்யத்திற்கு ஸ்ரீ ஷெட்டி போகிறார் என்பதில் நமக்குச் சந்தோஷம். இத்தனை நாளும் நம்முடன் இருந்த ஒருவர் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து போகிறார் என்பதால் விசனமும் நாம் அடைகிறோம்.

அதைப்போலவே நமது ஸ்பீக்கர் ஸ்ரீ கோபால மேனனும். அவர் ரொம்ப நாளாக சென்னையிலேயே இருந்து வருபவர். அவரை சென்னை வாசி என்றே சொல்ல வேண்டும். அவர் சென்ற பொதுத் தேர்தலில் குருவாயூர் தொகுதியில் நின்றுவிட்டதன் காரணமாக இன்று அவரும் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து போகிறார். அவரும் சபை அங்கத்தினர்களின் உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்பாக நல்ல திறமையான வகையில் சபையை நடத்தி வந்திருக்கிறார். வருகிற தேர்தலில் அவர் இந்தப் பக்கத்திலேயே தேர்தலில் நின்றால் கூட அவருக்கு நல்ல ஆதரவு இருக்கும் என்று அவரிடம் நான் யோசனை சொல்லியிருக்கிறேன். பம்பாய் ராஜ்யத்திலிருந்து கடந்த 150 வருஷங்களுக்கு முன்பாகத்தான் தென்கன்னடம், மலையாளம் முதலியவை பிரிக்கப்பட்டு சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்க்கப்பட்டது. இத்தனை காலமாக நாம் சேர்ந்தே இருந்துவிட்டதன் காரணமாக இப்போது அவர்கள் பிரிவது நமக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் நல்ல முறையில் அமைக்கப்படும் ராஜ்யங்களுக்குத்தான் அவர்கள் போகிறார்கள். நம் தேசத்தைவிட்டே வெளியே போகவில்லை. ஆகையால் இந்தச் சமயத்தில் அந்த வருத்தத்தைப் பெரிதுபடுத்தாமல் அவர்களுக்கு ஆசிகூறி அனுப்புகிறேன். இமயாசலத்திலிருந்து, கன்னியாகுமரி வரையில் விரிந்து கிடக்கும் நம் தேசம் செம்மையான முறையில் வளர்ந்தோங்க எல்லோரும் சேர்ந்து பணிபுரிய ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Dr. P. Varadarajulu Naidu] [25th October 1956]

10-20 a.m. By way of bidding farewell at a Dinner to the Mountbattens at the time of the British departure from India, the Chinese Ambassador quoted the following lines of a famous Chinese Poet :—

“ Deep is the water in the Peach-Blossom Spring,

Deeper still is our hearts' feeling

When good friends are leaving.”

Thank you, Sir.

* SRI P. T. RAJAN : Mr. Speaker, I have great pleasure in supporting the resolutions moved by the Hon. the Leader of the House and seconded by the hon. the Leader of the Opposition. On the 1st November 1956, the old order changes yielding place to the new. As a result of this, we shall be witnessing a great change in this House and we shall be missing very many good friends and familiar faces from our midst.

You, Mr. Speaker, have occupied the Chair only for a few months. But, in that very short period you have filled the Chair with very great dignity and impartiality. Members have come to like you and regard you as a great friend. We shall all be missing your charming personality. What will be the loss, the distinct loss to this House will I hope be a distinct gain to the new Kerala State.

Coming to my friend Mr. A. B. Shetty, I must say that he is the father of the House. When he leaves this House, he will leave a vacancy which cannot be easily filled. His portfolios may be assigned to other colleagues of his, but the position of father of the House will be very difficult to be filled. He has been here for over 30 years. He has been a very popular and beloved personality. It will indeed be a great loss to this State. I am quite sure when he leaves this State and goes to the Karnataka State, his services will be utilized to the great advantage of that new State.

Coming to the Members of the House hailing from Malabar and South Kanara, they have contributed very largely to the deliberations of the House. When it was my good fortune to inaugurate this House, I wondered whether these Members would fit in with the democratic form of Government. I am happy to confess that they have completely removed that doubt. I saw a great readiness on the part of the Members, especially new to the House to learn things, to learn parliamentary ways and habits. They have contributed a great deal to the traditions of the House. We shall miss all of them. The people of this country had no hand in the formation of the old Residency. They were integrated in a haphazard manner. But, the States Reorganization Scheme has brought in new States based chiefly on languages though not solely on languages.

25th October 1956] [Sri P. T. Rajan]

As a result of that, hon. Members of this House would be leaving 10-30 a.m. us, as the old adage says, ' we meet to part and part to meet '. If there is to be one State in the near future especially in the South comprising of the four different States or if there is to be a Federation consisting of these four States, I am quite sure it will be on a voluntary and rational basis. Sir, I look forward to that day in the immediate future when we shall at least have a Federation based on such a rational basis. I do not propose to take up the time of other hon. Members and I wish you, Sir, and the Hon. Minister Mr. A. B. Shetty and the other hon. Members from Malabar, South Kanara and Kollegal god-speed.

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்த ராஜ்ய பிரிவினை காரணமாக சபாநாயகராகிய தாங்களும் மலபார் சர்கோதரர்களும் கன்னடிய சர்கோதரர்களும், கொள்ளைகால் சர்கோதரர் உட்பட இந்த சபையை விட்டு செல்ல இருக்கிறார்கள். ஆகவே முதலாவதாக தாங்கள் இந்தச் சபையிலே ஒரு வருஷ காலத் திற்குமேல் சபாநாயகராக இருந்து அரும்பணி ஆற்றியிருக்கின்றீர்கள். தங்களுடைய பணி உண்மையிலேயே மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. “ சபைக்கு நிறைந்த மனிதர் வேண்டும் ” என்று எங்கள் பிராந்தியத்திலே சொல்லுவதுண்டு. அப்படிப் பார்த்தாலும் கூட தங்களுடைய கம்பீரமான தோற்றமும், ஆங்கிலத்தில் அழகாகவும் மிக உயர்ந்த முறையில் பேசுவதும் யாருடைய மனதையும் புண் படுத்தாத நிலையில் தாங்கள் பேசும் பாஷை, தாங்கள் கொடுக்கும் நேர்மையான தீர்ப்பு முதலியவைகள் இந்த சபையின் கவனத்தை பன்முறை கவர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே தங்களுடைய பணி மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. அதுமாத்திரமல்ல. தாங்கள் இந்தியா தேசத்திலே உள்ள எல்லா சபாநாயகர்களுக்கும் முன் மாதிரியாக இருந்து வருகிறீர்கள். சபையில் எந்த முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்கும் சபைக்கு பெருமை தேடித்தரக்கூடிய அளவிற்கும் தாங்கள் முன் மாதிரியாக நடந்து காட்டியிருக்கிறீர்கள். ஆகவே தாங்கள் சபாநாயகராக இருந்த இந்த சொற்ப காலத்திலே இந்த தேசத்திற்கே வழி காட்டியாக இருந்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லுவது மிகவும் போற்றத்தக்க விஷயம்.

அடுத்தாற்போல், எங்கள் அன்பிற்குரிய மந்திரி கனம் ஸ்ரீ எ. பி. வெட்டி அவர்கள் சென்ற 25 வருஷ காலமாக சட்டசபையில் அங்கத்தினராக சேவை செய்துவந்திருக்கிறார். சென்ற 9 வருஷ காலமாக மந்திரியாகவும் பதவி வகித்து இருக்கிறார். அவர் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லோரிடத்திலும் அன்பாக பேசுவதும் ஹாஸ்யமாக பழகுவதும் பாராட்டுகளுக்கரியது. அவர் பிரிந்து செல்லுவது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம்தான் என்றாலும், மைசூர் ராஜ்யத்திற்கு அவர் சென்று அங்கேயும் அரும்பணி ஆற்றுவார் என்பது என்னுடைய திட நம்பிக்கை.

சென்னை ராஜ்யம் தாய் வீடு போன்றது. மூன்று பெண்களில் முதல் பெண் பருவம் அடைந்தாள். பருவமடைந்த பெண்ணை என்ன செய்வது? கல்யாணம் கட்டிக்கொடுத்துதான் ஆகவேண்டும். முதல் பெண்ணிற்கு திருமண வைபவம் நடைபெற்று அந்தப் பெண் மங்களகரமாக ஆந்திரா சென்றாள். அடுத்த இரண்டு பெண்கள், கோலாகலமும், மைசூருக்கும் திருமணம் முடிந்து செல்ல இருக்கின்றார்கள். ஆகவே மங்களகரமான வாரியத்தை முடித்து சந்தோஷமாக அனுப்புகின்றோம். இருந்தாலும் வளர்த்த பாசத்தின் காரணமாக பிரியப்போது ஓரளவு சஞ்சலம் ஏற்படுகிறது. அந்தமுறையில்தான் மொழிவாரியாக ராஜ்யங்கள் பிரிந்து செல்லும்போது ஓரளவு சஞ்சலம் உண்டாகிறது.

[Sri S. Thinakaran Thevar] [25th October 1956]

ராஜ்யங்கள் பிரியும்போது ஏதோ ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தம் இல்லாமல் போய்விடும் என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. நிர்வாக செளகரியத்திற்காக இந்தப் பிரிவினை ஏற்படுகிறதேயொழிய வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகவும் அல்ல. நம்மிடையே உள்ள தொடர்பு, சிநேக பாவம் ஒன்றும் குறையாது. இந்த ராஜ்யங்கள் தனிப்பட்டு இயங்கினாலும் உயர்ந்த செல்வத்தையும் அந்தஸ்தையும் அடைந்து இந்தியாவிலும், உலக சரித்திரத்திலும் உயர்ந்த கட்டத்தை அடையவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த ராஜ்யப் பிரிவினை வந்திருக்கிறதேயொழிய வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகவும் அல்ல என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நினைவு படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

பல நண்பர்கள் இந்தச் சபையிலே பல நிகழ்ச்சிகளிலே விசேஷ பங்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தைவிட்டு தங்கள் தங்கள் ராஜ்யங்களுக்கு போய் அங்கு அவர்களுடைய விசேஷ முயற்சியினாலும் விசேஷ உழைப்பினாலும் அந்த ராஜ்யங்களை பலப்படுத்தி, நல்ல முறையிலே நடக்கவேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டிக் கொண்டு, அவர்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையிலே எப்போதும்போல சென்னை ராஜ்யத்தினிடம் அன்பு குறையாமல் சகஜமான முறையில் வாழ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

10-37 a.m. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR: Mr. Speaker, Sir, on this occasion I am glad to record my personal appreciation of your work as Speaker of this Assembly. Sir, it is happy for us to note that all people have begun to like you for your proper functioning as Speaker. You have maintained the dignity of this august House. You have been firm when you ought to be so and you have been very kind when you ought to be so. Sir, we are glad that you have earned a reputation which, I am sure, will stand in good stead in your future career.

Sir, the reorganization of States has brought in certain new set-ups. We had experience of parting from our friends in Andhra. Now we are happy to be proud to say that they will be occupying an important place in the all-India set-up.

Sir, hon. Members representing South Kanara and Kollegal are going to form part of the new Mysore State Legislature. They have got a future with the important resources available there and we will be happy to learn that they will prosper in times to come.

Regarding Kerala also I have no doubt that with the intelligence and hard work of the people the Kerala State will be a worthy sister State along with the State of Madras and Mysore.

As regards Tamil Nad, we wish them all happiness and we are sure, the way in which they have been conducting themselves these centuries, they are bound to reap the fruits and become a prosperous State.

Sir, it will be my duty to record my thanks to the persons who had been my colleagues while I was a Member of the Cabinet for two years. Sir, I cannot forget our able leader, Sri C. Rajagopalachari and I thank him for having given me proper directions and

25th October 1956] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nair]

helped me to function in whatever successful manner as I had been able to function as a Member of his Cabinet. When I came to this House for the first time I had absolutely no experience of legislative work. I have tried my level best to learn and to act according to my capacity. If we had done anything which might have wounded the feelings of others, we request my friends to forget them. On an occasion like this, it is impossible to talk without a certain amount of emotion. As a result of the reorganisation of the States, it is the Members of the various Assemblies of the States which have been reorganised that have incurred a real loss. We have made friendship with persons whom we had not met before. Personally I have been friendly with almost all the Members of this House and I have been the recipient of friendship of each and every Member in this House. So, at a time when we have to part, of course to work in other fields to which we are destined, we feel a little bit of pang particularly when the moment of parting has come. The Tamil friends, the Andhra friends and the Karnataka friends have been very kind to us. We people from Malabar have got a trite, namely that we are individualistic, that we are a bit more critical than other sections of the people of the country. If, in our criticisms, we have offended any one of them, we request them to forgive us.

Sir, we have also to thank the Establishment—every individual who formed part of the Legislature Secretariat. They have been kind to us and have been attending to our needs. We had no occasion to make any complaints against them.

Sir, we are sorry that we are losing their services. We have to record our thanks for all the services rendered by them during the last 4½ years.

Sir, I will be failing in my duty if I do not express my thanks to Sri A. B. Shetty who has been very kind to us and who has been very kind to me personally also. Sir, he is an asset which I am afraid Madras is going to lose and Mysore is going to gain. I am sure he will adorn the Treasury Benches of the new Karnataka State, and that he will be able to earn the appreciation which he has earned in this State.

I wish to express my thanks to the Chief Minister. He is a worker among leaders and is a leader among workers. That is a great asset indeed and that has drawn nearer to him not only persons belonging to the Congress Party but also persons belonging to other political parties. He appreciates our difficulties and he has been very kind to us. Whenever representations are made by us, he tries to do what he can in the matter. Every Minister of the Cabinet has been kind to us and we are bound to express our thanks to them for the kindness shown to us.

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [25th October 1956]

Sir, I have nothing more to say than to wish our Karnataka friends good luck, to wish our Tamil friends all good luck and I can assure them that the Kerala State will thrive and will be a prosperous State, that all of us will try to shape the destiny of India into a glorious future and a more glorious future than we are anticipating. May God give us the strength and I am sure we are going to succeed. Thank you, Sir.

SRI K. UPPI: Mr. Speaker, Sir, on this occasion I depart from the procedure usually followed and address my speech to my Friends. Sir, to-day is not a very happy day for those of us who have to depart from this House. This is the last day when we will be meeting in this House and associating ourselves with our friends with whom we have been working in so friendly and fraternal a way all these 4½ years. Sir, things have happened which have resulted in this separation and we have to abide by that. A new experiment of creating States on a linguistic basis is being carried on in the country. How this experiment is going to affect our country is yet to be seen. However, great men, great leaders and thinkers believe that this reorientation will be in the interest of the country. Let us hope and pray that the results of the experiment will be the same as predicted by our leaders. We have been a very happy family. On certain occasions, during the course of discussions we have imported heat but once the discussions were over we have forgotten all about that. Outside the House also in hostels and other surroundings we have been living happily. I feel very sorry that we have to separate from our friends. Members from Malabar and South Kanara districts will be associating themselves with new friends in their new set-up and let us fervently hope that it will be for the good of the country and that a similar fraternity which we have developed in this House both inside and outside will be developed in the new set-up also.

Sir, when we came to this Assembly four and a half years ago after the last elections, we found that the State was about to come under the President's rule. At that time, it was almost God-send that a person of extraordinary ability, a patriot of patriots—I mean Sri Rajaji—was sent to us to guide us. Had it not been for the coming in of Sri Rajaji, this State would have been under the President's Rule and therefore none of us can forget the services that he had rendered to this State when he took up the reins of the Government at that time. We Muslim Leaguers fought against the Congress in the last elections and when we saw after the elections that there was no strong party to take up the reins of the Government and when the State was on the brink of coming under the President's rule, we were very anxious as to what would happen. Every one would agree with me when I say that had it not been for the fact that Sri Rajaji condescended at that critical time to control the destinies of the State, the functioning of democratic institutions

25th October 1956] [Sri K. Uppi]

in this State would have been suspended. It is very sad that, as soon as he felt that the Legislature was powerful enough to carry on the administration, he left us. Every one of us is deprived of his able guidance and his extraordinary intellect and ability.

You, Sir, have created a history within such a very short time and have earned the admiration of all sections of the House. You succeeded to the Chair, which was occupied by your distinguished predecessors, who made history to set up great precedents. It is not for me to say all that about you, Sir, as I belong to the same district. But I am proud that you have earned the appreciation of one and all.

I am thankful to my hon. Friend Sri A. B. Shetty who is leaving away. We have been together for the last several years and we have been friends for the last twenty or twenty-five years. He has rendered useful service in establishing a stable Government in this State. I hope he will be in the Treasury Bench in the State to which he is going.

All the Ministers in this House have been kind to us and we are all under obligation to them for that. Before I conclude, I convey our hearty wishes to the members of Tamil Nad. With these words, Sir, I resume my seat.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10-53
இந்தச் சபை முன் இருக்கும்படியான தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் a.m.
பேசும்படியான வகையிலே, அனேகமாக எல்லா மெம்பர்களும் கலந்து
கொண்டார்கள். ஆனால், நான் கடைசியாகப் பேசினாலும்கூட ஏதோ
சில வார்த்தைகள் சொல்லவேண்டிய கடமைக்காக சில வார்த்தைகள்
சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

முதலாவதாக, இந்தச் சபைக்கு அலங்காரமாக இருக்கும்படியான
சபாநாயகராகிய நீங்கள் எங்களை விட்டுப் பிரிவது மிகவும் வருத்தத்தைத்
தான் உண்டு பண்ணுகிறது. நீங்கள் இங்கு இருக்கும்படியான நிலையிலே
கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னபடி நீங்கள் கேரள தேசத்திலேயிருந்து
வந்திருந்தாலும் கூட, இங்கு சென்னையிலே மாபெரும் செல்வாக்கும்
பழக்கமும் உடையவர்கள். அடியேனும் அதுமாதிரிதான். என்னுடைய
முதலாதையர்களுக்கு கன்னடம்தான் தாய் பாஷை. இருந்தாலும் கர்
நாடக தேசத்தோடு சேருவதை விட்டு தமிழ் நாட்டிலேயே இருந்து
வந்ததன் காரணமாக என்னைப் பார்க்கிறவர்கள் தமிழன் என்றுதான்
சொல்வார்கள். தமிழ் நாட்டில் நான் இருக்க வேண்டிய நிலைமையை
சந்தோஷமாக வரவேற்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மந்திரி சபை அமைத்த சமயத்திலே எட்டு பேர்கள் மந்திரிகளாய்
அமைந்தார்கள். நமது தமிழ் நாட்டிலே ஒரு பழமொழி உண்டு. அதா
வது 8 பேர்கள் இருக்கக் கூடாது என்று. ஆனால் அட்ட திக்கு பாலர்கள்
உண்டு என்று வேதத்திலே கூட சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கடைசி
வரை இருக்கக் கூடாது என்று நினைத்தோ, என்னவோ, மிகவும்
அனுபவம் உள்ளவரான ஸ்ரீ எ. பி. ஜெட்டி அவர்கள் இந்த சபையை
கலைவதற்கு முன்னாலேயே, பிரிந்து போகிறார்கள் என்று வருத்தத்துடன்
தெரிவிக்காமல் இருக்க முடியாது.

[Sri P. G. Karuthiruman] [25th October 1956]

இந்த சட்டசபை கூட ஆரம்பித்ததிலேயிருந்து ஒருவர் பின் ஒருவராக பிரிந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலில் ஆந்திர நண்பர்கள் பிரிந்து சென்றார்கள். இப்பொழுது கேரள கன்னடிய நண்பர்கள் பிரிந்து சென்றார்கள். இப்பொழுது பிரிந்து போகும்படியான நமது சுகாதார அமைச்சர் அவர்களைப்பற்றி அதிகமாக சொல்ல வேண்டியதில்லை. “மக்கள் நூறு ஆண்டுகள் வாழ்வது எப்படி?” என்று ஒரு புத்தகத்தை

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் அங்கத்தினர் தமிழில் பேசுவதை நாங்கள் அனுமதிக்கக் கூடாது: அவர் கன்னடத்திலே பேசி ஆக வேண்டும் :

10-56
a.m.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : சுகாதார இலாகாவை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ எ. பி. ஷெட்டி அவர்கள் நூறு ஆண்டுகள் வாழ வேண்டும்; மிகவும் திறமையாகவும் நன்றாகவும் அமைச்சராக விளங்கி வருகிறார். அவர் சுகாதாரத்துடன் சுமார் 75 வயது வரை, அதாவது முக்கால் நூற்றாண்டு வாழ்ந்துவிட்டார்கள். கால் நூற்றாண்டு அரசியலிலே கழித்துவிட்டார். கால் நூற்றாண்டு மந்திரியாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று நினைத்துத்தான் அவர் நூறு வருஷம் வாழ வேண்டுமென்றும் சபையின் சார்பாக ஆண்டவனை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். (ஸ்ரீ பி. ராம மூர்த்தி: சாபமா?) சாபமல்ல. அவர் சந்தோஷமாகவும் ஆரோக்கியமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

லீட்டுக்கு ஒரு கிழவன் வேண்டுமென்று சொல்லுவது தமிழ் நாட்டில் ஒரு பண்பாடு. அனுபவத்தையும், அறிவையும் குடும்பத்திற்குச் சொல்லி நடத்திக்கொண்டு போகும்படியான முறையில் அரசியலிலும் கூட கிழவர்கள் இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் ஸ்ரீ எ. பி. ஷெட்டி அவர்கள் இருந்து வந்திருக்கிறார். பிரிந்து போகும்படியான நிலையிலே இருக்கும் நமது நண்பர் ஸ்ரீ உப்பி சாகிப் போன்ற கிழவர், டாக்டர் மேனன் போன்ற கிழவர், ஸ்ரீ எ. பி. ஷெட்டி போன்ற கிழவர், இவர்களெல்லாம் நம்மை விட்டுப்போகின்றார்களே என்று சிறிது வருத்தமாகத்தானிருக்கிறது. அதோடு, இந்தப் பக்கத்திலிருக்கும்படியான எங்கள் மதிப்புக்குரிய ஸ்ரீ வி. லி. பழனிசாமிக் கவுண்டர் அவர்களைப்போன்ற கிழவர்—அவரைக் கிழவரென்று சொல்லமுடியாவிட்டாலும் திரும்பவும் வரவேண்டுமென்று தான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1952-ம் வருஷம் ஏற்பட்ட சட்ட சபையிலே பலமாக எதிர்க் கட்சியிருந்து அவர்கள் காரசாரமாக விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு இருக்கின்றார்கள். எங்களைப்போன்ற புது முகங்களுக்கும் புது அனுபவம் உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் அரசியலிலும் விவாதத்திலும் பங்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அதற்காக எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களான ஸ்ரீ கோபாலன் அவர்களைப் போன்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் வாழ்த்து கூறுகின்றேன். அவர் மைக்கு இல்லாமல்கூட பேசக்கூடிய அளவில் விவாதத்தில் தீவிரமாக பங்கு எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஸ்ரீ டி. சி. நாராயண நம்பியாரைப்பற்றி சொல்லும்போது அவர் பேச்சு மிகவும் காரசாரமாக இருக்கும். புயல் அடித்தது, ஏராளமான சேதம் ஏற்பட்டது என்றெல்லாம் பேசினாலும் கடைசியில் ஒன்றுமில்லாமல் போய் விடும். இப்படிப்பட்ட சிறந்த அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் போகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் ராஜ்யத்தில் நல்ல பணி ஆற்றுவார்கள். தங்கள் ராஜ்யத்தை நல்ல முறையிலே வளர்ப்பார்கள் என்று நம்புகின்றேன். நாமெல்லாம் பன்மொழி ராஜ்யம் ஏற்படுமோ, ஒரு மொழி ராஜ்யம் ஏற்படுமோ என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தோம். அது நல்லதா இது நல்லதா என்று பேசிக்கொண்டிருந்தோம். இதையெல்லாம் யார் நினைத்த போதிலும் நடப்பது ஒன்று என்பதுதான் அடியேனுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இதிலெல்லாம் அரசியலைப் புருத்தக்கூடாது. விதியாரையும் விட்டுவிடாது. இந்தியா தேசத்தினுடைய விதி, பாரத மக்கள்

25th October 1956] [Sri P. G. Karuthiruman]

செய்த தவத்திற்கேற்ப எப்போது, எந்த நாளிலே எது கிட்டுமோ அதுதான் கிட்டும். கவிச்சகரவர்த்தி கம்பன் கூறியது போல்

“தருவது விதியே என்றால், துவம் பெரிதடையரேனும்
வருவது வருநாள் அன்றி வந்து கைகூடலன்றே”

எவ்வளவோ புரட்சி செய்யலாம், எவ்வளவோ எல்லை போராட்டங்கள் செய்யலாம். இவைகளுெல்லாம் எவ்வளவு செய்தபோதிலும் எப்பொழுது எது வந்து சேருமோ அதுதான் வந்துசேரும் என்று கம்பர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, இப்பொழுது இருக்கும்படியான ஒரு சூழ்நிலையில் நாம் பிரிந்து போகவேண்டிய நிலையில்தான் இருக்கிறோம். முவேந்தர்கள் ஆண்ட காலத்திலே சேர, சோழ, பாண்டிய நாடாக இருந்தது. ஆனால், சேரநாடும் பாண்டிய நாடும் ஒன்றாகவே இருந்திருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் ராஜ்யம் பெரிய அளவில் இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அவா. இப்பொழுது இருக்கும் சூழ்நிலையில் இந்திய தேசம் ஒரு தேசம், இந்திய மக்கள் என்ற ஒரு சமுதாயத்திலே நாம் வளரவேண்டுமென்ற நிலையில் இருக்கவேண்டுமென்று நான் ஆண்டவனை பிரார்த்தித்துக்கொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல், இப்பொழுது இங்கிருந்து பிரிந்துபோகும் மக்கள், பிரிந்தாலும் மீண்டும் சேர்வது பற்றிய எந்த நல்ல எண்ணம் ஏற்படுமோ, அந்த உயர்ந்த எண்ணம் உருவெடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Mr. Speaker, Sir, as a humble Member of this House, I should like to express a few words of valediction as perhaps this is the last day on which we are sitting all together on the floor of this House. Friends and comrades from Tamilnad, Karnataka and Malabar have expressed sentiments filled with emotion, and our great old friend Sri A. B. Shetty has given his thumb-nail sketches in an inimitable fashion in a finished speech that has thrilled all of us. We had a feast of fine phrases, appropriate quotations and correct size-ups of the various Members in this Assembly. But then, I should like to hasten to add a few words of my personal appreciation and perhaps I am voicing the feelings of most members of this House when I say that you, Mr. Speaker, have lived in the true descent of Sivashanmugam Pillai here as a friend, philosopher and guide. I have great pleasure in recapitulating those fine days when he shouted ‘Order, order’ and trained us in parliamentary ways. I do not know if we can ever forget the unique and partly clumsy—perhaps pleasing because of that—way, in which your predecessor conducted the deliberations of this House. The profound scholarship which he brought to bear was rather difficult to excel for any Speaker perhaps in the whole country. It may be wrong for any of us from Malabar and Karnataka to pass from this House without recalling those fine days and the moments we spent here with our live wire Speaker always alert, always checking, always calling us to order and always guiding us along the right lines. It would have been difficult for any man with even the profoundest scholarship or the most energetic person to succeed Sivashanmugam Pillai. But you have done it with an amount of grace added to it and with an amount of quiet which perhaps becomes the high office of Speaker. You also have been rendering service

11
a.m.

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [25th October 1956]

here for some months past as a friend, philosopher and guide. I may say that it fills me with a sense of pride because the Tamilian and Kannadiga Members have chosen to repose their confidence in you, a Malayalee and one among us, and chose you to this High office. It fills me with great pleasure and also with some amount of pride to see that a man from our district (Malabar) has filled the High office of Speaker in a distinguished way. I can tell my friends of Tamilnad that you are, and will long be, a symbol of a Malayalee in Tamilnad, a man who has no sense of parochialism, no sense of partiality and who combines and blends in a very felicitous way the good qualities of Malabar and the fine qualities of Tamilnad. You have cast your lot in Tamilnad and made it your home and you have been rendering to it service in such a way that all of us unanimously appreciate your services. I say this is a foreboding or a symbol of what is going to be hereafter. Though Members from Malabar are quitting this Assembly and you will cease to be Speaker, the unity of the country is not going to be relinquished. Thousands of Malayalees will continue to live here and I hope that our Tamil friends will be jolly good friends with them and make them feel at home, even as we Malayalee Members are feeling at home in this House. Our Malayalee brethren will continue to get the same amount of justice as is extended to the Tamils. I am quite confident about it from the sense of fairplay and justice that has been abundantly shown by our Tamil friends. In electing a Malayalee as the Speaker of the Assembly, a Malayalee as the Mayor of Madras, and a Malayalee as the Chairman of the Council they have displayed in a most philanthropic way their 'weakness' for men from other areas. This is really a sign of guarantee of their continuing to repose an abundant measure of confidence.

For your services, Mr. Speaker, I need hardly say that I have abundant appreciation. The magnificent way in which you have adorned the office is beyond words or tributes and I join with the other Members in the unanimous plaudits that they have given to your fine services as Speaker.

Then I would like to say a few words about the other Members here and about certain matters to which I would like to refer on this passing or fleeting farewell occasion. I need hardly say, speaking for myself as an individual and perhaps speaking for Malabar, that we have had kindness only and always a touch of generosity from practically all the Members of the Cabinet. I have had occasion to come into more or less close touch with almost all the Members of the Cabinet from Padayatchi at one end to the silent Kamaraj Nadar at the other end. His inscrutable silence has never left the people guessing about his thoughts. May be, as Mr. Shetty put it, he never committed himself. But you can always be confident that his heart was in the right and he was always with the common man. All the Members of the Cabinet were uniformly kindly and the milk generosity has been flowing from their hearts

25th October 1956] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

so far as we are concerned. There have been occasions now and then when we have complained, when we have criticized and when we have obstreperously voiced our objections to what was being done by the Government of Madras. I do not want to mention minor things on a magnificent occasion like this when we are dealing with larger issues and with the goodwill of one people with another people. I appeal to the Cabinet here, the Government and the people of Tamilnad to forget all the little things that might have happened and to remember and even exaggerate the good things like the friendliness and goodwill that subsisted between the people of Malabar and the people of Tamilnad.

I should like to refer to one distinguished gentleman who has always been a parent and has guided in a very eminent way the deliberations of this House as the Chief Minister. The first Chief Minister whom we confronted when we came to this House was Sri C. Rajagopalachariar. He remains with us no longer as a politician, not even as a statesman, but as a kind of political saint counselling the leaders of the world on major issues like the Suez Canal Dispute, the hydrogen bomb and the atom bomb and the fiendish forces that threaten the peace and even the existence of the world. He has engaged himself on many great things and also on things in which Sri A. B. Shetty is interested like the B.C.G. Vaccination. It is only when he came down to the lower levels that we have had to cross swords with him. When he reigned supreme in the higher regions and dealt with the atomic bomb, the Suez dispute and the other problems, he fought the issues with his might and main, and India will be truly proud of the part he has played in her evolution. He is one of those irrepressible sages that we have had. There is no gainsaying the fact that it is indeed our good fortune that we have had such an able statesman to guide the deliberations of this House in its early stages. At that time it was rumoured that the mantle would fall upon another. I need hardly say that that person is in my presence here, and it is rather embarrassing to speak of him. Sri C. Subramaniam has admirably discharged his duties as successor to Sri C. Rajagopalachari and as the Leader of the House in a very eminent way. Of course I have had personal kindness from him on many matters—personal not in the sense of any personal concern of mine but in matters in which I represented the interests of the public. He has always shown kindness in receiving me. I should also never forget the way in which he has dealt with the Brennen College issue. I should like to pay my very best compliments to Sri S. Subramaniam on the excellent way in which he has been discharging his duties as the Leader of the House.

I want to say something far more serious than all these things before I wind up and sit down. Many have said that we are separating. Many people have said that this is an occasion full of emotions. It is true that all farewells will be full of emotion. But this is an occasion of mixed feelings. I do have a feeling of anguish

11-10
a.m.

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [25th October 1956]

in that we are all leaving—anguish not in the sense that I will be fizzling out on the 1st of November. Of course it is too great a democratic outrage that we should have that kind of thing. But it cannot be helped. We feel strongly that something unconstitutional, immoral and outrageous is taking place. But this cannot be helped on certain occasions. But this apart, I certainly feel an amount of sadness in leaving old friends—quite a large number of them—on this side and on the other side. We have been rather intimate and we have been all along living as a family. Sadness may be there in some measure at the time of separation. But then it is a matter of choice. The people of India have chosen on this historic occasion to go into groups. In that magnificent mansion of the Lord there are many houses. So says the Bible. There are many houses in our great land. There are many houses in our great Bharat. So we are going into many houses as blood brothers and blood sisters. We are going into Kerala. Some are going into Karnataka. The other people are remaining in Tamilnad. The people are grouping themselves as Gujaratis, Punjabis, etc. I consider and view this linguistic grouping as a form or the fulfilment of higher democracy. The language of the people must be the language of the country. This is absolutely fundamental. The language of the people must be the language of the administration in a democracy. No democracy can thrive or flourish where the language of the administration is alien to the people who are ruled. I consider this linguistic grouping is only the fulfilment of higher democracy. It is the fulfilment of the democratic movement in our country wherein the language groups will come within the larger framework of the mansion. I do not agree, I must say, that we are going to manifest fissiparous tendencies on an occasion like this. Does the spectral colouring showing seven colours show any fissiparous tendency? When they coalesce they do produce a bright white light. When the petals of a flower blossom (and then I suppose adorn a garden), do we think of the fissiparous tendencies of the petals? Absolutely not. They produce a beautiful synthesis—the flower. Even as the spectral colouring shows the seven colours and also coalesce into one brilliant light, so also we in this country will have a higher form of unity and fellowship, which is going to be far more intimate and far more harmonious, than we had with the cacophony, the quarrels, and the complaints in the earlier days of this Assembly when the Andhras wanted their interests to be advanced and the Tamils protested. We are now going to have a higher form of unity. We are going to be the Members of our linguistic groups. I believe that the duty of all of us here will be to work for the common mass of the country. We should work for the masses. This country has already declared its objective to be to evolve a socialist pattern of society. What really matters therefore is the common cause. Whether we go into Kerala or Karnataka or remain in Tamilnad, the task is the same. We have to uplift all the 360 million people of our country. We have got to raise

25th October 1956] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

them to levels which can be considered human. We have got to treat them as equal and proud citizens of the Indian Republic. That is our task. So we have got the underlying unity of task and purpose. When we go into Kerala the same common task will challenge us. How are we going to plan and order our society, which is going to be socialist in content? This is the common task facing all of us, and this is the same common task that binds us together. Here I should like to say just a word. That is, we are going to be inter-dependent. We are not going to separate at all. Separation is a mischievous and pernicious word. We who are going to Kerala have abundance of goodwill for you and I am sure our Tamil friends have the same abundance of goodwill for us. The waters of the rivers from the West Coast and Karnataka will help you to flourish and prosper. You on your side will supply us with all the good things that you can spare even at some small sacrifice. I am perfectly certain that this interdependence will grow and we will all work for the greater glory of our great Bharat, which is the vision of all of us. I pledge myself, and I suppose you here will pledge yourselves to work for the common task of building up the Socialist Republic of India. I recall and conclude after quoting one passage which still reverberates in my ears. It is a passage which I have heard as a boy. It is the passage quoted by Satyamurthi. He said, "Who lives if India dies? Who dies if India lives?" And India means the destinies of the 360 million people. Who dies if these 360 million people prosper? Who lives if these people go down? Some of us may have a personal preference, and so I ask for the co-operation of all the Members here—Tamils, the Kannadigas, and the Malayalis—to put to themselves this question, "Who lives if India dies, and who dies if India lives?" Then I suppose there will be world peace and there will be "*Lokasamastha Sukhinobhavantu*". I wish the people of Tamilnad all prosperity and I trust they will reciprocate our feelings in the same full-blooded and warm-hearted manner.

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Sir, it is with a very heavy heart that I have to participate in the proceedings of this House this morning. I associate myself with the fine sentiments expressed by the Leader of the House in so ably moving the first resolution. It is needless for me to say that in the short space of time that you have been occupying this important and high office as Speaker, you have discharged your duties to the very best satisfaction of all sections of the House in the most impartial manner. It is very sad to note that you are giving up that office in view of the reorganization of the States. The band of elected representatives in the 1952 general elections to this premier Assembly were called upon to redraw the map of this State for the second time. The first occasion was when our Andhra brethren separated from this State. The second occasion has now come when the Keralites and the Kannadigas are moving out of this State to form their own States. It is certainly sad to note that the associations and connexions established

[Sri S. C. Virupakshiah] [25th October 1956]

11-20 over centuries should all be severed on one fine morning. These
a.m. bonds are very difficult to break. But yet we have got to remember that this is not the stage nor is it the time to discuss whether unilingual States or bilingual States should be formed. We have taken a decision. The higher democratic body of this land—Parliament—has taken a decision on this matter, and it must be our bounden duty to implement that decision with all our heart and with all the might that we can command.

I am sure that everyone in this House will try to implement the decisions taken by our trusted leaders of the land. If only we have got a mind, we will surely succeed.

Very few people knew that Kollegal, the area to which I belong, really formed part of the Kannada region till the States Reorganization Bill was considered by this House. Because, it is in the Coimbatore district which is occupying a premier place and which is the citadel of Tamilnad if I may be permitted to use that expression. I had the double advantage of being both a Kannadian and Tamilian. Whenever I thought I could say that I belonged to the Coimbatore district and said so, everyone would regard me as a Tamilian and whenever I said that I belonged to Kollegal, certainly I was taken to be a Kannadian. I am really sorry that this association will have to be snapped away very soon. It may be interesting to recall at this stage that this area, Kollegal, fell to the British Dominion on account of a treaty arrived at during the Mysore War. Under that treaty, Mysore lost this area to the then British. While certain territories were ceded to the British along with others, this area was also ceded to them. Thus, by an historical accident Kollegal went to Madras State. The people of that area will really be happy to get back to their home. Be that as it may. It is now very difficult to part association which we have cherished for long.

In this connexion, I wish to offer my thanks to you Mr. Speaker in the first instance. You have been training us and you have given equal opportunities for all of us irrespective of any consideration. The team led by Sri K. Kamaraaj has been very kind towards all of us. They have taken extra precaution. They have perhaps erred on the side of being too lenient towards non-Tamilians, if I may put it in that fashion, lest they should be misunderstood. We owe a deep debt of gratitude to them all. Then, I owe my thanks to all the other Members of the House—Keralites, Kannadigas and Tamilians with whom I was associated all these days. I thank them all for bestowing their kind and sympathetic consideration to all the problems confronting this part of the land.

Last but not the least, I must say that the Secretary to the State Legislature has been very kind, very considerate and very courteous towards us all. I pay my humble thanks to him on behalf of my area.

25th October 1956]

SRI N. RATHINA GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, சிறிது காலத்திற்கு முன்பு ஆந்திர சர்க்காரர்கள் சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து பிரிந்தனர். இப்பொழுது கேரள சர்க்காரர்களும், கன்னட சர்க்காரர்களும் நவம்பர் முதல் தேதியிலிருந்து நம்மை விட்டுப்பிரிந்து போகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பிரிகிறார்களென்பது உள்ளபடியே எங்கள் போன்றவர்களுக்கு சிறிது வருத்தத்தைத் தரத்தான் செய்கிறது. இருந்த போதிலும்கூட, மக்களின் எழுச்சியின் காரணமாகவும் நாட்டிலே அறிவு வளர்ச்சியின் காரணமாகவும் அந்தந்த பிரதேசத்தில் உள்ள மக்கள் அந்தந்த மொழியிலே ஆட்சி நடத்தியாகவேண்டுமென்று நல்லமுடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதைப்பார்க்கும்போது போற்றத்தான் வேண்டும். ஆகவே நீங்கள் எங்களை விட்டு பிரிகிறீர்களே என்ற எக்கம் ஒருபுறம் இருந்தாலும்கூட விரைவில் இப்போது சென்னை ராஜ்யம் தமிழ்நாடு என்ற பெயருடன் விளங்கப்போகிறது என்று கனவு கண்டிருக்கிற என்போன்ற அங்கத்தினர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கத்தான் செய்கிறது.

மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, சிறிது காலத்திற்கு முன்பு தங்கள் பீடத்தில் வீற்றிருந்த திரு. சிவசுப்ரமணியம் பிள்ளை அவர்கள் இருந்தகாலத்தில் அவர் நிகரற்ற சபாநாயகராக விளங்கினார்கள். இப்பொழுது அந்த பெயர்ப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பார்க்கும்போது அவர்களைக் காட்டிலும் அமைதியாகவும், பொறுப்புடனும்—அவரும் பொறுப்புடன்தான் வகித்து வந்தார்—இப்பதவியை வகித்து வருகிறீர்கள். இன்று தாங்களும் தங்களுக்கு நிகரில்லை என்று நிரூபித்துவிட்டார்கள். அன்பு, நிதானம், எல்லோரிடத்திலும் பாரபட்சமின்மை ஆகிய பண்புகளுடன் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களைப்போன்றவர்கள் புதிதாக சட்டசபைக்கு வந்த போதிலும்கூட, இது முதல்முறையாக இருந்தபோதிலும் கூட குறுகிய காலத்திலேயே எங்களுக்கு பலமுறை பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்து எங்களை பேச்சாளர்களாக்கிவிட்டார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது நாங்கள் பெறுமகிழ்ச்சி அடைகிறோம். முன்னாள் சபாநாயகர் “ஆர்டர்” “ஆர்டர்” என்று அடிக்கடி சொல்லுவார்கள். தாங்கள் “ஆர்டர்” என்று சொல்லவேண்டிய அவசியமே ஏற்படவில்லை. தாங்கள் உற்று நோக்கும்போதே நாங்கள் ஒழுங்காக நடந்துகொள்ளும் அளவிற்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறோம். மேலும் தங்களின் பாரபட்சமின்மையைப்பற்றி பாராட்டுகிறேன். தாங்கள் கேரள ராஜ்யத்தின் சட்ட சபையிலும் சபாநாயகராக விளங்கவேண்டும் என்பது எங்களுடைய அவா. மத்திய அரசாங்க சட்ட சபையிலும் தாங்கள் சபாநாயகராக விளங்கி தென்னாடு, வட நாட்டுக்கு குறைந்தது அல்ல என்று நிரூபித்து காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய ஏ. பி. ஜெட்டி அவர்களைப்பற்றி சொல்லும்போது இதுவரையிலும் அவர்களை அங்கத்தினர்கள் பார்க்கும்போதும்போது, புன்னகையுடன் அவர்களை வரவேற்று அவர்களுக்கு வேண்டிய அளவில் சமாதான முறையில் பதில் சொல்லி ஆவன செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மதிப்பிற்குரிய திரு. குட்டிகிருஷ்ணன் நாயர் அவர்கள் மற்ற அங்கத்தினர்கள் சொல்லியதுபோல், அவர்கள் மிக்க எளிய வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். யாரிடமும் அன்பு கொண்டவர். அவர்கள் மந்திரியாக பணியாற்றும்போதுகூட, அவரவர்கள் கேட்டுக்கொண்ட பிரதாரம் அவ்வப்போது உதவியெடுத்து நல்லமுறையிலே பணியாற்றி வந்தார்கள்.

இதுபோலவே மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. பி. மீனன் அவர்களும், நடையுடன் குரூப் போன்றவர்களும் நம்மை விட்டுப் பிரிவது மிகமிக வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் திரு. வி. ஆர். கிருஷ்ணய்யரைப்பற்றி சொல்லும்போது, தமிழ் நாட்டிலே அறிஞர் அண்ணாதுரைதான் அடுக்குமொழியில் பேசுவார்கள் என்று சொல்லு

[Sri N. Rathina Gounder] [25th October 1956]

வார்கள். அதுபோலவே கேரளத்திலிருந்து வந்த திரு. கிருஷ்ணய்யர் அவர்களும் சென்னை சட்டசபையில் நிகழ்ந்த பேச்சாளராக விளங்குகிறார். உதாரணமாக சிறிது காலத்திற்கு முன்னால் முதலமைச்சராக இருந்த திரு. ராஜகோபாலச்சாரியாரும் கூட இவ்வாறு சொல்லி யிருக்கிறார்கள். "Hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar wants to convince me by his beautiful speech" முன்பெல்லாம் மிறந்த பேச்சாளர்களாக இருந்த திரு. சத்தியமூர்த்தி, திரு. ஆர். கே. ஷண்முகம் செட்டி, திரு. ராமசாமி முதலியார் போன்ற குறிப்பிட்ட மிகச்சிறந்த பேச்சாளர்களை கேட்டிருக்கிறேன். இப்பொழுது இந்தச் சட்டசபையில் பலர் பேசும் ஆற்றல் பெற்றிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மிறந்த பேச்சாளர்களாக இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் பிரிந்துபோகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும் போது உள்பாடியே என்னை என்றவர்கள் வருத்தத்தான் செய்கிறார்கள். இது மாதிரியாகவே கேரள ராஜ்ய சட்டசபையில் முழுவதும் இருக்கக்கூடிய மிறந்த பேச்சாளராக திரு. கிருஷ்ணய்யர் இருந்து, அங்கிருக்கும் இளைஞர்களை மிறந்த பேச்சாளராக ஆக்குவதற்கு உணர்வு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் அவர் அங்கு ஏற்படப்போகும் சட்டசபையில் "புரட்சி மெசூர்" அமரவேண்டுமென்பது என்னுடைய விருப்பம்.

முஸ்லிம் லீக் அங்கத்தினர்களைப்பற்றி சொல்லும்போது, அவர்கள் என்போரில் கொண்டிருந்த அன்பிற்கு அவர்களை மிகமிக மாறாட்டுகிறேன். அவர்கள் விரிந்து முஸ்லிம் என்ற பாரபட்சமின்றி நம்மிடம் வெகுவாக பழகியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரிவினை உள்பாடியே மனவருத்தத்தைத்தான் தருகிறது. இதுமாதிரியாகவே மற்ற எல்லா கேரள சகோதரர்களும், கன்னட சகோதரர்களும் நம்மிடம் ஒரு வித்தியாசமின்றி நடந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் போகும் நாட்டிற்கு கேரளநாடு என்றும், கன்னட நாடு என்றும் பெயர் வைக்கப்போகிறார்களே, அதைப் பார்த்து எங்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கத்தான் போகிறார்கள் என்று சொல்லி கொண்டு, நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியறிதலை தெரிவித்துக்கொண்டு, அவர்கள் நீதிபிதரால் வாழவேண்டுமென்று அவர்களை வாழ்த்தி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11-30 a.m. SRI A. APPU : Mr. Speaker, Sir, I rise with a heavy heart to bid good-bye to our hon. Members coming from Tamil Nad and South Kanara. Our district is one of the major districts in the State of Madras. We have been here for over 150 years and we have got on very well with the friends in Tamil Nad. I had experience as a public servant in several districts in Tamil Nad. Wherever I went I had all co-operation and help from the Tamil friends. Accidentally, I was elected a Member of this House at the last general election and I should say that in my whole life, this was my happiest period. I am really sorry to go away from the Madras State. But the whole world is changing rapidly and so it is no wonder that we also have to change. But the time for separation is very opportune because we are all leaving with the full goodwill of our Friends adorning the various seats in this Assembly, and I am very grateful to them for that. I have had many Friends in this House. Whether they belong to the Congress or any other Party, all of them have treated me kindly as you perhaps know. I am only a back-bencher and I have not been actually participating in the debate. The first reason is that seldom I get an opportunity to speak. I used to approach the Chief Whip

25th October 1956] [Sri A. Appu]

several times—of course he used to give me some opportunities—but he consoled me by quoting the procedure in the Mother of Parliaments and said that in the House of Commons many Members did not get an opportunity even to speak once. Anyhow, I am very grateful to the large number of Friends I have here.

Sir, ours is a very small district densely populated. We have got very knotty problems to solve there. Unemployment is very acute. Food situation is very grave. We do not produce even one-fifth of our requirements. We have to depend upon the State of Madras and other States for our food supply. I have no doubt that our friends, officers and Ministers here will always be ready to help us. Many of the Friends from the Tamil districts have assured us that they are always prepared to help us and they have offered their best wishes for us. I heartily reciprocate the sentiments expressed by them. Though we are parting, I am sure, in times of necessity, our Friends will come forward to help us as our close neighbours. We also will be prepared to help whenever help is needed from us even though we are a small State.

Sir, our leaders in the Kerala State have realized the situation and I am glad to submit that they have organized themselves even now and they want to fight the coming election and form a stable Government in our State. Several persons are saying that in my small State a stable Government cannot be formed. I do not think so. We will all pull together and work very hard and I am sure, by the grace of God, we will be able to form a stable Government there. We have studied a lot from this Madras State. So far as I know, I should say that Madras State is the best State in India. It is very ably administered under the able guidance of our efficient Ministers here. We have studied a lot from them and we will try to emulate them in the new State.

Finally I have to say a few words to you, Mr. Speaker. Our Friends have given you a very great tribute. As a Malayalee I should not praise or flatter you. I was very happy to hear that the hon. Members who spoke before me had spoken very well of you as having occupied your exalted office with distinction. We are all proud of you. We shall all march together, fight our elections and do our best for the improvement of our State.

Sir, I am very grateful to all the hon. Members of the Assembly, Ministers and others, particularly the staff of the Secretary including the Secretary and his Assistants. The staff have been very kind to us and whenever we approach them for help, it would readily be forthcoming. I cannot express my gratitude too well and thank them adequately.

As far as Ministers are concerned, whenever I approached them with a request, they were very kind to me and they gave me a very patient hearing and in all possible cases they helped me. So I am very grateful to them also. Madras State is already a model State and I am sure it will develop further. We will watch the

[Sri A. Appa]

[25th October 1956]

progress of the State with interest. I offer my best wishes to all the Friends in Tamil Nad and I am sure they will also heartily reciprocate the sentiments which I have expressed to-day. Thank you, Sir.

11-38
a.m.

SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தங்களை நான் சாதாரணமான அங்கத்தினராகக் கண்டேன். பின்னர் சந்தர்ப்பம் தரப்பட்டபோது தக்க இடத்திற்கு வந்து அமர்ந்தீர்கள். இதற்கு முன்பு ஸ்ரீமான் சிவசுப்ரமணியம் பிள்ளை அவர்கள் வளர்த்து வந்த பரம்பரையை நீங்கள் இப்பொழுது சிறந்த முறையில் பாதுகாத்து வருவதுடன் அதை இன்னும் செழுமையாக வளர்க்க உரம் போட்டு வளர்த்து வருகிறீர்கள். இதை நான் பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பல மலையாள மெம்பர்கள் இங்கு இருக்கும்போது அவர்களுடன் பேசியபோது பெருமையுடன் அவர்கள் மொழியை அனுபவித்து வந்தேன். நானே அவர்கள் நம்மை விட்டு பிரிந்து போகிறார்கள். அவர்கள் நம்முடைய பாஷையில் நம்முடன் பழகிவிட்டு இப்பொழுது நம்மை விட்டு பிரிந்து போவதால் நம்முடன் அவர்கள் பழகியது நமக்கு நீண்ட ஆட்டுகிறது. அவர்கள் நம்முடன் நல்ல முறையில் பழகி வந்தார்கள். நம்முடைய பண்பையும் அவர்கள் வளர்த்து வந்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இப்பொழுது நம்மை விட்டு பிரிந்து போகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் நம்மை விட்டு பிரிந்து போய் நல் வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்பது நம்முடைய ஆசை.

அத்துடன் நம்முடன் பல காலம் இருந்து பழகிய பெரியார் ஸ்ரீ ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்களும் நம்மை விட்டுப் போகிறார். சட்டசபையில் சீற்றமாக கேள்விகள் கேட்டாலும் அவர் அதைப் பொருள் படுத்தாது தேச நன்மையைக் கருதி எழுப்பக்கூடிய கேட்கக்கூடிய கேள்விகளுக்கு அவருடைய இனிய மெதுவான வார்த்தைகளால் பதில் சொல்லிவந்தது நாம் எல்லோரும் அறிந்த விஷயம்தான். கேள்விகளை கேட்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் அவர் கொடுக்கும் இனிமையான பதிலைக் கண்டு நாம் என் இப்படி சீற்றமாகக் கேள்விகளைக் கேட்டோம் என்று வெடிக் தலை குனிந்து போனதையும் நாம் கண்டிருக்கிறோம். அவருக்கு முதுமை இருந்தும் அவர் ஒரு வாலிபரைப்போலவே காட்சி அளித்து வருகிறார். வாலிபர்கள் பேசுவதைப் போலவே அவர் ஹாஸ்யமாக பேசிவந்தது நமக்கு எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அவர் முதுமை அடைந்திருந்தாலும் அவர் பார்வைக்கு வாலிபரைப்போல்தான் இருக்கிறார். இந்த நிலைமையில் அவர் நல் வாழ்கை நடத்துவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர் செல்லும் இடத்திலும் பண்படைந்த நல்வாழ்கை நடத்த சந்தர்ப்பம் வாய்த்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ குட்டிகிருஷ்ணன் நாயர் இருக்கிறார். அவர் பல காலம் இந்த சட்டசபையில் மந்திரியாக இருந்து சபையை அலங்கரித்து வந்தார். அவர் மந்திரியாக இருந்து எப்படி தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்தினார் என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு முறை அவர் திருநெல்வேலிக்கு வந்தபோது அதாவது அவர் மந்திரியாக இருந்தகாலத்தில் அவர் திருநெல்வேலிக்கு வந்த போது ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அது அவருடைய எளிய வாழ்க்கையைக் குறிப்பிடுவதால் அதை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்த சமயம் அவர் திருநெல்வேலியிலிருந்து திருச்செந்தூர் போக வேண்டியதாக இருந்தது. அப்பொழுது எவ்வளவோ பெரிய பள்ளி ஒளர்கள் தங்களுடைய அழகான கார்களைக் கொடுத்து உதவ முன் வந்தன்கூட அவர் அதை பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் திருநெல்வேலியிலிருந்து திருச்செந்தூருக்கு தன்னுடைய சொந்த துட்டைக் கொடுத்து வாடகை காரில் சென்றது எனக்கு இப்பொழுது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. இவ்வளவு பண்பு படைத்த ஒரு மந்திரி நமக்கு இருக்கிறார் என்ற சந்தோஷம் அப்பொழுது எங்களுக்கு ஏற்பட்டது.

[Sri M. S. Selvarajan]

அப்படிப்பட்டவர் இப்பொழுது நம்மை விட்டுப் போகிறார் என்றால் அதைக் கண்டு வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை. இவரைப் பற்றி கனம் ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்கள் குறிப்பிடும்போது இவர் ஒரு நல்ல "காக்கடர்" உள்ளவர் என்று சொன்னது சரியே என்று தொன்றியது. இவ்வளவு பண்புள்ள மாஜி மந்திரி அவர்கள் நம்மை விட்டுப் போகிறார்.

நமது மலையாள நண்பர்களும் கன்னட நண்பர்களும் இருந்தபோது அவர்கள் எப்படி இருந்தார்கள் என்றால் சொற்றுக்கு அவசியமான கூட்டப் போல. சொறு நன்றாக இருக்க வேண்டுமானால் கூட்டம் கார சாரமாக இருக்க வேண்டும். நமது மலையாள நண்பர்கள் காரமுள்ள கூட்டாக இருந்தார்கள் என்று சொன்னால் கன்னட நண்பர்கள் இனிப்பான கூட்டாக இருந்தார்கள். அப்படி அவர்கள் இருந்ததால் சொறு நன்றாக இருந்தது. இப்பொழுது அவர்கள் இல்லாமல் போவதால் நமது சொறு சப் என்று தான் இருக்கும். இனி சென்னை ராஜ்யம் வந்த பிறகு அப்படிப்பட்ட கார சாரமுள்ளவர்கள் இனிமையான கூட்டையும் காரமான கூட்டையும் கொண்டு வருவார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன். அப்படி சிலர் வருவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்கள் நம்மை விட்டுப் போய் அங்கு அவர்கள் நல்ல பண்புடன் நல் வாழ்வு வாழ வேண்டும்.

பாஷை அடிப்படையில் இப்பொழுது பிரிவினை நடக்கிறது. அவரவர்கள் எந்த பாஷை பேசினாலும் ஒவ்வொரு பாஷைக்கும் வித்தியாசம் இல்லை. ஒவ்வொன்றும் அருமையான பாஷைதான். அவர்கள் அந்நிய பாஷை பேசக் கூடியவர்களாக இருந்தாலும் எல்லோரும் ஒரே தேசத்தில் தான் இருக்கப் போகிறோம். இமயம் முதல் கன்யாகுமரி வரை ஒரே தேசம்தான். திருப்பதி எங்கு இருந்தால் என்ன? அது எங்கு இருந்தாலும் திருப்பதி திருப்பதி தான். திருப்பதி வெங்கடேஸ்வரர் எங்கிருந்தால் என்ன திருச்செந்தூர் முருகன் எங்கிருந்தால் என்ன? தாஜ் மகால் எங்கிருந்தால் என்ன? எல்லாம் ஒரு தேசத்தினுடையதுதான். ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் அந்த தேசத்தின் ஒவ்வொரு அவயவங்களாகத்தான் அமைகின்றன. ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் பல்வேறு அவயவங்களாக இருக்கின்றன. ஆகவே இப்படிப்பட்ட சர்ச்சைக்கு இடம் இல்லை. ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் பாரத தேசத்தின் ஜீவநாடியாக இருக்கிறது. நாம் எல்லோரும் நம் தேசம் நல்ல நிலைமையில் வாழ வேண்டும், நல்ல பண்புடன் வாழ வேண்டும், நல்லெண்ணத்துடன் வாழ வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தான் இருக்கவேண்டும். ஆனால் ராஜ்யங்கள் பிரிந்து போனாலும்கூட ஒவ்வொரு ராஜ்ய மக்களும் சேர்ந்துகொள்வதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன. நாம் மீண்டும் மீண்டும் கூடுவதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் அடிக்கடி கூடி தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிப்பதற்கு இடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டி தான் ஜோனல் கவுன்சிலை அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஜோனல் கவுன்சில் மூலமாக நாம் ஒருவரை ஒருவர் தெரிந்துகொள்ளலாம். கன்னடம் பேசக் கூடியவர்களும் மலையாளம் பேசக்கூடியவர்களும் தமிழ் பேசக் கூடியவர்களும் பல்வேறு இடங்களிலும் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே மற்ற பாஷை பேசக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதனால் ஒவ்வொருவரும் பழகிக் கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அதன் மேல் நாம் நல்ல வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். தேசம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடையும். ராஜ்யங்கள் தனித் தனியாக இயங்கி தேசத்திற்கு உழைக்க நல்ல சந்தர்ப்பம் அடைந்திருக்கிறது. அந்த முறையில் எல்லோரும் நல் வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. RATNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபைத் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை முழு மனதுடன் ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது

[Sri A. Ratnam] [25th October 1956]

சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து பிரிந்து போகக்கூடிய கேரள, தென் கன்னடக் காரர்களுக்கு பிரிவுபசாரம் கூறும் வகையில் நான் பேச ஆரம்பிக்கிறேன். அதோடு கூட நம்மிடையே முக்கியமான பற்று இருக்கக்கூடிய சென்னை ராஜ்ய கவர்னர் அவர்களும், இந்த சபையை நல்ல முறையில் நடத்திவரக்கூடிய இந்த சபையின் தலைவராகிய சாபநாயகர் அவர்களும் இந்த ராஜ்யத்தை விட்டுப் போகிறார்கள். அத்துடன் நமது நாட்டு மக்களின் சுகாதாரத்தை பாதுகாக்க கூடியவரும் அந்த இலாகாவை திறமையாக நடத்தி வருபவருமான கனம் ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்களும் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து போகிறார்கள். மற்றும் இந்த சபையின் எதிர்க்கட்சியில் இருந்து கொண்டு சண்ட மாநுதம் போல் பேசக் கூடிய அங்கத்தினர்களும் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து போகிறார்கள். மக்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி அவர்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்து வந்த பல அங்கத்தினர்களும் நம்மை விட்டுப்போகிறார்கள். அவர்கள் இங்கு இது வரையில் இருந்தது ஐன நாயகத்திற்கு வேறுவாக இருந்தது. எதிர்க்கட்சியில் இருந்த முக்கிய மான டாக்டர் கே. பி. மேனன் அவர்களும் குறிப்பாக கனம் நாராயண குருப், ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன், ஸ்ரீ டி. சி. நாராயணன் நம்பியார், ஸ்ரீ கிருஷ்ண அய்யர் போன்றவர்களும் நம்மை விட்டுப் போகிறார்கள். மற்றும் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய பல பிரமுகர்களும் நம்மை விட்டுப் போகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை கவனித்தால் நமக்கு ஒரு பக்கத்தில் வருத்தமும் ஒரு விதத்தில் சந்தோஷமாகவும் இருக்கிறது. எப்படியிருந்தாலும் அவர்கள் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தாக வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. அப்படி பிரிவினை ஆன பிறகு வடக்கேயுள்ள பல ராஜ்யங்களுடன் சேர்ந்து மண்டலங்களாக பல அமைந்து இயங்கப்போகிறது. தென்னாட்டில் மட்டும் பல பகுதிகள் சென்னையை விட்டுப் போகின்றன. சென்னையிலுள்ள சில பகுதிகள் ஆந்திரர்களுக்கும் சில பகுதிகள் தென் கன்னடமாகிய மைசூருக்கும் போகின்றன. இவ்வாறு போவதற்குக் காரணம் நாம் ஏற்கனவே மொழிவழி அடிப்படையில் ராஜ்யங்களை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்கி இப்படி பிரிக்கிறார்கள். அப்படி மொழிவழி அடிப்படையில் ராஜ்யங்களை அமைத்தால் நமக்கு நல்ல சுபிட்சம் கிடைக்கும் என்பது என்னுடைய எண்ணம். ஸோனல் மண்டல முறையில் நாம் பிரிந்து போனால் நல்ல நிர்வாகம் நடக்கும். நிர்வாகத்தை சரியான முறையில் நடத்த முடியும் என்பதுதான் என் போன்றவர்களுடைய எண்ணம். பார்த்த அளவிற்கு நாடு இருந்தால் ஏதோ சில கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் அனுப்பும் ரிப்போர்டுகளை வைத்துக்கொண்டு மந்திரிகளும் அதிகாரிகளும் உத்தரவு போடுகிறார்கள் அது இல்லாமல் போய் ஜனநாயக முறையில் நிர்வாகம் நடைபெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் அனுப்பும் ரிப்போர்டுகளை வைத்துக்கொண்டு மந்திரிகளும் அதிகாரிகளும் உத்தரவுகள் போட்டால் அது மக்கள் ஆட்சியாக ஆகாது, அது குடியாட்சியாக ஆகாது. குடியரசு ஆட்சியிலே நேரிடையாக அமைச்சர் அவர்களும், மேல் அதிகாரிகளும் மக்களுக்குவேண்டிய காரியங்களை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்கு ராஜ்யம் ஒரேயடியாகப் பெரிதாக இல்லாமல் அந்த அந்த மொழி, கலாசாரம், நாகரீகம், பண்பாடு இவற்றுக்கு ஏற்ப பிரிந்து பல பகுதிகளாக இருந்தால்தான் அந்த அந்தப் பகுதிகளுக்கு வேண்டிய காரியங்களை உடனடியாகக் கவனிக்க முடியும். அதற்கு ஏற்ற வகையில் இன்றைக்கு மலையாளப் பகுதிகள் எல்லாம் சேர்ந்து கேரளமாகப் போகிறது. கன்னட பிரதேசங்கள் எல்லாம் மைசூருடன் இணையப் போகின்றன. தனித்தமிழ்நாடு அமைய இருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யம் என்று இதை அழைக்காமல் தமிழ்நாடு என்றே பெயர் சூட்டவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படியே பெயரிடுவார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். மலையாள மெம்பர்கள் மலையாள ஹரிஜனங்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்யவில்லை என்பதாக அடிக்கடி சபையில் புகார் செய்வார்கள். அவர்களே தனி மலையாள ராஜ்யம் அமைத்துக் கொள்ளப்போவதால் அங்கேயுள்ள ஹரிஜனங்களுடைய நன்மைகள் எல்லாம் சரியான முறையில்

25th October 1956] [Sri A. Rafnam]

கவனிக்கப்படும் என்றே நம்புகிறேன். அங்கே அடிக்கடி நடக்கும் கொலை, கொள்ளைகள் போன்ற அநீதிகள் இனி நடக்காமல் தேசம் சுபிட்சமாக முன்னேற அவர்கள் வழிவகுப்பார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் ஆரிய வகுப்பாரால் தமிழ் ஜாதியினர் அமுக்கப்பட்டு ஒடுக்கப்பட்டு விட்டதாகப் பலர் சொல்லி வருகிறார்கள். அது ஓரளவுக்கு உண்மைதான். என்றாலும் இனியும் இன வெறி, ஜாதி வெறி நாட்டில் தலைதூக்க விடாமல் அடக்குவது நம் கடமை. இன்றைக்கு ஆட்சி தமிழர் கையில் வருகிறது என்பதற்காக வேறு எந்த ஜாதியினரையும் மறுபடியும் அடிமையாக்காமல் எல்லா மக்களும் சம உரிமையோடு, சம அந்தஸ்தோடு வாழ வழிவகை செய்யவேண்டும். பிரிந்து செல்ல இருக்கின்ற மலையாள கன்னட நண்பர்களுக்கு எல்லாம் என் ஆசியைத்தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடைசியாக சாபநாயகர் அவர்களுக்கும் என் வாழ்த்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நல்ல வழக்கு அறிஞர். சென்னையிலே பலகாலமாக வாழ்ந்துவருபவர். அவர் வாழ்வும் வளம்பெற வாழ்த்துகிறேன். எல்லோரும் சுவைத்து நகைக்கும்படியாக சுகாதார மந்திரி ஸ்ரீ ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்கள் பேசினார்கள். அவர் இச்சபையின் பிதாவாக இருக்கிறார். கடந்த ஒன்பது வருஷமாக தொடர்ந்து மந்திரியாக இருந்து பணியாற்றி இருக்கிறார். அவர் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து மைசூர் போக இருக்கிறார். அவருக்கும் என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. P. GOPALAN: Mr. Speaker, Sir, on this occasion of 11-52
sorrow and joy, I submit that Parliamentary work is becoming a.m.
now-a-days more and more important. When I came to this House in 1952, I was very much impressed with two personalities in this House and they were the ex-Chief Minister Sri C. Rajagopalachari and the former Speaker Sri Sivashanmugam Pillai. Parliamentary work was quite new to us. I was very much impressed with the manner in which Sri C. Rajagopalachari conducted the deliberations in the House, how he argued his points of view, how patiently he was conducting the business of the House and also how he dealt with the Opposition Parties in the House. Though we might differ from him in his politics, still we should all learn his method of Parliamentary work

Then, coming to the former Speaker, Sri Sivashanmugam Pillai, I must say that he conducted the business of this House very well. Not only that. He was helping, training and guiding the new Members of this Assembly.

I know that the Madras Assembly has got high traditions. Whenever I put questions or take part in the deliberations of the Assembly, I always feel in my mind that I cannot take an attitude against this Government similar to that I had taken against the British Government. We have always felt that we are an independent Nation, that we are under a Republic, that we have got our own Government here and with that idea in the background we have taken part in the deliberations of the Assembly. I knew that on many occasions feelings ran high between the ruling Party and Opposition Parties. But I wish to say that the Madras Assembly has built a tradition and I am always proud of that tradition. To whatever party Members belonged, they always

[Sri K. P. Gopalan] [25th October 1956]

worked for the common good of the people and for the common good of the country. There was no party differences concerning matters which were really good for the country and that is the biggest tradition the Madras Assembly has built. I always felt that there were differences in policy matters between the Congress Party and the Opposition Parties. But as an Opposition Member and as a Member belonging to the Communist Party, I always used to give practical suggestions to the Government. I wish to state here that with the co-operation of the Government machinery, with the co-operation of the Government and the Ministers we can do a lot in the way of the redressal of the grievances of the people. On this occasion of parting, I can boldly submit before this House that the Opposition Parties have won the admiration of the people as well as members of the ruling party because their approach was practical and constructive. The Ministers of the Government have fought against us on many occasions but at the same time they have also extended their co-operation on several occasions. In this connection, I have to make a special mention about my Friend Sri M. Bhaktavatsalam. He is in charge of Labour portfolio. Whatever may be the differences between him and Members of our Party on policies pertaining to labour, I always felt that he has helped us in settling many labour problems. Whenever he promised to do a thing, he always kept his promise. Without having any prejudice, he has done his level best to settle many labour disputes and he is doing very hard work. Whenever I used to go to his office, I used to see so many bundles of papers before him. All the same, he would talk with me. At the same time, he would also be giving instructions to the officers. Whatever may be the political differences between us, I think everyone must have these qualities.

Recently, the Members of the Public Accounts Committee of Madhya Bharat were in Madras and they witnessed the proceedings of our Public Accounts Committee and were very much impressed. On that occasion, our Finance Minister was very much critical of the procedure adopted by certain Departmental officers. They were much astonished and surprised over the fact that a Minister was speaking like that against the officers. I had a talk with some of the Members of the Madhya Bharat Committee and I told them that our Committee was working just like a team and that there were no party differences among us. The Finance Minister, the Chairman and all the Members are working like a team in our Committee. Here I wish to tell you what they spoke about the Communist Party. They were under the impression that Members belonging to the Communist Party in South India were terrible people and that they would be utilizing the Assembly for their own ends. But, after watching the proceedings of the Public Accounts Committee, they said that they were under a mistaken impression. They said: "The Communist

25th October 1956] [Sri K. P. Gopalan]

Party here is one comprising of sober people and very reasonable people. We were under a mistaken impression. We appreciate their stand."

Now I wish to speak a few words in appreciation of the services rendered by the Legislature Secretariat staff. They are always kind and courteous to us and they are discharging their duties well. I must confess that when I came here to the Assembly, I did not know how to put a question, how to put a resolution and how to take part in the proceedings of the Assembly. It was Mr. Padmanabha Mudaliar, who has been allotted to the Andhra State, that told me how to take part in the proceedings of the Assembly. I must also pay my tributes to Sri T. Hanumanthappa, the Secretary, the other officers and the staff. Even the peons of the Legislature Secretariat are very kind and courteous and the entire staff has helped us in our work.

My thanks are also due to the Press men who attend the Assembly. They are doing a very good work.

Now, I wish to say a few words about you, Sir. It was during your time that the Legislature Secretariat got independent status. The Assembly Secretary has got the status of the other Secretaries to the Government. In the matter of appointments, etc., the Assembly Secretariat has got independence and their decision will be respected by the Ministers. This is no doubt a great step forward in the progress of parliamentary life in our country. The previous Speaker, Sri Sivashanmugham Pillai wanted that the Legislature Secretariat should be an independent one and it fell to the good fortune of you, Sir, to inaugurate the function marking the independence of the Legislature Secretariat. You have kept up the dignity of this House and you are above party politics and prejudices. You have conducted the business of this House pretty well.

Even though we are parting, we will all be living in the same house, but in different rooms only. I hope that even though we part now, we will all be working to strengthen our country and I wish every happiness and prosperity to Tamil Nad.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: Mr. Speaker, Sir, from the speeches that have been made by the Members belonging to the various sections of this House, it is clear that the separation has been rightly felt by the Members. It must be remembered that the separation that is to take place from 1st November 1956 is only a separation of the territory comprising the South Kanara and the Malabar districts from this State and not the separation of the people as such. In the business world, the student world, etc., there may not be any separation at all. That is exactly why only the Members of this House have felt the separation. Rightly or wrongly, the Members from South Kanara and Malabar districts and Kollegal taluk belong to the various parties. Of the

RESOLUTION OF THANKS TO THE HON. SPEAKER AND
RESOLUTION OF THANKS TO THE RETIRING MEMBERS OF
MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY CONSEQUENT ON THE
REORGANIZATION OF STATES

[Sri S. Swayamprakasam] [25th October 1956]

12-10
p.m.

Members coming from South Kanara district excepting the hon. Members Sri Kolkebail and Sri M. Narayanan Nambiar, all others belong to the Congress Party. Excepting two or three, most of the Members coming from the Malabar district are sitting in the Opposition. I may be permitted to say, Sir, that their contribution to the discussions and deliberations of this House are great and to that extent it will not be possible for the Members coming from Tamil Nad to forget their association with us in this House. In this connection, I feel proud to recall to our minds the relationship that existed between the Members coming from Tamil Nad and the Members coming from South Kanara, Malabar and Andhra. In whatever Cabinet that was formed there was representation to the areas of Malabar, South Kanara and Andhra. I can also say that all the previous Chief Ministers were from places outside Tamil Nad and only during the time of Sri Kamaraj Nadar, a Member belonging to the Tamil districts is occupying the office of Chief Ministership. During the previous regimes, members coming from other areas were holding the office of Chief Ministership. Whether as Ministers or as Members of this Legislature, their contribution to the welfare of this State was great. They made themselves felt in every walk of life. The Government, the Opposition and the people of Tamil Nad feel for losing the services of the Hon. Sri A. B. Shetty who has been in charge of the two important portfolios of Health and Co-operation. This morning he made one of the fine speeches in which he referred to some Members in appreciative terms. He was giving very many tips to his Colleagues and one such tip he gave this morning. In respect of some supplementary questions, he was answering very many points except the points on which the supplementary questions were put. He did full justice to the portfolios that he took up. The presence of my Friend Mr. Balakrishnan reminds me to refer to his services in the cause of nurses. His services to the cause of the College of Integrated Medicine cannot be forgotten. The other day he piloted a Bill providing for the registration of medical practitioners possessing the G.C.I.M. and the L.I.M. qualifications. He was very anxious to see that the Bill became law before he left this State. The motive of service was supreme in his mind. The Cabinet and the people of this State are losing the benefit of his knowledge and experience. But our only consolation is that our loss will be a gain to the people of Mysore State.

About you, Mr. Speaker, very many appreciative references have been made by the Members. The experience and knowledge that you have gained within the short period of your tenure of office as Speaker have been of great use to the Members of this House. I need not repeat all the good aspects of your work that have been mentioned by the Members. I wish only to add that you have held your office with dignity, grace and honour.

RESOLUTION OF THANKS TO THE HON. SPEAKER AND
RESOLUTION OF THANKS TO THE RETIRING MEMBERS OF
MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY CONSEQUENT ON THE
REORGANIZATION OF STATES

25th October 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

As I stated earlier, this separation is not a separation of the people and it is only a separation for administrative convenience. My Friend Sri V. R. Krishna Ayyar appealed to the Members of Tamil Nad to take proper care of the Malayalees that are left behind. We have mentioned and the Hon. Leader of the House also has mentioned many a time that the people of Tamil Nad are accustomed to honour and to give proper facilities to the people coming from other areas. There need not be any fear on the part of the people coming from the other areas that in future their position may be made hard or that their interests will not be properly looked after in this State.

After the separation, the strength of the Opposition in this House will be very much reduced. Our feelings are great. We have to lose the services of Dr. K. B. Menon who, as has been said, is a philosopher-politician in every sense of the term. Mr. Narayana Kurup was very meticulous and pointed out the legal difficulties in every Bill. We will not have the benefit of their contributions to our discussion and also the contributions of the other Members from Malabar and the Members from South Kanara from 1st November. But our only consolation is that the knowledge which they have gained from their association with the Madras Legislature will be of great use to the Kerala State, which will be made prosperous by their efforts. I wish all the out-going Members God-speed. I expect that they will be very good neighbours to this State just as we will be very good neighbours to them.

DR. K. B. MENON : Hon. Mr. Speaker, Sir, it was more than four years ago that we met under this roof for the first time to sign the rolls and to elect a Speaker. Mr. Sivashanmugham Pillai has earned for himself the reputation of being one of the best Speakers in our country. Almost all the Members have let their memory stray a bit and I think I also may follow suit. When we met then, we were all very elated, very enthusiastic because that was our first experience, though not as politicians, of our entry into parliamentary life. It is a matter of personal joy and pride that the elementary lessons in parliamentary practice were given to me by one of the greatest sons of our country, the scholar-statesman of the South, Rajaji. He was a sage in politics. It was a pleasure to see Rajaji in action, meeting problems in a non-chalant way and solving them with ease. He was brought to the House at a very critical time. He did his duty to this country and did it in a very admirable way, and retired. I wish him all joy and happiness in his retirement. After him, the responsibility fell on the able, young but broad shoulders of Mr. Subramaniam. He has been the *de facto* Chief Minister since then. Trained in the school of Rajaji, Mr. Subramaniam has, in my opinion, maintained the high standards of purity and efficiency both in the House and in the administration. I have seen him at fairly close

12-20
p.m.

[Dr. K. B. Menon] [25th October 1956]

quarters, i.e., in committee meetings. In the Public Accounts Committee we shed our formalities and moved freely. I have seen him to be very bold, frank and forthright in his criticism. He did not care whether people liked his views or not. He has defended his Secretaries when he found that they deserved his support. He has not at any time hesitated to chastise them when he found that they were in the wrong. It is these qualities of boldness, frankness, and forthrightness that give him a certain individuality and colour to his personality. It is to him and to his ilk and to those who think like him that I look for leadership in Tamil Nad.

I would like to say just a few words about those Ministers with whom I came into fairly close contact, of whom the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam is one. The Hon. Sri Bhaktavatsalam is solid and substantial. He is thorough in everything that he undertakes. He is not only careful when he gives a word but he is also equally careful to see that his words are fulfilled. Then there is the Hon. Minister Mr. Manickavelu, a Gandhian non-Congressman in a Congress organization. He does not or would not hurt a fly if he can help it. He is very fair, and he wants to be fair. I have seen him always to be fair in all the dealings that I had with him. Then there is the Hon. Mr. A. B. Shetty who is leaving this House along with us. I came into fairly close and intimate contact with him by accident. I think our friendship has grown since then. He has successfully concealed himself from this House until this morning. His parting lecture to this House is an exceptionally good lecture wherein we find the humour of Dickens, the diction of Stevenson, and the oratory, if I may say so, of our leaders like Mr. Surendranath Bannerji and Mr. Jinnah. Mr. Shetty said that Mr. Subramaniam had been delivering a number of speeches and had been listening to a number of speeches also. I wish he (Mr. Shetty) had given us the benefit of his own speeches a number of times in this House. I feel his parting as a great loss. He has not the obsession of his office. In company, he is very cordial and very intimate. I am sure that wherever he goes and in whatever company he moves, he will acquit himself very well and will have very good friends.

Then there is our Chief Minister, Mr. Kamaraj. Mr. Kamaraj is rustic in his look, is rustic in his approach to life and its problems, and is also rustic in his ways of dealing with the people. It is this rusticity that gives him an individuality and carries him through life. Conditions have catapulted him to a position of eminence, and he has filled that position with dignity and grace. I am sure that he will, in the years to come, guide the destinies of Tamilnad with efficiency.

I have reserved Mr. Speaker, because he is also coming away with us belonging as he does to Malabar. I do not wish to say very much about him. Circumstances so conspired as to cut short

25th October 1956] [Dr. K. B. Menon]

his services to this House. I am sorry and I know that the House is sorry for that, but it was not in our making. Though his term of office is short, he has filled it with grace and dignity and he has also maintained the traditions of independence and impartiality of the high office which he occupied for a short time.

My thanks are also due to Mr. Hanumanthappa, Secretary to the Legislature. With him also I had to come into rather personal contacts, especially a number of times in connection with the meetings of the Public Accounts Committee. If we have done some work, the credit for it must go to him and to his Assistant Mr. Alagarwami, who has also been very enthusiastic and efficient in the work of the committee. The committee is very thankful to him and to Mr. Hanumanthappa for all their services.

In this connection, I should not miss making a reference to the Press. We in the Opposition are thankful to the Press for whatever service they have rendered to us. Democracy is meaningless without an effective opposition, and the nursing of that democracy in our early stages is partly the responsibility of the Press. I hope the Press will take care of this.

About my colleagues in the House—I do not wish to mention names, for, that would be an invidious distinction which I would like to avoid—I must say that we have been here for the last so many years under the same roof, working together, learning together, and quarrelling on issues of a public nature in an impersonal manner. As I look through the vista of years, I see nothing before me except happy thoughts, delightful memories, and sweet associations. It is these that make the parting difficult. The friendship that we have built and the bonds we have created make the parting difficult. Parting by itself is not something to be regretted, for the caravan of life must march on. We must stay for some time and then we must part. Therefore there need be no regret. But when our life has been so happy together, and when we have such sweet memories to look back, certainly parting is made difficult. I am not worried either about the future of Tamilnad or that of Kerala. But I feel confident that there are enough talents, enough vision, and enough foresight, to take care of both Kerala and Tamilnad. What I would like to see in the future is the happy relation between the two neighbours. We should continue as good neighbours. My only consolation which is a big consolation is that while departing we will not be leaving 12.30 p.m. with bitter memories but with happy thoughts, sweet associations and delightful memories. With these few words, I would like to take leave of Tamilnad and our Tamilian friends. I have my roots spread to a great extent in Tamilnad. I have some of my very best friends in Tamilnad whose love and affection I treasure very much, and shall continue to treasure. To all of them, this is an opportunity for me to bid good-bye in a public way which I do. (Cheers.)

[25th October 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Mr. Speaker, not only the hon. Members coming from Tamilnad, but hon. Members coming from Karnataka and Kerala are all really proud of you. Memorable events have taken place during your speakership which nobody can deny. They are all contributions to the democratic form of administration in our country. On the constitution of the Commonwealth Parliamentary Association, for the participation in the course conducted by that Association in Westminster in April 1956, this Assembly had the good fortune to send you as its representative. So many other things have taken place.

We have had very cordial and affectionate relationship with the Hon. the Chief Minister, the Hon. the Leader of the House and other Members of the House. When we celebrated the Hostel Day, the Hon. the Chief Minister was on one side and we the Members of the Opposition were on the other side in the Tug-of-war. Of course, he won in that game. All the same, I only want to point out that we were taking things as real sportsmen. This composite Assembly has produced real sportsmen who may be compared to the sportsmen in a foot-ball team. We may have been Kisan organisers, we may have been teachers' organisers, we may have been workers' organisers. But, at the beginning, we knew nothing of a democratic form of administration. We have had some amount of training in this House. I hope we will be able to utilize that experience for the benefit of Kerala and India. In our dealings—our representations, adjournment motions, resolutions and questions—we might have used sometimes bitter and harsh language.

“മലയാളത്തിൽ അധികൃതർ
പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് കഷ്ടതകൾ”

That is my humble prayer. Our words may have been harsh. We may not have always used polished language. But all the same, our purpose and aim was good. We have no bitterness. I wish to assure my Tamilian friends that they will find their best friends in Kerala. Let it be the utilization of the waters of the rivers in that area or whatever it is, they will find good friends in us. We want your Tanjore rice. We want so many other things from here. I express the hope that with mutual co-operation on all sides, we will be able to build our great country. Let us all work in that spirit. Thank you, Sir.

SRI P. RAMAMURTHI: Mr. Speaker, it is difficult to express in words what one feels about many friends who will be going away from us. At the same time, let us also realise that after all, we are dealing with things in an impersonal way in the Legislative Assembly. When we participate in the deliberations of the House, we look at things not from the point of view of how a particular matter affects us individually, but from the point of view of how that affects the country and how it affects the people at large. As

25th October 1956] [Sri P. Ramamurthi]

far as this question is concerned, there is no exception. Though a particular cross-section may hold a particular view in certain matters, all of us had the best interests of the country at large at heart. Of course, there are personal feelings of separation. We feel sorry at the thought of being separated from each other. We will be losing the long-cherished associations that have been developed among the various Members of this House.

As far as you are concerned, although it is true that you have occupied this office of Speaker for only a short period of one year, certain important events have taken place with regard to the future of this Assembly and the conduct of this Assembly itself. I do not want to repeat all those things. I would like to pay my personal tribute to you for that feeling of informality with which you behaved on the floor of this House. It is not only in respect of the Members of this House that you have brought to bear that sense of informality, but also in respect of your own staff, you have brought to bear that sense of informality. That is exactly more important. Oftentimes, we were overwhelmed with the feeling that we were bound by rituals, practices, customs and conventions. It is just at that time we want a sense of informality to prevail. If that prevailed and if we moved like ordinary human beings not circumscribed not inhibited by certain age-long customs and other things, it becomes easy for us to discharge our responsibilities and duties much more effectively. That is one of the characteristics of this Assembly. I do not think that was the position before 1952. At any rate, after 1952, this is the characteristic tradition that we were able to build in this House. I have attended many sessions of other Parliaments and Assemblies. But, nowhere have I noticed such an informal atmosphere. Even after we have moved our amendments, even after a reply has been made, you, Mr. Speaker, have been good enough to allow us to get up, argue with the Hon. the Leader of the House and other Members on the Treasury Benches; we have had even wordy quarrels and wordy duel with them. But, ultimately, we were able to come to some understanding. You will not be able to find this sort of thing in another Assembly. Hon. Sri A. B. Shetty referred this morning to the fact that he was very glad to see that oftentimes the Hon. the Leader of the House and myself were crossing swords but immediately afterwards we used to talk with each other very cordially and amicably. That also reflects the composition of this House. If we look at the composition of this House, what do we find? We may be sitting in the Opposition. Some of the other Members may be sitting in the Government Benches. But all the same, our association has been of a far more abiding character. Our association has far more cementing effect. There might have been slight quarrels sometimes on the floor of this House, there might have been temporary feelings of bitterness and enmity even. Immediately the discussion was over, there would be only a sense

[Sri P. Ramamurthi] [25th October 1956]

of cordiality and understanding. After all, we have a common objective. Though we are on the Opposition side, we had worked in the past with a common aim. That is primarily responsible for creating in this House this sense of informality which has helped us all along to get through our business much quicker than many other Houses.

12-40 p.m. We have found that, as far as you are concerned, you follow the distinguished predecessor who had set up very high standards and you have been able to imbibe this very atmosphere, which has been the characteristic feature of this House. Even though you have been exalted to this high office, you have carried that atmosphere, that characteristic feature in your conduct towards every one of the Members of this House as well as towards the members of your staff. I would like to say that that is a characteristic which has got to be cherished. It will stand in good stead to you wherever you may go.

As far as my hon. Friend Mr. Shetty is concerned, I do not know whether we should be sorry or happy because I do not think we would have ever heard that scintillating and sparkling speech but for the fact that we have had this occasion to-day. Sir, as far as I am concerned, that very speech itself is worth that separation. (Laughter.) Could we have imagined, for example, the homely 'thrust' that he gave to the Hon. Chief Minister? He said that he was wondering how he was able to get on with so many people making all sorts of representations and then he found out the secret of it. Well, I would like to say that Mr. Shetty has got a much better secret. After all, our Chief Minister has got only one word to say to a person who approaches him for help. He says 'Parkkalam'. He does not commit himself. The result will be either this way or that way. But if we go and talk to Mr. Shetty, we will think and go with the feeling that he has agreed to our request. Afterwards if something is done contrary to our expectations, we will not be able to blame him. We cannot pin him down. We cannot definitely say that he has promised but still we will be feeling that he has promised to do it. Even if we are disappointed, we would not blame him. I have referred to the vocabulary both in English and Tamil and it is not possible to describe more than this. This is how things have happened. Then, when I think of the entire past, I should say that Mr. Shetty is a very great politician. He is a living embodiment of the famous saying: 'Do not be deceived by appearances'. Could it be possible to imagine that this child-like face and ever-smiling person is capable of making the people who approach him feel that he has agreed to their request but ultimately proving contrary to their expectations? There is also another thing to be mentioned here. So many Ministries have come and gone in the course of nine years but Mr. Shetty has been not only a Minister—that is something—

25th October 1956] [Sri P. Ramamurthi]

but has also been a Minister holding the same portfolio of Health for all these years. (Laughter.) He must be an extraordinary personality. Also, I was for some time believing that Mr. Shetty was a doctor. But somebody told me that he was not so. Judging by the answers that he gave on the floor of the House, I thought that he was a doctor. Anyhow, even if he might not have treated a patient physically, still he would have read the names of the medicines in the course of his duties. So, I feel that if I fall ill, I will consult 'Dr.' Shetty rather than some other doctor. (Laughter.)

Sir, certainly the people of Madras and particularly the students of the Integrated Medicine will feel glad that he lays down his office after passing the Bill relating to Integrated Medicine. I am glad that even though it has encountered a certain amount of opposition in the Council, it was passed there also yesterday evening. I was feeling that it would not be passed in the Council and it would be reserved for the next session and Mr. Shetty would go away with his work half-done. I am glad that that work also has been done.

Now, it is not necessary for me to talk about the individual Members. We all know that many of them happen to be Members of my own Party. Some of them belong to the other parties including the Praja Socialist Party. Every hon. Member will understand that despite the fact that we belong to different parties, there have been more occasions when we agreed on important points than we differed. Thus ultimately we bring to bear the judgment of the common people on the issues involved, before the House. Despite political differences we have been able to come to a common understanding. This has been our experience. This experience is a very valuable one which I cherish.

Finally, when we go away, let us realise that after all, this parting is not something in the nature of the partition of some property. Let us forget and forget it for ever that we are partitioning the properties of a particular family. After all, the reorganization of States is not something like taking away one's property by somebody else. Our country is one country. We must realize that we belong to that great country. We are the people of the same country. For the purpose of administrative convenience and for the purpose of achieving the objectives that we have set before ourselves of making a strong, united and prosperous India, we have come to the conclusion that our institutions can flourish better by means of an arrangement which we have done. Therefore, there is no question of any partition of any such thing. Let us also realize that more than the association in this House, the people of Karnataka, the people of Kerala and the people of Tamil Nad have, along with the other language-speaking people in this country, united together on several occasions. After all, what is that sense of unity that has to-day grown

[Sri P. Ramamurthi] [25th October 1956]

in the entire people of our country? That unity has grown as a result of the great traditions that they set up in the course of the freedom struggle waged by the entire people for nearly 100 years against foreign domination. We certainly to-day cherish the memories of the great contributions made by the people of Kerala in that great struggle. We also cherish the great and wonderful contributions made by the people of Karnataka also in that freedom struggle. We all know them. Looking back to our history, let us remember that Moplah rebellion against the then British Government. We all know that the entire Indian national movement rose like one man. In that connection, an ex-Minister of this State, Mr. Yakub Hassan, went from this place to Malabar but he was arrested on the way. Then we also know about the great tragedy in which hundreds of prisoners were huddled together. Subsequently we also know the freedom struggle waged by the people of Karnataka during 1920 and 1930, especially that famous struggle at Vidhuraswatham, where people were fired at. All those struggles have to-day enabled us to think in terms of one country, one Bharat. Let us realise it.

Sri, we also know the great freedom struggle waged by the people of Travancore. Even after the advent of Independence when a particular Dewan of Travancore toyed with the idea that Travancore might still continue to be an independent State, having its own independent foreign relations with other countries, it was only the people of Kerala who made it impossible for that Dewan to continue in office and made it possible for the Travancore State to be united with the Indian Union. The people of Kerala have also made wonderful contributions to the evolution of a common culture. In Tamil Nad we have had great poets who composed songs in favour of the freedom struggle. Even now we have a great poet with us, Sri Ramalingam Ealai, who composed the following song in praise of that great 1930 Movement:

கத்தியின்றி ரத்தம் இன்றி யுத்தமொன்று வருவது

12-50 p.m. That was the song which had kindled the fire in every hearth and home and with that song in our lips we marched forward. Similarly, in Malabar district, Poet Vallathol gave a wonderful poem and I shall recite a couple of stanzas for the information of Members:

போரா போரா நாவில் நாவில்
தூர தூர முயரட்ட.
பாரதக்ஷமா
தேவிதண்டே திற்பாதகாகள்
ஆகாசப் பொய்கையில் பூநுதா
கும்அலா இளகட்டே
லோக பந்து கதிக்கு உற்று
மார்க்கம் காட்டட்டே

This song inspired us in those days. What has been stated therein is, "The height to which the National Flag has been lifted is not

25th October 1956] [Sri P. Ramamurthi]

enough. Every day let it be lifted to further and further heights. Let this Flag show a new path of brotherhood among the peoples of the world." Even in those days of aggressive nationalism and when we were fighting against the foreign domination, Poet Vallathol, one of our greatest poets, talked not in terms of enmity but talked in terms of establishing "brotherliness among the peoples of the world". That is the tradition which has been set up. Similarly Karnataka people also gave us wonderful songs. Our music itself is called Karnatic Music and historical research has shown that Karnataka has something to do with that.

We know that in future also we will cherish this great sense of solidarity and unity that has been evolved and that has been cemented by thousands and thousands of martyrs. And we will make it further strong on the basis of building up a new India. In that, the co-operation of the people is necessary. That was why Poet Barathi sang in those days that though the people might belong to different areas they should all come together and defend their country. I will only end my speech by recollecting that famous song which we have to remember on this occasion. It has been stated therein that even though we may be born in different parts of the country—may be in Kerala or may be in Karnataka State—still we are all born in the same country and that it is our task to defend the freedom of the country and to defend the unity of the country. I will read that song and end my speech.

கம்பத்தின் கீழ்நிறைவ் காணீர்—எங்கும்
காணரும் வீரர் பெருந்திருக் கூட்டம்
நம்பற் குரியர் அவ்வீரர்—தங்கள்
நல்லுயிர் ஈந்தும் கொடியினைக் காப்பார்
அணியணி யாயவர் நிற்கும்—இந்த
ஆரியக் காட்சியோர் ஆனந்தம் அன்றோ
பணிகள் பொருந்திய மார்பும்—விறல்
பைந்திரு வோங்கும் வடிவமும் காணீர்!
செந்தமிழ்நாட்டுப் பொருநர்—கொடுந்
திக்கண் மறவர்கள், சேரன்றன் வீரர்
சிந்தை துணிந்த தெலுங்கர்—தாயின்
சேவடிக்கேபனி செய்திடு துளுவர்
கன்னடர் ஒட்டிய ரோடு—போரில்
காலனும் அஞ்சக் கலக்கு மராட்டர்
பொன்னகரத் தேவர்க ளொப்ப—நிற்கும்
பொற்புடை யார்இந்து ஸ்தானத்து மலர்
பூதலம் முற்றிடும் வரையும்—அறப்
போர்விறல் யாவும் மறப்புறும் வரையும்,
மாதர்கள் கற்புள்ள வரையும்—பாரில்
மறைவரும் கீர்த்திகொள் ரஜபுத்ர வீரர்,
பஞ்சநதத்துப் பிறந்தோர்,—முன்னைப்
பார்த்தன் முதற் பலர் வாழ்ந்த நன்னாட்டார்,
துஞ்சம் பொழுதினும் தாயின்—பதத்
தொண்டு நினைந்திடும் வங்கத்தினோரும்,

[25th October 1956]

செந்தமிழ்த் தாயக காணீர்!—அம்
சிந்தையின் கீழ் நிரந்தரம் வாழ்க!
தேந்தவர் போற்றும் பரத—நிலத்
தேவி நுவலும் சிறப்புற வாழ்க!

Let us remember that song, Sir, and let us honour that song.
(Applause.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I do not think I should say anything more after having heard the very inspiring speech made by the hon. Leader of the Opposition. I echo every sentiment expressed by him with reference to the duties we have got to perform to our motherland. The first and foremost duty of every Indian is to feel that he is an Indian, act as an Indian and live as an Indian. If only we are imbued with that spirit, whatever might be the administrative set up, whatever might be the changes taking place in our country, I have absolutely no doubt that we will not only be able to survive but will be able to progress and make our people happy.

To-day, Sir, we have to bid you farewell. You had, if I may use a Cricket phrase, only a very short innings. But a batsman reveals his "class" even by the very few strokes he is able to make. You have revealed really class batsmanship even in your short innings and you have not been bowled or caught out. It is because of circumstances beyond your control that you have to retire from this office.

Sir, when your predecessor had to lay down his office, I mentioned then that it would be very difficult for his successors to keep up that tradition. But, Sir, within this short period you have shown how it would be possible to keep that tradition and not only that but to build upon that tradition a little further. And to-day you have earned the encomium of every Member of this House and when I say "every Member of the House" it automatically follows "every one in our State". I have no doubt that with your ability, with your skill and with your knowledge you will be able to carve out a bright future for yourself. I hope and trust that your services will be utilized—I am not prepared to say "in larger sphere because in my view the present sphere is the largest"—in spheres where they would be really useful. I wish you, Sir, on behalf of this House, every success in your future life. You carry with you—I do not think I should say the blessings—the good wishes of every one of us here.

Sir, my task in discharging my duties as the Leader of the House, was considerably lightened because we had two very very able and efficient Speakers occupying this office and I take this opportunity to pay my humble tribute and offer my thanks for the kind co-operation and also the wise guidance you had given me and this House

25th October 1956] [Sri C. Subramaniam]

Then, Sir, I have to refer to the various Members who will be leaving us from the 1st of November. It is a pity that most of the Members belong to the Opposition. Mr. Swayamprakasam mentioned that the Opposition ranks would be depleted. May I say, Sir, to that extent the Government is also weakened because I do believe that a Government can function efficiently, that a Government can function effectively not only on the floor of the House but even outside only when there is a strong and efficient Opposition. (Cheers.) And it is a pity, Sir, that some of the Members who would be leaving us are stalwarts belonging to the Opposition Parties. Dr. K. B. Menon has been an ideal Opposition Member, ^{1 p.m.} if I may say so. He has always been very discriminating in his criticism. Whenever he had to give his support, he gave it without any reserve and whenever he had to criticise, he criticised us most effectively. We had the privilege of having him as the Chairman of the Public Accounts Committee. How effectively he functioned as the Chairman of that Committee is well-known and that would be revealed by the various Reports which have been submitted by that Committee. We are all sorry that he will be no more in this House to give his sane advice to us all, but wherever he may be, I am sure he will discharge his duties as best and in the same way as he has been doing here. His staunch Lieutenant Mr. M. Narayana Kurup has always been a very strong critic of the Government and I have always welcomed his criticisms. Even though I might have lost my temper now and then, it does not mean and did not mean that I do not welcome criticisms. As a matter of fact, those criticisms were intended to provoke the Treasury Bench and therefore the hon. Member, Sri Narayana Kurup, may have the satisfaction that his criticisms had really the effect he desired to have. So also, every Member belonging to Dr. K. B. Menon's Party has been a very good critic of the Government.

Then I come to Members belonging to the Communist Party. We will hereafter be missing the thundering voice of the hon. Member, Sri K. P. Gopalan. (Laughter.) With his usual thunder, he used to pour forth his criticisms, not in any spirit of venom, but in spite of his thundering voice, I always took his criticisms in a friendly way. The hon. Member, Sri T. C. Narayanan Nambiar, by his very incisive speeches, used to put forth so many good points during the discussions, which I am sure we would miss. He very ably advocated the cause of the teachers—I hear that he was in the teaching profession before he took up politics and he was true to his profession—and I must admit on this occasion that on very many important matters relating to the teachers—their rights, duties, emoluments, etc.—which I had to deal with, I was greatly helped by the criticisms offered by Sri Nambiar. So also the hon. Member Sri P. H. Gopalakrishnan. The hon. Member, Sri K. C. Gopalan Unni, has been my jail mate in the Vellore Jail in the year 1952. I even now look upon him not as a Member belonging to the Opposition, but as my own

[Sri C. Subramaniam] [25th October 1956]

brother and my old jail mate. He will also be leaving us. So also we will be missing Sri R. Krishnan coming from Palghat, whose Malayalam almost looks like Tamil, thereby proving the statement that Malayalam is after all Tamil, (Laughter) and the hon. Members, Sri C. H. Kanaran and Sri E. T. Kunhan. They have all been very effective Opposition Members. Therefore, when they go away, to that extent and to a large extent, the Opposition will become weaker and that is a loss to us. Not only that; as already stated, it is a loss to the Government also.

Now I come to my good friend Sri K. Uppi Sahib, a veteran Parliamentarian. We are always grateful to him for the kind support which he has lent to us at very critical times and I am sure he will continue to extend his support to all good causes even in the Kerala State and maintain that tradition. He belongs to the Muslim League and I must confess that I do not like that there should be a Muslim League in our part of the country. But, what is in a label provided the spirit behind the old Muslim League is given up? If it functions as a real Parliamentary and Constitutional party, I do not mind what name is given to a particular party. I am sure that Sri Uppi Sahib, who is the eldest statesman belonging to that Party, will play a stabilising role in Kerala politics just as he was playing an effective role here. I hope it will not be, what I would call, the "Muslim League politics", but that he will really play the "Kerala politics", which will require the unstinted co-operation and effort of every citizen of that State for building up a stable Government and for solving the various difficult problems which will particularly be facing that State. When I mention about Sri Uppi Sahib, I include every one of his colleagues. We are all sorry that for some time past the hon. Member Sri Seethi Sahib is not present with us. He is not keeping good health and I hope he will recover very soon and take an effective part in the "Kerala politics".

Now I come to my friends belonging to my own party. The hon. Member Sri Sankara Varma Raja was also my colleague in the Vellore Jail. When I saw him here as a Member of the Assembly, I was really happy that he had been elected and had become a colleague of mine here also. I have known the hon. Member Sri Appu as the Deputy Collector of Pollachi Division and he was serving for some time in Coimbatore also. I have met him there and it gave me very great pleasure that a retired official should have come back to political life after having gained a victory in the General Elections. That speaks volumes about his integrity during his official career and he will also be going back to Kerala.

So also there are my South Kanara friends with whom I had a very happy and pleasant association for the last 4½ years. They have been more than friends to me and I do not think it necessary to mention any particular name and everyone of them has been particularly kind and affectionate to me, if I may say so. My good

25th October 1956] [Sri C. Subramaniam]

wishes go to them and I have no doubt that all of them will continue to play a very prominent role in the politics of Mysore. When I say "a prominent role in the politics of Mysore", I mean, the role they will have to play in building up a new Karnataka State.

I have reserved my reference to my ex-colleague and Minister, Sri K. P. Kuttikrishnan Nair, to the last. He was my colleague in Rajaji's Cabinet. He always set an example to us as to how a Minister should be simple in his life and how we should have very high standards in dealing with public matters. I am really happy that I had the privilege of being his colleague for nearly two years. Whether he be a Minister or a Member of an Assembly, I have absolutely no doubt that the standards set up by him are sufficiently high and it will be difficult for anybody to follow them, but it should be the endeavour of everybody to try to attain that high standard which he has set up for himself either as a Minister or as an Assembly Member.

Then I have my respected and esteemed colleague Mr. A. R. Shetty. He is the Father of this House. He has been a Member of the Madras Legislature uninterruptedly from the year 1926. He won every election to the Legislature and also to the local board that he contested. I have not seen him as a young man, but I have seen his portrait as a young man. He has been the President of the South Kanara District Board and continuously a Member of this Legislature. Whatever he takes up, he seems to do without any break. He has also been a Minister without any break and I hope he will continue to be a Minister without any break till he voluntarily retires. As I am tired of politics, I hope he will not get tired of it soon. After the 1952 general elections, there were only two good old men with very ripe experience of administration in the Cabinet and they were Rajaji and Mr. Shetty. The other Ministers were all novices, taking up office for the first time. But we had the guidance of these good old men. I am really proud that it was given to me to have been his colleague in the Rajaji's Cabinet and also in the present Cabinet. I assure him that I will always treasure this association. He always took a fraternal interest in me and I have learnt very many things from him. My shortcomings are well known to me and to you also. Particularly in the initial stages of my coming to this House, my short temper was a by-word here. But after seeing how calm, cool and collected Mr. Shetty was even under the gravest of provocation, I also attempted to emulate him. I may tell you I have succeeded to a great extent in overcoming that shortcoming, as I do realize it. Apart from Mr. Shetty, I may assure the House that, if I have been able to get over that defect in me, it is largely due to my other colleagues and to a greater extent due to the Members belonging to the Opposition. The Members of the Opposition took delight in irritating me and I thought I should not give them that delight by getting provoked. Whenever there was cause for provocation, I used to think that, if I get provoked, I would be making the Opposition

1.10
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [25th October 1956]

Members succeed in their attempt and I restrained my temper. I may assure you that, in spite of the fact that I might have lost my temper now and then, I always felt depressed and sorry soon after that. That is why perhaps I have been able to get over that defect at least to a slight extent. For that I owe gratitude to all the Members, particularly the Opposition Members. We will greatly miss Mr. Shetty not only in this Assembly but also in the Council of Ministers. But let me hope he will adorn another Council of Ministers ere long. With very many new units coming in, I hope that his experience, wisdom and ability will be made use of for solving the complicated problems of the new Mysore State. I am sure every one of the Members here including the Members of the Opposition will wish him well. (Cheers.)

I am comparatively very young. I know he does not believe in God. But I have to convey my good wishes in my own way. I pray to God that he should be given a long and healthy life to serve his motherland truly and nobly.

It has been my misfortune that I should be participating in the functions connected with two partitions. The first is the Andhra partition and the second is the present partition in which the Members representing Malabar, South Kanara and Kollegal are going out. I have been the Leader in a House which consisted of 375 members, after the Andhra partition its strength dwindled, and from the 1st of November its strength will still further dwindle. I may assure all the hon. Members who are going away from this State that we will very much cherish their association with this Legislature and that, with their good wishes and blessings, we will try to carry on the proceedings of this House in the best of traditions which we have built up here. I hope that those traditions will be of some use to the hon. Members in their new State of Kerala or Mysore. On behalf of every Member of the residuary Madras Assembly, I wish the outgoing Members success, happiness and prosperity. Sin, in token of our affection, very great regard and good wishes for you and for the outgoing Members, may I request this House to pass the two resolutions unanimously and with lusty cheers?

The two resolutions were passed unanimously amidst lusty cheers:

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: May I request the Chief Minister, because he is the head of the Cabinet, to garland the Speaker in token of the affection and regard of the House?

The Hon. the Chief Minister garlanded the Speaker.

The Hon. Leader of the House and the Leader of the Opposition presented to the Speaker a silver casket of Asoka Pillar type with scroll containing the resolution of thanks to the Speaker passed by the House and the signatures of hon. Members.

25th October 1956]

MR. SPEAKER: Hon. Members, I thank you most sincerely for the generous sentiments contained in the motion and for the words of appreciation that were expressed in the speeches delivered yesterday and to-day by Members from all sides of the House. I must also thank you most sincerely for the very valuable present that you have given me to-day, which I will treasure, because it symbolises your feelings and sentiments. I shall treasure this momento most deeply in my heart. 1-20 p.m.

When I was first chosen by you as Speaker of this Assembly, I had my own fears and misgivings whether I could discharge my duties properly and come up to that high standard set up by my predecessors. But I had this confidence that I knew most of the members for many years. Some of them were my valued colleagues in other institutions. Therefore I knew that I had friends in the Assembly who would be blind to my faults and kind to my virtues. Inspired by that confidence, I undertook this office which you so generously called on me to take up. On that day I gave the assurance that I would do my best to uphold, to maintain and to enhance the dignity of this House. And I am glad to be assured now, at the end of my term, that I have done my best within the short period during which I have been holding this office to uphold and to maintain and also to enhance the traditions and the dignity of this House.

I must thank you, the Members of this House and the Members of the Commonwealth Parliamentary Association, and the Madras Government for having been so good as to send me as a delegate from Madras to undergo a Parliamentary course in the United Kingdom and also to see the various Parliaments in Europe at work. It was very generous of the Madras State and of you, the Members, to depute me for that work. I may tell you that I have done my very best, while I was abroad, to show that Madras State is one of the leading States in India so far, at any rate, as Parliamentary work is concerned. I can also tell you that this State, as represented by me, has evoked appreciative remarks from great men in the United Kingdom. The Commonwealth Parliamentary Association affords an opportunity for the old Members of this House to associate themselves with the existing and the future Members, an opportunity which I would suggest all the old Members of this House should avail themselves of. I think there is a provision in the rules of the Commonwealth Parliamentary Association that old Members of both Houses of the Legislature could become Members of the Parliamentary Association and participate in its activities.

I must perhaps first refer to the Governor of Madras about whom references were made in this House. It is our good fortune that we have a very good Governor to whom many tributes have been paid. He is really a democratic Governor, a person who could at any time be elected by the people as Governor.

[Mr. Speaker]

[25th October 1956]

A word about our Chief Minister is necessary. He is an extraordinarily strong and tactful personality. I am certain that under his stewardship, the Madras State will be progressing in all ways. So far as the Legislature is concerned, we had after he assumed office, absolutely no trouble of any kind, and this speaks a great deal for his tact and ability.

Then a word I shall say about the Leader of the House. I have always found him to be extremely helpful and co-operating in every good thing that was suggested to him by me or by the House. He has been an asset of great strength to everyone of us and he has, by his breadth of vision and outlook and also by his innate sympathy and good nature, endeared himself to all of us. Under his able guidance, Parliamentary work had been made very easy. He has always been responsive to public criticism. There were many occasions when he, on the floor of the House, whether it be a tenancy legislation or some other matter, was accepting amendments given notice of by the Opposition in response to what he considered to be public opinion. He never stood on prestige and never said that all Government Bills must go through without any change, deviation, or amendment. He was always responsive to the criticism of the Opposition and he was also accepting amendments moved by the Opposition.

It has always been an amazing thing for me to note the extreme cordiality that exists between the Leader of the Opposition and the Leader of the House, but on this account they never sacrifice any of their principles nor does it affect the strength or the forcefulness of their speeches. But when the whole discussion is over, a great sense of cordiality prevails between them. To this a reference has been made by Sri A. B. Shetty, the Father of the House, and very appropriately also. I believe that should be the spirit prevailing between the Leader of the House and the Leader of the Opposition. They are working together for a common purpose, namely, the achievement of the common good of our country. Although they state their principles and opinions strongly and vehemently, they pool their resources together for the common good of our State.

1.30
p.m.

Reference was made to one of our remarkable achievements during this year, namely, the Independence of the Legislature Secretariat. I must unhesitatingly tell you that to a very large extent, it is due to the Hon. the Leader of the House and the co-operation of the Madras Government. There are many States in India now which lag behind in this matter. But, we are in the vanguard of progress so far as legislative work is concerned. Of course, there are a few more things which may yet have to be done to make the Legislature completely independent. I am sure that in the years to come, we will be able to achieve that ideal which we are striving for.

25th October 1956]

[Mr. Speaker]

May I say a word about the Deputy Speaker, Mr. Bhaktavatsalu Naidu? He has gained considerable experience as Deputy Speaker. I had absolutely no doubt on any occasion that he would discharge any function that he has to do, during my absence, efficiently or even perhaps better. It is always a great consolation to have a Deputy Speaker of such rich experience, because, the Speaker can absolutely be free when he goes outside and he can be confident that the parliamentary work of this House will be safe in the hands of the Deputy Speaker.

Then there are the members of staff of the Legislature Secretariat headed by the Secretary, Sri T. Hanumanthappa. Their mettle was proved during the last Presiding Officers' Conference, when we really were at our wit's end to see if the huge arrangements that we had to make for accommodating over 300 persons could be satisfactorily done by us. We thought we were rather inexperienced in that kind of work. But, with the co-operation of the Government and the full and hearty co-operation of the Members of staff of the Legislature Secretariat, we were able to get through that Conference very successfully and to the satisfaction of all those who attended that Conference. It is a great achievement and a great tribute to all our work. For, I have very often heard remarks made about the previous Presiding Officers' Conferences. I have also heard how many things were not attended to, how things have gone bad and how some persons were disappointed and how their comforts were not looked after properly. But, in the recent Presiding Officers' Conference, I took some pains to see whether everything was all right, and whether all of them were satisfied with our arrangements. I am happy to say that on account of the great work that our Secretariat people have done, they have all gone satisfied with a word of praise for Madras.

It has been said that the Press has been very helpful. In fact, no parliamentary work can be done effectively without the co-operation of the Press. In many Parliaments, though the Press does not strictly form an integral part of the Parliament concerned, for all practical purposes, it is regarded as an integral part. I know that they have even access to many of the records of Parliament if they wanted them for public purposes. Many of you have paid your tributes to the Madras Press, and have stated that the Madras Press has reported our speeches and other Proceedings of the House properly and has been of considerable help to all people who are there engaged in parliamentary work.

It may not be inappropriate for me to say just a word about my own constituency. I am sure and I have also heard it expressed that the people of my constituency are really thankful to the Madras State and are really proud that their representative has been chosen by you as the Speaker of this Great Assembly.

[Mr. Speaker]

[25th October 1956]

I must now bid you farewell. As many hon. Members have stated, I am sure that there will be opportunities for us to meet though not in this Assembly but in other spheres of work, in other institutions. For, we are not here separating altogether, detaching ourselves one from another. But, for the time being, we are separating ourselves from this particular sphere of work. In India, so much work has to be done and we are all inspired with the feeling that we are Indians. There is only a common citizenship for India. There is no separate citizenship for Madras, or for Kerala or for Andhra. We are all citizens of one great country, viz., India. Wherever our lot may be cast, I am sure we will all pull together and we will always have the feeling that we are one. The experience gained here in the Madras Legislative Assembly and the great associations that we have had with many of you and your friendly feelings towards us will all inspire us to do much greater things. Let me wish you all happiness. Let me also wish that this Madras Legislative Assembly will become and remain a model Parliament for all other States. Thank you all very much. (Applause.)

1-40
p.m.

I now adjourn the House *sine die*.The House then adjourned *sine die*.

VI.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

180. List of Government Bills passed by the Madras Legislature in August and September 1956, and assented to by the President.

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 339 asked by Sri P. K. Gopalakrishnan at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th October 1956, page 129 supra.]

Particulars of applications made for grant of permission to open secondary schools in Ponnani taluk of Malabar district during 1956-57.		Whether permission was accorded or not.		Whether recommended by the Department or not.		Terms for the creation of endowment.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1 Vannery High School, Andathoda.	Private ..	..	Permission was accorded.	Recommended department.	by the	In addition to the amount of Rs. 7,500 already deposited by the management, a sum of Rs. 7,500 is to be paid before the end of 1956-57.	Does not arise.
2 Kamala Nehru High School, Vattampally.	Do. ..	Do.	Do.	Not recommended by the department.	by the	A sum of Rs. 5,000 is to be deposited before the opening of the school.	Does not arise.
3 Thristalloor Middle School, Vattampally.	Do. ..	..	Permission was refused.	Do.	Do.	Do.	Do.
4 Vattampally South Mopla Middle School, Vattampally.	Do. ..	Do.	Do.	Do.	Do.	Do.	Do.
5 Talikkulam High School, Talikkulam.	Do. ..	..	Permission is to be accorded only for the opening of a middle school.	Recommended by the department.	by the	A sum of Rs. 10,000 is to be paid before permission is accorded for the opening of the middle school.	Does not arise.
6 Enlakulam High School for Girls.	Do. ..	..	Permission was refused.	Not recommended by the department.	by the	Does not arise.	Do.
7 Beared High School, Kuttippuram.	District board ..	Do.	Do.	Recommended by the department.	by the	Do.	Do.
8 Beared Middle School, Vellankulam.	Do. ..	Do.	Do.	Not recommended by the department.	by the	Do.	Do.
9 Beared Secondary School, Poringanam.	Do. ..	Do.	Do.	Do.	Do.	Do.	Do.

[25th October 1956]

APPENDIX II.

[Vide answer to unstarred question No. 28 asked by Sri K. R. Viswanathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th October 1956, page 137 supra.]

Surplus income of temples.

Serial number and name of the institution, village and taluk. (1)	Surplus amount. (2)	Remarks. (3)
	RS. A. P.	
1 Sri Kailasanathaswamy temple, Manakkal, Lalgudi taluk.	11,908 3 0	Amount for the years 1953 to 1956.
2 Sri Madurakaliamman temple, V. Thuraiyur, Lalgudi taluk.	4,539 11 0	
3 Sri Mathuraivaradhiswarar temple, Tiruveli, Lalgudi taluk.	9,127 3 4	
4 Sri Thirumoolanadar temple, Poovalur, Lalgudi taluk.	1,000 3 9	
5 Sri Ramalingeswarar temple, Panchampettai, Lalgudi taluk.	2,300 0 0	
6 Sri Semavediswarar temple, Tirumangalam, Lalgudi taluk.	21,600 0 0	
7 Sri Brahmapuriswarar temple, Tirupattur, Lalgudi taluk.	200 0 0	
8 Sri Tiruvelsaramudayar temple, Ariyalur, Lalgudi taluk.	12 0 0	
9 Sri Kailasanathar temple, Vellanur, Lalgudi taluk.	2,500 0 0	
10 Sri Lakshminarayanaperumal temple, Tirumamedu, Lalgudi taluk.	726 15 9	
11 Sri Panchanadiswarar temple, Tirumamedu, Lalgudi taluk.	850 14 8	
12 Sri Saptharishiswarar temple, Lalgudi town, Lalgudi taluk.	6,615 6 6	
13 Sri Uthamarkoil, Bikshander kolli, Lalgudi taluk.	9,797 7 11	
14 Sri Meenakshisundareswarar temple, Marudur, Kulithalai taluk.	6,700 0 0	
15 Sri Sellandiamman temple, Marudur, Kulithalai taluk.	13,450 0 0	
16 Sri Neelamegaperumal temple, Kulithalai, Kulithalai taluk.	3,325 0 0	
17 Sri Kadambavaneswarar temple, Kadambarkoil, Kulithalai taluk.	5,500 0 0	
18 Sri Madhyarjuneswarar temple, Rajendram, Kulithalai taluk.	800 0 0	
19 Sri Raghunathar temple, Sivayam, Kulithalai taluk.	2,500 0 0	
20 Sri Madakkaraesellandiamman temple, Tirukambliyur, Kulithalai taluk.	200 0 0	
21 Sri Simhapureswarar temple, Karuppathur, Kulithalai taluk.	500 0 0	
22 Sri Nallandavar, etc., temples, Manapparai, (Kumaravadi), Kulithalai taluk.	4,200 0 0	
23 Sri Narasimhaswamy temple, Chinthalavadi, Kulithalai taluk.	1,775 0 0	
24 Sri Thirukkanmaliswarar temple, Krishna-rajapuram, Kulithalai taluk.	11,184 0 0	
25 Sri Kaliyanavenkataramanaswamy temple, Thanthonimalai, Karur taluk.	22,675 0 0	

[25th October 1956]

Serial number and name of the institution, village and taluk. (1)	Surplus amount. (2)	Remarks. (3)
	RS. A. P.	
26 Sri Abayapradhanarenganathar temple, Karur, Karur taluk.	990 0 0	
27 Sri Kalyanasupathiswarar temple, Karur, Karur taluk.	1,985 0 0	
28 Sri Annaji Rao charities attached to Sri Kalyanavenkataramanaswamy temple, Karur taluk.	2,100 0 0	
29 Sri Mudimukthiswarar temple, Chinnadhara-puram, Karur taluk.	400 0 0	
30 Sri Vedanarayanaperumal temple, Tirunara-yanapuram, Karur taluk.	7,560 13 0	
31 Sri Thayamanaswamy temple, Arasalur, Musiri taluk.	2,062 15 10	
32 Sri Analadiswarar temple, Thottiam, Musiri taluk.	9,645 2 10	
33 Sri Madurakaliamman temple, Thottiam, Musiri taluk.	8,293 13 4	
34 Sri Varadarajaperumal temple, Thottiam, Musiri taluk.	1,015 5 4	
35 Sri Avalipillayar temple, Kattuputhur, Musiri taluk.	420 14 0	
36 Sri Pidarisellandiamman temple, Silaipilliar-puthur, Musiri taluk.	1,367 8 8	
37 Sri Swarnapuriswarar temple, Vembavur, Perambalur taluk.	660 14 2	
38 Sri Varadarajaperumal temple, Vembavur, Perambalur taluk.	251 11 1	
39 Sri Madanagopalaswamy temple, town and taluk, Perambalur taluk.	2,000 0 0	
40 Sri Kaliyugavaradharajaperumal temple, Kallankurichi, Udayarpalayam taluk.	50,678 0 0	
41 Sri Maruthandeeswarar temple, Pennakonam, Perambalur taluk.	2,207 4 0	
42 Sri Abaratharakshagar temple, Meensuritty, Perambalur taluk.	1,707 0 0	
43 Sri Naganathaswamy temple, Tiruchirappalli town.	47 4 4	
44 Sri Madhyarjuneswar temple, Pettavaithalai, Tiruchirappalli taluk.	6,752 9 8	
45 Sri Subramaniaswamy temple, Kumara-vayalur, Tiruchirappalli taluk.	2,507 4 2	
46 Sri Panchavarneswaraswamy temple, Tiru-chirappalli town and taluk.	866 0 0	
47 Sri Boologanathaswami temple, Tiru-chirappalli town and taluk.	1,205 6 3	
48 Sri Piplikeswarar temple, Tiruvarambur, Tiruchirappalli taluk.	311 7 10	
49 Sri Varadarajaperumal temple, Rajendram, Kulithalai taluk.	308 4 10	

INDEX TO THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

NINTH SESSION OF THE FIRST LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

23rd to 25th October 1956.

Volume XXXVI (Nos. 1 to 3).

	PAGES
A	
Agricultural income-tax—	
Question <i>re</i> stay collection of —	9
Appropriation Accounts for 1954-55—	
<i>See</i> Paper laid on the table of the House.	
Appu, Sri A.—	
Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	168-170
Arumugam, Sri R. S.—	
Estate (Supplementary) Bill, 1956, considered and passed ...	83-84
Audit Report for 1956—	
<i>See</i> Paper laid on the table of the House.	
Aziznagar tank—	
Question <i>re</i> separate channel to — construction of	137
B	
Balakrishnan, Sri V.—	
Madras-Andhra Border dispute, discussion <i>re</i>	52-53
Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	102
Bed regulator—	
Question <i>re</i> maintenance of — of Ponneri Irrigation Tank, Udayarpalayam taluk	135-136
Beedi workers—	
Calling attentoin to satyagraha by — in Salem town ...	139-141
Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.—	
Forcible recovery of Short-term Manure Loans from ryots of Sattankulam area, statement <i>re</i>	32
Satyagraha by beedi workers in Salem town, statement on (Rule 40)	140-141
Bhavani Project area—	
Question <i>re</i> recovery of water-tax in —	138
Bills—	
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill—	
Considered	33-42
Passed	42
Estates Land (Reduction of Rent) (Amendment) Bill, 1956—	
Amendments of Council—Message from Council <i>re</i> — ...	78
Council amendments considered	144-148

	B—cont.	PAGES
Bills—cont.		
Estates (Supplementary) Bill, 1956—Considered and passed ...		76-89
Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amend- ment Bill, 1956—Considered and passed ...		89-91
Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956— Considered and passed ...		42-45
Message from the Governor <i>re</i> ...		31
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.		
Border disputes—		
Madras-Andhra border dispute, discussion <i>re</i> ...		45-62
Question <i>re</i> settlement of — ...		30
Bridge—		
Question <i>re</i> damage by floods, Parakkatu — in North Malabar.		129
Business of the House—		
Change in the order of — ...		91
C		
Cement—		
Question <i>re</i> cause for the shortage of — during 1956 ...		14-18
Chadayan, Sri M.—		
Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members con- sequent on Reorganization of States ...		113-115
Chockalingam Chettiar, Sri Ar. A. Rm.—		
Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States ...		125-126
Cinema theatre—		
Question <i>re</i> construction of open air — on Marina Beach, Madras ...		10
College of Integrated Medicine—		
<i>See</i> Colleges.		
Colleges—		
Question <i>re</i> —		
College of Integrated Medicine, starting of, expenditure on buildings of and indigenous subjects abolished in ...		69-71
Qualifications prescribed for admission into the Medical and Engineering — with reference to Pre-University Course ...		67-69
<i>See</i> Medical Colleges.		
Commercial Crops Market Act, 1933—		
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.		
Communications—		
<i>See</i> Rivers and canals communications.		
Co-operative societies—		
Question <i>re</i> representation from the South Arcot District Rice and Flour Mill Owners' Association for starting of — ...		8-9
<i>See</i> Export permits.		
Court-fees and Suits Valuation Act, 1956—		
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.		
Cow-claughter—		
Question <i>re</i> banning of — ...		12
D		
Deputy Tahsildar's office—		
Question <i>re</i> opening of — at Tirurangadi, South Malabar ...		23
E		
Elaka Estate (Olavakkot)—		
Question <i>re</i> criminal action against three workers of — ...		73-74

	E—cont.	PAGES
Electricity—		
Question <i>re</i> —		
Introduction of — in Payyanur Community Development Block area, North Malabar ...		23-24
Supply of electric energy in Tiruvallur municipal area ...		131-132
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1956—		
<i>See</i> Bills.		
Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956—		
<i>See</i> Bills.		
Estates (Supplementary) Bill, 1956—		
<i>See</i> Bills.		
Estimates Committee—		33
Report of the —, presentation of ...		
Export permits—		
Question <i>re</i> misuse of — by co-operative societies ...		5-8
F		
Fair price shops—		
Question <i>re</i> number of — in Ernad taluk ...		139
Filaria—		
Question <i>re</i> —		
Central grant for activities against filarial infection ...		13
Preventive measures to fight against — ...		20-22
Fleet owners—		
Question <i>re</i> issue of permits to small — ...		24-26
Floods—		
Question <i>re</i> —		
Damages caused by 1956 — in South Kanara ...		13-14
Damage by — to paddy cultivation in Chirakkal taluk in June-July 1956, extent of ...		71
Footpath—		
Question <i>re</i> construction of — from Moolakkatavu to Kunnanu in North Malabar ...		19-20
G		
General Sales Tax Rules, 1939—		
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.		
Gopalan, Sri K. P.—		
Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States ...		104-105
Govindasami Nayagar, Sri A.—		
Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States ...		104-105
H		
Harijan hostels—		
Question <i>re</i> management of — in Tirenurappalli district ...		11
Harijan Welfare Schools—		
<i>See</i> Teachers.		
Hospitals—		
Question <i>re</i> employees of Stanley Hospital, agitation against enhanced house rent by ...		74

I

Industrial disputes—	
Question <i>re</i> dispute between workers and management of Mehru Lunch Home, Mangalore	75-76
Industries—	
Question <i>re</i> —	
Paper Industry in State, investigation into possibilities of starting by foreign experts	77-78
Tapioca industry, development of	133
Irrigation—	
<i>See</i> Bed regulator.	

J

Jayarama Reddiar, Sri S.—	
Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	92-95, 115-116

K

Kalyanasundaram, Sri M.—	
Satyagraha by beedi workers in Salem town, calling attention to	139-140
Statement by Finance Minister <i>re</i> grant of enhanced rates of dearness allowance to non-gazetted Government servants.	142-143
Kanaran, Sri C. H.—	
Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	120-127
Kandasamy, Sri C.—	
Estates (Supplementary) Bill, 1956	81-82
Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	119-120
Karuthiruman, Sri P. G.—	
Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	159-161
Kolkebail, Sri S. S.—	
Report of Subordinate Legislation Committee for 1955-56, presentation of	79
Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	116-119
Krishna Ayyar, Sri V. R.—	
Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	161-165
Krishna Rau, Dr. U.—	
Reports of the Estimates Committee, presentation of	33
Krishnaswami Nayudu, Sri R.—	
Bill—Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1956	38
Kuttikrishnan Nair, Sri K. P.—	
Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	156-158

L

Land—	
Question <i>re</i> suits by janmis in Palghat taluk for eviction and arrears of rent, number of	137-138
Land Revenue (Additional Surcharge) Distribution Rules, 1956—	
<i>See</i> papers laid on the table of the House.	
Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1953—	
<i>See</i> Bills.	

L—cont.

Livestock—	
Question <i>re</i> Livestock Farm in Pudukkottai Division, site for expansion of,	76-77
Loans—	
Forcible recovery of short-term — from ryots of Sathankulam area, calling attention to	31-32
Question <i>re</i> cyclone relief loan to agriculturists in Pudukkottai division, number of applications received, total expenditure, etc.	72-73
Lower Bhavani Project—	
Question <i>re</i> representation by the ryots of Pundurai at a conference of ryots	23
M	
Manickavelu, the Hon. Sri M. A.—	
Bills—	
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1956	33-34 39, 40, 41, 42
Estates Land (Reduction of Rent) (Amendment) Bill, 1956.	144, 145 146, 147, 148
Estates (Supplementary) Bill, 1956	79-80 85, 86, 87-89
Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956	89 90-91
Matter of urgent public importance—	
Forcible recovery of short-term manure loans from ryots of Sathankulam area, calling attention to	31-32
Satyagraha by beedi workers in Salem town, calling attention to	139-141
Medical Colleges—	
Question <i>re</i> selection of candidates communitywar for —	27-28
Menon, Dr. K. B.—	
Bill—Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956	43-44
Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	177-179
Motor Vehicles Rules, 1940—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Motor Vehicles Taxation Act, 1931—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
N	
Nagarajan, Sri V. R.—	
Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	122-125
Narayana Kurup, Sri M.—	
Bills—	
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1956	34-35
Estates Land (Reduction of Rent) (Amendment) Bill, 1956.	144
Narayanan Nambiar, Sri T. C.—	
Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	180
Non-Gazetted Officers—	
Question <i>re</i> pay and dearness allowance of —, representation <i>re</i>	1-5
Statement by the Finance Minister <i>re</i> grant of enhanced dearness allowance to —	141-143

P	PAGES
Pais, Sri L. C.— Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	111-112
Palanisamy, Sri N. K.— Estates (Supplementary) Bill, 1956	90
Palaniswamy Gounder, Sri V. K.— Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	108-110
Palaniyandi, Sri M.— Madras-Andhra border dispute, discussion <i>re</i>	50
Panchaksharam, Sri S.— Resolution <i>re</i> thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	153
Paper laid on the table of the House— Appropriation Accounts for 1954-55 and Audit Report for 1956.	128
Bills passed by the Legislature in August and September 1956 and assented to by the President	194
Commercial Crops Market Act, 1933, notification <i>re</i> amend- ing rule 68 of the	63
Court-fees and Suits Valuation Act, 1955, notification <i>re</i> exemption from payment of court-fees for petitions presented for constitution of panchayats	63
Court-fees and Suits Valuation Act, 1956, notification <i>re</i> remission of court-fees for application, etc., under the Untouchability (Offences) Act, 1955	63
Court-fees and Suits Valuation Act, 1956, notification <i>re</i> remitting the Court-fees payable for petitions presented by Block Development Officers	63
Notification including within the Commission's purview the temporary post of Statistician	63
General Sales Tax Rules, 1939, notification <i>re</i> amending rules 24, 25, 26 and 27 of the	63
Land Revenue (Additional Surcharge) Distribution Rules, 1956 issued with G.O. No. 1376, L.A., dated 21st September 1956.	63
Motor Vehicles Rules, 1940, notification <i>re</i> amending rule 102 of the	63
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, notification <i>re</i> exempting the vehicles of World Health Organization assigned to Tuber- culosis Centre from payment of tax	63
Public Service Commission Regulations, 1954, notification <i>re</i> .	64
Radio and Electricals, Limited, Madras, balance sheet for year ended 31st December 1955	63
Ramaraju Surgical Cotton Mills, Limited, balance sheet for the year ended 30th September 1954	63-64
Plague— Question <i>re</i> disbandment of — establishment working under Director of Public Health	29
Point of information <i>re</i> — President's assent to Fair Rent Bill and Malabar Tenancy Bill	79
Police— Question <i>re</i> police chowki at Kootupuzha, abolition of	72
Prisoners— See Reorganization of States.	

P—cont.	PAGES
Public Accounts Committee— Report of — for 1953-54 accounts, presentation of	78-79
Public Service Commission Regulations, 1954— See Papers laid on the table of the House.	
Public Works Department garden workers, Government Estate— Question <i>re</i> houses for — Mount Road, construction of	130-131
Q	
Questions and Answers— Ahmed Kutti, Sri C.— Question <i>re</i> Deputy Tahsildar's office, opening of — at Tirur- angadi, South Malabar	23
Aranganathan, Sri K.— Question <i>re</i> — Colleges, qualifications prescribed for admission into the Medical and Engineering — with reference to Pre-Uni- versity Course	67-69
Kudupatti reservoir, construction of — across Sankara- parani river at Sevalpuri	129
	134-135
Balakrishnan, Sri V.— Question <i>re</i> — Cyclone relief loan to agriculturists in Pudukkottai Divi- sion, number of applications received, total expenditure, etc.	72-73
Livestock Farm in Pudukkottai Division, site for expan- sion of	76-77
Chadayan, Sri M.— Question <i>re</i> fair price shops in Ernad taluk, number of	139
Gopalakrishnan, Sri P. K.— Question <i>re</i> schools, names of high — for which sanction was sought in Ponnani taluk	129
Gopalan, Sri K. P.— Question <i>re</i> — Agitation by employees of Stanley Hospital against enhanced house rent	74
Bridge(s), damage by floods to Ponakkottu — in North Malabar	129
Damage to paddy cultivation in Chirakkal taluk by floods in June-July 1956, extent of	71
Electricity, introduction of — in Payyanur Community Development Block area, North Malabar	23-24
Filaria, preventive measures to fight against	20-22
Floods, damages caused by 1956 — in South Kanara	13-14
Footpath, construction of — from Moolakkattavu to Kun- hanu in North Malabar	19-20
Granite Quarry workers' strike at Pamtheeremkov, Mala- bar, settlement of	74
Non-gazetted Officers, pay and dearness allowance of —, representation <i>re</i> —	1-5
Public Works Department garden workers, Government Estate, Mount Road, construction of houses for	130-131
Rivers and canals communications, details <i>re</i> schemes for. Sea erosion in Beypore, extent of damage caused by	132-133
Water-supply, provision of — at Vemgara and Pitchal in Chirakkal taluk	130
Kalyanasundaram, Sri M.— Question <i>re</i> cement, causes for the shortage of — during 1956	14-18

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Kattimuthu, Sri M.—

Question re—

Aziznagar taluk, construction of separate channel to ... 137
 Willingdon reservoir, area irrigated by — in Vriddhachalam taluk ... 136-137

Krishna Ayyar, Sri V. R.—

Question re—

Agricultural income-tax, stay collection of ... 9
 Cow-claughter, banning of ... 12
 Fleet owners, issue of permits to small ... 24-26
 Reorganization of States, reprieve and remission for prisoners on the occasion of the ... 29

Krishnan, Sri R.—

Question re—

Land, suits by janmis in Palghat taluk for eviction and arrears of rent, number of ... 137-138
 Rent Court, number of petitions filed in Palghat — for fixation of fair rent ... 138-139

Khubi Mohamed Shafee, Sri K.—

Question re Paper industry in the State, investigation into the possibilities of starting — by foreign experts ... 77-78

Madhavan Nambiar, Sri K.—

Question re—

Filaria, Central grant for activities against filarial infection in the State ... 13
 Police Chowki at Kootupuzha, abolition of ... 72

Nallasivam, Sri K. R.—

Question re—

Bhavani Project area, recovery of water-tax in ... 136
 Lower Bhavani Project, representation by the ryots of Pundurai at a conference of — ryots ... 28

Narayana Kurup, Sri M.—

Question re—

Elaka Estate, Olavakkot, criminal action against three workers of ... 73-74
 Plague establishment, disbandment of — working under Director of Public Health ... 29
 Reorganization of States, allocation of personnel in several services consequent on — ... 26
 Teachers, payment of arrears of increments to Harijan Welfare Schools ... 28-29

Narayanan Nambiar, Sri M.—

Question re—

Basic Training School for Women (Junior), Palghat, admission into — during 1956 ... 75
 Schools, number of students and teachers in Harijan Welfare School at Panathur, Kasargod taluk ... 18

Narayanan Nambiar, Sri T. C.—

Question re teachers, non-payment of salaries to Ganapat High School teachers, Kallai, Kozhikode ... 11-12

Pakkiriswami Pillai, Sri S.—

Question re—

Mehru Lunch Home, Mangalore, dispute between workers and management of ... 75-76
 Vazhappucheri slum, steps taken for the development of ... 72

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Palanisamy, Sri N. K.—

Question re—

Cement, causes for the shortage of — during 1956 ... 14-18
 Cinema theatre, construction of open air — on the Marina Beach, Madras ... 10
 Export permits, misuse of — by co-operative societies ... 5
 Sales tax on essential articles, exemption of ... 133
 Sales tax, turnover of dealers for registration, petition from Madras Retail Merchants' Association re ... 133-134
 Tapioca industry, development of ... 133

Ramaswami, Sri K. V.—

Question re Vivekananda Vidyalaya High School, Tiruchirappalli district, allegation against the valuation of the endowment for ... 18-19

Rangasami Reddiar, Sri P.—

Question re Harijan hostels, management of — in Tiruchirappalli district ... 11

Ratnam, Sri A.—

Question re—

College of Integrated Medicine, starting of, expenditure on buildings of — and indigenous subjects abolished in — Co-operative Society, representation from the South Arcot District Rice and Flour Mill-Owners' Association, for the starting of a ... 69-71
 8-9

Subramaniam, Sri M. P.—

Question re export permits, misuse of — by co-operative societies ... 6-8

Vinayakam, Sri K.—

Question re—

Border disputes, settlement of ... 30
 Colleges, selection of candidates communitywar for Medical — in the State ... 27-28
 Electricity, supply of — in Tiruvallur Municipal area ... 131-132

Viswanathan, Sri K. R.—

Question re—

Bed regulator of Ponneri Irrigation tank, Udayarpalayam taluk, maintenance of ... 135-136
 Temples in Tiruchirappalli district, number of — getting surplus income during 1955-56 ... 137

R

Radio and Electricals, Limited—
 See Papers laid on the table of the House.

Rajan, Sri P. T.—

Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States ... 154-155

Ramalingam, Sri S.—

Bills—

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1956 ... 85-86
 Estates Land (Reduction of Rent) (Amendment) Bill, 1956 ... 145-146
 Estates (Supplementary) Bill, 1956 ... 32-33

Ramamurthi, Sri P.—

Bills—

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1956 ... 36-38
 39
 Estates Land (Reduction of Rent) (Amendment) Bill, 1956 ... 144-145
 146, 147
 Estates (Supplementary) Bill, 1956 ... 87-88
 Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956 ... 44

R—cont.	PAGES
Ramamurthi, Sri P.—cont.	
Bills—cont.	
Madras-Andhra Border Dispute — discussion re	53-57
Point of information re assent of President to Fair Rent Bill and Malabar Tenancy Bill	72
Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	180-185
Statement re changes in the composition of Assembly consequent on Reorganization of States	33
Ramaswami Mudaliar, Sri V. K.—	
Estates (Supplementary) Bill, 1956	87
Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	102-103
Ramaswamy Naidu, Sri S.—	
Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	106-108
Rangaswami Reddiar, Sri P.—	
Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	121-122
Rathina Gounder, Sri N.—	
Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	166-168
Ratnam, Sri A.—	
Madras-Andhra border dispute, discussion re	50-51
Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	171-173
Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956— See Bills.	
Rent Courts—	
Question re number of petitions filed in Palghat — for fixation of fair rent	138-139
Reorganization of States—	
Question re —	
Allocation of personnel in several services consequent on — ...	26
Reprieve and remission for prisoners on the occasion of the —	29
Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on —	91-128
Statement re changes in the composition of the Assembly consequent on the —	148-194
Reservoir—	
Question re construction of Kudupatti — across Sankaraparani river at Sevalpuri	129
Rivers and canals communications—	
Question re schemes for developing — details re	132-133
Sales tax—	
Question re—	
Exemption of — on essential articles	133
Turnover of dealers for registration, petition from Madras Retail Merchants' Association re	133-134
Sambandam, Sri K. R.—	
Estates (Supplementary) Bill, 1956, considered and passed ...	84-85
Sankara Varma Raja, Sri E. K.—	
Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	105-106

S—cont.	PAGES
School(s)—	
Question re—	
Allegation against the valuation of the endowment for Vivekananda Vidyalaya High School	18-19
Basic Training School for Women (Junior), Palghat, admission into — during 1956	75
Names of High — for which sanction was sought in Ponnani taluk	129
Number of students and teachers in Harijan Welfare School, Panakur, Kasargad taluk	18
Sea erosion—	
Question re extent of damage caused by — in Beypore ...	130
Selvarajan, Sri M. S.—	
Forcible recovery of short-term manure loans from ryots of Satankulam area, calling attention to —	31
Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	170-171
Shanmugam, Sri T.—	
Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	110-111
Shetty, the Hon. Sri A. R.—	
Bill—Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956	42-43
Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	148-153
Slums—	
Question re Vazhappucheri slum in City, steps taken for the improvement of	72
Sundaram Ramachandran, Dr. (Srimathi) T. S.—	
Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	112-113
Speaker, Mr.—	
Bills—	
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1956	34, 39
Estates (Supplementary) Bill, 1956	79-89
Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956	90-91
Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956	43, 44, 45
Message from the Council re Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956, with amendments of Council, announcement re	78
Message from the Governor, announcement re Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956	31
Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	117
Statement re changes in the composition of the Assembly consequent on the Reorganization of States	190-194
Statement re changes in the composition of the Assembly consequent on the Reorganization of States	32, 33
Strike(s)—	
Question re strikes by Granite Quarry workers at Pamtheerem-keve, Malabar, settlement of	74

S—cont.

Subordinate Legislation Committee— Report for 1955-56 of, — presentation of	79
Subramaniam, the Hon. Sri C.— Bills— Estates Land (Reduction of Rent) (Amendment) Bill, 1956.	146-147
Estates (Supplementary) Bill, 1956	88
Business of the House, change in the order of —	91
Madras-Andhra border dispute, discussion re	57-62
Point of information re President's assent to Fair Rent Bill and Malabar Tenancy Bill	79
Report of Public Accounts Committee for 1953-54 accounts, presentation of,	78-79
Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	91-92, 186-190
Statement re— Changes in the composition of the Assembly consequent on the Reorganization of States	32-33
Grant of enhanced dearness allowance to non-gazetted Government servants	141-142 143
Swaminathan, Sri R. V.— Estates (Supplementary) Bill, 1956	80-81 87
Madras-Andhra border dispute, discussion re	49, 50
Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	100-102
Swayamprakasam, Sri S.— Bill—Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956	45
Madras-Andhra border dispute, discussion re	51-52
Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	175-177

T

Tapioca industry—
See Industries.

Teachers—

Question re—

Non-payment of salaries to Ganapat High School —, Kallai and Kozhikode	11-12
Payment of arrears of increment to Harijan Welfare School —	28-29

Temples—

Question re number of — in Tiruchirappalli district, getting surplus income during 1955-56	137
---	-----

Thinakaranasamy Thevar, Sri S.—

Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	155-156
--	---------

U

Uppi, Sri K.—

Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	158-159
--	---------

V

Vaikunta Baliga, Sri B.— Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	95-100
Varadarajulu Naidu, Dr. P.— Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	153-154
Vinayakam, Sri K.— Madras-Andhra border dispute, discussion re	45-49
Virupakshiah, Sri S. C.— Resolution re thanks to Mr. Speaker and retiring Members consequent on Reorganization of States	165-166

W

Water-supply— Question re provision of protected — to and Patichal, North Malabar	30
Water-tax— Question re recovery of — in Bhavani Project area	138
Willingdon Reservoir— Question re area irrigated by — in Vriddachalam taluk	136-137

V 211, 31 'N 56
N 57.3633

